

Giới thiệu Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt

Nhân vật chính Hàn Mặc là một tiểu bối trong Hàn gia. Bố mẹ của hắn vì đắc tội với người không nên đắc tội nên đã bị giết, cũng chính vì vậy mà Hàn Mặc hắn bị mọi người xa lánh, thậm chí gạch tên khỏi gia tộc.

Người người khinh bỉ, ngay cả bạn gái hắn cũng nói lời chia tay, hắn uất hận nhảy vách núi mà tự sát. Gần đi gặp diêm vương rồi thì không biết chui ở đâu ra cái hệ thống và cuộc sống của Hàn Mặc bắt đầu thay đổi từ đây.

Cảnh giới

Tu chân

Luyện khí_trúc cơ_kim đan_nguyên anh_đại thừa_độ kiếp_Hóa cảnh

Tiên giới

Hư tiên_chân tiên_Kim tiên_Huyền tiên_Tiên vương_Tiên Tôn_Tiên đế

Thần Giới.

Hư Thần_Tổ Thần_Dục Thần_Đạo thần_Hỗn Nguyên.

Cứ dự tính như thế trước, không biết có kiên trì đến lúc ấy được không:)) Tác phẩm đầu tay nên có hơi dở mong các dh thông cảm. Mời các dh đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Bị Đuổi

Ninh Hải, ngày 10 tháng 10 năm 20xx. Tại một ngôi biệt thự, lúc này bên trong đại sảnh có một người thanh niên trông 17-18 tuổi đang đứng mà trước mặt người này có 5 người đàn ông đang ngồi trên ghế.

Người thanh niên này tên gọi Hàn Mặc, thân cao 1m65, mắt nâu, cái mũi cao, làn da trắng trẻo trông rất xuất sắc.

"Hàn Mặc! Cha mẹ ngươi không biết làm chuyện tốt gì mà để cho người ta giết còn gây họa lớn cho gia tộc từ hôm nay ngươi bị đuổi khỏi gia tộc không còn là người của nhà này."Người nói chuyện là người đang ngồi ở giữa, người này tên Hàn Lâm khoảng 70-80 tuổi là gia chủ của gia tộc này.

"Đừng phải đuổi, cha mẹ nó gây họa như thế còn cũng không phải loại tốt lành gì." Người nói ngồi bên trái của Hàn Lâm. Người này tên Hàn Phú, 48 tuổi là con cả trong gia tộc.

Người ngồi bên cạnh Hàn Phú con thứ ba tên Hàn Mã Thái và ngồi bên phải của Hàn Lâm con thứ tư tên Hàn Hoa Quốc cũng biểu hiện đồng ý.

"Mọi người làm thế sao được, người gây ra mọi việc là cha mẹ của Tiểu Mặc đâu có liên quan gì đến nó đâu." Người nói chuyện là người đàn ông ngồi cuối bên phải của Hàn Lâm tên Hàn Bằng, 39 tuổi, con út của gia tộc.

"Ngươi nếu bệnh vực cho nó thì đi cùng nó luôn đi." Hàn Lâm nói.

"Con..." Hàn Bằng bị quát không dám lên tiếng nữa.

Lúc này Hàn Mặc quay người bước đến cửa đi ra. Đến cửa bỗng quay người lại lạnh giọng nói: "Các người cứ chờ đây có một ngày ta sẽ đâm các người ở dưới chân làm cho các người phải quỳ xuống cầu xin ta." Nói xong bước ra khỏi cửa.

"Hừ, người sẽ không bao giờ có được ngày đó." Hàn Lâm hừ lạnh nói.

Hàn Mặc sau khi bước ra khỏi cửa nhìn rồi đã tới cuối phải đến kí túc xá trường cấp ba Thanh Hoa nơi Hàn Mặc đang học lớp 12 để ngủ.

Đến cửa trường học thì Hàn Mặc bị bảo vệ ngăn lại:"Cậu kia bây giờ đã muộn không được vào trường."

Hàn Mặc ngẩng đầu lên, miễn cưỡng cười nói:"Bác bảo vệ cháu ở trong kí túc xá, lúc tối cháu có ra ngoài đi uống với mấy người bạn say quá ngủ quên một hồi ở đó nên không kịp về nhanh được. Bác cho cháu vào đi ạ không có lần sau nữa đâu thưa bác."

Nhìn khuôn mặt tái nhợt của Hàn Mặc bảo vệ cho là như vậy mở cổng và nói:"Chú ý một chút không có lần sau đâu..." Cảm ơn." Hàn Mặc lên tiếng rồi đi vào.

Mở cửa phòng kí túc xá ra bên trong có 3 người vẫn chưa ngủ thấy Hàn Mặc vào nhao nhao lên tiếng hỏi:" Hàn thiếu về muộn thế." Người nói chuyện là một thanh niên bên đang nằm bên giường trái tay cầm smartphone chơi game.

Thân hình tên này to béo, hắn tên Ngô Châu. Hai người bên kia cũng lên tiếng hỏi thăm Hàn Mặc:" Hàn thiếu trông mệt mỏi thế "," Hàn thiếu không có sao chứ ". Người nằm bên dưới tên Mã Quý. Người trông gầy gò, mặt tái nhợt trông như một tên nghiện.

Người nằm bên trên tên Diệp Giang. Thân hình trông to lớn, cơ bắp chắc là đi tập gym mỗi ngày.

"Không có việc gì ". Hàn Mặc nhàn nhạt trả lời một tiếng rồi leo lên giường ngủ. Giường của Hàn Mặc ở bên trên Ngô Châu.

Hàn Mặc sau khi nằm xuống nhắm mắt lại ngủ ngay. Vì chuyện của cha mẹ và gia tộc nên mấy ngày không được ngủ.

Hôm sau Hàn Mặc tỉnh dậy đã là giữa trưa. Nhìn trong phòng không có ai Hàn Mặc đoán chắc là bọn họ đi ăn trưa.

"Ồng ọc " bụng Hàn Mặc kêu. Hàn Mặc sờ túi quần móc ra chỉ có mấy trăm đồng đủ ăn mấy bữa.

Đứng dậy đánh răng rửa mặt rồi đi đến căng tin của trường học. Trên đường đi Hàn Mặc thấy mọi người đang bàn luận cái gì đó cảm thấy là lạ nhưng không quan tâm.

Hàn Mặc tiến vào căng tin,vốn một mảnh ồn ào trong vài giây yên tĩnh từng cặp mắt chú ý lên người Hàn Mặc, Hàn Mặc mộng bức thầm nghĩ" chuyện quái gì đang xảy ra vậy nhỉ."

"Ồng ọc " mặc kệ lap đầy bao tử đã rồi tính.

Hàn Mặc gọi một bàn đầy thức ăn rồi nhao nhao ăn vào bụng. Mấy ngày vì chuyện của gia tộc mà không được ăn hôm nay phải ăn bù mới được.

"Ồ " . Sau 30 phút một bàn đầy thức ăn không còn sót một thứ gì, Hàn Mặc thỏa mãn cái bụng mình. Hàn Mặc đứng dậy trả tiền rồi đi ra khỏi căng tin.

Đạo quanh một vòng rồi đến phòng học tham gia tiết học buổi chiều. Vừa bước vào phòng học ồn ào bàn tán gì đó cũng không mấy ai chú ý đến Hàn Mặc tiến vào.

Bỗng một cô gái đứng dậy đi đến chỗ Hàn Mặc. Cô gái có mái tóc hồng dài ngang lưng, khuôn mặt trái xoan, đôi mắt long lanh đẹp đẽ, đôi môi căng mọng, ngực đủ lớn, eo thon, mông căng tròn, đôi chân dài trắng trẻo đẹp đẽ. Cô gái này tên Thủy Mai cực kì xinh đẹp là một trong tứ đại hoa khôi của trường và cũng là bạn gái của Hàn Mặc.

Cô bước đến chỗ của Hàn Mặc nói:" Hàn Mặc, chúng ta chia tay đi " Hàn Mặc trừng to mắt lên nhìn Thủy Mai, một lúc lâu sau mới lên tiếng được:" Tại sao? Tại sao? Chẳng phải chúng ta đã hứa yêu nhau suốt đời sao." " Haha tại sao hà, tại vì người bây giờ là một tên phế vật, một tên nghèo kiết xác bị đuổi khỏi nhà, người xem bây giờ người còn gì để mà yêu ta, một tên phế vật nghèo kiết xác như người thì không có tư cách." Nói xong liền quay người về chỗ ngồi của mình.

Nhìn theo Thủy Mai về chỗ ngồi Hàn Mặc xanh mặt lại không biết là đang tức giận hay buồn nữa. Hàn Mặc gục xuống bàn im lặng, bên cạnh tai còn truyền đến những tiếng nghị luận.

"Hay rồi a bây giờ Hàn Mặc bị đuổi ra khỏi nhà không khác gì một tên phế vật."

"Dạng này bị đại hoa khôi chia tay là phải."

.....

Nghe những lời nghị luận Hán Mặc tức như điên trong lòng nhưng không thể hiện ra. Cúi đầu nằm xuống bàn im lặng.

....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đạt Được Hệ Thống

Gục xuống bàn trong một tiết Hán Mặc chán chường đi ra khỏi lớp, lần này cũng cũng không biết đi đâu Hán Mặc dành về kí túc xá định ngủ một giấc.

Mở cửa phòng thấy Ngô Châu và Diệp Giang đang ngồi đó. Bấy giờ hai người nhìn thấy Hán Mặc hai người không còn ánh mắt quan tâm như tối qua nữa mà dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn Hán Mặc.

"Hán thiếu sao về sớm vậy a không lên lớp đi học sao? Hay là bị đại hoa khôi chia tay nên mới bỏ về đây a."

"Đúng vậy a, từ một đại danh đình đình Hán thiếu trở thành một tên nghèo kiết xác ai cũng không muốn a."

"Ha ha ha..." Hai người cười rộ lên.

Hán Mặc hai mắt đỏ ngầu nhìn xem hai người muốn đi lên đánh cho một trận nhưng vì biết mình không phải đối thủ của hai tên này lên phần nộ nói" Hai tên khốn kiếp, các người cứ đợi đấy ". Hán Mặc nói xong đóng rầm cửa lại đi ra ngoài.

Đi trong sân trường nghe tiếng nghị luận xung quanh Hán Mặc mới biết những người này bàn luận chuyện gì, nguyên lai là nói đến chuyện chính mình bị đuổi khỏi gia tộc a.

Hán Mặc mặc kệ tiếng nghị luận xung quanh bước nhanh ra cổng trường.

"Đứng lại ". Một tiếng quát vang lên sau lưng. Hán Mặc quay đầu lại chỉ thấy 15-20 người tiến đến vây quanh Hán Mặc." Các người muốn gì?". Hán Mặc lạnh lùng hỏi

Chỉ thấy trong đám người đi ra một thanh niên mang theo một nụ cười tươi nói" Hán thiếu muốn đi đâu vậy không lên lớp học sao, chuông vào lớp đã vang lên rồi a "," Luru Hải, ta lên lớp học hay không thi có liên quan tới người, muốn gì cứ nói thẳng ra."

Luru Hải này coi như kẻ thù của Hán Mặc. Lúc truy đuổi Thủy Hoa hai người là tình địch vì Hán Mặc gia thế lớn hơn, có nhiều tiền hơn Luru Hải nên Thủy Mai đã chọn Hán Mặc làm bạn trai, vì lí do đó Luru Hải luôn muốn đánh Hán Mặc một trận nhưng lúc ấy gia cảnh không bằng nên không dám làm gì. Bấy giờ Hán Mặc bị đuổi ra khỏi gia tộc cơ hội tốt thế này Luru Hải sao không trả thù được nên đã gọi mấy người đến để trả thù Hán Mặc.

"Ha ha, đã thế ta cũng không cần nói lung tung nữa hôm nay ta là muốn phết đi người lí do chắc ta không cần nói nữa nhì ". Hán Mặc nhìn chăm chăm vào Luru Hải không nói gì. " Thế nào? Sợ sao, quý xuống cầu xin tha thứ có lẽ ta sẽ nhẹ tay một điểm

"Ha ha ha..." Mấy tên xung quanh nhao nhao cười nhạo. " Sợ cái ** nhà người ". Hán Mặc vung tay lên đánh vào mặt Luru Hải, tay chưa đến mặt Luru Hải thì Hán Mặc thấy bụng mình nhói đau đến nỗi ôm bụng gục xuống kêu một tiếng" A "

"Hán thiếu sao thế a. " Luru Hải giễu cợt nói. Hán Mặc trước kia là thiếu gia chỉ biết ăn chơi chưa đụng tay đụng chân bao giờ sao là đối thủ của Luru Hải được.

" Mọi người lên! " Nghe thấy thế những người xung quanh nhao nhao lao vào đánh Hán Mặc.

" Cho người trước kia hay oai phong này"

" Người gọi hay bắt nạt người khác này "

" Hán thiếu sao thế đứng dậy hùng hổ như trước kia xem a"

.....

Mấy người vừa đánh vừa chửi. Hán Mặc chỉ nằm xuống ôm đầu mình lại. Đại thiếu gia Hán Mặc trước kia hay bắt nạt người khác giờ bị bắt nạt lại không dám làm gì những người đứng xung quanh xem lên tiếng cười nhạo.

" Đánh cho một trận thật đau a"

" Đứng trước kia hay bắt nạt người khác giờ bị đánh một trận là phải "

" Hán thiếu bá đạo của trường đâu rồi a "

.....

" Được rồi mọi người đánh thế thôi không gây ra án mạng đấy". Luru Hải nói.Nghe thấy thế mấy này dừng lại.

" Cách "," A". Bỗng có một tên dẫm vào cánh tay của Hán Mặc nói" Tên khốn kiếp cho người cướp bạn gái của ta này."

Tên này trước kia bị Hán Mặc cướp bạn gái trước mặt mà không dám làm gì bây giờ có cơ hội xả mối hận không làm sao được."

"Được rồi giải tán đi ". Nghe Luru Hải nói cả bọn bỏ chỉ đi để lại Hán Mặc nằm co quắp dưới đất.

Sau một lúc Hán Mặc đứng dậy đi tập thể dục ra khỏi trường, bắt chỉ giác đã đi được vài tiếng.

Cũng không biết đã đi đến đâu Hán Mặc nghĩ" Đau quá! Đau muốn chết mất! Giờ biến thành một phế vật đến một người thường còn không đánh được thì còn nói gì đến việc trả thù. Lúc ra cửa nói gia tộc nói như thế là trong lúc nổi nóng chứ mình đâu có khả năng làm gì, cả hai tên khốn kiếp trong kí túc xá nữa mình nói dối đó không biết cho hèn tên ấy đợi cái gì a. Ha ha, đã yếu rồi còn mạnh miệng, đủ rồi cái thực tế khốn kiếp này'.

Hán Mặc lại đi hơn 1 tiếng đồng hồ đến một vùng núi cao, Hán Mặc tiến vào đi đến trước một vách núi. " Đủ rồi a, giờ phế vật như thế này thì sống làm gì nữa." Nói xong Hán Mặc nhảy xuống vách núi.

" Keng.."

Trong lúc mơ màng Hán Mặc nghe thấy tiếng nói trong đầu mình.

" Keng, bắt đầu dung hợp hệ thống. Tiến độ: 1%.....4%.....9%.....16%.....28%.....35%.....47%.....66%.....83%....100%. Keng, thống dung hợp thành công."

" Cái gì vậy a, mình chết rồi sao ". Hán Mặc nghĩ.

"Keng,hệ thống thăng cấp siêu việt chào mừng tức chủ.

Tức chủ: Hán Mặc

Tuổi: 17

Cao: 1m65

Thẻ chất: 5

Tài phú: 100 đồng

Điểm nhiệm vụ: 0

Tình trạng cơ thể: Chấn thương đầu, hai chân gãy, tay phải gãy, xương sườn gãy 6 cái, hấp hối gần chết.

Túc chủ quả phế vật ".

" Con m* người a đến người là cái gì ta cũng không biết còn chửi ta phế vật ". Hàn Mặc phẫn nộ trong đầu.

" Keng, ta là hệ thống thăng cấp siêu việt tước tước chủ.Bắt đầu chữa trị tổn thương. Keng chữa chỉ hoàn tất"

Sau 10 phút Hàn Mặc mở mắt nhìn xung quanh thể mình đang ở bờ một con suối.

"Mình không chết sao, a! sao không thấy đau nữa a, cánh tay của mình như không như khỏi rồi a." Hàn Mặc thốt lên nói. Hàn Mặc chợt nhớ đến giấc mơ vừa này của mình." Chẳng lẽ chắc không phải chứ cái kiểu này chỉ có trong mấy tiểu thuyết thôi."

Nghĩ một lúc Hàn Mặc vẫn là kêu:" Hệ thống "," keng, chủ nhân có việc gì a ". Một tiếng nói vang lên trong đầu làm Hàn Mặc giật mình. " Quái! Ta có hệ thống thật sao ". " Vâng đúng rồi đó thưa chủ nhân ". Hệ thống cười hihi nói.

" Ha ha ha,ta có hệ thống, ta có hệ thống gia tộc, mấy tên khốn ở trường học các người cứ đợi đấy ta sẽ cho các người biết tay còn những kẻ đã giết cha mẹ ta đợi đấy ta sẽ trả thù cho họ."

" Ông ọc ". Tiếng bụng của Hàn Mặc kêu. " Con em nó không đúng lúc gì cả ". Hàn Mặc nghĩ theo trong truyện lên tiếng:" Mở bảng trạng thái." Chỉ thấy một cái bảng hiện trước mặt Hàn Mặc.

" Túc chủ: Hàn Mặc

Tuổi: 17

Cao: 1m65

Thẻ chất: 5

Tài phúc: 100 đồng

Điểm nhiệm vụ: 0

Tình trạng cơ thể: bình thường".

" Hệ Thống thẻ chất của ta như nào vậy". Hàn Mặc hỏi." Yếu hơn người bình thường a ". Hệ thống lên tiếng trả lời. " Ặc! Không phải chứ yếu vậy sao ". Hàn Mặc kêu lên.

" Chủ nhân, mừng người có hệ thống người được tặng một gói quà phải chăng mở, mà từ giờ người hãy gọi hệ thống là tiểu linh "

" Mở ". Hàn Mặc không do dự mở.

" Keng, chúc mừng tước chủ nhân được: thuốc tăng thể lực x1, bùa thấu thị x1, điểm nhiệm vụ x20." Ít vậy a tiểu Linh ". Hàn Mặc kêu ca. " Giờ hệ thống còn thấp a chủ nhân đợi người thăng cấp hệ thống lên sẽ có nhiều phần thưởng hơn đó ". Tiểu Linh nói. " Dạng này a". Hàn Mặc lên tiếng hiểu.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Nhiệm Vụ Đầu Tiên

Trông mấy vật phẩm nhận được Hàn Mặc lấy ra thuốc tăng cường thể lực. Thuốc đựng trong một chiếc bình thủy tinh nhỏ chỉ bằng ngón tay cái, trong chứa một chất lỏng màu xanh chắc đây là thuốc tăng thể lực.

"Tiểu Linh! Cái thứ này dùng để tăng sức mạnh của ta lên sao ". Hàn Mặc hỏi." Vâng thưa chủ nhân."

Hàn Mặc không do dự mở nắp bình ra uống hết sạch thuốc ở trong. Sau khi uống Hàn Mặc cảm thấy cơ thể nóng lên, cơ bắp cảm thấy nở ra to lên một chút, cơ thể rắn chắc hơn.

" Sáng khoái a ". Hàn Mặc kêu lên. " Mở bảng trạng thái ". Hàn Mặc nói.

" Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tuổi: 17

Cao: 1m65

Thẻ chất: 15

Tài phú:100 đồng

Điểm nhiệm vụ: 20

Tình trạng cơ thể: Bình thường

Exp hệ thống: 0/1000"

"Thẻ chất tăng lên rồi a, đúng rồi tiểu Linh, thẻ chất của người bình thường là bao nhiêu vậy". Hàn Mặc hỏi.

" Thẻ chất của người bình thường là 5-10, của mấy tên còn đồ biết đánh chút ít là 10-15, của bộ đội bình thường là 15-25,..." Tiểu Linh trả lời."

" Vậy a mình mới bằng mấy tên còn đồ thôi sao. Mà thôi mặc kệ. Tiểu Linh cái điểm nhiệm vụ là dùng để làm gì vậy a."

" Chủ nhân điểm nhiệm vụ là điểm khi chủ nhân làm nhiệm vụ của hệ thống thì điểm sẽ tích lũy vào đó dùng để đổi đồ trong hệ thống"

" Dạng này a, đúng rồi a trong hệ thống có những thứ đồ gì vậy tiểu Linh ". " Thưa chủ nhân người có thể đổi thuốc tăng thể lực, bùa thấu thị, sách bách ngôn ngữ, thuốc tăng cường trí nhớ, sách các môn học học bá, các loại vũ khí, các loại bùa, đan dược..." "Nhiều vậy a ". Hàn Mặc nói.

Nhìn trời sắp tối, Hàn Mặc nhanh leo lên vách núi chạy về thành phố. Vì thể lực tăng lên sau 2 tiếng Hàn Mặc cũng chạy về đến thành phố. Chạy 2 giờ đồng hồ không nghỉ Hàn Mặc ngồi ở lề đường thở hồng hộc.

" Ông ọc ". Thấy bụng kêu Hàn Mặc sờ vào túi quần móc ra từ 100 đồng " Chỉ có từng này a, ăn xong lấy gì mà ăn đây ". Hàn Mặc than thở. " Đúng rồi sao mình lại quên nó nhỉ ". Hàn Mặc mở ra hệ thống lấy bùa thấu thị ra." Có cái này là kiếm được tiền rồi ha ha ".

Sau 20 phút Hàn Mặc đứng trước một sông bạc tên Thanh Hiên, Hàn Mặc tiến vào. Ở trong ồn ào người đông như kiến, đủ mọi thể loại bài bạc, đặt cược.

Hàn Mặc đi loanh quanh một vào rồi ngồi vào một bàn cược xúc xúc. Bàn này có 4 người thấy Hàn Mặc tiến đến chỉ liếc một cái rồi lại tập trung vào xúc xúc, Hàn Mặc vừa từ trong núi ra nên đầu tóc te tua, quần áo còn dính bẩn trông như một người nông thôn mới tới nên không ai để ý.

"Cộp ". Người lắc xúc xúc là một cô gái trẻ tuổi dung mạo bình thường. Lắc xúc xúc một vòng rồi đập xuống bàn nói" Quy tắc của trò này là đặt chắn lẻ, đặt đúng sẽ là 1 ăn 5, đặt sai sẽ mất tiền, mời mọi người đặt cược."

" Keng

Nhiệm vụ: dùng 100 đồng thắng được 10 vạn tiền trong sông bạc.

Thời hạn: 1 tiếng

Phần thưởng: điểm nhiệm vụ x20, exp hệ thống x10

Thất bại: mất môi trong một ngày "

Thấy hệ thống ban nhiệm vụ Hàn Mặc mỉm cười " cái nhiệm vụ này dễ quá a."

Hàn Mặc âm thầm sử dụng bùa thấu thị, sau khi sử dụng Hàn Mặc thấy mình có thể nhìn xuyên mọi thứ: dưới đất, trên trần nhà, bờ tường, nhìn xuyên quần áo của cô gái lắc xúc xúc. Hàn Mặc kém chút nữa phun hết máu mũi " thả rông a chắc chắn, đẹp thật " chỉ thấy dưới đứng quần Hàn Mặc phồng lên.

Không giấu chỗ thân bí đó nữa Hàn Mặc chuyển mắt xuống hộp lắc xúc xúc, nhìn xuyên bên trong thấy 2-4-3 số lẻ. Hàn Mặc lấy 100 đồng của mình ra đặt vào ô lẻ.

" Ha đồ nghèo không biết thân phận " Người nói là người ngồi bên trái của Hàn Mặc, thấy Hàn Mặc lấy ra 100 đồng để đặt cược khinh thường lên. Những người khác cũng là vẻ mặt như vậy.

Đổi với những vẻ mặt lời nói kiểu đó Hàn Mặc coi như không thấy, xem ai mới là người cười đến cuối cùng. Bốn người thấy Hàn Mặc đặt ô lẻ thì tất cả lại đặt ô chẵn coi như một kiểu khinh thường. Bốn người đều nghĩ Hàn Mặc là một tên nghèo không có vận khí may mắn gì đặt theo thì chỉ có mất chứ không còn.

" Nếu mọi người đã cược xong thì sẽ bắt đầu mở kết quả ". Tất cả đều chăm chú vào ô xúc xúc.

Khi ô được mở ra bốn người hơi sững sờ vậy mà lại là 2-4-3 lẻ. Lúc này bốn người đều nghĩ trong đầu chắc là trùng hợp thôi, không có lần sau nữa đâu. Lần thứ 2 xúc xúc đổ xuống Hàn Mặc nhìn thấy 1-3-3 lại lẻ, Hàn Mặc đặt 100 đồng của mình thêm 500 đồng vào ô lẻ. 4 người kia coi là trùng hợp nên vẫn đặt ô chẵn.

Mở xúc xúc ra vẫn là lẻ, bốn người lại nghĩ chắc là trùng hợp.

Những lần tiếp theo mấy người ở đây mừng bức, chỉ thấy Hàn Mặc đặt lần nào cũng trúng, chỉ trong 10 phút Hàn Mặc từ 100 đồng đã kiếm được hơn 2 vạn.

Cô gái lạnh lẽo ấn một cái nút ở dưới bàn. Hàn Mặc nhìn thấy nhưng cũng mặc kệ. Chừng 2 phút sau thấy có một người đàn ông tầm 35-40 tuổi tiến đến trước mặt cô gái hỏi chuyện gì.

Cô gái nói thì thầm vào tai người này mấy câu, nghe nói xong người đàn ông mỉm cười quay ra với Hàn Mặc:" Vị tiểu huynh đệ này, tôi tên Ngô Cửu là quản lí của sông bạc này, huynh đệ kỹ năng không tệ nhì chơi với tôi một ván được không? ".

Hàn Mặc vờ suy nghĩ một chút rồi nhàn nhạt trả lời " được thôi ". " Vậy vẫn quy tắc cũ, tôi lắc cậu đặt, thắng cậu ăn 5 thua để tiền lại, được chứ? ". " Được".

Ngô Cửu cảm xúc sắc lên cho vào lắc vào vòng trên không trung rồi đập xuống bàn nói:" Tiểu huynh đệ mời đặt cược ". Hàn Mặc nhìn thấy 2-2-4 chẵn không do dự đặt hết tiền vào ô chẵn. Ngô Cửu hiện lên vẻ mặt bất ngờ xong lại cười một cách quý dị, ngón tay hơi động một chút.

Bỗng Hàn Mặc thấy cái xúc xúc số 4 lại lật sang số 3, Hàn Mặc mừng bức " chuyện quái gì đang xảy ra vậy nhì ". Hàn Mặc nghĩ

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Bồi Tôi Một Đêm

Hàn Mặc mừng bức, hỏi tiểu Linh" Tiểu Linh đây là chuyện gì vậy?"

" Chủ nhân là linh khí "

" Linh khí? Chẳng lẽ là người tu tiên giống trong tiểu thuyết sao tiểu Linh "

" Vâng thưa chủ nhân "

" Vậy ta có thể tu luyện không tiểu Linh "

"Được thưa chủ nhân chỉ cần người làm nhiệm vụ lấy điểm đổi Tây Tuyền Đan phục dùng xong là có thể tu luyện rồi "

" Dạng này a, đúng rồi tiểu Linh có thể thay đổi xúc xúc về vị trí ban đầu được không"

" Có thưa chủ nhân".

Hàn Mặc nhìn thấy xúc xúc đã về như cũ ngẩng lên nhìn Ngô Cửu nói:"Ngô tiên sinh có thể mở ra rồi đó". Ngô Cửu cười haha mở hộp xúc ra, không thèm nhìn nói:" Ha ha tiểu huynh đệ có vẻ như ta thắng rồi"

Chỉ thấy mấy người xung quanh dùng ánh mắt dị nhìn hần, Ngô Cửu cảm thấy không tốt. " Ngô tiên sinh nhìn xem lại đi a ". Hàn Mặc cất tiếng nói ra. Ngô Cửu thấy mừng bức cúi đầu xuống, khi thấy xúc sắc Ngô Cửu trợn to mắt:" Sao lại có thể 2-2-4 chẵn. "

" Sao lại không a, Ngô tiên sinh có thể lấy tiền cho ta được không."

"Được được ". Ngô Cửu tỉnh táo lại vội vàng lấy tiền đưa cho Hàn Mặc. 2 vạn đặt cược thêm 10 vạn đặt cược thắng nữa Hàn Mặc giờ có 12 vạn.

" Kiểm tiền thật dễ a " Hàn Mặc thầm nghĩ.

" Keng

Chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ

Nhiệm Vụ thưởng: Thuốc tăng thể lực x1, điểm nhiệm vụ x20, exp hệ thống x10"

Nhiệm vụ hoàn thành rồi,nên rời khỏi đây thôi, ở lâu không tốt " Hôm nay đến đây thôi, tôi phải đi rồi lần sau gặp lại" Hàn Mặc không đợi ai trả lời quay người đi ra khỏi cửa.

"Cái đồng này giờ để đâu bây giờ nhì ". Vì Hàn Mặc không có thẻ nên phải đựng tiền mặt vào một cái túi. " Chủ nhân! người có thể để được trong hệ thống mà"," Vậy sao quá tiện nghi rồi."

Sau vài giây tiểu Linh hướng dẫn cách thao tác thì túi tiền đã biến mất khỏi tay của Hàn Mặc được đặt trong một ô của hệ thống.

Hàn Mặc gọi một chiếc taxi chạy đến quán ăn gần nhất.

Sau 10 phút xe dừng lại ở trước một quán ăn tên Giang Hải. Hàn Mặc lấy tiền ra trả tiền taxi rồi tiến vào quán. Còn chưa kịp bước vào thì bị bảo vệ ngăn lại " đứng lại, chỗ này cậu không thể vào "," Tạo sao?". Hàn Mặc hỏi lại. Tên nghèo như cậu mà đòi vào đây sao,cậu biết ăn một bữa ở đây mất bao nhiêu tiền không hả. Đi chỗ khác đi chỗ này không chào đón người như cậu ". Bảo vệ trả lời mang theo ánh mắt khinh thường.

Hàn Mặc tức giận còn có cả loại này nữa sao." Hôm nay tôi là muốn vào đây ăn đấy, anh là có thể làm gì được tôi ". Hàn Mặc quát to nói. " Hừ cứ chờ thử..." "Làm sao, xảy ra chuyện gì ". Bảo vệ còn chưa nói hết thì có một người từ trong nhà hàng đi ra.

" Chào quản lí Từ, tên ăn mày này muốn vào cửa hàng nhưng đã bị tôi cản lại ". Vì quần áo của Hàn Mặc bị dính bùn đất có theo vài chỗ bị cây xé rách nên bảo vệ coi Hàn Mặc như ăn mày. Tên quản lí Từ nghe bảo vệ nói xong quay ra quan sát Hàn Mặc rồi nói:" Rất xin lỗi vị huynh đệ này cửa hàng này cậu không thể vào.

"Bộp ", " Ta xxxx các người bây giờ ta vào được chưa ". Hàn Mặc rút ra một xấp tiền ném thẳng vào mặt tên bảo vệ quát. Thấy hai người không nói gì Hàn Mặc lại lấy ra một xấp tiền dày gấp đôi xấp cũ ném tiếp vào mặt tên bảo vệ." Chưa đủ hả, thế này đủ chưa". Hàn Mặc quát."Đủ đủ tiền sinh, xin tiền sinh bình tĩnh, mời tiền sinh vào". Tên từ quản lí vội vàng nói.

" Hừ, cho ta phòng tốt nhất ở chỗ này"," Vâng tiền sinh chờ một lát ạ,đồ ăn sẽ được mang lên ngay."

Hàn Mặc đến bên bàn rồi ngồi xuống. Tên quản lí nháy mắt với một cô gái bên cạnh, cô gái tiến đến bên Hàn Mặc đưa thực đơn cho Hàn Mặc nói:" Mời tiền sinh gọi món ăn."

Hàn Mặc cần thực đơn quan sát một lúc rồi gọi một loạt. "Xin tiền sinh chờ một lát ạ,đồ ăn sẽ được mang lên ngay."

Sau vài phút thức ăn được mang lên. Hàn Mặc không có kị gì cả nhào vào ăn nhồm nhồm. Tên Từ quản lí và cô gái đứng sau Hàn Mặc triệt để mộng thầm nghĩ:"Tên này bao nhiêu lâu không được ăn cơm rồi nhỉ."

Sau 20 phút một bàn đầy thức ăn không còn gì. " Thanh toán ". Hàn Mặc nói. " Tiền sinh cậu đã thanh toán rồi à, chỗ này vẫn còn thừa". Hàn Mặc chợt nhớ tới xấp tiền mình ném kia. " Không cần cứ giữ lại lần sau tôi tới "," vâng thưa tiền sinh ". Hàn Mặc nói xong đứng dậy đi, tên Từ quản lí tiến ra tận bên ngoài. Nhìn thấy Hàn Mặc đi Từ quản lí quay ra tên bảo vệ quát: " Lần sau chú ý một chút đứng bao giờ coi thường người khác như vậy."

Sau khi ra khỏi nhà hàng Hàn Mặc đi tìm khách sạn để ngủ tạm bợng Hàn Mặc thấy cô gái lắc xúc xắc trong sòng bạc.

" Chào có "," A là cậu ". Hàn Mặc lên trò chuyện với cô hiền nhiên cô cũng nhận ra Hàn Mặc. " Có đang đi về nhà sao ","Án".

Trò chuyện một lúc thì Hàn Mặc cũng biết cô gái này tên Chu Giai từ nông thôn lên đây làm việc. " Cô làm ở sòng bạc được bao nhiêu một tháng vậy "," 3000 " cô gái trả lời". " Ít vậy sao, cô bồi tôi một đêm tôi cho cô cô 1 vạn ". Cô gái hơi bất ngờ rồi "Án" một tiếng. " Ác..". Hàn Mặc định trêu đùa cô gái này mà lại đồng ý thật, đã giả thành thật rồi thì làm thật luôn vậy.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 5: Làm Bạn Gái Ta

Sau 10 phút hai người đã đến nhà của Chu Giai. Căn nhà không lớn, nhưng vẫn có đủ phòng cho một người ở.

" Cậu đi lên giường trước đợi tôi tắm rửa một lát."Chu Giai xấu hổ nói nhỏ với Hàn Mặc.Hàn Mặc cười cười nằm lên giường.

" Tiểu Linh, Tây Tựu Đan cần bao nhiêu điểm nhiệm vụ vậy." Hàn Mặc hỏi.

"100 điểm nhiệm vụ thừa chủ nhân." Tiểu Linh trả lời.

"Nhiều vậy sao, cần phải làm nhiệm vụ thêm rồi". Hàn Mặc nghĩ.

Sau 10 phút Chu Giai đi ra trên người còn cuốn một cái khăn tắm. Hàn Mặc nhìn thân hình của cô mài vuốt nước bọt ừng ực.

Lúc thấu thị nhìn qua loa không để ý giờ nhìn kỹ mới thấy cực kì mê người. Cặp ngực to tròn, vòng eo thon, cặp mông căng, làn da trắng trẻo phối hợp với sự xấu hổ của cô bây giờ nhìn cực kì đẹp nhìn chi muốn cắn cho một ngụm. Nhìn thấy vẻ mặt ngán ngạn của Hàn Mặc Chu Giai càng thấy xấu hổ thêm.

Cô đến bên giường quý xuống Hải Mặc thấy thế định hỏi có làm gì thì thấy cô bắt đầu cởi quần của mình thì ra Hàn Mặc hiểu cô định làm gì nên ngồi im.

Cởi xong Chu Giai nhìn thấy cái của Hàn Mặc đang dựng thẳng lên có cái đầu xuống bắt đầu làm. Cô gái này rất biết cách làm, Hàn Mặc cảm thấy rất sáng khoái.

Sau 15 phút Hàn Mặc rên lên một tiếng, một dòng nước trắng chảy vào trong miệng cô gái. Hàn Mặc nhắc Chu Giai gái lên giường lật khăn tắm ra nói: " Tôi bắt đầu đây."

"Án". Chu Giai nhắm mắt lại gật gật đầu. Hàn Mặc đưa từ từ cái của mình vào trong, cô cái rên " ư ư " nhẹ lên một tiếng.

Hàn Mặc bắt đầu dung đưa theo nhịp, rất nhanh trong phòng truyền đến tiếng thờ đóc, tiếng rên " a a ư ư."

Sáng ngày hôm sau tỉnh dậy, Hàn Mặc dậy đi ra khỏi giường. Thấy có tiếng động trong bếp Hàn Mặc đoán chắc là Chu Giai ở bên trong.

Chu Giai đi ra thấy Hàn Mặc cô đỏ mặt nói:" Cậu đi đánh răng đi xong ra ăn sáng có cái bàn chải mới tôi để ở trong đấy"

" Ừm ". Hàn Mặc cười cười trả lời rồi đi vào. Ngắm lại hôm qua đúng là đau đầu thật không ngờ đây lại là lần đầu tiên của cô ấy, chắc cô ấy khó khăn quá nên hôm qua mới đồng ý mình. Lấy lần đầu tiên của người ta đành phải chịu trách nhiệm vậy.

Sau 5 phút Hàn Mặc đi ra vào phòng bếp, Chu Giai thấy Hàn Mặc đi vào gọi:" Cậu ngồi xuống ăn đi."Hàn Mặc ngồi xuống cầm đĩa bắt đầu ăn. Hai người không nói gì, bầu không khí có chút trầm mặc.

" Chu Giai có làm bạn gái tôi được không?". Hàn Mặc phá vỡ trầm mặc nói. Chu Giai sững sờ nhìn Hàn Mặc, một lúc sau sau cô mới lắc đầu nói:"Xin lỗi bây giờ tôi chưa muốn có bạn trai". " Vậy sao, tôi cũng không ép cô. Đây là số điện thoại của tôi có việc gì cứ gọi điện cho tôi là được."Hàn Mặc để lại số điện thoại thêm 2 vạn tiền mặt rồi đi ra ngoài.

Đưa mắt nhìn bóng lưng Hàn Mặc rồi đi khỏi cửa, hai hàng nước mắt chảy ra trên má cô. Cô gái gục xuống bàn khóc.

Sau khi đi ra khỏi nhà Chu Giai Hàn Mặc nhìn quần áo của mình đã cũ nên đi mua mấy bộ mới. Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đến trung tâm mua sắm.

Trung tâm mua sắm nằm ở trung tâm thành phố cao năm tầng, mỗi tầng bán đồ cũng khác nhau. Khu bán quần áo ở tầng 3, Hàn Mặc đi vào thang máy lên tầng 3. Trong thang máy có 5-6 người nhìn thấy Hàn Mặc ăn mặc rách rưới đi vào nhao nhao tránh ra sợ Hàn Mặc làm bẩn đồ của mình. Những cái này Hàn Mặc cũng mặc kệ.

Thang máy lên đến tầng 3 Hàn Mặc bước ra đi vào khu bán quần áo. Nhìn thấy nơi này đông đúc, nhộn nhịp Hàn Mặc nghĩ: " Đông người quá a." Vì muốn mua nhanh nên Hàn Mặc tìm gian hàng chỗ ít người để mua.

Đi qua mấy chục dãy gian hàng chỗ nào cũng đông người.

Mãi đến chỗ đến gần cuối khu Hàn Mặc mới tìm được một cửa hàng không có ai vào mua chỉ thấy một người phụ nữ chừng 27-28 tuổi đang ngồi ở bên trong chắc là chủ cửa hàng này. Hàn Mặc thấy kì quái sao chỗ này lại không có ai vào mua nhỉ.

Hàn Mặc tiến vào bên trong, người phụ nữ trông thấy Hàn Mặc tiến vào hiện lên vẻ vui mừng nhưng khi nhìn thấy Hàn Mặc mang quần áo trông cũ kĩ rách rưới thì vẻ mặt vui vẻ lại hạ xuống miễn cưỡng cười hỏi:" Em trai mua quần áo sao?"

"Án " Hàn Mặc trả lời. Cô gái cũng không để ý lẩm bẩm Hàn Mặc đến một chỗ nói:" Em trai chỗ này quần áo có mấy trăm đồng thôi thích bộ nào chứ chọn".

Hàn Mặc lắc đầu cười cười quay sang chỗ khác lấy cảm lấy một bộ " vest " mang vào mặc thử. Người phụ nữ thấy thế vội vàng nói:"Này bộ đó tận 9000 lận đó ". Hàn Mặc không để ý mang bộ " vest " vào phòng thay đồ. Sau 3 phút Hàn Mặc ra ngoài, trên người mặc theo bộ " vest " vừa cảm theo. Cô gái giật mình khi thấy Hàn Mặc thầm nghĩ:" đẹp trai thật a".

Hàn Mặc ra lấy thêm hai cái áo T-shirt, một cái quần bò đến trước mặt người phụ nữ nói:" Thanh toán "

" Cái gì? "

" Ta nói thanh toán mấy bộ này a."

" A, được được "

" Bộ " vét " 9000, thêm hai cái áo mỗi cái 3000, cái quần là 4500 tổng cộng 1 vạn9 500 đồng".

Hàn Mặc giả vờ lấy tiền từ trong túi ra đưa cho cô gái bán hàng này.

Trà tiền xong Hàn Mặc xách túi quần áo rồi đi. Hàn Mặc đi ra khỏi trung tâm mua sắm tìm một chỗ vắng người rồi để bộ đồ vào hệ thống.

" Không có thẻ ngân hàng cũng bất tiện quá phải đi làm một cái mới được ". Hàn Mặc lấy túi tiền từ trong hệ thống ra cầm trên tay.

Đi ra đường lớn Hàn Mặc gọi một chiếc taxi ngồi vào trong nói:" Đến ngân hàng gần nhất."

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Đồ Thạch

Sau 5 phút xe đến trước cửa một ngân hàng. Hàn Mặc trả tiền xe rồi đi vào ngân hàng.

Bước vào ngân hàng Hàn Mặc quan sát một vòng có vẻ không nhiều người lắm chỉ có 4-5 người ở bên trong có vẻ đang gửi tiền tiết kiệm.

Hàn Mặc tiếng điển một quầy nói với người đang trông túc trực chỗ đó:" Phần cô tạo cho tôi một cái thẻ ngân hàng và cho số tiền này vào."

" Vâng tiền sinh xin đợi một lát." Cô gái này nói.

Đi ra khỏi ngân hàng trên tay Hàn Mặc cầm trên tay một cái thẻ nhìn nhìn một lúc rồi cất vào túi quần." Tôi nay không có chỗ ngủ, chắc phải kiếm tiền mua nhà riêng thôi nhưng kiếm tiền kiểu gì tiếp a."

" Anh Vương à bây giờ ở chợ đồ cổ đang diễn ra một buổi đồ thạch đó chúng ta qua đó xem đi ". Người nói là một trong số những người ở trong ngân hàng đi ra." Đồ thạch? Đứng rồi con đường kiếm tiền là đây chứ đâu." Hàn Mặc cười hắc hắc nói. Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đến phố đồ cổ.

Sau 30 phút đi Hàn Mặc đã phố đồ cổ, đi vào Hàn Mặc không biết đồ thạch diễn ra ở đâu gần một người đàn ông lại nói:" Vị huynh đệ này đồ thạch diễn ra ở chỗ nào vậy."

" Cậu cứ đi thẳng vào đến cuối khu này là sẽ thấy. "

" Cảm ơn huynh đệ."

Hỏi xong biết chỗ Hàn Mặc đi thẳng vào. Đi vào khoảng chừng 300m Hàn Mặc thấy một chỗ chất đầy đá người hỏi mua người vội đi cắt đá tấp nập. Tìm thấy Hàn Mặc không do dự đi vào.

Hàn Mặc đi vào quan sát một lúc thì cũng biết cách chơi. Chỉ cần ra quầy bán đá thấy ung ý viên nào thì mua rồi mang đi cắt, vận khí tốt thì bên trong có phi thủy mang ra bán, vận khí không tốt thì cắt xong bỏ không được gì cả. Phi thủy cũng chia theo từng loại, loại càng tốt thì giá tiền càng lớn.

" Keng

Nhiệm vụ: Tìm được cực phẩm phi thủy

Thời hạn: 30 phút

Thưởng: 100 điểm nhiệm vụ, 20 exp hệ thống.

Thất bại: Điện giật bất tỉnh 1 ngày "

" Nhiệm vụ đúng lúc thật ". Hàn Mặc nói. Hàn Mặc nở nụ cười gian: " Cực phẩm phi thủy a dễ tìm thôi. "

" Tiểu Linh bùa thấu thị giá bao nhiêu điểm nhiệm vụ a. "

" 15 điểm nhiệm vụ thừa chủ nhân. "

" 15 a mua. "

" Keng, chúc mừng chủ nhân nhận được bùa thấu thị x1 phải chăng sử dụng?"

" Đúng."Hàn Mặc không do dự dùng.

Dùng xong Hàn Mặc đi xung quanh tìm hòn có cấp cao phi thủy nhưng đáng tiếc là chỉ toàn thấy hạ cùng trung phi thủy.

Hàn Mặc quay đi chỗ khác bỗng chú ý tới một gian hàng vắng vẻ của một ông lão. Chỗ của ông lão đá xấu nhìn phẩm chất thấp nên không có ai đến hỏi han gì.

Hàn Mặc chú ý đến một hòn đá ở trong gian hàng của ông lão. Hòn đá to chừng nắm tay màu đen xít, nhìn là biết không có gì nhưng Hàn Mặc lại thấy bên trong có phi thủy đúng hơn là thượng phẩm phi thủy.

Hàn Mặc tiến đến chỗ ông lão hỏi:" Ông lão à hòn đá này bao nhiêu tiền vậy."

" Huynh đệ thật có mắt nhìn à hòn này là tốt nhất ở chỗ này đây ta lấy rẻ thôi 1 vạn. "Ông lão trả lời.

" Huynh đệ đừng để bị lừa. " Bỗng một người đứng gần đó tiến đến nói.

" Hòn đá này nhìn đen xít phế phẩm thế này căn bản bên trong không có gì, chưa đáng giá 100 đồng ". Người này là một người đàn ông tầm 35-36 tuổi, trên người mặc một bộ vest màu trắng.

" Cảm ơn vị huynh đệ này nhắc nhở, ta chỉ muốn chơi một chút thôi." Nói xong Hàn Mặc trả tiền cầm viên đá đi.

" Hừ, đồ ngu ngốc." Tên đàn ông này nói.

Sau khi mua Hàn Mặc cầm viên đá ra nơi cắt, nơi này hơi đông người nên phải xếp hàng chờ. Sau 10 phút thì đến lượt Hàn Mặc, Hàn Mặc đưa viên đá cho người cắt nói:" Huynh hãy cắt viên đá này ra a."

Người cắt nhìn nhìn hòn đá rồi ngừng đầu lên nói:" Vị huynh đệ này chắc muốn cắt chứ viên đá này coi như cắt cũng không có gì a."

Những người quan sát xung quanh cũng như vậy.

" Huynh cứ cắt thử đi nhờ đầu lại có thì sao. "

"Được ".

Người cắt đá cho viên đá vào cắt. Những người xung quanh nghe thấy thế khinh thường nói.

"Đúng là ngu ngốc a ..."

"Viên đá như thế làm sao ra được cái gì "

"Chắc thanh niên này là lần đầu tiên đến đây nên ngốc như vậy a.."

.....

Với những lời chế giễu xung quanh Hàn Mặc coi như gió thoảng tai không quan tâm. Hàn Mặc chỉ nhìn chăm chú vào người cắt đá.

Lúc này viên đá được cắt ra chỉ thấy người cắt trọn to mắt há mồm đù lớn để nhét quả trứng gà vào. Một lúc sau mới hô lên:"Thượng phẩm phi thúy a là thượng phẩm phi thúy. "

Những người xung quanh giật mình một đám dờn mắt đến nhìn.Khi thấy đúng là cực phẩm phi thúy sau đám người trọn to mắt.

"Đúng là thượng phẩm phi thúy a thanh niên này vận khí tốt thật." Những người vừa nãy chế giễu Hàn Mặc giờ cảm như hén cúi đầu xuống không nói gì.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bắt cóc

"Huỳnh đệ ta ra 200 vạn bán cho ta.."

"200 vạn sao người không cướp luôn đi ta ra 300 vạn ..."

"400 vạn ..."

"500 vạn ..."

Những người xung quanh tranh nhau ra giá cuối cùng Hàn Mặc bán với giá 800 vạn cho một người phụ nữ trung niên.

Giao bán xong phi thúy Hàn Mặc rời khỏi đó đi tìm cực phẩm phi thúy. Hàn Mặc dạo khắp hầu như tất các gian hàng bán đá mà không tìm thấy một viên cực phẩm phi thúy nào.

"Bịch, a ôi.." Vì chủ ý tìm cực phẩm phi thúy quá nên Hàn Mặc vấp phải cục đá ngã ra đất. Hàn Mặc đứng dậy thấy hung thủ của chuyện này là một hòn đá to bằng nửa nắm đấm chuẩn bị đá bỏ đi thì Hàn Mặc trọn to mắt. Hàn Mặc nhìn thấy bên trong hòn đá này là một màu xanh đậm. Đây không phải là cực phẩm phi thúy thì là cái gì.

Hàn Mặc dùng tốc độ nhanh nhất nhặt hòn đá cắt vào trong người.

"Đúng là khốn nạn a tìm mãi chả thấy đâu hết hóa ra lại bị vớt ở giữa đường"

Hàn Mặc sau khi nhặt hòn đá lên liền đi ngay ra chỗ cắt đá. Vì lúc này Hàn Mặc đồ được thượng phẩm phi thúy nên lúc thấy Hàn Mặc người nhao nhao tránh cho Hàn Mặc cắt đá trước.

Hàn Mặc đưa đá cho người cắt nói:" Liền cắt viên ra đi nhớ là cắt mỏng thôi từ bên ngoài vào."

Người cắt gạt gạt đầu rồi tiếp nhận đá bắt đầu cắt. Vì lần trước cắt ra được thượng phẩm phi thúy nên mấy người đứng xung quanh chăm chú nhìn xem lần này cắt được là loại phi thúy nào.

Theo như Hàn Mặc nói người cắt đá cắt mỏng từng lớp từng lớp vào viên đá. Khi một màu ló ra ở hòn đá thì đám người trừ Hàn Mặc há to mồm trọn mắt không thể tin vào mắt của mình, thờ cũng không dám thờ mệnh.

Một lúc sau người cắt mới lắp ba lắp bắp hô lên:" Là.. Là...Cực... Cực...phẩm phi thúy đúng là cực phẩm phi thúy a".

"Ta ra một ngàn vạn bán cho ta a.."

"Ta ra một ngàn 500 vạn.."

"Một ngàn 700.."

"Một ngàn 900 ..."

"Hai ngàn."

"3 ngàn vạn".

Nghe thấy giá tiền này không ai tăng giá nữa hiển nhiên đây đã là giá trị cao nhất của viên phi thúy này.

Chỉ thấy trong đám người đi ra một ông lão chống gậy, đằng sau còn theo 2 người có vẻ như là bảo tiêu của người này.

"Đồ chẳng phải là Diệp lão sao..."

"Diệp lão của Diệp gia một trong tứ đại gia tộc sao ..."

Hiện nhiên trong đám người có người nhận ra thân phận của ông lão này.

"Vị tiểu huynh đệ này lão hủ ra 3 ngàn vạn mua viên cực phẩm phi thúy này bán cho ta được chứ". Ông lão đi đến trước mặt Hàn Mặc nói.

"Được ". Vì nên cần tiền mua nhà nên Hàn Mặc rất dứt khoát bán đi.

Giao dịch xong tay tiền được chuyển vào tài khoản Hàn Mặc rồi đi phỏ đồ cỏ. "Diệp lão đã tra ra được. Người này tên là Hàn Mặc là người của Hàn gia nhưng giờ đã bị đuổi ra khỏi đó".Bên cạnh một tên hộ vệ nói với ông lão.

Ông lão suy nghĩ một lúc rồi nói:" Tiểu tử này không đơn giản, Hàn gia đúng là có mắt như mù."

"Keng, nhiệm Vụ hoàn thành. Chúc mừng túc chủ nhận được: 100 điểm nhiệm vụ, 20 exp hệ thống."

Tiếng thông báo hoàn thành nhiệm vụ kêu lên Hàn Mặc tâm tình rất vui sướng vì sắp có thể tu tiên.

Hàn Mặc thấy cảm thấy bụng hơi đói, nhìn giờ ở điện thoại đã là 11 giờ đã đến giờ ăn trưa.

Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đi đến nhà hàng Giang Hải hôm qua ăn. Sau 20 phút xe đã đến, Hàn Mặc trả tiền rồi xuống xe đi vào. Vì đã bị ăn một bài học nên bảo vệ nhìn thấy Hàn Mặc là chạy đến tươi cười mời vào trong. Sau 15 phút Hàn Mặc đi ra khỏi nhà hàng này với cái bụng đã được lấp đầy.

Hàn Mặc suy nghĩ một chút quyết định đi mua nhà ở. Lần này Hàn Mặc không gọi taxi nữa mà đi bộ để cho đồng trống trong bụng tiêu hóa. Hàn Mặc đi trên đường bỗng thấy đằng trước có 2 bóng người quen quen. Hàn Mặc nhìn kĩ lại thì mới nhận ra đó là Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyên 2 trong số tứ đại hoa khôi của trường. Hàn Mặc đoán hôm nay là chủ nhật nên hai người rủ nhau đi dạo.

Lúc này từng đâu không biết chạy đến một chiếc ô tô đến bên cạnh hai người họ. Trên xe nhảy xuống hai người dùng tốc độ rất nhanh kéo hai người họ vào trong xe.

" Bắt cóc ". Hàn Mặc nghĩ ngay là chuyện gì. Thấy chiếc xe đã đi Hàn Mặc vội gọi một chiếc taxi đuổi theo. Trên xe Hàn Mặc mở bảng hệ thống của mình ra.

" Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tuổi: 17

Cao: 1m65

Thể chất: 15

Trí thông minh: 90

Tài phú:3808 vạn

Điểm nhiệm vụ: 125

Tình trạng cơ thể: Bình thường

Exp hệ thống: 30/1000 "

" Sức mạnh của mình còn yếu quá ". Thấy sức mạnh mình còn yếu Hàn Mặc quyết định dùng bình tăng cường thể lực lần trước hoàn thành nhiệm vụ được thưởng.

Hàn Mặc mở nắp lọ thuốcbra uống, một hơi ầm chảy vào cơ thể làm Hàn Mặc cả người nóng lên, xương cốt kêu rần rần chắc lên cơ bắp nổi lên khắp người, Hàn Mặc cảm thấy tràn đầy năng lượng.

" Mở bảng hệ thống. " Hàn Mặc nói ra.

"Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tuổi: 17

Cao: 1m65

Thể chất: 25

Trí thông minh: 90

Tài phú:3808 vạn

Điểm nhiệm vụ: 125

Tình trạng cơ thể: Bình thường

Exp hệ thống: 30/1000"

" Thể chất tăng lên. Bây giờ sức mạnh của mình bằng một người bộ đội bình thường, chắc là đủ để xử lý mấy tên bất cóc."

Sau 30 phút xe đi ra vùng ngoại thành đến một nhà máy bỏ hoang, Hàn Mặc kêu taxi dừng lại đợi ở xa để tránh cho người bên trong phát hiện. Ở bên ngoài không thấy được gì Hàn Mặc thấy điểm nhiệm vụ của mình có 125 nếu mua bùa thấu thị thì vẫn còn đủ mua Tây Tựu Đan nên Hàn Mặc quyết định mua bùa thấu thị.

" Tiểu Linh Linh ta cần một bùa thấu thị ", " Vâng thưa chủ nhân."

" Chúc mừng chủ nhân nhận được bùa thấu thị x1 phải chăng sử dụng."

" Sử dụng ". Sau khi sử dụng Hàn Mặc đưa mắt lên quan sát tình hình bên trong nhà máy bỏ hoang này.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 8: Cứu Người

Bên trong nhà máy bỏ hoang này có hai tầng. Tầng một bên trong có 3-4 chiếc xe hãm là nơi để xe, bên cạnh còn có 5-6 người đang ngồi đánh bài.

Hàn Mặc đưa mắt lên tầng hai thấy 2 người bị nhốt trong một căn phòng,bên trong còn có 3 người đang ngồi trên ghế nói chuyện gì đó.

Đây là một căn phòng rộng khoảng 30 mét vuông, phòng này không có cửa sổ chỉ có một bộ ghế đặt ở giữa.

Hai cô con gái bị trời ném ở góc phòng, có lẽ vì sợ quá nên hai người co rúm vào nhau.

" Lão đại đây là nữ nhi của lão Trần Chấn Thiên và Diệp Giang sao."Một tên gầy gò mặt tái nhợt hỏi.

" Đúng vậy, cũng không biết người thuê chúng ta bắt cóc hai cô bé này là ai, chỉ báo chúng ta bắt xong đợi ở đây."Tên ngồi ở giữa nói trên mặt còn có một vết sẹo dài.

" Đại ca, hai cô bé này thân hình nhìn ngon quá, ta không nhận được nữa rồi."Tên còn lại nói rồi tiến đến chỗ hai cô gái.

" Tên này,có ngày người sẽ chết trên bụng nữ nhân cho mà xem ". Tên ngồi ở giữa lắc đầu nói.

Thấy có người tiến đến hai cô gái càng co sát lại bờ tường. " Mỹ nữ qua đây ta sẽ nhẹ nhàng mà ". Tay của tên này còn chưa kịp chạm vào cô gái thì một bóng người hiện lên trước mặt, tên này còn chưa kịp phản ứng thì bay cả người đập lên bàn.

" Kê nào ". Tên đại ca và tên mặt trắng bệch giật mình vội quát.

" Là gia gia người ". Nói xong bóng người này lao đến hai tên này.

Tên mặt trắng chưa kịp cầm vũ khí lên thì bị một phát đá bay đập vào tường không biết chết hay sống.

Tên đại ca phản ứng nhanh hơn rút con dao găm ở hông ra chém vào bóng người này nhưng chém trượt. Một phát đâm nện thẳng vào bụng làm tên này phụt ra máu ôm bụng gục xuống đất bất tỉnh.

Bóng người này chính là Hàn Mặc. Hàn Mặc vung trộm xử lí năm tên dưới lầu không tiếng động rồi đi lên tìm thời cơ cứu người. Đúng lúc một tên đi ra mấy tên kia lại không chú ý nên đánh bất ngờ cho mấy tên này không kịp trở

tay, xử lý nhanh gọn.

Giải quyết xong ba tên này Hàn Mặc tiến đến chỗ hai người

" Hai cậu không sao chứ." Hàn Mặc hỏi.

Hai cô gái lắc đầu tỏ vẻ không sao nhưng nước mắt vẫn rơi ra chắc là vẫn đang sợ, Hàn Mặc cời trói cho hai người. Cởi xong hai người nhào vòng lòng Hàn Mặc khóc thút thít. Hàn Mặc hơi sững sờ.

" Cẩn gi phải sợ đến thế này chứ."Hàn Mặc nghĩ thầm mà cứ đứng yên cho hai cô khóc. Sau 5 phút khóc suối mướt hai cô mới bình tĩnh lại vội vàng tránh khỏi lòng Hàn Mặc quay mặt đi chỗ khác hiển nhiên là xấu hổ.

" Hai cậu không bình tĩnh lại rồi chứ ". Hàn Mặc cười cười hỏi.

" Ân ". Trần Ngừ Yên nói.

" Cảm ơn cậu đã cứu giúp". Lần này người nói là Diệp Như Uyên.

" Tiện tay thôi, hai người đi theo tôi đưa hai người rời khỏi đây". Hàn Mặc nói ra.

" Ân". Hai người gật đầu đi theo Hàn Mặc.

Hai đi ra chỗ xe taxi nhìn thấy hai cô gái sau lưng Hàn Mặc lái xe hơi sững sờ nhưng cũng không hỏi nhiều, chờ lên xe hết rồi khởi động xe đi vào về thành phố.

Vào thành phố Hàn Mặc quay lại hỏi hai cô gái:" Nhà hai cậu ở đâu?"

" Cứ thả chúng tôi ở gần trung tâm thành phố là được, sẽ có người đến đón bọn tôi". Trần Ngừ Yên nói ra.

Sau 15 phút xe đến gần trung tâm thành phố hai cô gái xuống xe, Diệp Như Uyên quay đầu lại nói:" Cảm ơn cậu hôm nay đã cứu chúng tôi tôi không biết làm gì để cảm ơn cậu, hôm nào cậu đến trường chúng tôi mời cậu ăn com'

" Được ". Hàn Mặc đáp lại. Nhìn hai người đi xa Hàn Mặc nói với lái xe đến công ti bắt động sản.

Sau 10 phút xe đứng trước tòa nhà bất động sản lớn nhất thành phố, Hàn Mặc trả tiền xe rồi đi vào trong.

Tiến vào trong tòa nhà thì một nhân viên tiến lên hỏi:" Tiền sinh tôi có thể giúp được gì cho ngài."

" Tôi muốn mua một căn nhà". Hàn Mặc đáp lại.

" Tiền sinh mời ngài đi theo tôi". Nói xong cô nhân viên quay người đi, Hàn Mặc cũng đi theo.

Hàn Mặc đi theo cô gái vào một căn phòng. Căn phòng rộng khoảng 30 mét vuông, trên tường treo một bức tranh sơ đồ của thành phố, ở giữa phòng có một người đàn ông đang ngồi xem tài liệu.

Thấy có người vào phòng người đàn ông này ngẩng đầu lên hỏi:" Có chuyện gì vậy?"

" Thưa quản lý, vị tiền sinh này muốn mua nhà ". Cô nhân viên nói ra.

" Vậy sao! Vị tiền sinh này mời ngồi, tiểu Yên đi pha trà ". Vị quản lý này đứng dậy mời Hàn Mặc ngồi xuống. Hàn Mặc tiến đến ghế ngồi xuống.

" Vị tiền sinh này tôi tên Giang Ngọc Sơn quản lý của chỗ này dám hỏi tên tiền tên gì? " Vị Giang quản lý này hỏi Hàn Mặc.

" Tôi tên Hàn Mặc, anh cứ gọi thẳng tên tôi là được." Hàn Mặc trả lời.

" Vậy thì Hàn tiền sinh cậu muốn mua nhà ở kiểu dáng gì, ở bao nhiêu người và ở khu vực nào?"

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Bắt Đầu Tu Luyện

" Tôi muốn mua một căn nhà hai người ở, vị trí thì ở gần trường cấp ba Thanh Hoa." Hàn Mặc nói ra.

" Tiền sinh xin đợi tôi một lát. " Giang quản lý nói xong đứng dậy vào tủ lục lại cái gì đó.

Sau 2 phút Giang quản lý lấy ra một bọc tài liệu đưa cho Hàn Mặc nói:" Rất xin lỗi Hàn tiền sinh nhà ở khu vực trường cấp ba Thanh Hoa chỉ còn một căn dành cho một gia đình bốn người này thôi."

Hàn Mặc tiếp nhận túi tài liệu uống một ngụm trà rồi lật ra xem, khỏe miệng Hàn Mặc giật giật thăm ngẫm " trà đáng quá ". Hàn Mặc quan sát thấy căn nhà đúng là lớn đúng cho gia đình bốn người thật.

Căn nhà gồm hai tầng, tầng dưới gồm phòng khách, phòng bếp, phòng tắm, chỗ gửi xe, một nhà vệ sinh. Tầng hai gồm bốn phòng ngủ và một phòng vệ sinh, ngoài sân sau còn có một hồ bơi cỡ nhỏ. Đúng là quá lớn cho hai người.

Không còn cần nào gần đây nữa nên Hàn Mặc quyết định mua căn này."Căn nhà này bao nhiêu vậy Giang quản lý ". Hàn Mặc để tập tài liệu xuống quay ra hỏi Giang quản lý.

" Căn nhà này 800 vạn, Hàn tiền sinh định mua sao."

" Đúng vậy tôi sẽ mua căn nhà này "

" Vậy mời Hàn tiền sinh qua bên này chúng ta sẽ làm thủ tục nhận nhà ". Hai người đứng dậy sang phòng khác làm thủ tục.

Sau 10 phút Hàn Mặc đi ra công ty bất động sản trên tay còn cầm theo một bọc giấy tờ và một chùm chìa khóa của căn nhà, vốn Giang quản lý muốn cho người dẫn Hàn Mặc đi đến căn nhà nhưng Hàn Mặc lại cự tuyệt. Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đi đến căn nhà đó.

Sau 30 phút ngồi xe cuối cùng cũng đến căn nhà. Hàn Mặc trả tiền taxi rồi đi đến trước cửa nhà lấy chìa khóa mở cửa đi vào.

Hàn Mặc đi vào căn nhà quan sát một vòng nhà căn nhà. Nhìn một vòng Hàn Mặc thấy không khác gì trong ảnh lúc xem ở công ty bất động sản cả. Dọn dẹp nhà cửa, sắp xếp lại đồ vật thứ này Hàn Mặc vứt hết lên chín tầng mây không quan tâm đi.

" Mấy thứ này bỏ đi bây giờ cần làm chuyện chuyện chính". Hàn Mặc đi vào một phòng ngủ ngồi lên giường.

" Tiểu Linh "

" Có thưa chủ nhân "

" Mua Tây Tựu Đan cho ta "

," Keng, chúc mừng túc chủ nhân được hạ phẩm Tản Tựu Đan phải chăng sử dụng "

" Sử dụng ". Hàn Mặc không do dự sử dụng.

Đan được nuốt vào bụng Hàn Mặc cảm thấy cơ thể mình nóng nên, trên người xuất hiện mồ hôi màu đen đang chậm rãi chảy ra ngoài cơ thể Hàn Mặc.

Hàn Mặc cũng biết đây là tạp chất trong cơ thể được đẩy ra khỏi cơ thể. Hàn Mặc chạy ra khỏi phòng ngủ lao vào ngay phòng tắm

Sau 20 phút Hàn Mặc ra khỏi phòng tắm, giờ trông khí chất khác hoàn toàn lúc này, bây giờ trông cao hơn, đẹp trai hơn hẳn.

"Chúc mừng túc chủ tẩy kinh phạt tủy thành công. Hệ thống sẽ tặng cho người một bộ công pháp ". Tiếng của Tiểu Linh vang lên. Hàn Mặc cảm thấy trong đầu mình xuất hiện cách hấp thụ linh khí và một bộ công pháp tên Âm Dương Thần Quyết.

"Mở bảng trạng thái. " Hàn Mặc nói ra.

"Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tu vi phẩm nhân 0/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết (tầng thứ nhất)

Tài phú: 3008 vạn

Điểm nhiệm vụ: 10

Exp hệ thống: 30/1000 "

"Tại sao bảng trạng thái khác lúc trước vậy Tiểu Linh."

"Thưa chủ nhân, lúc trước người chưa tu tiên thì bảng trạng thái sẽ ứng với lúc đó bây giờ chủ nhân bắt đầu tu tiên thì bảng trạng thái sẽ ứng với người tu tiên ".

"Thì ra là vậy ". Hàn Mặc không suy nghĩ nhiều nữa ngồi xuống bắt đầu chìm trong hấp thụ linh khí tu luyện. Hàn Mặc có thể cảm thấy mình hấp thụ linh khí từ chút một vào trong người.

Cứ như vậy một đêm sáng ngày hôm sau tỉnh dậy nhưng thanh trạng thái mới được 55% chưa có đột phá.

"Tiểu Linh sao tu luyện lại chậm như vậy "

"Thưa chủ nhân bây giờ ở Trái Đất rất ít linh khí mà ở chỗ này lại là trong một thành phố có nhiều khí thải nên linh khí cực ít mới tu luyện chậm như vậy."

"Dạng này a vậy làm sao để tu luyện nhanh hơn bây giờ Tiểu Linh "

"Chủ nhân, sáng sớm là lúc không khí trong lành nhất người có thể lên núi để tu luyện nhanh hơn. Chủ nhân cũng có thể tìm những đồ vật có linh khí, hoặc linh thạch và các tiên linh mạch để tiến hành hấp thụ linh khí tăng lên tu vi "

"Rắc rối như vậy a Tiểu Linh, vậy tìm những thể như vậy kiểu gì a "

"Chủ nhân, chỉ cần người đứng gần những thứ chứa đựng linh khí hoặc linh thạch thì hệ thống sẽ tự động thông báo cho người. Còn tiên linh mạch thì chủ nhân phải đi vào những khu rừng lâu năm mới tìm được "

"Phù! như vậy là dễ dàng rồi ".

Vì hôm nay là thứ hai phải đến trường học nên Hàn Mặc rời giường đánh răng rửa mặt.

Vì tối qua chăm chú tu luyện một đêm không ăn gì nên trên đường Hàn Mặc ghé vào một quán ăn ăn no rồi đi tiếp. Vì sách vở cùng quần áo vẫn để ở kí túc xá nên Hàn Mặc phải qua lấy.

Hàn Mặc đi đến kí túc xá mới mở cửa phòng ra. Người bên trong thấy có người mở cửa ra thì quay lại tập trung vào cửa. Khi thấy Hàn Mặc đứng ở cửa thì ba người hơi bất ngờ.

"Ây dô đây không phải là Hàn Thiếu sao."

"Hàn thiếu đi đâu vậy a tận hai ngày đêm không thấy... "," Bốp.."

Tên này còn chưa nói xong thì ăn ngay quả đấm vào mặt.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 10: Cút

Ba người trong phòng hơi bất ngờ Hàn Mặc sẽ ra tay đánh người, kịp phản ứng hai người còn lại đỡ tên Ngô Châu đấy. Hiển nhiên người bị đánh là tên mập Ngô Châu.

"Người dám đánh ta ". Ngô Châu chỉ tay vào Hàn Mặc hét lên.

"Có gì không dám chứ, muốn đánh nhau thì đến đây". Hàn Mặc nói ra.

"Tên phế vật của Hàn gia này xem ta có đánh chết người không". Tên mập Ngô Châu tránh khỏi hai người kia đỡ lao đến chỗ Hàn Mặc. Tên này còn chưa đến gần Hàn Mặc thì "Bịch " một cái bị Hàn Mặc đá quay trở lại.

"Cái gì! ". Ba người này một bức Hàn Mặc từ bao giờ khí lực lớn thế này rồi.

"Ta không tin ". Nói xong tên mập lại lao đến chỗ Hàn Mặc nhưng vẫn bị đá trở về. Ba bốn lần như thế Ngô Châu không còn dám lên nữa nằm dưới đất nhìn Hàn Mặc với ánh mắt không cam lòng.

"Sao mình lại không thể chạm vào người hắn, hắn chỉ là một tên phế vật bị đuổi khỏi nhà thôi mà". Ngô Châu nghĩ trong lòng không hiểu.

Thấy Ngô Châu không lao đến nữa Hàn Mặc đi đến chỗ ba người. Ba người theo phản ứng lùi lại một bước, hiển nhiên bị Hàn Mặc biểu hiện ra dọa sợ. Hàn Mặc đi đến trước mặt Ngô Châu ngồi xổm xuống. " Bạch ". Trên má tên mập này in lên dấu một bàn tay.

"Hôm trước người nói ta ghê lắm mà","Bạch!","Bây giờ nói tiếp đi "," Bạch "...

Hàn Mặc vừa nói vừa đánh. " Hàn thiếu ta sai rồi ta không dám nữaề tình chúng ta ở chung phòng tha cho ta đi ". Ngô Châu mặt mũi bầm dập nói. " Ha ha sao lúc người nói ta như thế sao không coi ta là bạn cùng phòng ". Hàn Mặc vừa cười vừa nói.

" Còn người nữa ". Hàn Mặc bỗng quay ra nhìn Diệp Giang nói làm tên này bị dọa sợ ngã ngồi ngay xuống. " Hôm trước người cũng nói ta ghê lắm mà sao bây giờ lại không nói gì."

" Bạch ". Một cái tát vào thẳng mặt tên này. " Hàn thiếu ta sai rồi làm ơn tha cho ta đi Hàn thiếu ". Tên này vội vàng nói.

Hàn Mặc nhìn hai người cầu xin trong lòng buồn cười hai tên này lúc trước mình không làm được gì hôm nay lại cầu xin mình thế này đúng là trở trêu mà. Hàn Mặc mặc kệ hai tên này cảm sách vở tiến đến lớp học.

Trên đường đi nhiều người nhìn thấy Hàn Mặc chăm chú nhìn vào cười nhạo bàn luận.

"Đây không phải là Hàn Mặc sao vẫn còn mặt mũi đến trường sao..."

" Bị đuổi như thế mà vẫn còn mặt mũi quay lại đây đúng là mặt dày mà.."

"Đúng vậy a đúng là không biết xấu hổ.. "

.....

Mấy thứ này Hàn Mặc không quan tâm vẫn ung dung đi đến phòng học. Đi đến lớp Hàn Mặc bước vào. Mấy người ngồi trong lớp thấy Hàn Mặc đến lớp cũng không để ý, coi như không thấy. Hàn Mặc cũng không để ý đến chỗ ngồi của mình ngồi ngồi xuống.

Lúc này Thủy Mai mai đi đến chỗ của Hàn Mặc nói:" Hàn thiếu gia vẫn còn mặt mũi đến lớp cơ à, tôi còn tư tưởng Hàn thiếu buồn quá chạy đi nhảy núi rồi chứ ". Cà lớp nhao nhao cười lên.

Hàn Mặc không nói gì thờ dài trầm nghĩ" sao mình có thể thích loại phụ nữ này nhỉ."

Thấy Hàn Mặc không nói gì Thủy Mai lại càng trêu chọc:"Làm sao không nói gì vậy Hàn thiếu gia.."

" Cút ". Hàn Mặc bỗng nhìn Thủy Mai trừng mắt lên quát. Tiếng quát này làm cho cả lớp phải im lặng. Thủy Mai giật mình im miệng lại hiển nhiên bị tiếng quát của Hàn Mặc dọa sợ. " Hừ ". Thủy Mai hừ nhẹ một tiếng quay về chỗ ngồi của mình.

Một lúc sau chuông reo vào lớp lao sư rất nhanh tiến vào phòng trên tay còn cầm theo một xấp giấy nhìn cũng biết là có kiểm tra. Quả nhiên khi đến chỗ ngồi lão sư nói" Mọi người chuẩn bị hôm nay chúng ta sẽ làm kiểm tra môn toán đột xuất để đánh giá về năng lực học của các em ". Mọi người trong lớp bắt đầu kêu ca.

" Cái gì! Kiểm tra đột xuất đùa nhau sao.."

" Lão sư đúng là biết chơi nhau mà ...". Các loại tiếng than vãn vang lên trong lớp học.

Đề được phát xong lão sư tính giờ bắt đầu làm. Hàn nhìn vào đề một lượt rồi kết luận một câu:" Không hiểu một cái gì luôn."

Hàn Mặc mỉm cười.

" Tiểu Linh."

" Có thưa chủ nhân "

" Sách kĩ năng toán học bao nhiêu điểm nhiệm vụ "

" 5 điểm thưa chủ nhân ". Hàn Mặc nhìn điểm nhiệm vụ của mình còn 10 không do dự mua.

" Keng chúc mừng chủ nhân nhận được sách kĩ năng toán cấp 3 phải chăng sử dụng. "

" Sử dụng ". Hàn Mặc không chần chừ sử dụng ngay.

Sau khi sử dụng một loạt các công thức toán và cách giải tràn vào trong não của Hàn Mặc. Hàn Mặc cầm lấy tờ giấy thi nhìn lại, quả nhiên là cảm thấy dễ. Hàn Mặc bắt đầu vào làm.

Chỉ sau 30 phút Hàn Mặc đã làm xong bài thi. Soát lại một lần không có lỗi gì Hàn Mặc cầm bài lên nộp. Mọi người trong lớp cả lão sư thấy Hàn Mặc cầm bài lên nộp sớm cũng không phản ứng mấy hiển nhiên coi Hàn Mặc lại làm cho xong như mọi lần. Hàn Mặc nộp bài rồi quay về chỗ ngồi. Cảm thấy không có việc gì làm Hàn Mặc nhắm mắt lại tu luyện ngay trong lớp học.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cường Hôn Trần Ngữ Yên

Các tiết tiếp học tiếp theo Hàn Mặc học như bình thường. Đến lúc tan học Hàn Mặc định đi ăn trưa thì ngoài cửa lớp ồn ào lên.

Chi thấy hai bóng người xinh đẹp đứng ngoài cửa lớp. Hai bóng người này tiến đến làm cả lớp một trận ồn ào lên.

" Là một không là hai hoa khôi của trường đến lớp ta.."

" Hai đại mỹ nữ này đến tìm ai vậy. ..."

.....

Cả lớp ồn ào lên, mấy nam sinh thì mặt ngốc trên mong đợi hoa khôi tìm đến mình.Chi thấy hai đại hoa khôi này tiến đến chỗ của Hàn Mặc nói:" Hàn Mặc người có rảnh không chúng ta mời người ăn com".

Oanh một tiếng cả lớp lớp vỡ òa ra, trên mặt từng người hiện lên thần sắc không thể tin được.

" What! Tai ta có nghe nhầm không vậy.."

" Hai đại hoa khôi mà lại mời tên phế vật bị đuổi khỏi nhà ăn com ư.."

" Không thể nào..."

.....

Hai người này chính là Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển. Tin này rất nhanh được truyền ra khắp trường " Hai đại hoa khôi Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển mời tên phế vật Hàn Mặc ăn com " làm cho từng người mống bức không thể tin được.

Đối với việc này Hàn Mặc cũng biết là sẽ đến nên cũng không bất ngờ mấy. Chỉ hơi bất ngờ là hai người này đến hơi nhanh. " Được đi thôi ". Hàn Mặc cũng không có chuyện gì liền đi cùng.

" Keng

Nhiệm vụ: Cường hôn hoa khôi Trần Ngữ Yên

Phần thưởng: 10 điểm nhiệm vụ, 10 exp hệ thống

Thất bại: Bị xe tông một lần "

Bỗng lúc này tiếng của hệ thống vang lên, Hàn Mặc đỏ mặt hơi lạnh." Cái quái! Nhiệm vụ hỏ của người a ". Hàn Mặc mống bức, nhiệm vụ này rất khó thực hiện." Nếu làm thật có ấy có giết mình không a".

Ba người đi ra cổng trường tìm một quán ăn gần trường đi vào. Một lúc sau hai người đi vào một quán ăn gần đó rồi tiến vào. Những người dân ông ăn bên trong thấy có hai cô bé xinh đẹp tiến vào thì nuốt nước bọt ừng ực nhìn hai người với ánh mắt như sói nhìn thấy con mồi. Khi nhìn thấy Hàn Mặc đi đằng sau thì cả đám nổi vẻ ghen ghét. " Đổng là hoa cầm trên bài cửт trâu mà ", cả đám đều có một ý nghĩ chung như vậy.

Hai cô nhìn thấy những ánh mắt này trên mặt tỏ vẻ căm ghét những tên này nhưng hai người cố nén xuống tức giận vì đang mời người khác đi ăn com không muốn để mất không khí.

Hai cô gái dẫn Hàn Mặc đến một bàn ở góc của quán. Sau khi ngồi xuống một cô nhân viên tiến đến hỏi: " Bà vị muốn dùng gì ạ."

" Cậu muốn ăn gì cứ việc gọi không cần phải khách khí chúng tôi mời khách "

" Đừng vậy a cậu cứ gọi đi ". Hai cô gái nhìn về phía Hàn Mặc nói.

Hàn Mặc cầm lấy thực đơn tùy tiện gọi mấy món rồi đưa thực đơn cho cô gái phục vụ. " Xin ba vị đợi một lát ạ, đồ ăn sẽ được mang ra ngay." Cô gái phục vụ nói ra rồi quay vào nhà bếp.

" Hàn Mặc cảm ơn cậu lần nữa đã cứu giúp chúng tôi mặc dù tôi biết thế này không đủ để trả ơn cậu". Diệp Như Uyên nói ra.

" Đừng vậy cảm ơn cậu Hàn Mặc ". Lần này là Trần Ngữ Yên nói.

" Tôi đã nói rồi chỉ là tiện tay thôi hai người không cần nghĩ nhiều, nếu vẫn muốn cảm ơn tôi thì tôi có một chủ ý ". Hàn Mặc nói ra.

" Chủ ý gì vậy Hàn Mặc?". Trần Ngữ Yên hỏi. " Không vội chúng ta ăn cơm xong đã." Đúng lúc này đồ ăn được bê lên ba người bắt đầu ăn.

Sau 30 phút đồ ăn trên bàn đã bị ba người ăn hết. Hai cô gái ra trà tiền rồi dẫn theo Hàn Mặc ra khỏi quán tiến về phía trường học. Trên đường đi Trần Ngữ Yên không nhận được hỏi:" Hàn Mặc chủ ý vừa này của cậu là gì vậy có thể nói cho tôi biết sao "

" Cô chắc muốn biết sao?", Hàn Mặc dừng bước quay đầu lại hỏi.

" Muốn ". Trần Ngữ Yên nói ra.

" Được vậy hai người nhắm mắt lại ". Hàn Mặc nói ra làm hai cô gái không hiểu nhưng vẫn nhắm mắt lại.

Trần Ngữ Yên chỉ nghe thấy Hàn Mặc nói nhỏ một tiếng xin lỗi rồi cảm thấy môi mình có một thứ gì đó mềm mại chạm vào môi mình. Cô sững sờ biết ngay là chuyện gì xảy ra.

Đợi lúc cô mở mắt thì Hàn Mặc đã biến mất không thấy đâu nữa. Mặt cô đỏ như cà chua chắc là do xấu hổ.

Một lát sau đó không thấy gì xảy ra Diệp Như Uyên mở mắt không thấy Hàn Mặc đâu quay sang Trần Ngữ Yên hỏi:" Ngữ Yên Hàn Mặc đâu rồi vậy hà, a Ngữ Yên cậu sao vậy mặt đỏ hết cả này". Hiện nhiên Diệp Như Uyên nhìn thấy mặt Trần Ngữ Yên đỏ bừng.

Trần Ngữ Yên quay mặt sang chỗ khác vội vàng nói:" Tôi không sao, Hàn Mặc đi chỗ nào tôi cũng không biết, lúc tôi mở mắt ra đã không thấy Hàn Mặc đâu "

" Kì vậy a tên này đi lúc nào cũng không nói một tiếng hại hai ta phải nhắm mắt lâu như thế".

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Cứu Chu Giai

Hai cô nội xong tiếp tục đi về trường học. Sau khi hai cô đi Hàn Mặc đi ra từ một ngõ gần đó nói:" Phù, may thật có ấy không có nỗi nóng. " Keng nhiệm vụ hoàn thành chúc mừng tức chủ nhân được 10 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x10". Tiếng của hệ thống vang lên.

Chiều không có tiết học, Hàn Mặc đi về kí túc xá cảm đồ về nhà. Vào kí túc xá không thấy ai bên trong Hàn Mặc chắc là vẫn còn ở ngoài. Hàn Mặc cũng mặc kệ lấy đồ của mình rồi đi ra khỏi trường.

Ra khỏi trường học Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đi về nhà mình. Đến nhà Hàn Mặc trả tiền taxi rồi đi vào cất đồ. Hàn Mặc bắt đầu dọn dẹp cả ngôi nhà của mình.

Sau 2 giờ đồng hồ căn nhà đã được dọn dẹp sạch sẽ. " Nhà rộng quá ở một mình quá chán đi đón người về ở cùng vậy". Hàn Mặc nói ra.

Sau 30 phút Hàn Mặc đã đứng trước cửa nhà của Chu Giai, Hàn Mặc gõ cửa nhưng không thấy phản ứng gì Hàn Mặc trầm nghĩ:" có gái này đi đâu rồi vậy nhỉ "

" Ấy hôm nay là thứ hai cô ấy phải đi làm mình đúng là ngu ngốc thật."Hàn Mặc tự gõ đầu mình nói ra. Hàn Mặc tiến đến sông bạc. Sau 20 phút Hàn Mặc đã đứng trước cửa sông bạc, Hàn Mặc đi vào tìm Chu Giai.

" Keng

Nhiệm Vụ: Cứu Chu Giai thoát khỏi hai tên côn đồ

Thưởng: 15 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x10

Thất bại: Mất ngủ 3 ngày "

Hàn Mặc chưa bước vào sông bạc thì tiếng của hệ thống vang lên. Hàn Mặc nhìn thấy nhiệm vụ thăm kêu không ôn lao nhanh vào sông bạc.

Lúc này trong một góc của sông bạc có hai người đàn ông đang chặn một cô gái lại. " Chắc chắc mỹ nữ xinh đẹp quá nhỉ "

" Mỹ nữ bởi hai anh em ta một đêm đi muốn bao nhiêu tiền cứ nói ra". Nói chuyện là hai thanh niên.

" Tôi không cần, hai anh đi tìm người khác đi". Cô gái hoảng sợ lui về phía sau nói. Cô gái này chính là Chu Giai người mà Hàn Mặc đang đi tìm.

" Mỹ nữ đừng ngại cứ theo anh em chúng ta đi "

" Đừng vậy a đi theo chúng ta cô em sẽ được thỏa mãn mà ". Hai tên này vẫn muốn dụ cô đi.

" Tôi thật không cần mà hai anh làm ơn tránh ra tôi còn phải đi làm việc ". Chu Giai vội vàng nói.

" Mọc con điểm này mềm không muốn muốn ăn cứng sao "

" Hôm nay cho dù cô không muốn đi cũng phải đi ". Hai tên này bắt đầu mất kiên nhẫn. Chu Giai hoảng sợ biết mình hôm nay sẽ xong. Trong đầu cô chợt nhớ tới Hàn Mặc. " Sao mình lại nhớ đến cậu ta nhỉ ". Chu Giai trầm nghĩ. Hai tên đàn ông bắt đầu tiến lên muốn kéo Chu Giai đi.

Thấy hai người tiến đến Chu Giai vội lui lại. " Mỹ nữ cô không chạy được đâu ". Hai tên cười hắc hắc nói rồi lao đến chỗ Chu Giai.

Bỗng một bóng người xuất hiện đứng trước Chu Giai hai tên còn chưa kịp phản ứng thì mỗi tên ăn một cái tát bay ra ngoài. Tiếng động vang lên hơn lớn làm mọi người chú ý đến.

Hai tên này tranh thủ đứng dậy để tránh bị xấu hổ. " Người dám đánh ta người có biết ta là ai không."

Tên đứng bên phải của Hàn Mặc nói." Ta không quan tâm người là ai động vào nữ nhân ta thì phải trả giá đắt."

Bóng người này chính là Hàn Mặc. Hàn Mặc nhận được nhiệm vụ chạy nhanh vào sông bạc tìm khắp ngõ ngách khi thấy có hai tên muốn động vào Chu Giai không do dự tiến lên ngăn cản.

Chu Giai nghe thấy chữ " nữ nhân của ta " đỏ mặt cúi đầu xuống không nói gì.

" Được được ở thành phố này chưa có ai dám nói chuyện với ta như vậy. Bây giờ người quý xuống cầu xin ta có lẽ ta sẽ kru cho người một mạng."Tên này nói ra.

" Đừng vậy mau quý xuống ". Tên còn lại đứng trước mặt Hàn Mặc nói.

" Cái loại lưu manh như người mà muốn ta quý xuống với người sao người không xứng".

"Người này là ai a dám đánh cả Liễu Tuyền.."

" Chắc là tên nhà quê nào đó không biết thân biết phận của Liễu Tuyền..."

"Đừng vậy a tên này chắc không có kết quả tốt gì rồi. "

.....

Nghe những người xung quanh nói Hàn Mặc mới biết tên này có thân phận không đơn giản.

"Khó trách phách lối như thể hóa ra là có chỗ dựa ". Hàn Mặc trầm nghĩ.

"Người muốn chết dám chờ ta là lưu manh ". Tên đứng bên phải của Hàn Mặc chính là Liễu Tuyền xông lên đánh Hàn Mặc, tên còn lại thấy thế cũng lao lên theo.

"Bốp! Bốp ". Hai tên này còn chưa chạm được vào người của Hàn Mặc thì bên mặt còn lại in thêm vết một bàn tay.

"Tên khốn khiếp có giỏi thì đợi đây cho ta ". Hiển nhiên bị Hàn Mặc đánh không dám xông lên nữa. Liễu Tuyền nói xong cầm điện thoại ra gọi rồi nói nói gì đó Hàn Mặc đoán là gọi người tới. Nói xong Liễu Tuyền cắt điện thoại vào túi quay ra nói với Hàn Mặc:" Người có giỏi thì đứng ở chỗ này".

"Hàn Mặc người mau đi đi không là tí nữa sẽ xảy ra chuyện đó ". Lúc ngày Chu Giai đứng đằng sau Hàn Mặc tiến lên nói.

"Không có chuyện gì ". Hàn Mặc nhìn vào mắt cô nói. Bị Hàn Mặc nhìn vào mắt Chu Giai xấu hổ không dám nói gì nữa. Chu Giai nghe Hàn Mặc nói không hiểu sao lại rất tin tưởng vào câu nói này.

"Hừ có chút công phu tưởng mình lợi hại lắm sao đợi chút nữa muốn quý xuống cầu xin cũng không được". Liễu Tuyền nói ra.

....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ông Trùm Thế Giới Ngâm Xin Lỗi

Sau 10 phút có một đám người tiến vào trong tay còn cầm gậy, dao các thứ đi theo sau là một ông già.

Nhìn thấy ông già này Liễu Tuyền chạy đến nói:" Không thúc."

"Thiếu gia xảy ra chuyện gì ở đây vậy."Ông già tên Không thúc nói ra.

"Không thúc tên này ý vãi có chút võ công đánh ta". Liễu Tuyền chỉ vào Hàn Mặc nói.

Tên Không thúc này đi đến trước mặt Hàn Mặc nói:" Là cậu đánh thiếu gia sao? Cậu có muốn nói gì không. "

"Thiếu gia của các người động vào nữ nhân ta đây là lí do." Hàn Mặc nhìn vào tên "Không thúc " này nói ra. Tên " Không thúc " này quay ra nhìn Liễu Tuyền thấy Liễu Tuyền không nói gì hiển nhiên là đúng bắt quả lại như thể nào chuyện này cũng không phải xảy ra một lần.

"Mặc dù là thiếu gia nhà chúng ta sai nhưng cậu đánh nhầm người rồi. Cậu có biết đây là ai không đây là con trai độc nhất vô nhị của Liễu Sinh ông trùm thế giới ngầm của thành phố Ninh Hải này. Thế này đi cậu phé đi một tay bồi thường 100 vạn tiền thuốc men ta sẽ để cho cậu và bạn gái cậu đi thể là nhẹ lắm cho hai người rồi ". Tên "Không thúc" quay ra nói với Hàn Mặc.

"Hai người này xui xẻo rồi a ..."

"Gặp phải lão già họ Không này là xong rồi..."

"Kungfu ăn cướp của lão già này càng ngày càng tăng rồi..."

...

Nghe được tên " Không thúc " và người xung quanh nói Chu Giai nắm chặt lấy tay áo của Hàn Mặc.

"Ha ha ". Hàn Mặc nghe tên " Không thúc " nói bị chọc giận mà cười.

"Lão già muốn đánh thì đánh không cần phải nói nhiều ". Hàn Mặc nói ra.

"Hừ nếu người muốn chết như vậy thì ta sẽ thành toàn cho người lên hết cho ta ". Nghe được " Không thúc " nói mấy tên đằng sau nhao nhao tiến lên tấn công Hàn Mặc.

Nhìn thấy đám người xông lên Hàn Mặc vẫn không động. Mấy tên này tưởng Hàn Mặc sợ nhìn Hàn Mặc với ánh mắt khinh bỉ.

"Ta còn tưởng lợi hại ra sao hóa ra là con thỏ con a ". Liễu Tuyền nhìn Hàn Mặc nói ra. Những người xung quanh cũng cho là như vậy.

Một tên cầm cây gậy muốn đập đến người Hàn Mặc Chu Giai sợ phải nhắm mắt lại. Bỗng lúc này Hàn Mặc động, dùng tay bắt lại cây gậy rồi đập ra một cước làm tên này bay ra ngoài đập lên bàn không động dậy chả biết còn chết hay sống nữa.

Hơn 10 giây sau đó nguyên một đám người muốn lên đánh Hàn Mặc giờ gục hết xuống đất. Có người ôm chân có người ôm tay có người ôm bụng ôm đầu rên la thảm thiết. Những người xung quanh triệt để dễ mòng.

"Người này lợi hại quá a.."

"Thào nào dám chống lại tên họ Không kia hóa ra là lợi hại thế.."

"Lợi hại thế thì thế nào người của Liễu Sinh còn không phải chỉ có một đám nhãi nhép này..."

...

"Nguyên lai là võ giả a khó trách lại ngông cuồng như vậy nhưng thì sao võ giả chỗ chúng ta không phải không..."

"Bạch ". Tên này còn chưa nói xong thì ăn ngay cái tát vào mặt ngã xuống đất.

"Người nói câu vừa thử xem ". Tên này nhanh chóng đứng dậy:" Người dám đánh ta ..."

"Bạch "

"Người muốn chết ..."

"Bạch "

"Người dám ..."

" Bạch "

" Người ... "

" Bạch "..... Cứ như thế vài lần tên " Không thức " này không nói nữa hiển nhiên là không muốn ăn tát nữa.

Hàn Mặc quay ra đi đến chỗ của Liễu Tuyền. Thấy Hàn Mặc hướng chỗ mình đi đến Liễu Tuyền vội lui về sau nói:" Người đừng có lại đây nếu người mà động vào ta cha ta sẽ không dễ yên cho người đâu ". Hàn Mặc coi như không nghe thấy tiến đến.

" Bạch ""

"Ta không chỉ đụng người mà còn đánh người này."

" Bạch "

" Bạch ". Hàn Mặc liên tiếp đánh vào mặt Liễu Tuyền khiến tên này xin tha thảm thiết. " Đại ca tha cho ta đi ta không dám nữa."

" Đại ca ta biết sai rồi tha cho ta đi ". Đối với tiếng cầu xin của Liễu Tuyền Hàn Mặc coi như không khí vẫn tiếp tục đánh.

" Dừng tay ". Bỗng một tiếng quát vang lên ngoài cửa làm nỏ người giật mình quay đầu ra xem. Hàn Mặc ngừng lại nhìn ra phía ngoài.

Chỉ một một người đàn ông trung niên tiến vào đằng sau còn đi theo hai người bảo tiêu. Hàn Mặc cảm thấy khí tức nguy hiểm trên người hai tên này.

Liễu Tuyền vội đứng dậy chạy đến bên người đàn ông trung niên này nói ra:" Cha hấn đánh con con muốn hấn phải chết."

Nghe thấy Liễu Tuyền gọi người đàn ông trung niên này là cha Hàn Mặc biết người này là ông trùm của thế giới ngầm Liễu Sinh cha của Liễu Tuyền mà lúc này tên họ Không nói.

" Bốp ". Để mọi người bất ngờ là Liễu Sinh không xử lý Hàn Mặc mà lại đánh Liễu Tuyền. " Thăng khôn khiếp này chuyện ở chỗ này ta đã biết hết rồi mày trêu chọc bạn gái người ta bị đánh là cũng đáng có thằng con như mày đứng là mặt mặt mày." Liễu Sinh chỉ vào mặt Liễu Tuyền quát.

Đối với Liễu Sinh trách mắng Liễu Tuyền không dám nói gì chỉ cúi đầu xuống hiển nhiên là rất sợ lão cha này.

Quát xong Liễu Tuyền Liễu Sinh quay ra tiến đến chỗ Hàn Mặc nói" Vị tiểu huynh đệ này ta thay mặt tên khôn khiếp kia xin lỗi cậu và bạn gái của cậu, có yêu cầu gì cậu cứ nói". Hàn Mặc còn định truy cứu thêm nhưng nhìn thấy hai tên bảo tiêu kia nên đành phải nuốt xuống không nói ra.

" Chỉ cần ông quản tốt con trai ông đi là được, còn nữa từ hôm nay cô ấy sẽ nghỉ việc ở đây." Hàn Mặc chỉ Chu Giai nói ra.

" Được không thành vấn đề." Liễu Sinh nói.

Xong chuyện Hàn Mặc dẫn Chu Giai ra khỏi sông bạc gọi một chiếc taxi đi về nhà.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Đột Phá Luyện Khí Tầng Một

" Keng, nhiệm vụ hoàn thành chúc mừng túc chủ nhận được 15 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x10." Tiếng thông báo hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống vang lên trong đầu Hàn Mặc.

" Cha! Người cứ để bọn chúng đi như vậy sao?" Liễu Tuyền nói ra.

" Cái thằng khôn khiếp này ta bảo người bao nhiêu lần rồi muốn làm gì thì đến chỗ ít người thì làm, người cứ gây chuyện ở những chỗ đông người thế này chuyện mà truyền đi i ta còn mặt mũi đâu mà ra ngoài nữa. Còn hai tên kia cứ để bọn chúng sống thêm mấy ngày bây giờ mà động thủ ngay thì người khác sẽ biết ngay là chúng ta làm." Liễu Sinh nói ra.

Trên xe taxi hai người không nói gì cứ như vậy đến nhà của Chu Giai. Xuống xe hai người cùng đi vào nhà của Chu Giai.

" Tại sao cô còn đến chỗ đó làm số tiền tôi cho cô đâu cả rồi?" Vào trong nhà ngồi xuống Hàn Mặc nói. Trầm mặc một lúc Chu Giai nói:" Số tiền đó tôi đã gửi về nhà "

" Gửi hết tất cả sao? Cô không cần dùng đến tiền à." Hàn Mặc hơi nộ khí nói ra.

" Tại nhà tôi nợ người ta tiền rất nhiều cho nên tôi mới gửi hết về." Hàn Mặc mới biết mình đã trách lầm cô ấy.

" Nhà cô ở đâu nợ tất cả bao nhiêu tiền? ". Hàn Mặc ngữ khí nhẹ lại hỏi.

" Nhà tôi ở Quê Lâm nợ rất nhiều tất cả gần 30 vạn lận ". Chu Giai chần chờ một lúc rồi nói ra.

" Đọc số tài khoản ngân hàng của cô cho tôi ". Hàn Mặc nói. Chu Giai không biết Hàn Mặc định làm gì nhưng vẫn nói ra số tài khoản của mình.

" Reng ". Tiếng chuông điện thoại của Chu Giai vang lên. Cô lấy điện thoại ra nhìn vào. Khi thấy một tin nhắn trong điện thoại cô mở to mắt không dám tin vào mắt mình.

" 100 vạn..không thể nào.."

"Số tiền này cô cứ cầm lấy bây giờ cô về nhà mình ngay lập tức không được quay lại đây nữa ". Hàn Mặc nói ra.

" Tại sao vậy? Số tiền này tôi không thể nhận." Chu Giai hoảng hốt nói ra.

" Tôi đã nói rồi số tiền này cô cứ cầm lấy còn về vì sao cô tưởng Liễu Sinh cứ thế thả chúng ta để như vậy sao. Lúc đó ông ta làm như vậy để giữ thể diện cho mình." Hàn Mặc nói.

" A vậy phải làm sao bây giờ." Chu Giai run giọng nói

" Yên tâm mấy ngày nay chúng ta sẽ an toàn lão già đó sẽ không động thủ ngay nếu lão động thủ ngay sẽ có người biết là lão ta làm gây ảnh hưởng không tốt cho lão. Qua mấy ngày nữa thì không biết sẽ thế nào nên bây giờ cô phải đi ngay." Hàn Mặc nói ra.

" Được tôi nghe cậu." Chu Giai bắt đầu sắp xếp hành lý rời khỏi.

Tiền Chu Giai khỏi nhà ga trước khi đi Hàn Mặc có nói với là sẽ đến tìm Chu Giai khiến cô rất hạnh phúc nhưng không biểu hiện ra ngoài.

Hàn Mặc về đến nhà nằm trên giường trầm nghĩ" Thực lực, bây giờ mình cần chính là thực lực để bảo vệ bản thân và người xung quanh mình. Mai mình sẽ đến phố đồ cổ tìm xem có đồ vật nào có linh khí không ". Hàn Mặc ngồi xuống bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

" Oanh! Phù cuối cùng cũng đã đột phá tiến đến luyện khí tầng một. Tu luyện ở trong rừng lúc sáng sớm đúng là hiệu quả nhanh hơn. Mờ sáng trạng thái ".

" Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tu vi Luyện khí tăng một 1/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết (tăng thứ nhất)

Kĩ năng: Không có

Nghề nghiệp: Chưa có

Tài phú: 2908 vạn

Điểm nhiệm vụ: 30

Exp hệ thống: 50/1000 "

Lúc này Hàn Mặc đang ở trên một ngọn núi phía Bắc của thành phố Ninh Hải. Vì nghe hệ thống nói trên núi vào sáng sớm có nhiều linh khí nên Hàn Mặc dậy sớm chạy bộ lên núi để tu luyện.

Nhìn mặt trời nhỏ dần dần Hàn Mặc thàn than " Thật đẹp. Đến lúc về thành phố rồi hôm nay còn phải đi học ".

Sau 1 giờ Hàn Mặc về đến nhà đánh răng rửa mặt ăn sáng rồi đến trường. Tiến vào cổng trường Hàn Mặc bị một đám người vây quanh.

" Ấy dô đây không phải là Hàn thiếu gia của chúng ta hay sao, đi học được rồi chắc thương thể khỏi hẳn rồi chứ nhỉ ". Mấy người này cười ha ha nói

"Người lại muốn cái gì đây hả Luru Hải ". Đám người này chính là bọn Luru Hải là mấy tên ngày hôm trước đánh Hàn Mặc.

" Không có gì Hàn thiếu chúng ta chỉ đến hỏi thăm Hàn thiếu hôm trước còn bị đánh gãy một tay không hoàn trả được một phát nào có sao không thôi mà." Tên Luru Hải này cố ý nói đến chuyện lần trước Hàn Mặc bị đánh định trêu tức Hàn Mặc.

"Vậy a người có thể tự mình đến kiểm tra mà." Hàn Mặc nói ra.

"Vậy sao ta không khách khí vậy ". Luru Hải tiến đến gần Hàn Mặc.

" Bốp " một tiếng vang lên chỉ thấy Luru Hải bay ngược ra sau trên mặt còn in một dấu tay. " Bây giờ người biết tay của ta có bị sao không rồi đấy ". Hàn Mặc nhàn nhạt nói

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Điểm Cao Nhất Khối

"Người lại dám đánh ta, các người lên hết đánh hẳn cho ta." Luru Hải phẫn nộ quát.

"Bọn Luru Hải lại bắt đầu rồi."

"Hàn Mặc là gan cũng lớn vậy a bây giờ như thế mà còn dám đánh Luru Hải."

"Hàn Mặc này xui xẻo rồi."

.....

Tiếng động bên này đã khiến những học sinh xung quanh chú ý đến.

Cả bọn nghe Luru Hải quát nhao nhao xông đến chỗ Hàn Mặc. Nhưng sau đó cả đám trợn mắt nhìn xem tình cảnh trước mắt.

Chỉ thấy từng tên lao vào đánh Hàn Mặc bị Hàn Mặc nhẹ nhàng tránh né mà mỗi lần tránh né Hàn Mặc lại ra một cước là một tên gục xuống đất rên la.

Chỉ vài giây sau đó nguyên một đám người đã nằm hết xuống đất chỉ còn Hàn Mặc vẫn ung dung đứng ở đó.

Hàn Mặc đi đến trước mặt Luru Hải. " Bốp " một phát tát in thêm vào má bên kia của tên này.

Không dừng lại ở đấy, Hàn Mặc bắt đầu đánh cho tên này một trận khiến tên này kêu lên thảm thiết.

"Hàn thiếu gia ta sai rồi làm ơn tha cho ta đi","Hàn gia gia ta không dám nữa tha cho ta đi"

Luru Hải bị đánh không chịu khóc lóc cầu xin. Hàn Mặc dừng tay lại trừng mắt nhìn Luru Hải nói:" Lần nếu đề ta mà còn thấy người nữa người sẽ phải hối hận."

Luru Hải không dám dơ dự " Vâng vâng " hai tiếng chạy như bị đuổi giết ra khỏi cổng trường. Mấy tên còn lại nằm dưới đất cũng gượng dậy chạy đi.

Xử lý xong chuyện này Hàn Mặc đi về phía lớp học. Đi vào lớp học nguyên một đám đang ồn ào lập tức lặng ngắt như từ từng người nhìn Hàn Mặc với ánh mắt sợ sệt. Hiển nhiên việc vừa nãy đã bị truyền khắp trường. Hàn Mặc không để ý đến nấy người này đi về chỗ ngồi của mình ngồi xuống.

Sau 5 phút tiếng chuông vào lớp vang lên lão sư tiến đến. Tiết đầu là tiết toán lão sư đi vào trên tay còn cầm tập giấy nhìn cũng biết là giấy kiểm tra của lần trước hôm nay sẽ công bố kết quả.

Tên lão sư này cố ý nhìn Hàn Mặc một chút rồi nói:"Bài kiểm tra lần trước của các em tôi đã chấm xong, lần này cả lớp có tiến bộ hơn lần trước. Trong số các bài kiểm tra của các em có một bài được điểm tối đa cao nhất lớp và cũng là cao nhất của khối lần kiểm tra này."

Nghe tên lão sư này nói ra cả lớp sôi trào lên nghĩ không ngờ lớp mình lại có người lợi hại như thế.

"Lớp mình có người lợi hại như thế sao?"

"Ai biết được nếu có thì chắc phải là lớp trưởng a."

"Đúng vậy người này chắc phải là lớp trưởng rồi."

.....

Cả bọn trong lớp ồn ào lên nghị luận ai ai cũng khẳng định là lớp trưởng.

Lớp trưởng là một cô gái tên Hà Vũ Lan buộc tóc bím trong rất dễ thương. Giờ đây trong lòng cô lớp trưởng này cười khổ. Cô khẳng định mình không phải là người làm được điểm tối đa nhưng cũng biết giải thích bây giờ là chuyện vô ích.

Đối với những tiếng nghị luận này Hàn Mặc cười thầm cũng không nói gì vì Hàn Mặc biết người này chắc chắn là mình.

"Được rồi tất cả mọi người im lặng bây giờ ta sẽ trả bài kiểm tra bắt đầu từ thấp nhất đến cao nhất."Lão sư nói ra.

"Đầu tiên là Vương Quân "," Có lão sư ". Một tên ngồi phía sau Hàn Mặc hai dãy ghế đứng dậy nói.

"Lần này cậu được 48 điểm thấp nhất trong lớp nhưng đã cao hơn lần trước, tiếp tục cố gắng lên là được.", "Vâng thưa lão sư". Tên này đi lên lấy bài kiểm tra rồi đi về chỗ ngồi.

"Tiếp theo là Phan Văn Cao 54 điểm."

".. Phạm Hùng 57 điểm."

.....Mãi cho đến còn 5 người cao nhất.

"Bây giờ sẽ là 5 người cao nhất của lớp."Tên lão sư nói.

"Văn Anh Thư 133 điểm tiếp tục phát huy.", "Vâng thưa lão sư." Một cô gái ngồi trước Hàn Mặc đứng dậy nói.

"Tiếp là Trần Lập 137 điểm tiếp tục phát huy."

"Tiếp là Mộ Văn Tuyết 139 điểm rất tốt tiếp tục phát huy".

....

"Hình như Hàn Mặc vẫn chưa thấy tên a." Bỗng có một tên học sinh nói ra.

"Đúng vậy a Hàn Mặc chưa có tên."

"Chẳng lẽ còn lại hai người trong đó một người là Hàn Mặc."

"Không thể nào..." Cả lớp bắt đầu ồn ào suy đoán lên.

"Tất cả yên lặng, tiếp theo đây là hai người đứng đầu." Lão sư nói ra cả lớp yên lặng chăm chú nghe.

"Hàn Vũ Lan "," Có lão sư ". "Lần này em được 141 điểm đứng thứ hai của lớp và thứ 6 của khối rất tốt cố gắng phát huy."

"Tiếp theo là người đứng đầu lớp và cũng là người đứng đầu khối lần này, Hàn Mặc được 150 điểm" Tên lão sư này có chút kích động nói ra.

"Cái gì ta không nghe nhầm chứ"

"Không thể nào Hàn Mặc lợi hại thế từ lúc nào a"

.....

Được sự kích động của cả lớp Hàn Mặc đứng dậy đi chậm rãi lên lấy bài thi của mình. Ai ai cũng nhìn Hàn Mặc với ánh mắt kì quái khó hiểu.

"Hàn Mặc tí hết giờ em lên văn phòng với tôi một lát." Tên lão sư này nói ra."Vâng". Hàn Mặc trả lời.

Trả bài kiểm tra xong lão sư nói thêm:" Còn 4 tháng nữa là các em bắt đầu thi đại học rồi cho nên tuần sau sẽ là kì thi thử đầu tiên của các em, mọi người chú ý ôn tập thật tốt để tuần sau thi." Nói xong lão sư này bắt đầu dạy học.

Những thứ mà lão sư đang dạy Hàn Mặc đã biết hết nên cảm thấy chán ghé mắt ra cửa sổ ngắm cảnh dạo hết tiết.

Chuông hết giờ vang lên lão sư quay người lại nói:" Các em về ôn tập như thế này để tuần sau làm bài kiểm tra cho tốt. Hàn Mặc em đi cùng tôi một lát."

Hàn Mặc đứng dậy đi cùng với tên lão sư này.

Hai người đi đến văn phòng ngồi xuống tên lão sư nói ra:" Hàn Mặc sao tự nhiên em lại gọi lên như vậy? "," Thưa lão sư em một mực từ trước đến giờ vẫn gọi chẳng qua là em không muốn nổi bật nên trước mới cố ý làm điểm thấp."

"Vậy a ". Tên lão sư này nửa tin nửa ngờ nói ra. "Hàn Mặc bây giờ nhà trường cho em một suất để cử vào trường Đại học em có ý kiến gì không?". "Thưa lão sư suất để cử này nhà trường để lại cho bạn học khác đi ạ em muốn dùng chính thực lực của mình để thi đỗ đại học. "Hàn Mặc nói ra.

Tên lão sư này hơi bất ngờ khi nghe Hàn Mặc nói phải biết suất để cử này không phải muốn là có được.

"Em có chắc về điều này không? ". Tên lão sư này hỏi. " Chắc." Hàn Mặc trả lời.

"Được nếu em đã quyết định như vậy thì nhà trường sẽ tôn trọng ý kiến của em " Tên lão sư này nói ra.

Sau đó không còn chuyện gì nữa Hàn Mặc quay về lớp học. Trên đường đi ai thấy Hàn Mặc cũng nhìn với ánh mắt khác lạ. Có người không hiểu, có người thấy hâm mộ, có người thấy ghen ghét..

Đổi với những thứ này Hàn Mặc không quan tâm vẫn đi đến lớp học. Những tiết học tiếp theo vẫn như vậy đều là dặn dò thi thử đại học và ôn thi.

Hàn Mặc đối với những thứ này cảm thấy chán, ghé mặt xuống bàn nhắm mắt ngủ. Những người khác nhìn thấy Hàn Mặc cứ thế ngủ khinh thường lên thăm nghĩ Hàn Mặc là gian lận mới được điểm cao như vậy.

Những tiết học tiếp theo trôi qua rất nhanh. Chuông tan Hàn Mặc thu dọn đồ của mình đi ra cổng trường. Hàn Mặc đi ra khỏi cổng trường thì bị một đám người vây lại trong tay những tên này còn cầm theo vũ khí mặt mũi trông dữ tợn người đi đường thấy là hết hồn chạy ra xa.

Trong đám người đứng đằng sau còn có ba người, một trong số đó Hàn Mặc thấy là Lưu Hải. Bây giờ trên mặt Lưu Hải toàn là băng gạc trong rất buồn cười. Hàn Mặc biết đám người này là do Lưu Hải gọi tới.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Tăng Hãn Hai Cấp

"Người là Hàn Mặc người đánh em ta thành như thế này." Một tên đứng ở bên cạnh Lưu Hải nói ra. Tên này có vẻ như là lão đại của mấy tên này.

"Đúng vậy là ta. Các người là muốn đến trả thù cho hãn sao?" Hàn Mặc nhìn mấy tên này nói.

"Hừ biết là tốt. Bây giờ người để đệ ta đánh một trận rồi bồi thường tiền thuốc men thì coi như chuyện này xong. Còn nếu như người dám phản kháng thì ta sẽ cho người biết thế nào là đau khổ." Tên đại ca này nói ra.

"Người có bị ngu không vậy? Người thử hỏi xem có ai muốn đứng yên để cho người khác đánh không."Hàn Mặc nhìn tên đại ca này nói ra.

"Hừ đã người không biết điều như thế thì thôi vậy. Các người lên đánh tàn phế tên này cho ta." Tên đại ca này nói ra.

Mấy tên xung quanh nghe thấy thế đều lao lên. Có hai tên lao đến phía trước cầm gậy muốn đánh Hàn Mặc. Hàn Mặc cho hai tên mỗi tên một cước, hai tên này gục ngay xuống đất.

Những tên tiếp theo lao lên cũng cùng kết quả. Những tên còn lại thấy Hàn Mặc lợi hại thế không dám lao lên nữa tất cả nhìn về phía tên đại ca.

Tên đại ca bây giờ cũng hoảng hốt,hắn không ngờ Hàn Mặc lại lợi hại như vậy. Một người có thể đánh hai mươi người mà lại không bị gì.

Tên này chấy mồ hôi lạnh xuống nói:"Vị huynh đệ này đều là hiền lành cả có gì chúng ta từ từ nói chuyện. "

Hàn Mặc đi đến trước mặt tên đại ca này quát một tiếng:"Cút! Đừng để ta thấy được ngươi lần nữa." Tên đại ca này nào còn dám ở lại nữa vội vã dẫn theo đàn em chạy mất.

"Luru Hải, đã đến rồi sao còn phải đi vậy." Hàn Mặc nhìn một bóng người đang rón rén chạy đi gần đó nói.

Luru Hải run run một chút quay lại đi đến trước mặt Hàn Mặc nói:" Hàn thiếu gia ta....", "Bụp ". Tên này còn chưa nói hết câu thì bị đá một cước vào bụng.

"Ta đã nói với ngươi là đừng xuất hiện trước mặt ta rồi vậy mà còn dám gọi người đến xử lý ta..". Hàn Mặc tiếp tục đánh tên này.

Sau một lúc Hàn Mặc dừng lại nhìn dưới đất bị đánh thảm Hàn Mặc nói:" Cút! Lần này ta tha cho ngươi không có lần sau đâu." Hàn Mặc nói ra rồi tiếp tục đi về nhà.

Trên đường về Hàn Mặc ăn trưa ở một quán bên đường rồi về tiếp tục tu luyện. Hàn Mặc ngồi trên giường nhắm mắt tu luyện.

Sau bốn tiếng đồng hồ Hàn Mặc mở mắt ra nhìn thấy mới tu luyện được hơn 50%. Hàn Mặc cảm thấy tiến độ này quá chậm phải tìm cách tu luyện nhanh hơn. Hàn Mặc đứng dậy khóa cửa đi ra khỏi nhà gọi một chiếc taxi đi đến phố đỏ cỏ.

Trong xe Hàn Mặc gọi hệ thống:" Tiểu Linh bây giờ tìm đồ có chứa linh khí kiểu gì a?"

"Chủ nhân người chỉ cần đến gần đồ vật có chứa linh khí là hệ thống sẽ báo cho người biết. " Tiểu Linh đáp.

"Dạng này a vậy thì dễ lắm rồi." Hàn Mặc nói ra.

Sau 30 phút xe đến phố đỏ cỏ, Hàn Mặc trả tiền xe rồi đi vào. Trong này có rất nhiều người đang mua sắm đồ cỏ, Hàn Mặc tiến vào còn chưa kịp làm gì thì tiếng của hệ thống vang lên.

"Chủ nhân bên trái người có một chiếc vòng có chứa linh khí. " Hàn Mặc kích động quay sang.

Đây là một gian hàng của một ông lão. Hàn Mặc tiến đến cầm chiếc vòng lên giả vờ quan sát. Ông lão thấy Hàn Mặc nhìn trúng cái vòng tay này hai mắt tỏa sáng nói ra:" Cậu thanh niên thật có mắt nhìn, chiếc vòng cổ này chính là từ thời nhà Tống đó nếu cậu thích tôi sẽ bán rẻ cho cậu thôi 1 vạn."

"Ông lão cái vòng này chỉ là một cái vòng hổng bình thường thôi mà cũng dám bán ra 1 vạn, 1 ngàn thì tôi mua nếu không thì thôi." Hàn Mặc nhìn ông lão này nói ra.

"Được được 1 ngàn thì 1 ngàn." Ông lão ra vẻ đau khổ nhưng trong lòng thì mừng thầm" cái vòng này ở ven đường mà cũng bán được 1 ngàn quả lời tên này đúng là ngu ngốc mà."

Hàn Mặc trả tiền rồi đi sang chỗ khác tìm. Sau 2 tiếng Hàn Mặc đi ra khỏi phố đỏ cỏ trên mặt hiện lên vẻ thất vọng.

"Đồ vật chứa linh khí quá ít a đi cả chỗ này mới có ba cái." Hàn Mặc đi khắp ngoài cái vòng chỗ của ông lão kia ra còn tìm được một miếng ngọc bội và một cái chuỗi kiếm có chứa linh khí.

Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đi về nhà. Về đến nhà Hàn Mặc ngồi trên trên ghế lấy ba món đồ có chứa linh khí vừa mua ra hỏi hệ thống:" Tiểu Linh hấp thụ linh khí của mấy thứ này kiểu gì a."

"Chủ nhân người không cần phải tự mình hấp thụ, chỉ cần người để vào hệ thống là hệ thống sẽ hấp thụ linh khí trong này và chuyển đến trong người của chủ nhân." Tiểu Linh nói ra.

"Tện vậy a thế thì qua tốt rồi vậy mau hấp thụ a." Hàn Mặc kích động nói ra.

"Keng" một tiếng ba món đồ được đưa vào hệ thống. " Bắt đầu hút linh khí " Tiếng của hệ thống vang lên.

Hàn Mặc cảm thấy linh khí được truyền vào trong cơ thể mình nhưng chỉ một lúc sau Hàn Mặc há to miệng. Chỉ thấy linh khí truyền vào cơ thể như nước đổ sau vài giây Hàn Mặc từ luyện khí tăng hai lần hẳn luyện khí tăng bốn lần Hàn Mặc mừng bức.

"Tiểu Linh hệ thống hấp thụ là cứ nhanh như vậy sao." Hàn Mặc có chút kích động hỏi.

"Thưa chủ nhân tùy theo đồ vật có linh khí ít hay nhiều thời gian hấp thụ cũng lâu hơn nhưng là vẫn rất nhanh." Tiểu Linh trả lời.

Nghe thấy thế Hàn Mặc thật sự kích động. Nếu cứ tìm được đồ vật có linh khí chẳng phải tu vi của mình sẽ được tăng lên rất nhanh sao. Hàn Mặc quyết định sẽ đi những chỗ khác tìm thật nhiều đồ vật có chứa linh khí.

Nhưng trước đó phải xử lý mấy con chuột nhắt đã.

Vi tu vi của Hàn Mặc đã tăng lên luyện khí tăng bốn lần năng lực cảm ứng cũng rất mạnh nên có mấy người xâm nhập vào nhà là Hàn Mặc biết ngay.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đền Hang Ổ Của Ông Trùm Thế Giới Ngâm

"Mấy tên này lá gan cũng lớn thật, dám động thủ vào ban ngày. " Hàn Mặc trầm nghĩ.

Giờ này chỗ cửa sau của ngôi nhà có hai bóng người đã phá được khóa cửa tiến vào trong. Hai tên này có một tên lùn mập một tên cao.

"Đại ca, huynh có chắc đây là nhà của mục tiêu không?". Tên lùn hỏi.

"Con em ngươi không đứng thì đến đây làm cái gì chẳng lẽ là vào ăn trộm sao." Tên cao gõ đầu tên lùn nói ra.

"Vậy tại sao lại động thủ vào ban ngày a đại ca?" Tên lùn hỏi tiếp.

"Tại sao ư tại sao tao phải nói cho mày biết?" Tên đại ca nói."Đại ca à huynh nói cho đệ đi a." Tên lùn nài nỉ nói.

"Được rồi im lặng chúng ta động thủ som thế này để lấy được tiền công sớm hơn rồi tối còn đi tìm mấy em xinh tươi để hưởng thụ một phen chứ he he he.." Tên đại ca này nói đến đây trong mắt hiện lên vẻ thèm thuồng miệng xit chảy ra nước miếng. Tên lùn kia cũng là như vậy.

"Vậy a nghe vui quá nhì." Bỗng một tiếng nói vang lên." Đứng đó mập à." Đại ca không phải em nói mà.

Hai tên này cảm thấy không tốt vội lui ra phía sau tay từ bên hông lôi ra một con dao găm nhìn chăm chăm vào một người phía trước.

"Ngươi chính là Hàn Mặc? ". Tên đại ca nói.

"Đúng vậy là ta, là ai sai các ngươi đến?". Người này chính là Hàn Mặc, từ lúc cảm ứng được có người xâm nhập về sau Hàn Mặc nấp ở một bên xem mấy tên này là ai vừa vặn nghe được mấy tên này đối thoại.

"Hừ nếu ngươi muốn biết thì đi theo ta, mập xông lên bắt hắn lại."Tên này nói xong cầm dao chém đến chỗ Hàn Mặc, tên mập cũng lao lên. Cho dù hai tên này không nói thì Hàn Mặc cũng đoán được là ai.

Tên đại ca cầm con dao lấy tốc độ nhanh đâm về phía bụng của Hàn Mặc." Tên này có chút bản lĩnh. " Hàn Mặc trầm nghĩ. Hàn Mặc lách người tránh né đâm ra một quyền về phía ngực tên này. Tên đại ca đỡ được bằng hai tay nhưng vẫn bị đẩy lùi về phía sau đập vào cánh cửa. " Khi lực thật lớn". Tên đại ca trầm nghĩ.

Tên mập thấy đại ca mình bị đánh lui hơi bất ngờ nhưng vẫn xông lên chém về phía cổ của Hàn Mặc. So với tên đại ca tên mập này thực lực quá yếu. Hàn Mặc chỉ đưa tay ra nhẹ nhàng bắt được con dao trong tay tên này. Hàn Mặc đá ra một cước tên này bay ra đập vào người tên đại ca. Vì lần này Hàn Mặc dùng khí lực hơi mạnh nên cả hai tên bay ra sân sau.

Tên mập đã ngắt đi còn tên đại ca có cổ dứng sức đẩy tên mập đè trên người mình ra ngồi dậy ho vài tiếng trong việc còn phụt ra máu hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Hàn Mặc đi đến trước mặt tên này đưa dao vào trên cổ nói:" Các người là ai, là ai sai các người tới đến đây bắt ta. Tên này đâu còn dám giấu diếm gì nói một lượt hết ra.

" Đại ca ta tên Ngô Công kia là đệ đệ ta hần tên Ngô Dũng. Chúng ta là sát thủ lần này Liễu Sinh để cho hai huynh đệ chúng ta 100 vạn đến bắt người". Đối với tên này nói Hàn Mặc cũng không bắt ngờ.

Hàn Mặc chợt nhớ tới cái gì nói ra:" Chỉ có ta là mục tiêu thôi sao?"

" Mới đầu là có thêm một cô gái tên Chu Giai nhưng vì mấy tên đàn em của Liễu Sinh đã bắt được cô gái này nên mục tiêu chỉ còn lại đại ca thôi." Tên này không dám giấu diếm gì nói ra.

" Cái gì bọn chúng đã bắt đi Chu Giai! " Hàn Mặc phần nộ mắt đỏ như máu phần nộ gầm nên. Phóng ra sát khí để không khí xung quanh lạnh xuống làm tên này run rẩy, cả tên mập đang bất tỉnh kia cũng phải giật mình tỉnh dậy thấy Hàn Mặc như thể khắp người run không dám lên tiếng.

" Liễu Sinh nếu Chu Giai xảy ra chuyện gì ta sẽ để cho các người sống không bằng chết." Hàn Mặc nói để cho người nghe cảm thấy rét mà run.

"Hai người các người đưa ta đến chỗ ở của Liễu Sinh." Hàn Mặc nhìn hai tên sát thủ này nói ra.

" Vâng vâng". Hàn Mặc biểu hiện ra để cho hai tên này khiếp sợ như thấy ma đồng dạng giọng nói ra còn run run không rõ ràng.

Sau 40 phút ba người cuối cùng cũng đến chỗ của Liễu Sinh. Hàn Mặc bất ngờ là chỗ này không giống mấy nơi bang phái như Hàn Mặc tưởng tượng mà lại là một ngôi biệt thự rất lớn. Hàn Mặc quan sát bên ngoài thấy đâu đâu cũng là camera, bảo vệ canh chừng muốn trà trộn vào là không có khả năng.

Bây giờ ở trong phòng khách biệt thự đang đứng đầy hơn mười người vệ sĩ và hai cha con họ Liễu đang ngồi trên ghế nói chuyện.

"Cha hai tên sát thủ kia có khả năng làm được việc không vậy?" Liễu Tuyền hỏi.

"Yên tâm đi hai tên đó dù thực lực yếu nhưng cũng đủ bắt được tên Hàn Mặc đó." Liễu Sinh nói ra.Lúc này một tên hộ vệ tiến vào nói:" Ông chủ hai tên kia đã bắt được Hàn Mặc bây giờ đang đứng ở ngoài cổng."

" Để bọn chúng tiến vào ". Liễu Sinh nói ra.

Một lúc sau hai tên sát thủ tiếng vào theo đằng sau là bị trời lại Hàn Mặc. Vì không thể xâm nhập nên Hàn Mặc chỉ có thể dùng cách này để đi vào cứu người.

" Liễu tiên sinh người đã được mang đến." Tên đại ca nói ra.

"Được hai người làm rất tốt đây là 100 vạn thù lao của hai người như đã hứa." Liễu Sinh ra hiệu, một tên vệ sĩ cầm một chi chiếc vali đưa cho hai anh em sát thủ này.

" Giao dịch đã hoàn thành rồi vậy chúng tôi xin cáo từ Liễu tiên sinh trước." Tên đại ca cầm lấy vali không nhìn số tiền bên trong nói ra. " Được, A Long tiễn hai vị này ra ngoài." Liễu Sinh nói với một tên vệ sĩ, lúc nói còn nháy mắt một cái. Tên vệ sĩ tên A Long gật gù đầu đi ra ngoài. Hiển nhiên là muốn giết người bịt miệng.

Đại A Long cùng hai tên sát thủ đi ra ngoài Liễu Sinh quay ra nói với Hàn Mặc:" Tiểu huynh đệ chúng ta lại gặp nhau rồi nhì".

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chu Giai Vấn Lạc

"Bớt nói nhiều các người bắt Chu Giai bây giờ cô ấy ở đâu." Hàn Mặc nhìn Liễu Sinh nói.

"Cậu muốn gặp cô ta sao được thôi, dẫn cô ta lên đây." Liễu Sinh nói với một tên vệ sĩ.

Tên vệ sĩ đi vào một căn phòng, lúc đi ra còn dẫn theo một cô gái đang bị trói lại. Miệng của cô cũng bị bịt lại.

Nhìn thấy Hàn Mặc miệng cô phát ra tiếng:" um..um.. " Hiển nhiên là miệng bị bịt lại không thể nói chuyện.

"Yên tâm đi Chu Giai không có việc gì. " Cô gái bị trói này chính là Chu Giai. Hàn Mặc nói an ủi cô.

"Liễu Sinh người muốn như thế nào mới thả chúng ta đi." Hàn Mặc hỏi.

"Thả sao ha ha người cảm thấy có khả năng không?" Người nói là Liễu Tuyền.

Liễu Tuyền đứng dậy đi đến chỗ bị trói Chu Giai vuốt ve khuôn mặt cô. " Tí nữa ta sẽ chơi cô ta trước mặt người để xem người đau khổ thế nào a".

"Người muốn chết!" Hàn Mặc quát muốn tiến lên nhưng bị hai tên vệ sĩ chắn trước mặt.

"Tiểu Linh có cách nào rời khỏi đây nhanh nhất không?" Hàn Mặc hỏi Tiểu Linh.

" Có thưa chủ nhân. " Tiểu Linh trả lời.

" Cách gì?" Hàn Mặc kích động hỏi lại.

" Thưa chủ nhân trong hệ thống có bản đồ thân phù có thể dịch chuyển khỏi chỗ này nhưng phải cần thời gian chuẩn bị một chút."

" Tiểu Linh mua cho ta một cái."

" Vâng thưa chủ nhân. "

"Keng chúc mừng túc chủ nhận được đồ thân phù x1 phải chăng sử dụng"

" Sử dụng "

" Keng sử dụng thành công bắt đầu dịch chuyển sau 20 giây."

"Um um... " Lúc này Liễu Tuyền bắt đầu cởi áo của Chu Giai ra khiến cô hoảng sợ kêu lên.

Hàn Mặc không do dự nữa thân hình lóe lên biến mất trước hai tên vệ sĩ đến chỗ Chu Giai.

Hàn Mặc dùng khí lực lớn nhất đập vào người Liễu Tuyền khiến tên này bay ra đập vào tường bất tỉnh.

Mấy tên vệ sĩ lúc này mới phản ứng lại tất cả lao đến chỗ Hàn Mặc và Chu Giai. Liễu Sinh chạy vội đến chỗ Liễu Tuyền xem thế nào. " Giết hai tên đó cho ta." Liễu Sinh nói với mấy tên vệ sĩ.

Hàn Mặc biết mình không phải đối thủ của mấy tên này vốn chỉ người ở trong này không chỉ có mấy tên này. Nhưng không thể không đánh, phải kéo dài 20 giây.

Hàn Mặc đẩy Chu Giai về phía sau mình đỡ đòn tấn công của mấy tên vệ sĩ.

Chống đỡ được vài chiêu Hàn Mặc bị một tên đâm vào ngực lui ra sau phun ra một ngụm máu. Lúc này một tên vệ sĩ cầm dao ra muốn chém Hàn Mặc.

Hàn Mặc thấy không ổn muốn lui ra tránh thoát nhưng đã không kịp.

"Chẳng lẽ phải chết ở chỗ này sao?" Hàn Mặc nghĩ.

Bỗng lúc này Chu Giai lao đến chắn trước Hàn Mặc. " Phụt." Chu Giai bị đâm phun ra một ngụm máu. Đúng lúc này một tia sáng bao phủ Hàn Mặc và Chu Giai lại. Lúc tia sáng biến mất Chu Giai và Hàn Mặc đã không còn trong căn phòng này nữa.

Biển cô này để cho mấy tên vệ sĩ mừng bức. " Người đi đầu mất rồi?"

"Tìm bọn chúng cho ta, điều động hết lực lượng cho dù phải lật tung cái thành phố này cũng phải tìm được bọn chúng cho ta." Liễu Sinh quát to.

" Yên tâm đi Liễu Tuyền cha sẽ mang bọn chúng đi theo chôn cùng con." Liễu Tuyền đã bị Hàn Mặc đá chết.

Thành phố Ninh Hải đêm này là một đêm không yên ổn. Xã hội đen bỗng nổi loạn khắp bốn phía đi tìm cái gì đó. Đến cả cảnh sát cũng không dám làm gì.

Lúc này Hàn Mặc và Chu Giai đang ở trong một ngõ hẻm cách xa chỗ của Liễu Sinh khoảng 8km hiển nhiên là bị dịch chuyển ra chỗ này.

" Chu Giai cô không sao chứ Chu Giai. " Hàn Mặc vội vàng nói.

" Hàn Mặc cậu trốn đi không cần quan tâm đến tôi, tôi sắp chết rồi. Mang tôi đi chỉ thêm vướng víu cho cậu." Chu Giai nắm tay của Hàn Mặc nói.

" Không muốn đi thì chúng ta cùng đi, tôi không thể bỏ lại cô." Hàn Mặc nói ra.

" Hàn Mặc thôi bỏ đi, cậu đi đi mau. Hàn Mặc...tôithích.... cậu...." Nói xong cánh tay rơi xuống. Chu Giai cứ thế đã chết.

" Chu Giai! Chu Giai!..Liễu Sinh tên khốn chết tiết ta thế sẽ giết chết tất cả các người." Hàn Mặc gầm lên.

" Chủ nhân người không cần quá lo lắng." Bỗng lúc này tiếng của Tiểu Linh vang lên.

" Tiểu Linh Chu Giai còn có thể cứu được sao?" Hàn Mặc hỏi.

" Có thể thưa chủ nhân. " Tiểu Linh nói ra.

" Có! Vậy phải làm cách nào?" Hàn Mặc kích động nói ra.

" Chủ nhân với thực lực của người bây giờ vẫn chưa đủ. Người phải tu luyện trở lên có thực lực rồi đi đến tu chân giới mới có thể hồi sinh cô ấy." Tiểu Linh trả lời.

" Vậy sao, được ta sẽ tu luyện thật nhanh để đến tu chân giới. Chu Giai chờ ta ta sẽ mang cô trở về rồi quang minh chính đại cưới cô làm vợ." Hàn Mặc khẳng định nói.

" Bây giờ ở trong thành phố là muốn chết, phải rời khỏi tìm một chỗ tu luyện có thực lực mới trả thù được." Hàn Mặc nói ra rồi đưa cơ thể của Chu Giai vào trong hệ thống.

Hàn Mặc đến ga mua một vé xe lửa để rời khỏi thành phố. Sau 10 phút Hàn Mặc đã ngồi trên xe lửa rời khỏi thành phố. Trên xe Hàn Mặc ngủ một giấc để lấy sức.

Sáng hôm sau Hàn Mặc tỉnh dậy nhìn bên ngoài thấy trời lờ mờ sáng Hàn Mặc quyết định xuống xe vào lúc này. Thấy gần đó có một khu rừng, Hàn Mặc nhảy ngay xuống xe lửa tiến về khu rừng. Vì xe lửa đang chạy với tốc độ nhanh Hàn Mặc phải tìm chỗ đất mềm để nhảy.

Tìm thấy, Hàn Mặc nhảy ngay xuống. Lăn vài vòng trên mặt đất rồi mới đứng lại. Hàn Mặc đứng dậy, vì chỗ này là đất bùn nên Hàn Mặc bị bắn hết từ trên xuống dưới không sót chỗ nào. Bây giờ trông không khác gì một đả nhân.

Hàn Mặc đi vào trong khu rừng tìm một con suối tắm rửa, và giặt quần áo cho sạch sẽ. Hàn Mặc lấy ra chiếc quần bò và cái áo T-shirt lúc trước mua mặc vào.

"Bây giờ đã tạm thoát khỏi tên họ Liễu, nhưng vẫn không an toàn phải đi vào sâu hơn nữa. Nhưng trực đó phải lấp đầy cái bụng cái đã." Hàn nói ra.

Sau 20 phút mai phục ở bên dòng suối Hàn Mặc đã bắt được mấy con cá nhỏ nhưng cũng đủ một bữa. Hàn Mặc nhóm lửa lên bắt đầu nướng lên.

10 phút sau cá rôc cục chín. Mặc kệ nóng thế nào Hàn Mặc vẫn cứ ăn nhồm nhoàm. Từ tối qua đến giờ tiêu hao năng lượng nhiều thêm cả chưa ăn gì nên bây giờ Hàn Mặc quá đói.

Ăn xong, Hàn Mặc đi vào sâu trong khu rừng tìm một chỗ tu luyện. " Phải tu luyện đến một mức độ nhất định mới có thể quay về trả thù được." Hàn Mặc trầm nghĩ chắc chắn.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Vào Rừng Tìm Linh Mạch Tu Luyện

"Nếu mình đoán không sai thì vị trí của mình có lẽ thuộc vùng núi Tây Bắc. Đi thẳng từ đây theo phía mặt trời lặn khoảng 100km là sang dãy núi Himalaya. Chỗ đó là rừng nguyên sinh chắc là sẽ có linh mạch." Sau khi xác định được đường cần đi Hàn Mặc lên đường.

Vì ban ngày linh khí sẽ mỏng manh hơn ban đêm nên Hàn Mặc quyết định ban ngày sẽ lên đường còn buổi tối sẽ dừng lại tu luyện.

Sau 4 tiếng lên đường không nghỉ Hàn Mặc tiến đến một sơn cốc. Vì một mối nên Hàn Mặc quyết định tiến vào sơn cốc nghỉ ngơi sau đó khởi hành tiếp.

Nghỉ ngơi một lúc Hàn Mặc cảm thấy đói. Chỗ này tho hoang tương đối nhiều chỉ một lúc canh ở một hang thỏ Hàn Mặc đã bắt được một con thỏ to béo.

Hàn Mặc rất nhanh làm sạch con thỏ rồi đốt lửa nướng lên. Rất nhanh mùi thịt thỏ nướng đã bốc lên thơm phức.

Nướng hơn 30 phút thịt vẫn chưa chín hẳn nhưng Hàn Mặc đã đói không chịu được nữa. Sau 10 phút con thỏ đã bị Hàn Mặc chén sạch, cái bụng được lấp đầy.

Ngồi nghỉ một lúc nữa Hàn Mặc thấy tò mò quyết định đi vào bên trong sơn cốc xem. Đi vào được tầm 30 mét thì tiếng của hệ thống vang lên:" Chủ nhân trong này có một linh mạch nhỏ tồn tại. "

Hàn Mặc kích động:" Thật sao Tiểu Linh "," Vâng thưa chủ nhân người cứ đi thẳng vào là sẽ phát hiện. "

Hàn Mặc bước đi vào nhanh hơn. Quả nhiên một lúc sau Hàn Mặc cảm nhận được có linh khí tồn tại mà còn lại rất đậm.

Hàn Mặc quan sát xung quanh thì thấy linh mạch này ở dưới một khe đá. Hô hấp Hàn Mặc dồn dập lên.

Hàn Mặc không do dự ngồi xuống bên khe đá này bắt đầu tu luyện. Hàn Mặc chưa kịp vận công hấp thu thì tiếng của hệ thống vang lên.

" Chủ nhân nếu người tự mình vận công hấp thụ linh mạch này thì sẽ phải mất hơn một ngày mới xong được đó thưa chủ nhân. Người hãy để hệ thống hấp thụ thì sẽ nhanh hơn đó."

" Được vậy bắt đầu hấp thu đi Tiểu Linh. " Hàn Mặc nói ra.

" Keng bắt đầu hấp thu linh mạch. "

Hệ thống sau khi hấp thu Hàn Mặc cảm thấy linh khí tràn vào người như thác nước đổ xuống. Từ luyện khí tăng bốn lên đến luyện khí tăng năm 85/100 % kém chút nữa là lên luyện khí tăng sáu.

"Đằng tấc chỉ là linh mạch nhỏ nên không là lên được nữa rồi." Hàn Mặc than thở.

Hàn Mặc đứng dậy bắt đầu lên đường tiếp. Sau 7 ngày Hàn Mặc cuối cùng cũng ra khỏi vùng núi này và đến dãy Himalaya. Nhìn xem dãy núi này Hàn Mặc thầm than:" Thật là hùng vĩ a."

Hàn Mặc tiến vào sâu trong dãy núi. Trong vòng một tháng ở đây Hàn Mặc chỉ đi quanh tìm linh mạch. Khi đói Hàn Mặc tìm quả dại và bắt thú rừng ăn.

Tuy không có nhiều linh mạch nhưng Hàn Mặc vẫn tìm được ba chỗ. Tu vì vững chắc tăng lên tới luyện khí tầng tám. Chắc hẳn là vẫn còn linh mạch nhưng vì hệ thống còn thấp phạm vi tìm kiếm không được rộng.

Trong nhiều lần đi tìm linh mạch Hàn Mặc gặp nhiều loại thú dữ và rắn độc. Nhưng những con vật này không dám khiêu khích Hàn Mặc.

Chắc là do bản năng của chúng mách bảo Hàn Mặc rất nguy hiểm.

Linh mạch càng ngày càng khó tìm, Hàn Mặc đành phải chuyển sang vùng khác để tìm hiểu. Đi sang vùng khác khoảng 10 ngày Hàn Mặc cũng không thấy tiếng của hệ thống báo có linh mạch nào, khiến Hàn Mặc rất là thất vọng.

Nhìn trời đã gần tối, Hàn Mặc đi bắt mấy con thỏ nướng lên ăn rồi ngồi xuống tu luyện. Vì không tìm thấy linh mạch nữa Hàn Mặc dự định tìm một chỗ hấp thu linh khí bình thường tu luyện.

Hàn Mặc tu luyện một tối, sáng hôm sau Hàn Mặc đi tìm một chỗ thích hợp tu luyện dài hạn. Hàn Mặc đi một lúc thì tìm thấy một sơn cốc. Hàn Mặc quyết định sẽ tu luyện ở chỗ này.

Sửa sang quét dọn chỗ này Hàn Mặc làm cho giống như một hang đá của người nguyên thủy.

Bảy ngày sau Hàn Mặc đình chỉ tu luyện. Từ lúc tu luyện ở chỗ này tu vì của Hàn Mặc vẫn không thể đột phá. Từ 10% tu luyện tới 70% của luyện khí tầng tám. Tốc độ này quá chậm.Hàn Mặc quyết định đi tiếp.

Đi một đoạn thời gian Hàn Mặc đứng trên một vách núi để xác định phương hướng.

"Bịch","A..." Vì dẫm phải một mòm đá nhỏ ra bị nứt Hàn Mặc bị rơi xuống vách núi.

"Khụ... khụ..." Hàn Mặc mở mắt ra thấy mình đang nằm ở bờ một con suối. Chắc là dưới khe núi là một con suối nên đã cuốn Hàn Mặc đến chỗ này.

Hàn Mặc đứng dậy đi vào một hang động gần đó ngồi. " Chủ nhân bên trong này có một linh mạch." Bỗng tiếng của hệ thống vang lên.

Hàn Mặc kích động chạy ngay vào hang. Hơn nửa tháng tìm không thấy một cái nào bấy giờ rơi xuống vách núi tìm được một cái Hàn Mặc không kích động sao được.

Chạy vào sâu trong hang động Hàn Mặc rút cuộc cũng đã thấy linh mạch. Mà linh mạch này lại rất lớn, khoảng chừng hơn ca ba cái kia mà Hàn Mặc tìm được.

Hàn Mặc ngồi xuống, hệ thống bắt đầu hấp thu linh mạch này. Sau khi hấp thu xong tu vì của Hàn Mặc từ luyện khí tầng tám lên hẳn luyện khí tầng chín viên mãn. Chỉ cần có trúc cơ đan là có thể đột lên được trúc cơ.

"Chủ nhân bây giờ ngươi có thể đánh ra đao gió cùng với hóa cầu rồi đó." Tiểu Linh nói ra.

"Thật sao." Hàn Mặc thử vung tay ra. Một đường gió hình lưỡi liềm hiện ra " huu " một tiếng phóng đi rất nhanh.

"Rầm " một tiếng, một vết chém dài in sâu trên vách núi. Hàn Mặc hít một hơi khi lạnh.

"Đao gió đã kinh khủng như thế này rồi không biết hóa cầu sẽ còn mạnh như thế nào nữa."

Hàn Mặc rất phấn khởi về thu hoạch trong rừng lần này của mình.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Bị Bao Vây

Hàn Mặc đứng dậy chuẩn bị rời khỏi nơi này. Nhưng Hàn Mặc vẫn cảm thấy có linh khí tồn tại, quay đầu lại nhìn chỗ linh mạch bị hút cạn kia. Hàn Mặc trợn tròn mắt hồ hấp cũng đều quên, chỉ thấy ở hồ linh mạch cạn đó có ba, bốn viên đá màu trắng to bằng hai ngón tay.

Mấy hòn đá này còn phát ra linh khí nồng nặc. "Linh thạch đúng là linh thạch." Hàn Mặc kích động nhẹ nhàng nhặt mấy viên linh thạch này lên.

"Không ngờ ở chỗ này không chỉ có linh mạch mà lại có cả linh thạch đúng là quá tốt." Hàn Mặc cười nhe cả răng nói.

Cẩn thận cất linh thạch vào trong hệ thống để dành lên trúc cơ tu luyện, Hàn Mặc đi ra khỏi hang động này. Dù không biết bây giờ là thời gian nào nhưng Hàn Mặc cảm thấy đói.

Hàn Mặc ra suối bắt được mấy con cá rồi nướng lên bắt đầu ăn. Sau khi ăn xong Hàn Mặc cởi quần áo ra xuống suối tắm rửa.

Ở trong rừng tìm linh mạch gần hai tháng quần áo của Hàn Mặc đã sớm rách nát hết đi. Tắm rửa sạch sẽ xong Hàn Mặc cảm bộ quần áo rách nát của mình giặt đi phơi khô rồi mặc lại trên người.

Hàn Mặc leo lên vách núi này rồi rời khỏi đây tìm đường ra khỏi dãy núi này. Vì rơi xuống vách núi bị nước cuốn đi giờ Hàn Mặc đã mất phương hướng nên chỉ biết đi thẳng về phía trước. Hàn Mặc đi khoảng vài giờ đồng hồ không biết mình đã đi vào một nơi không nên đi vào.

Hàn Mặc đang đi thì dừng lại phát hiện mình đã bị bao vây. "Kì quái trong rừng rậm này đáng lẽ phải không có người cơ chứ." Hàn Mặc thầm nghĩ.

Lúc này trong số mấy người bao vây Hàn Mặc có một người lao ra từ đằng sau vùng nấp đâm về phía gáy của Hàn Mặc. Hàn Mặc quay lại cầm lấy tay tên này vận một cái tên này hét lên vì đau đớn. Còn những tên còn lại cũng lao ra tấn công Hàn Mặc. Nhưng chỉ vài chiêu Hàn Mặc đã đánh ngã hết mấy người này.

Lúc đánh không để ý nhiều bây giờ nhìn kĩ mấy người này Hàn Mặc hơi sùng sốt rõ ràng đây là quần áo của bộ đội đặc chủng.

Hàn Mặc rõ ràng vì sao họ lại tấn công mình hóa ra mình đã đi nhầm vào khu vực của họ. Hàn Mặc mặc kệ chuyện này lột quần áo của một tên ra mặc lên người mình, vứt cái bộ rách nát của mình đi. Hàn Mặc tiếp tục đi về phía trước.

Lúc này ở cách nơi đó 10km có một căn cứ. Giờ đây bên trong căn cứ.

"Trần tướng quân tiểu đội số hai đã mất đi liên lạc." Một tên đang ngồi trước máy tính nói.

"Xảy ra chuyện gì?" Tên Trần tướng quân ngồi cách đó không xa đứng dậy đi đến hỏi.

"Thưa tướng quân vừa nãy tiểu đội số hai báo cáo có người lạ đi vào khu vực của chúng ta, họ báo muốn tiến hành khống chế người này rồi mang về căn cứ nhưng từ lúc đó tới giờ vẫn không thấy họ liên lạc lại." Tên ngồi trước máy tính nói ra.

Tên Trần tướng quân ngẫm một lát rồi nói ra:" Khả năng họ đã bị người xâm nhập kia hạ. Nếu là thế thì thực lực của người này rất cao. Phải mấy tiểu đội khác ra tìm tiểu đội số hai đồng thời truy lùng tung tích của người lạ kia."

"Vâng thưa tướng quân." Tên ngồi trước máy tính đáp lại.

Sau 5 phút đã có tin của một đội báo về.

"Tướng quân đã tìm thấy tiểu đội số hai. Họ chỉ bị đánh ngã không có chuyện gì." Tên ngồi trước máy tính nói.

Tên Trần tướng quân thở phào một hơi nói ra:" Bọn họ có nói người lạ kia trông như thế nào không?"

" Có thừa tướng quân, theo họ miêu tả người này mặc quần áo rách rưới, tóc tai bù xù trông như một dã nhân mà đây là một người đàn ông". Tên ngồi trước máy tính trả lời.

" Thông báo cho các đội truy tìm hành tung của người này. Nếu gặp hãy khống chế lại rồi đưa về căn cứ." Tên Trần tướng quân này nói ra, trên mặt còn lóe ra vài ý vị.

Lúc này Hàn Mặc vẫn đang đi thẳng cũng không biết chuyện ở căn cứ này. Hàn Mặc đi được một đoạn thỉnh thoảng lại bị bốn năm người bộ đội đặc chủng ra tấn công. Đối với những người này Hàn Mặc chỉ đánh ngất chứ không làm tổn thương đến họ vì những người này tấn công mình là không sai tại mình đi vào quân khu của họ.

Chỉ gần một giờ đồng hồ đã có trên trăm người bị Hàn Mặc đánh ngất đi.

" Tướng quân chúng ta đã mất đi liên lạc với hơn một trăm người, những người này trước khi mất tích đều báo là đã tìm thấy người xâm nhập kia." Tên ngồi trước máy tính lo lắng nói ra.

" Vậy sao báo cho các đội tìm được người này không vội khống chế chi theo dõi là được. Thông báo cho tất cả đơn vị xuất quân đến chỗ của người này." Tên Trần tướng quân này cười xán lạn nói ra như tìm thấy bảo vật đồng dạng.

Hàn Mặc thấy những người bộ đội khác thấy mình cũng không động thủ chỉ đi theo sau thấy kì quái Hàn Mặc cũng không để ý cứ đi thẳng.

Khi Hàn Mặc cảm thấy khí tức của hơn một trăm người ở phía đằng trước đã hiểu rõ điều gì nguyên lai là đơn lẻ không bắt được mình phải ra chiêu chơi hội đồng a. Hàn Mặc mặc kệ cứ tiến về phía trước.

Hàn Mặc đi ra khỏi khu rừng đến một bãi cỏ. Giờ đây trên bãi cỏ đang đứng hơn trăm người, trên tay những người này còn cầm theo một khẩu súng chìa thẳng vào Hàn Mặc. Cả ở trong rừng đằng sau cũng đông kín người. Hàn Mặc biết mình đã bị bao vây hoàn toàn.

Chỉ bằng những người này đương nhiên là không thể ngăn lại Hàn Mặc nhưng vì không muốn gây thù oán với quân đội nên Hàn Mặc vẫn đi về phía trước dưới hơn hai trăm cái súng chìa vào.

Tên Trần tướng quân nhìn thấy Hàn Mặc bình tĩnh đi ra không khỏi thầm khen người này đúng là một hán tử. Tên Trần tướng quân ra lệnh cho tất cả bỏ súng xuống, mấy người này không hiểu nhưng không dám trái lệnh bỏ súng xuống.

Tên Trần tướng quân đi ra từ trong đám người tiến đến chỗ Hàn Mặc, có người thấy thế ngăn lại nhưng tên này vẫn đi đến.

Hàn Mặc trông thấy một lão tướng tiến đến chỗ mình không khỏi thầm than tên này không sợ chết. Không sợ mình bắt ông ta làm con tin để thoát khỏi chỗ này. Đương nhiên Hàn Mặc sẽ không làm như vậy.

" Chào cậu tôi tên là Trần Khải Sơn, tướng quân của quân khu này." Tên Trần Nhảy Sơn này đi đến trước mặt Hàn Mặc quan sát một lúc rồi nói ra.

" Chào Trần tướng quân tôi là Hàn Mặc. " Hàn Mặc cũng rất lễ phép trả lời.

" Cậu có thời gian không chúng ta đến quân khu của tôi ngồi nói chuyện một lát cậu thấy thế nào?" Trần Khải Sơn nhìn Hàn Mặc với ánh mắt mong đợi nói ra.

" Được thôi ". Hàn Mặc thẳng thắn nói ra.

Trần Khải Sơn hơi sững sờ không ngờ Hàn Mặc lại đồng ý dứt khoát như vậy. Trần Khải Sơn trong lòng cao hứng dẫn Hàn Mặc đến một chiếc xe gần đó.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Huấn Luyện Binh Lính

Trần Khải Sơn lên xe ngồi Hàn Mặc cũng lên theo. Sau một lúc thì xe đã đến trụ sở huấn luyện.Đi vào trụ sở Hàn Mặc và Trần Khải Sơn đi đến phòng khách.

Uống một nhịet trà Trần Khải Sơn không nhịn được nói:" Hàn tiên sinh tại sao cậu lại xuất hiện ở trong này vậy."

Hàn Mặc biết ông ta bắt đầu hỏi về thân phận của mình.

" Tôi là vì chạy trốn người ta truy sát mới đến đây." Hàn Mặc nói ra.

Trần nghị ngờ với thân thù như thế mà vẫn còn bị truy sát. Nhưng không sao về phương diện điều tra quân đội cũng không phải là kém. Hiển nhiên Trần Khải Sơn đã muốn điều tra về thân phận Hàn Mặc.

"Vậy sao thế bây giờ Hàn tiên sinh có tính toán gì không?" Trần Khải Sơn hỏi.

" Tạm thời không có." Hàn Mặc định quay về trả thù nhưng không thể nói ra được đành phải nói là không có.

" Vậy Hàn tiên sinh tôi rất khâm phục thân thù của cậu tôi muốn cậu làm huấn luyện viên của những người ở đây một thời gian được không? " Trần Khải Sơn mong đợi nói.

" Vậy tôi có những chỗ tốt gì?" Hàn Mặc trầm mặc một lúc rồi nói ra.

" Tôi có thể cho cậu một thân phận đặc biệt trong quân đội, cậu sẽ có khả năng điều động binh lính ở một số khu vực. Còn nữa với thân thù của cậu tôi sẽ đề cử cậu vào Long tổ." Trần Khải Sơn nói.

"Long tổ? Đó là cái gì? " Hàn Mặc hỏi.

" Long tổ là một tổ chức của quốc gia tập hợp tất cả các người có năng lực đặc biệt, người tu tiên hoặc những người có thân thù mạnh mẽ như cậu." Trần Khải Sơn nói ra trên mặt cũng hiện lên vẻ hâm mộ.

Hàn Mặc hơi bất ngờ không ngờ rằng lại có một tổ chức như vậy xem ra mình đã coi thường thế giới này rồi. Người tu tiên không phải chỉ có mình mà những người lợi hại hơn mình còn không ít. Hàn Mặc cảm thấy nguy cơ.

" Được tôi sẽ là huấn luyện viên cho mấy người nhưng chỉ hai tháng, hai tháng sau tôi còn có việc." Đương nhiên lát về trả thù và thi đại học rồi.

Thấy Hàn Mặc đồng ý Trần Khải Sơn hơn hờ vội vàng nói:" Được Hàn tiên sinh hai tháng cũng được." Nói xong dẫn Hàn Mặc về phòng đã sắp xếp.

Dẫn Hàn Mặc về phòng Trần Khải Sơn đi lên phòng liên lạc:" Đã tra ra chưa?"

" Đã tìm được thừa tướng quân." Tên ngồi trước máy tính nói.

Trần Khải Sơn tiến đến xem." Không dùng tên giả. Là một thiếu gia ăn chơi trác táng, bố mẹ chết bị đuổi ra khỏi nhà, trở thành một người bình thường. Bị Liễu Sinh truy sát nhưng không rõ lý do."

Ăn chơi trác táng? Một người bình thường? Trần Khải Sơn thấy đầu có giống thế. Thấy thông tin của Hàn Mặc Trần Khải Sơn bót lo lắng Hàn Mặc thuộc về tổ chức nào. Kỳ quái là vì sao Hàn Mặc có thân thù tốt như thế lại bị Liễu Sinh truy sát. Chẳng lẽ Hàn Mặc trốn vào rừng rồi mới mạnh lên như vậy.

Đến đây Trần Khải Sơn nghĩ mà sợ. Trong hai tháng mà mạnh lên như vậy chắc chắn là có cái gì đó nhưng Hàn Mặc không nói thì Trần Khải Sơn cũng không dám hỏi. Sợ xung đột một cái thì chỗ này sẽ biến thành địa ngục mất.

Hàn Mặc được đưa đến phòng. Hai tháng không được ngủ trên giường nên bây giờ nhìn thấy có giường Hàn Mặc treo lên ngủ ngay.

Sáng hôm sau Hàn Mặc tỉnh dậy. Nhìn đồng hồ đã tới 9 giờ chắc là vì có giường nên mới ngủ ngon như vậy. Đánh răng rửa mặt xong Hàn Mặc bước ra ngoài.

" Keng

Nhiệm vụ: Huấn luyện cho tất cả binh lính ở quân khu này

Phản thưởng: 150 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x50

Thất bại: Tu vi giảm xuống một bậc "

Chưa kịp ra ngoài thì tiếng của hệ thống vang lên.

" Lại có nhiệm vụ rồi may quá mình còn đang phân vân không biết lấy đâu ra trúc cơ đàn đây."

Ra ngoài trông thấy có một người lính đứng ở cửa chắc là đang chờ mình. Nhìn thấy Hàn Mặc đi ra tên lính này vội vàng chào và nói Trần Khải Sơn đang chờ.

Hàn Mặc đi theo tên lính này đến phòng khách thấy Trần Khải Sơn đã ngồi ở đó.

" Hàn tiên sinh chào buổi sáng đêm qua ngủ ngon chứ." Trần Khải Sơn nói.

" Chào buổi sáng Trần tướng quân đêm qua tôi ngủ rất ngon." Hàn Mặc trả lời.

Hai người ngồi xuống bắt đầu nói chuyện.

" Hàn tiên sinh chỗ này có tổng cộng 250 người lính cậu xem cậu muốn huấn luyện bao nhiêu người ". Trần Khải Sơn nói ra.

" Không cần chọn lọc tôi sẽ huấn luyện cho tất cả." Hàn Mặc uống một ngụm trà nói ra.

" Thật sao." Trần Khải Sơn kích động không thôi. Nếu như tất cả được huấn luyện sơ binh đoàn của mình sẽ là mạnh nhất Hoa Hạ này rồi.

" Vậy Hàn tiên sinh bây giờ tôi sẽ dẫn cậu đến chỗ các đội viên." Trần Khải Sơn đứng dậy đi. Hàn Mặc cũng theo sau.

Tất cả các binh lính đã tập trung ở bãi tập. Hàn Mặc đi ra quan sát những người này. Hôm qua tất cả mọi người ở đây đã bị thân thủ của Hàn Mặc chấn kinh nên nhìn thấy Hàn Mặc không ai dám nói gì.

" Tất cả mọi người nghe đây, bắt đầu từ hôm nay Hàn Mặc tiên sinh đây sẽ là huấn luyện viên của tất cả mọi người, có ai có ý kiến gì không." Trần Khải Sơn nói ra.

" Không có thưa tướng quân." 250 người đồng loạt hô. Thân thủ của Hàn Mặc làm bọn họ rất ngưỡng mộ. Bây giờ nghe được Hàn Mặc làm huấn luyện viên cho mình ai ngu mà có ý kiến chứ nếu Hàn Mặc dạy chắc chắn thực lực sẽ được tăng lên cái này làm bọn họ rất là phấn khích.

" Chào mọi người từ hôm nay tôi sẽ huấn luyện cho các bạn. Nhưng tôi chỉ dạy mọi người một tháng nên ai lĩnh ngộ được thì lĩnh ngộ không được thì sẽ bị bỏ lại phía sau." Hàn Mặc nói ra.

Các binh lính hiện lên vẻ thất vọng. Chỉ có một tháng thì sẽ lợi hại lên bao nhiêu chứ.

Nhưng trong một tháng này khi nhìn thấy các động tác mỗi ngày của Hàn Mặc mọi người mới biết những thứ này khủng bố đến mức nào. Mỗi một chiêu thức đều liên quan đến khí công, nội gia làm mấy người này điên cuồng lên không dám dời mắt khỏi Hàn Mặc. Phải nhìn thật kĩ để ghi nhớ vào trong đầu. Nếu mà bỏ lỡ thì sẽ hối hận muốn chết.

Những thứ động tác này Hàn Mặc nào có chẳng qua là mua trong hệ thống mới có được mà dạy cho bọn họ.

Trần Khải Sơn kinh ngạc không thôi, ông chưa bao giờ thấy binh lính của mình điên cuồng thế này cho dù là lúc huấn luyện các bài của long tổ hướng dẫn. Ông không khỏi thầm khen tài năng của Hàn Mặc.

Một tháng thời gian đã trôi qua. Năng lực lĩnh ngộ của tất cả binh lính này tuy khác nhau nhưng mà tất cả đã nhớ hết những chiêu thức mà Hàn Mặc đã dạy. Hàn Mặc không khỏi thầm khen sự kiên trì của những binh lính này.

" Một tháng thời gian đã qua bây giờ tôi sẽ không dạy mọi người bất cứ một thứ gì nữa, từ giờ là chính các bạn phải tự cố gắng. " Hàn Mặc nói ra làm các binh lính tiếc nuối không thôi nhưng nghĩ lại các chiêu thức kia trong đầu sự tiếc nuối lại biến mất ngay. Các chiêu thức kia làm năng lực của họ tăng lên không ít. Nói xong Hàn Mặc đi về phòng khách.

" Hàn lão đệ lão già này rất cảm ơn cậu đã huấn luyện binh lính của tôi lên đến chừng này." Trần Khải Sơn nói ra.

" Trần tướng quân không cần khách khí đây là thỏa thuận của chúng ta mà." Hàn Mặc nói ra.

" Hàn lão đệ đây là giấy chứng nhận của cậu có cái này khi cậu giết người nó sẽ giải quyết rắc rối về phía cảnh sát hộ cậu." Trần Khải Sơn đưa một tờ giấy cứng nhận cho Hàn Mặc. Đương nhiên là Trần Khải Sơn ám chỉ đến Liễu Sinh.

" Được vậy cảm ơn Trần tướng quân." Hàn Mặc làm sao không biết ý của lão già này chứ trong lòng thầm cảm ơn ông.

Không còn việc gì nữa Hàn Mặc về phòng ngủ. Một tháng tiếp theo Hàn Mặc không dạy mà chỉ quan sát các binh lính luyện tập. Có những người hay đến chỗ Hàn Mặc hỏi mấy vấn đề về các chiêu thức. Hàn Mặc rất thoải mái trả lời.

" Đã đến lúc quay về rồi, Liễu Sinh ngươi chờ đó cho ta." Hàn Mặc lầm bầm.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Trúc Cơ

" Keng, nhiệm vụ hoàn thành. Chúc mừng túc chủ nhận được 150 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x50. "

Trên sân tập tất cả các binh lính đang xếp thành từng hàng ngay thẳng. Trên mặt mỗi người đều mang theo vẻ tiếc nuối. Vì hôm nay huấn luyện viên tài năng của họ sẽ phải rời khỏi chỗ này.

" Chào buổi sáng mọi người." Hàn Mặc nói ra.

" Chào buổi sáng thưa huấn luyện viên." Tất cả 250 binh lính đồng loạt hô.

" Hôm nay tập hợp mọi người ra đây là để tạm biệt mọi người. Trước khi đi tôi sẽ dạy mọi người một số chiêu thức nữa."

Nghe Hàn Mặc nói thế tất cả binh lính đều hiện lên vẻ vui mừng. Mỗi chiêu thức mà Hàn Mặc đánh ra đều như kho báu đối với họ nên nghe thấy Hàn Mặc sẽ dạy thêm cho ai nấy cũng phấn khích hẳn lên.

Sau một lượt hoàn thành các chiêu thức Hàn Mặc nói:" Nhớ kĩ các chiêu thức này cùng với các chiêu thức trước nữa tôi đã dạy, mọi người phải tập luyện mỗi ngày nghe rõ chưa."

" Rõ thưa huấn luyện. "

Hàn Mặc quay ra nói với Trần Khải Sơn.

" Trần tướng quân nhờ ông đưa tôi về sân bay Ninh Hải vậy."

" Đã chuẩn bị tất cả rồi, cảm ơn cậu trong hai tháng này. Nếu cậu muốn trở lại chỗ này chúng tôi luôn luôn chào đón cậu." Trần Khải Sơn đương nhiên không muốn cho Hàn Mặc đi nhưng đã có thỏa thuận rồi thì phải làm theo.

" Được nếu có ngày đó tôi sẽ đến, giờ thì tạm biệt ngài Trần tướng quân. " Nói xong Hàn Mặc quay ra chỗ mấy bay trực thăng đã chờ sẵn. Hàn Mặc tiến lên máy bay ngồi xuống, máy bay bắt đầu bay lên.

Sau 4 tiếng bay Hàn Mặc đã trên đầu của thành phố Ninh Hải. Bốn tháng không không ở đây Hàn Mặc cũng thấy nhớ nơi này.

Sau 30 phút Hàn Mặc đã đứng ở trước cửa ra của sân bay, bay 4 tiếng đồng hồ giờ đã là giữa trưa Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đến quán ăn gần nhất ăn trưa.

Ăn xong Hàn Mặc về nhà. Bốn tháng không ở đây không có ai quét dọn bây giờ căn nhà bụi nấm khắp nơi. Hàn Mặc cảm chối bắt đầu quét dọn.

Sau 30 phút Hàn Mặc đã quét hết bụi bậm trong nhà Hàn Mặc ngồi trong phòng khách.

"Mở báng trạng thái. " Hàn Mặc nói ra.

"Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tu vi: Luyện khí tầng mười 100/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết

Kỹ năng: Không có

Nghề nghiệp: Chưa có

Tài phú: 2908 vạn

Điểm nhiệm vụ: 160

Exp hệ thống: 100/1000 "

Một chuyến đi trở về này đúng là thu hoạch lớn mà. Bây giờ phải đột phá lên Trúc Cơ rồi đi tìm tên Liễu Sinh khôn khiếp kia.

"Tiểu Linh Trúc Cơ đan bao nhiêu điểm nhiệm vụ vậy." Hàn Mặc hỏi.

" 100 điểm nhiệm vụ thừa chủ nhân. " Tiểu Linh nói ra.

" Đúng là đất thật, Tiểu Linh mua một viên Trúc Cơ đan."

"Keng, chúc mừng chủ nhân nhận được Trúc Cơ đan phải chăng sử dụng. "

" Sử dụng. "

Sau khi sử dụng Hàn Mặc cảm thấy một nguồn năng lượng truyền vào cơ thể mình. Linh khí xung quanh đang bị hấp thu cuộn cuộn bắt đầu đột phá lên Trúc Cơ.

"Oanh " Sau 30 phút Hàn Mặc đã phá được rào cản bước vào Trúc Cơ tầng một.

"Hò.. " Hàn Mặc hít sâu một hơi.

" Liễu Sinh đêm hôm nay chính là kỳ tử của ngươi." Hàn Mặc nói ra trong mắt hiện lên sát khí cuộn cuộn. Hàn Mặc sửa sang lại một chút rồi đi đến trường học. Sau 30 phút Hàn Mặc đã đứng trước cửa trường học. Nhìn trường học Hàn Mặc cảm thấy hơi xa lạ, chắc là lâu không đến nên như vậy.

"Bốn tháng không đến trường không biết lão sư sẽ nói mình như thế nào nhỉ mà còn hai tuần nữa là thi đại học rồi mình cần phải đi học đầy đủ một chút vậy." Hàn Mặc đứng trước cổng trường lăm bắm.

Hàn Mặc bước vào trường đi đến lớp học. Hàn Mặc đến trường đã là 15:00 các lớp vẫn đang học nên trên sân trường không có ai.

Hàn đứng trước cửa phòng học của mình do dự một chút mở cửa ra. Thấy có người mở cửa lớp tất cả học sinh đều quay ra nhìn bao gồm cả lão sư. Khi cả lớp thấy người mở cửa là Hàn Mặc cả đám hơi sững sờ.

" Đây không phải là Hàn Mặc sao "

" Tên này đi đâu tận 4 tháng mà mới xuất hiện nhỉ."

" Còn có 2 tuần nữa là thi đại học rồi mà bây giờ mới quay về làm gì nữa không bằng nghỉ luôn đi."

.....

Thấy một người biến mất 4 tháng bây giờ lại xuất hiện cả lớp nghị luận, chỉ trích lên.

" Hàn Mặc em đi đâu mà bây giờ mới quay lại trường." Hói là lão sư dạy văn cũng là giáo viên chủ nhiệm của lớp này.

" Thưa lão sư em có một số việc riêng cần giải quyết vì chuyện này quan trọng nên em vội vã đi mà quên không thông báo cho nhà trường. Em thành thật xin lỗi. Em có thể vào lớp được không lão sư." Hàn Mặc chém gió nói ra.

" Haizz em bỏ đi tận 4 tháng như thế mất rất nhiều kiến thức mà còn sắp thi đại học rồi bây giờ ôn lại cũng không kịp nữa em ngồi trong này cũng như không. Thôi em cứ vào lớp đi." Lão sư này thờ dài một tiếng nói ra.

" Cảm ơn lão sư.. " Hàn Mặc tiến đến chỗ ngồi của mình ngồi xuống. Lão sư tiếp tục giảng bài, Hàn Mặc cũng không thèm nghe.

Những tiết tiếp theo Hàn Mặc đều bị hỏi đi đâu. Hàn Mặc vẫn chỉ dùng một lý do đó để cho qua. Các lão sư cũng không để ý trong lòng họ chắc chắn Hàn Mặc sẽ không thi qua được đại học.

Nghỉ học 4 tháng nếu là ai người ta cũng khi như vậy. Một học sinh nghỉ học hết 4 tháng quan trọng không có kiến thức gì thì làm sao thi đậu đại học được chứ.

Những tiết tiếp theo trôi qua rất nhanh, đến tiết cuối lão sư còn dặn mai sẽ là kì thi thử đại học về ôn tập cho kĩ để mai thi. Đối với cái này Hàn Mặc không quan tâm. Có hệ thống rồi thì những thứ này là quá dễ rồi.

Chuông reo tan học. Hàn Mặc thu gọn đồ đi ra khỏi trường. Trên mặt còn mang theo một nụ cười cho người ta thấy mà sợ:" Thật mong đợi đến tối nay."

Hàn Mặc nói ra.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Giết Liễu Sinh

Sau khi ra khỏi trường học Hàn Mặc đi về nhà cất đồ tắm rửa thay quần áo rồi mới tiến đến nơi ở của Liễu Sinh. Sau 30 phút Hàn Mặc đã đứng trước cổng của biệt thự. Bỗng lúc này tiếng của hệ thống vang lên.

" Keng

Nhiệm vụ: Xử lý ông trùm thế giới ngầm

Phản thưởng: 200 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x100

Thời hạn: 1 giờ

Thất bại: Tu vì bị phé trong một tuần"

Nhìn nhiệm vụ Hàn Mặc lắm lắm" Nhiệm vụ luôn xuất hiện trước lúc mình định làm cái gì đó a. Nếu thế mình cần phải tạo nhiều hoàn cảnh để có thêm nhiệm vụ đi."

Bây giờ ở trong biệt thự.

" Các người đã tìm thấy hần ta chưa?" Người nói là Liễu Sinh bên cạnh còn có mấy tên vệ sĩ.

" Vẫn chưa thưa ông chủ tên này cứ như hóa vào không khí đồng dạng không thể nào tìm được. " Người nói là tên vệ sĩ tên A Long.

Bỗng lúc này có một tên chạy vội vã từ bên ngoài vào.

" Ông chủ đã tìm thấy Hàn Mặc. " Tên này nói.

" Hần ở đâu." Liễu Sinh đứng dậy hỏi

" Thưa ông chủ sáng ngày hôm nay hần xuất hiện ở sân bay rồi đi về nhà. Đến chiều hần lại đến trường đi học bây giờ hần chắc chắn đang ở nhà." Tên này nói ra.

" Tên này đúng là không sợ chết còn dám về đây mà còn lại ung dung như thế. Dẫn tất cả người đến bao vây nhà tên này không cho chạy tiếp ta muốn hần sống không bằng chết."Liễu Sinh phẫn nộ nói ra.

" Không cần đi đâu ta đã đến rồi." Bỗng lúc này có một giọng nói vang lên ngoài cửa.

Liễu Sinh và mấy tên vệ sĩ giật mình vội quay ra ngoài cửa nhìn. Khi thấy người đứng cửa Liễu Sinh nghiêng răng nghiêng lợi nói:" Hàn Mặc sao người vào được đây."

" Đi thẳng vào." Hàn Mặc nhặt trả lời.

" Hừ bên ngoài có bao nhiêu người người trà trộn vào được đây đúng là có tài." Liễu Sinh hiển nhiên không tin là Hàn Mặc đi thẳng vào. Vệ sĩ ở biệt thự này không phải ít cho dù lợi hại đến đâu cũng không thể xông vào mà không gây tiếng động.

Hàn Mặc đứng là đi thẳng vào. Trên đường những vệ sĩ đều bị Hàn Mặc đánh ngã đi không gây một tiếng động.

" Nếu người đã đến thì hãy ở lại đây luôn đi, mấy người các người lên cho ta!" Liễu Sinh nói ra. Nghe thấy thế mấy tên vệ sĩ tất cả cùng xông lên tới chỗ Hàn Mặc.

Nếu như còn là 4 tháng trước Hàn Mặc sẽ không đánh lại mấy tên này. Nhưng Hàn Mặc của bây giờ đã không còn là Hàn Mặc của 4 tháng trước.

Đối với mấy tên vệ sĩ này Hàn Mặc chỉ vung ra một đao gió mấy tên này bị chém đôi người chết không thể chết hơn.

Một màn này để cho Liễu Sinh bị dọa sợ. Một lúc sau ông ta mới run giọng nói ra:" Người là người hay quái vật."

" Người nói thử xem. " Hàn Mặc vừa nói vừa đi đến chỗ Liễu Sinh.

Thấy Hàn Mặc đi đến Liễu Sinh bị dọa sợ vội vàng quỳ xuống cầu xin tha.

" Hàn Mặc tôi sai rồi làm ơn tha cho tôi. Chỉ cần cậu tha cho tôi tài sản của tôi sẽ đưa hết cho cậu."

Hàn Mặc dừng lại hỏi:" Tài sản của ông có bao nhiêu?".

Thấy Hàn Mặc hỏi đến Liễu Sinh vui mừng vì tìm được đường thoát không do dự nói ra:" Tài sản của tôi có tất cả là 2 tỉ, nếu cậu muốn tôi sẽ chuyển hết sang cho cậu."

" Được." Hàn Mặc trả lời.

Liễu Sinh nhanh chóng chuyển 2 tỉ vào tài khoản của Hàn Mặc. Nhìn thấy tiền đã được chuyển Hàn Mặc nói:" Được rồi bây ra ông có thể chết."

" Tại sao tôi đã chuyển tiền sang cho cậu rồi mà." Liễu Sinh hoảng sợ hỏi.

" Tôi đã nói là tha mạng cho ông bao giờ chưa." Vung tay một cái đầu của Liễu Sinh rơi xuống. Ông trùm thế giới ngầm đã chết.

" Keng, nhiệm vụ hoàn thành. Chúc mừng tức chủ nhận được 200 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x100." Tiếng thông báo của hệ thống vang lên.

Hàn Mặc rời khỏi căn biệt thự này. Trước khi đi Hàn Mặc đã đốt cả căn biệt thự đi. Tiếng xe cảnh sát, xe cứu hỏa bật còi rù rít chạy đến. Ngày mai cả thành phố Ninh Hải sẽ là một ngày không yên ổn.

Còn hung thủ của chuyện này đã nằm trên giường ngủ ngáy khò khò.

Sáng hôm sau tỉnh dậy Hàn Mặc vẫn cứ như bình thường. Đánh răng rửa mặt, ăn sáng và đến trường. Trên đường đi loa đài đều nói về vụ việc tối qua. " Nhà của ông trùm thế giới ngầm Liễu Sinh bị cháy, Liễu Sinh cùng hơn một trăm người thủ hạ đã chết trong biệt thự."Tin này đã náo động toàn bộ thành phố Ninh Hải.

Tin này đối với người dân là chuyện tốt. Còn đối với phía cảnh sát thì đây là một tin dữ. Người có thể tiêu diệt được Liễu Sinh thì phải là một thế lực còn lớn hơn. Thành phố Ninh Hải từ lúc nào có một thế lực thần bí mạnh mẽ như thế.

Hàn Mặc cũng không biết mình đã bị liệt vào danh sách nguy hiểm cực độ của thành phố, giờ đây Hàn Mặc đang ngồi trong lớp học để chuẩn bị cho kỳ thi thử của mình.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Kỳ Thi Thử

Kì thi thử bắt đầu. Môn thi đầu tiên là số học. Hàn Mặc cảm đề thi nhìn qua một lượt rồi kết luận một câu " Quá dễ ". Vì dùng sách kĩ năng toán học của hệ thống nên Hàn Mặc rất dễ dàng làm xong đề thi đầu tiên này.

Đề thi cho thời gian là 120 phút, Hàn Mặc chỉ dùng có 40 phút thời gian đã làm xong. Thời gian còn lại không biết làm gì Hàn Mặc đánh gục xuống bàn ngủ.

Đang ngủ thì Hàn Mặc mơ màng cảm thấy có người gọi mình. Ngẩng đầu lên thì thấy lão sư coi thi đang đứng bên cạnh mình.

" Em học sinh này sao em không làm bài đi mà lại ngủ." Tên lão sư này hỏi.

" Thưa lão sư em đã làm xong rồi. " Hàn Mặc trả lời.

" Cái gì không phải chứ em làm cho có thôi à." Tên lão sư này tỏ vẻ không tin.

" Mời lão sư xem qua." Hàn Mặc cầm bài của mình lên đưa cho tên lão sư này xem.

Tên lão sư này cầm lấy bài thi của Hàn Mặc. Xem một lúc thì tên này tỏ ánh mắt không tin chuyển sang kinh ngạc thậm chí khiếp sợ. Tên này là lão sư dạy toán nên nhìn đáp án của Hàn Mặc sẽ biết đúng hay là sai.

" Đây cái này." Tên lão sư này chấn kinh không còn gì để nói. Đáp án nhìn sơ qua có vẻ như là đúng hết.

" Em làm xong rồi thì cứ ngồi đây vậy. " Tên lão sư này nói với Hàn Mặc rồi cầm bài thi lên trên ghế ngồi xem kĩ. Hàn Mặc lại tiếp tục nằm xuống ngủ tiếp.

30 phút sau hết giờ làm bài thi, các học sinh khác đứng dậy nộp bài. Mỗi người mang một vẻ mặt khác nhau. Người không làm được thì lo lắng, người làm được thì không biết mình làm đúng hay làm sai đành phải chờ kết quả chấm thi.

Hàn Mặc đứng dậy ra khỏi phòng thi. Buổi chiều phải thi tiếp nên Hàn Mặc đến căng tin ăn trưa rồi chờ đến chiều thi môn tiếp theo.

Đến chiều, Hàn Mặc bước vào phòng thi, môn tiếp theo này là môn ngữ văn. Phát đề, Hàn Mặc cầm lên đọc thử. Kết luận một câu rất bình thản " Không biết gì hết. "

" Mớ bâng trâng thái. " Hàn Mặc nghĩ trong đầu.

"Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tu vi: Trắc cơ tăng một 2/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết (tăng thứ nhất)

Kỹ năng: Không có

Nghề nghiệp: Chưa có

Tài phí:20 ức 2908 vạn

Điểm nhiệm vụ: 260

Exp hệ thống: 200/1000 "

"Minh đúng là giàu có a." Nhìn thấy tài phú của mình Hàn Mặc lẩm bẩm.

"Tiểu Linh mua cho ta một sách kĩ năng văn học." Hàn Mặc nói ra.

"Vâng thưa chủ nhân. " Tiểu Linh trả lời.

"Keng chúc mừng chủ nhân nhận được sách kĩ năng văn học phải chăng sử dụng."

"Sử dụng. "

Sau khi sử dụng Hàn Mặc thấy trong đầu mình tràn vào một lượng lớn kiến thức về văn học.

Cầm tờ đề thi Hàn Mặc thấy bây giờ đã đã hiểu mà cũng dễ Hàn Mặc bắt đầu vào làm bài. Phần thứ nhất là trả lời mấy câu hỏi liên quan tới một số bài văn đã học Hàn Mặc rất nhẹ nhàng trả lời xong. Phần thứ hai là viết văn Hàn Mặc chỉ bỏ ra một chút thời gian làm cũng đã xong.

Thầy còn đến 40 phút nữa mới hết thời gian Hàn Mặc lại gục xuống bàn ngủ. Lão sư coi thi nhìn thấy thế cũng không nói gì chỉ lắc đầu mặc kệ. Hiển nhiên những học sinh như thế này không chỉ có một.

Hết giờ, nộp bài thi xong Hàn Mặc đi về nhà. Vì lười nấu ăn nên Hàn Mặc lại ghé và một quán ăn chén bữa tối. Ăn xong trà tiền rồi đi về nhà tắm rửa thay quần áo.

Hàn Mặc ngồi trên giường lấy bốn viên linh thạch nhặt được trong linh mạch ra chuẩn bị cho hệ thống hấp thu tu luyện tăng lên tu vi.

"Chủ nhân, hệ thống chỉ trợ giúp tăng tu vi lên chứ không có tăng công pháp của người lên, công pháp chủ nhân phải tự mình hấp thu linh khí tu luyện." Bỗng lúc này Tiểu Linh nói ra làm Hàn Mặc hơi sững sờ.

Hàn Mặc nhìn Âm Dương Thần Quyết của mình quả nhiên vẫn là tăng một đánh phái bắt đầu vận công tu luyện.

Hàn Mặc bắt đầu vận công theo trong công pháp hấp thu linh khí trong linh thạch bắt đầu tu luyện. Hàn Mặc thử dùng một viên linh thạch để tu luyện trước, những viên còn lại thì cất đi để sau. Dùng linh thạch để tu luyện đúng là tốc độ tăng lên rất nhiều nhưng so với hệ thống thì vẫn còn kém xa.

Một đêm tu luyện, Hàn Mặc tỉnh dậy thấy viên linh thạch chỉ còn là bột phấn mà công pháp vẫn còn tại tầng thứ nhất không khỏi thảm than tự tu luyện đúng thật là khó và lâu.

Hàn Mặc rời khỏi giường đánh răng rửa mặt đến trường tiếp tục kì thi thử.

Buổi sáng trước tiên là thi anh, cũng không hiểu gì Hàn Mặc đành phải mua sách kĩ năng của hệ thống để làm. Tiếp theo là vật lí cũng như vậy cũng dùng sách kĩ năng của hệ thống.

Đến buổi chiều thi tiếp hóa và sinh cũng không khác gì buổi sáng. Thi xong ra khỏi phòng, Hàn Mặc đoán lần này không có đứng đầu thì cũng đứng thứ hai. Đứng thứ mấy cũng không quan trọng, chỉ cần đỗ đại học là được rồi.

Về nhà, Hàn Mặc nghỉ dùng hai ngày cuối tuần này để tu luyện Âm Dương Thần Quyết lên tầng hai để tăng sức chiến đấu lên.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Tàn Gia Cầu Hôn

Hàn Mặc tu luyện hai ngày hai đêm từ tối thứ sáu đến chiều tối chủ nhật thì dừng lại. Hàn Mặc dừng lại không phải vì linh thạch hết mà nhận được một tin nhắn trong điện thoại.

Nhìn cái tin nhắn trong điện thoại này Hàn Mặc nở một nụ cười quái dị. Tin tức trong điện thoại là cậu út của Hàn Mặc nhắn đến.

"Hàn Mặc hôm nay là ngày mừng lão gia chủ 82 tuổi con xem có về được không. Nếu về cậu sẽ xin lỗi lão gia chủ cho con về lại gia tộc."

Hàn Mặc nhìn tin nhắn mà cười rộ lên.

"Về gia tộc sao ha ha cái gia tộc này ta diệt nhất định. Từ ngày các người đuổi ta ra khỏi gia tộc ta đã không còn là người của gia tộc này nữa rồi."

Hàn Mặc tắm rửa thay quần áo rồi đi ra ngoài ăn tối. Đến quán ăn đã là 19 giờ tối, Hàn Mặc vào quán ăn ngộ đủ mọi thể loại đồ ăn ra. Đồ ăn được mang lên Hàn Mặc bắt đầu lao vào ăn. Lần này Hàn Mặc không ăn nhanh mà ăn rất chậm.

Sau 1 tiếng đồng hồ Hàn Mặc ra khỏi quán ăn. Nhìn đồng hồ là 20 giờ Hàn Mặc không gọi taxi đi mà đi bộ đến Hàn gia. Hôm nay là yến thọ của lão gia chủ, bây giờ đang có nhiều người ở đây nên Hàn Mặc không vội. Muốn giết người phải chọn đúng thời điểm.

Một tiếng đồng hồ sau Hàn Mặc đã đứng trước cổng Hàn gia. Hàn Mặc không đi cửa chính mà vào nhảy tường vào quan sát tình hình. Hàn Mặc quan sát bên trong vẫn thấy có nhiều người, không khỏi thảm nảng.

"Chỉ là cái lễ mừng thọ thôi mà sao phải ở lâu thế. Tặng cái quà rồi đi là được rồi mà cứ ở lại không đi còn uống rượu nữa."

Bây giờ trong biệt thự của Hàn gia còn khoảng 30 người. Đều là những người đến chúc mừng yến thọ.

"Hàn lão à, ông sống lâu vậy a sao không xuống đi." Người nói chuyện là một lão già có vẻ bằng tuổi Hàn gia chủ.

"Tên họ Tần này người chưa xuống thì còn lâu ta mới xuống." Hàn lão gia chủ nói lại. Hàn Mặc nghe lão già kia họ Tần đoán chắc là Tần gia một trong tứ đại gia tộc.

"Ha ha vậy sao chắc phải để cho lão già người thất vọng rồi ta vẫn còn sống được lâu lắm không biết lão già người có sống được đến lúc đó không thôi." Tần lão nói ra.

"Hừ lão già người cứ đợi đấy." Hàn lão gia từ nói ra.

"Ha ha được rồi, ngày hôm nay ngoại trừ việc đến chúc mừng lão già người ra còn một chuyện khác đó là ta Tần gia muốn liên hôn với Hàn gia nhà lão." Nói xong Tần lão gia vẫy tay chỉ thấy một cô gái xinh đẹp tiến đến.

Cô gái này trông 18 tuổi rất xinh đẹp. Khuôn mặt trái xoan, đôi mắt thanh tú, đôi môi căng mọng. Thân hình cực mẽ người chỗ cần lời thì lỏ, chỗ cần lồm thì lồm. Nhìn thấy một vụ như vậy mấy thanh niên đang định trong này đều nuốt nước miếng. Ngay cả mấy lão 40 tuổi cũng không yên được.

Ngay cả Hàn Mặc nhìn thấy cô gái này cũng thắm nuốt nước miếng, thẳng em cũng có phản ứng.

"Một trong tứ đại hoa khôi của trường đây mà không nhờ lại đến nhà mình cầu thân." Hàn Mặc nhận ra người này là một trong tứ đại hoa khôi của trường,tên Tần Mộ Tuyết.

Nghe Tần lão gia nói thế một mấy người Hàn gia hơi sững sờ, còn mấy tên công tử của Hàn gia sửa sang lại quần áo, vuốt tóc đẹp trai hơn tí để cho người đẹp chú ý đến mình.

"Đây là cháu gái tốt nhất của ta đây, nó tên Tần Mộ Tuyết. Thế nào đủ điều kiện để vào làm dâu nhà lão chứ." Tần lão gia nói.

"Chuyện này cũng tốt vậy thì liên hôn vậy. Không biết cháu gái của lão già người muốn lấy ai trong mấy tên cháu của ta vậy." Hàn lão nói ra.

"Mộ Tuyết con nói xem muốn chọn ai nào." Tần lão gia nói ra.

Tần Mộ Tuyết nhìn đám công tử của của nhà này đều thấy ghét cả. Mỗi tên đều mang ánh mắt dâm dề nhìn Tần Mộ Tuyết làm cô rất khó chịu. Kỳ thực cô không muốn liên hôn như thế này một chút nào cả. Nhưng vì là ý của lão gia từ nên cô không dám chống lại.

Bỗng Tần Mộ Tuyết nhớ tới cái mắt sáng ngời quay ra Hàn lão gia từ nói:"Hàn lão gia người ta muốn lấy làm chồng là Hàn Mặc. "

Nghe Tần Mộ Tuyết nói tất cả mọi người ở đây đều sững sờ bao gồm cả Hàn Mặc đang nấp ở gần đó.

"What cô gái này không biết ta đã bị đuổi ra khỏi gia tộc này rồi sao mà còn chọn ta!" Hàn Mặc mộng bức. Hàn Mặc suy nghĩ một chút rồi nở một nụ cười. "Thì ra là vậy không muốn liên hôn nên lấy ta ra làm bìa đỡ đạn a. Cô gái này thật biết lợi dụng. "

Hoàn hồn lại Tần lão gia có chút tức giận nói:"Mộ Tuyết con nói gì vậy? Sao lại chọn Hàn Mặc. "

"Mộ Tuyết à cháu phải biết tên Hàn Mặc đó đã bị đuổi khỏi đây rồi chứ. Cháu nhìn mấy đứa kia đi bọn nó đáng đáp cũng được mà, với lại cháu xinh đẹp như vậy bọn nó sẽ thương yêu cháu hết mình mà." Hàn lão gia từ chỉ mấy tên công tử ca nói ra.

"Tin lão có mà chết ta." Những lời này Tần Mộ Tuyết chỉ dám nghĩ trong đầu chứ không dám nói ra.

"Hàn lão gia nếu chọn cháu chỉ chọn mỗi Hàn Mặc thôi vì cháu chỉ thích mỗi anh ấy." Tần Mộ Tuyết nói ra.

"Hàn lão gia chuyện này để hôm khác bàn thêm đi, bây giờ muộn rồi ta về nghỉ ngơi trước lại cũng đi nghỉ đi." Nói rồi Tần lão đứng dậy lôi kéo bọn con cháu rời đi.

"Chỉ có thể như vậy thôi hẹn lão hôm khác nói chuyện tiếp."Hàn lão gia từ đứng dậy tiễn Tần lão đi ra. Những người khác đến chúc mừng Hàn lão gia từ thấy không khí không ổn cũng cáo từ rời khỏi.

Đợi những người kia đi hết Hàn Phú mới tiến lên nói với Hàn lão gia từ:"Cha đứa bé kia thật không biết điều dám nói như vậy rõ ràng là không muốn gả đến nhà chúng ta."

"Thôi mặc kệ đi đây chắc là ý của Tần lão tự quyết định nên đứa bé kia mới tìm lí do như vậy. Thôi được rồi bây giờ đã muộn rồi tất cả đi nghỉ đi." Hàn lão gia từ nói ra.

"Vâng chúc Hàn lão gia ngủ ngon." Nghe thấy thế đám con cháu của Hàn gia tản đi về phòng của mình.

Thấy không mọi người đã về hết rồi Hàn Mặc nở nụ cười nói ra:"Bây giờ đến phiên ta trả thù các người rồi."

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 26: Trả Thù Hàn Gia

"Bây giờ vẫn còn sớm mà Hàn lão gia từ đi nghỉ sớm quá đó." Hàn Mặc đi ra đứng ở cửa vào nói.

Nghe thấy tiếng nói này tất cả mấy người Hàn gia quay đầu ra nhìn. Khi thấy người đứng ở cửa là Hàn Mặc Hàn lão gia từ tức giận nói.

"Hàn Mặc người còn dám quay về đây à người đầu đuổi nó ra ngoài cho ta."

"Cha à Hàn Mặc về rồi thì cha cũng tha thứ cho Hàn Mặc đi đầu cần phải giận lâu như thế cha huống chi chuyện cũng đã qua lâu rồi. " Cậu út của Hàn Mặc là Hàn Bằng nói ra.

"Cậu út à cảm ơn cậu nhưng hôm nay con về không phải để xin quay về ở lại cái gia tộc này mà con về để giết một số người. " Hàn Mặc nói ra.

"Tên hỗn láo này người đầu đuổi tên này ra ngoài ngay cho ta." Hàn lão ra từ quát to.

Có mấy tên bảo vệ chạy từ ngoài vào tiến đến chỗ Hàn Mặc muốn lôi Hàn Mặc ra ngoài. Hàn Mặc vung tay ra "Vèo ", Xoẹt " hai cái đầu người rơi xuống đất.

Mấy tên còn lại hoảng sợ không dám tiến lên nữa.

Có mấy người không dám nhìn quay mặt đi, mấy người đàn bà trong Hàn gia còn thét lên. Hàn lão gia từ con người cơ rụt lại nói.

"Tu tiên Hàn Mặc người lại là người tu tiên."

"Hề Hàn lão gia từ cũng biết có người tu tiên cơ đấy. " Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc lại vung tay ra, một quả cầu lửa bay thẳng đến chỗ Hàn Phú. Hàn Phú bị trúng cầu lửa chưa kịp hét lên thì đã biến thành tro bụi.

Có mấy người thấy cảnh này sợ ngồi bệt xuống đất, mấy người đàn bà thì ngất luôn đi, giữa hai chân còn chảy ra một dòng nước có mùi khai.

"Người..." Hàn lão gia từ giận quá không biết nói gì.

"Người cái gì mà người ta còn muốn tiến ông lên đường đây nhưng trước đó phải hỏi ông mấy vấn đề đã." Hàn Mặc nói ra rồi đi đến chỗ cao nhất ngồi xuống. Thấy cảnh này Hàn lão gia từ giận tím mặt lại.

"Trước tiên Hàn lão gia từ là ai giết cha mẹ của ta." Hàn nhìn Hàn lão gia từ nói.

"Ta không thể nói." Hàn lão gia từ nói ra.

"Vụt." Lại một quả cầu lửa phóng ra Hàn Mã Thái chưa kịp phản ứng thì đã thành tro.

"Người... Ta là không thể nói thật người này gia tộc ta không phải có khả năng chống lại được. " Hàn lão gia từ nén giận nói ra.

"Ồ." Hàn Mặc hơi bất ngờ người có thể dọa lão ta sợ đến như thế này không đơn giản.

"Vào." Lại một quả cầu lửa phóng ra ngoài Hàn Quốc Hoa cũng đã thành tro.

"Người! Tên khốn khiếp này." Hàn lão gia từ không nhịn được nữa nói ra.

" Là ai giết cha mẹ ta." Hàn Mặc hỏi lại.

" Là Cô Vô Ninh Gia.." Hàn lão gia từ nói ra.

Nghe Hàn lão gia từ nói trong nhà tất cả mọi người không hiểu. Trong đó bao gồm cả Hàn Mặc.

"Chú nhân Cô Vô là một thế giới của người tu tiên ẩn đi cách biệt với thế giới bên ngoài. " Bỗng lúc này Tiểu Linh nói cho Hàn Mặc.

"Nguyên lai là vậy a. Giới cổ võ ta phải đi một chuyến. " Hàn Mặc nghĩ trong đầu.

"Tại sao bọn họ lại giết cha mẹ ta còn nữa lối vào giới cổ võ đó ở đâu?". Hàn Mặc hỏi.

"Tại sao thì ta cũng không rõ chỉ biết họ giết cha mẹ người rồi thông báo cho chúng ta, họ giết cả lúc nào ta cũng không phát giác được. Còn lối của của giới cổ võ là một bí ẩn chỉ có mấy lão già của các gia tộc ở kinh thành mới biết được. Gia tộc của ta còn chưa có tư cách biết. " Hàn lão gia từ nói ra.

"Được rồi người có thể đi rồi." Nói xong Hàn Mặc vung tay ra Hàn lão gia từ thành tro bụi trong tức khắc.

Giết xong Hàn lão gia từ Hàn Mặc nhìn những người còn lại của gia tộc này. Thấy Hàn Mặc nhìn sang ai cũng hoảng sợ. Sợ mình bị Hàn Mặc dùng cầu quả cầu lửa giết.

"Cậu út." Hàn Mặc gọi Hàn Bằng.

"Có chuyện gì vậy Hàn Mặc." Hàn Bằng nom nớp lo sợ nói.

"Cậu út cái gia tộc này bây giờ chính cậu làm chủ." Hàn Mặc nói ra.

"Được được ". Hàn Bằng trả lời.

"Các người có ý kiến gì không?" Cả đám người lắc đầu. "Đùa à có ý kiến đề người giết à." Cả đám có chung một ý nghĩ.

"Không có thì tốt. Các người bây giờ sống an phận chút trợ giúp cậu út xây dựng gia tộc nghe rõ cả chưa." Nghe Hàn Mặc nói cả lũ gật đầu liên tục. Không còn chuyện gì ở đây nữa Hàn Mặc rời khỏi.

Đi trên đường Hàn Mặc ngẫm lại. Hôm nay thu được một số thông tin rất quan trọng. Thứ nhất muốn trả thù được là phải đi cổ võ, thứ hai muốn đi cổ võ là phải đi kinh thành tìm người biết đường.

Hàn Mặc nghĩ thi đại học xong trong hai tháng nghỉ rèn luyện một phen tăng tu vi lên rồi mới đi kinh thành. Bây giờ tu vi còn yếu mà vào một gia tộc lớn ở kinh thành tìm thông tin đến cổ võ đó là tự tìm đường chết.

"Phải tăng tu vi lên trước cơ viên mãn mới được." Hàn Mặc nghĩ.

Hàn Mặc bắt taxi đi về nhà ngủ. Mai là thứ hai phải đến trường tiếp.

Sáng ngày hôm sau đầu Hàn Mặc đánh răng rửa mặt đi ăn sáng rồi đến trường như bình thường. Đến lớp Hàn Mặc ngồi vào chỗ của mình chờ tiết học bắt đầu.

Bây giờ trong văn phòng của các lão sư. Một người đàn ông tiến vào phòng nói:"Các lão sư kết quả của kỳ thi thứ lần này đã có rồi này."

"Đầu phó hiệu trưởng xem lần này trường ta học sinh cao nhất ở lớp nào nào." Một tên lão sư tiến đến nói.

"Không biết lần này trường chúng ta đứng thứ bao nhiêu toàn thành phố nhỉ. Haizz các lần trước đứng quá thấp." Một tên nữ lão sư nói.

"Lần này có sự việc ngoài ý muốn." Tên phó hiệu trưởng nói.

"Có sự việc gì vậy phó hiệu trưởng. " Lão sư nói là lão sư chủ nhiệm của Hàn Mặc, tên Hà Vũ Vi.

Tên phó hiệu trưởng nhìn Hà Vũ Vi cười rồi nói ra:" Lần này trường chúng ta xếp thứ nhất toàn thành phố."

"Cái gì." Tất cả lão sư giật mình, sau mới phản ứng lại hô lên.

"Tốt quá rồi."

"Ha ha lần này cuối cùng cũng có thể đánh mặt mấy trường khác rồi."

"Không biết là học sinh của lớp nào giỏi thế vậy."

Đứng rồi các này mới là quan trọng nhất. Các lão sư đều nhìn về phía tên phó hiệu trưởng mong chờ kết quả.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Cao Nhất Toàn Thành Phố

"Vậy tôi sẽ nói. Lần này người có điểm số cao nhất là Hàn Mặc, học sinh của Hà lão sư. Chúc mừng cô." Tên phó hiệu trưởng nói ra.

"Cái gì là lớp của mình. Lớp mình có ai lại giỏi thế chứ!". Hà Vũ Vi nghĩ. Nghe phó hiệu trưởng nói tất cả lão sư giật mình không phải chứ là lớp của Hà lão sư. Lớp đứng chót mà sao lại có thể có người giỏi như thế được.

"Phó hiệu trưởng! Là em học sinh nào vậy?" Hà Vũ Vi hỏi. Các lão sư khác cũng chú ý.

"Người này chính tôi cũng không ngờ là được điểm cao vậy. Học sinh đó là Hàn Mặc, được 876 điểm." Phó hiệu trưởng nói ra.

"Cái gì! Là Hàn Mặc đứa bé bị đuổi ra khỏi Hàn gia đây ư không phải chứ!" Nghe phó hiệu trưởng nói tất cả lão sư sững sờ không ngờ một tên học sinh luôn ăn chơi không thích học như thế mà lại được tận 876 điểm đứng đầu thành phố.

Trong lớp học Hàn Mặc đang cảm thấy chán vì 20 phút rồi mà giáo viên vẫn chưa đến lớp. Vì tiết này là của cô giáo chủ nhiệm sẽ công bố kết quả thi nên mấy học sinh trong lớp đều lo sợ mình được điểm thấp hay cao.

"Không biết mình được bao nhiêu điểm, hôm trước ta chưa làm xong."

"Tay cũng vậy vì khó quá nên ta cũng bỏ đấy vài câu."

"Mong chờ quá, mà sao Hà lão sư chưa đến lớp nhỉ. A Hà lão sư đến rồi. "

Thấy Hà Vũ Vi đến cả lớp trật tự yên ắng lại.

Hà Vũ Vi đi vào lớp bước đến chỗ ngồi của giáo viên.

"Được rồi cả lớp trật tự. Kết quả của cuộc thi thử lần này đã có rồi. Lần này thi thử tất cả mọi người làm bài phi thường kém, lớp chúng ta đứng ở cuối toàn trường." Hà Vũ Vi nói ra.

Cả lớp không ai dám lên tiếng trước lời nói của Hà Vũ Vi. Có mấy người lo sợ, thậm chí có mấy học sinh nữ còn rom róm nước mắt.

"Nhưng không phải là tất cả đều kém, lớp chúng ta cũng có những bạn làm rất tốt trong đó bạn lớp trưởng của lớp ta thi được 702 điểm đứng thứ 64 của toàn tỉnh."

Nghe thấy thế lớp trưởng Hà Vũ Lan nở một nụ cười lộ ra hàm răng trắng tinh, xem ra là rất phấn khích về thành tích của mình.

"Còn Lục Tranh em được 657 điểm làm rất tốt. "

Lục Tranh là một tên 4 mắt, trông có vẻ gầy thấp.

"Còn cô Ôn Thiển Thiển em được 648 điểm cũng làm rất tốt. Các em cố gắng phát huy còn những bạn khác phải cố gắng hơn nữa nghe chưa."

"Vâng ạ." Nghe Hà lão sư quát cả lớp nhanh hơn trả lời.

"Cuối cùng lớp chúng ta còn một bạn có thành tích cực kì tốt. Bạn học sinh này điểm cao nhất trường và cũng cao nhất thành phố. "

Nghe Hà Vũ Vi nói ra cả lớp huyền não lên, là ai giỏi như vậy.

"Là ai? Là ai vậy?"

"Toàn thành phố cao nhất lớp mình sao không thể nào!"

"Là ai vậy Hà lão sư?"

"Cả lớp yên tĩnh." Hà Vũ Vi quát cả lớp yên lặng lại. Cô nhìn về phía Hàn Mặc nói:" Hàn Mặc, lần này người được điểm cao nhất thành phố là Hàn Mặc tổng điểm là 876."

"Cái quái."

Nghe xong Hà Vũ Vi nói cả lớp tất cả nhìn về phía Hàn Mặc với tất cả ánh mắt không thể tin được.

"Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?"

"Ta có nghe nhầm không đấy."

"Ai nói cho ta đây không phải là sự thật đi."

...

Cả lớp nghị luận lên ai cũng cho là mình đang nghe nhầm.

"Được rồi cả lớp trật tự. Hàn Mặc lần này em làm rất tốt cố gắng phát huy như thế em chắc chắn sẽ vào được trường tốt." Hà Vũ Vi nói ra.

"Vâng cảm ơn Hà lão sư khích lệ. " Hàn Mặc nói.

"Các em lấy sách vở ra chúng ta ôn tập tiếp." Hà Vũ Vi nói với các học sinh còn đang ngơ ngác.

Những giờ học tiếp theo ai lão sư nào cũng khen Hàn Mặc, bảo cố gắng phát huy làm Hàn Mặc không còn lời gì để nói.

Chỉ mong sao cho hết giờ để về.

Cuối cùng chuông tan học reo Hàn Mặc ra khỏi cổng trường đi ăn trưa. Ăn trưa xong Hàn Mặc không về nhà mà vào một quán Internet.

"Tiếp đến là phải đi kinh thành nên tìm hiểu một số thứ quan trọng ở đó." Hàn Mặc lẩm bẩm,khởi động máy tính lên bắt đầu tìm kiếm thông tin.

Năm giờ chiều Hàn Mặc đi ra khỏi quán Internet, thần sắc có chút ngưng trọng chắc tìm được một số thông tin không khả quan.

Hàn Mặc đi vào quán ăn ăn tối rồi bắt một chiếc xe taxi về nhà.

"Kinh Thành đúng là nơi ngựa hổ tàng long mà." Hàn Mặc lẩm bẩm.

Một buổi chiều tìm kiếm thông tin Hàn Mặc đã biết kinh thành có ngũ đại gia tộc lớn. Đứng đầu là Long gia, tiếp theo là Dương gia, Ninh gia, Văn gia và cuối cùng là Tống gia. Mỗi gia tộc đều có một lực lượng mà Hàn Mặc không thể chống lại. Mà Ninh gia đó có khả năng một bộ phận của Ninh gia ở giới cổ võ.

Chiều Hàn Mặc cũng gọi điện hỏi Trần Khải Sơn biết được Long gia có người làm chức lớn trong Long tổ mà làm Hàn Mặc đau đầu là cả ngũ gia tộc này đều có Long tổ bảo vệ. Hàn Mặc cũng hỏi Trần Khải Sơn về giới cổ võ nhưng ông ta nói là đã nghe nói qua chắc cấp bậc của ông ta còn chưa đủ biết.

"Xem ra phải cấp tốc tăng lên thực lực mới được ít nhất phải là Trúc Cơ viên năm và Âm Dương Thần Quyết phải lên được tầng thứ ba." Hàn Mặc nghĩ.

Bỗng lúc này Hàn Mặc phát hiện cái gì khóe miệng hơi mỉm cười nhưng lại biến mất ngay. Xe chạy 20 phút cuối cùng cũng về đến nhà. Hàn Mặc trả tiền rồi mở khóa đi vào nhà. Ngồi trên ghế sofa.

"Theo dõi ta một quãng đường dài như vậy rồi có phải nên hiện thân rồi không. Hàn Mặc bỗng nói ra.

"Quả nhiên là người tu tiên cảm giác rất nhạy bén. " Chỉ thấy từ cửa sổ đi ra một cô gái.

Cô gái này trông rất xinh đẹp, có mái tóc dài ngang lưng,mặc một bộ đồ màu đen bó sát người hiện ra một đường cong hình chữ S cực kì mê người.

Cô gái này đi đến gần ghế sofa nói:" Tôi có thể ngồi được chứ Hàn tiên sinh. "

"Cô cứ tự nhiên nhưng thật xin lỗi nhà tôi không có trà hay gì rồi." Hàn thân nhiên nói ra.

Cô gái cười khanh khách một tiếng nói:" Không sao Hàn tiên sinh tôi cũng không khát."

....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Lời Mời Gia Nhập Long Tổ

"Nói đi cô là ai? Tạo sao lại theo dõi tôi?" Hàn Mặc nhìn cô gái nói.

" Vậy chào Hàn tiên sinh tôi tên là Lý Mộ Mai, tôi là người của Long tổ." Lý Mộ Mai nói xong dừng lại xem phản ứng của Hàn Mặc, nhưng ánh mắt của Hàn Mặc vẫn bình tĩnh khiến cô hơi bất ngờ. Phải biết ở kinh thành ai nghe thấy cái tên Long tổ cũng phải sợ mà người thanh niên này lại trầm ổn một cách bình thường.

" Vậy cô theo dõi tôi là muốn tôi gia nhập Long tổ sao?" Hàn Mặc hỏi.

" Hàn tiên sinh quả nhiên thông minh à nha, đúng vậy tôi muốn mời Hàn tiên sinh gia nhập Long tổ. " Lý Mộ Mai cười yếu điệu nói ra.

" Lợi ích. " Hàn Mặc không quan tâm đến cách nói của Lý Mộ Mai nhàn nhạt nói ra.

" Nếu gia nhập Long tổ Hàn tiên sinh sẽ không phải lo ăn lo ở, tiền lương mỗi tháng là 10 vạn sẽ còn có thưởng thêm. Có thể điều động cánh sát, lực lượng vũ trang ở bất kì khu vực nào. Và sẽ có một số quyền lợi đặc thù của quốc gia. " Lý Mộ Mai nói ra.

" Những thứ này không phải cho không đúng chứ, điều kiện của các cô là gì? " Hàn Mặc nói.

" Đương nhiên là không cho không Hàn tiên sinh cần phải đi làm một số nhiệm vụ của tổ chức giao cho." Lý Mộ Mai giải thích.

" Lương cao đãi ngộ rất tốt còn có quyền lợi lớn thế nữa." Nghe Hàn Mặc nói như vậy Lý Mộ Mai tưởng Hàn Mặc đồng ý.

" Vậy Hàn tiên sinh.. "

" Xin lỗi nhưng tôi từ chối." Hàn Mặc chấn ngang lời Lý Mộ Mai nói.

" Tại sao vậy Hàn tiên sinh cậu chưa hài lòng với những đãi ngộ kia sao." Lý Mộ Mai sững sờ không ngờ Hàn Mặc sẽ từ chối vội hỏi tại sao.

" Đãi ngộ của các cô rất tốt nhưng tôi không thích bị gò bó tôi muốn tự hành động một mình." Hàn Mặc nói ra.

" Hàn tiên sinh xin cậu suy nghĩ lại. Cậu giết Liễu Sinh, người của Hàn gia không phải là không ai biết. Tàn cục đều do chúng tôi xử lí giúp cậu nếu cậu còn làm loạn như thế nữa chúng tôi đành phải sử dụng biện pháp khác." Lý Mộ Mai nhìn chăm chú vào Hàn Mặc nói ra.

" Cô đây là đang uy hiếp tôi sao." Hàn Mặc坦然 ra khí thế của mình trầm giọng nhìn Lý Mộ Mai nói.

Hàn Mặc trong lòng không khỏi bất ngờ ngờ. Nghe Lý Mộ Mai nói chuyện mình giết Liễu Sinh và người của Hàn gia lại có nhiều người biết mà Hàn Mặc lại không phát giác được có ai ở quanh nhìn xem. Hàn Mặc trong lòng nổi lên nguy cơ đoán có người theo dõi mình mà người này thực lực lại cực kỳ cao nên không phát hiện ra được.

" Không dám Hàn tiên sinh tôi chỉ nói ngài chú trọng một chút không hành động tùy tiện là được." Lý Mộ Mai hoảng sợ nói, trong lòng thật bất ngờ không nghĩ Hàn Mặc mới 17 tuổi mà thực lực lại cao đến vậy.

" Vậy giờ hết chuyện rồi cô có thể đi." Hàn Mặc nói ra.

" Vậy thì xin tạm biệt Hàn tiên sinh mong Hàn tiên sinh suy nghĩ lại về lời mời của chúng tôi." Nói xong Lý Mộ Mai đi ra ngoài cửa biến mất.

Thấy Lý Mộ Mai đi Hàn Mặc thờ dài thăm than phải nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình.

Hàn Mặc đi tắm rửa rồi lên giường ngồi bắt đầu vận chuyển Âm Dương Thần Quyết hấp thu linh khí tu luyện. Vì linh thạch đã dùng hết nên Hàn Mặc đành phải hấp thu linh khí mỏng manh trong không khí. Tiêu hao hết linh thạch Hàn Mặc vẫn chưa tu luyện lên được Âm Dương Thần Quyết tăng hai làm Hàn Mặc buồn bực không thôi.

Sáng sớm, " Oanh " một tiếng một làn sóng linh khí bật từ Hàn Mặc bay ra xung quanh làm căn phòng lộn xộn hết.

" Phù Âm Dương Thần Quyết tăng hai cuối cùng cũng đột phá." Hàn Mặc vui vẻ cười nói ra. Hàn Mặc cảm thấy bây giờ thực lực của mình tăng lên không ít đúng là công pháp tốt.

Dọn dẹp lại căn phòng Hàn Mặc đánh răng rửa mặt rồi đến trường học. Bước đi trên sân trường tiến đến phòng học ai nấy cũng đều nhìn Hàn Mặc với cặp mắt khác. Có hâm mộ, sùng bái,có không hiểu, có ghen ghét. Hàn Mặc đoán là chuyện mình thi đạt điểm đứng đầu toàn thành phố cả trường đã biết. Hàn cười cười bước đến lớp học của mình.

Hàn Mặc bước vào lớp đến chỗ của mình ngồi xuống. Mọi người trong lớp vẫn nhìn Hàn Mặc bằng ánh mắt quái dị chắc hẳn đối với chuyện ngày hôm qua không chấp nhận được.

Bỗng lúc này lớp trưởng Hà Vũ Lan đứng dậy đi đến chỗ Hàn Mặc.

" Hàn Mặc chào buổi sáng." Hà Vũ Lan mỉm cười nói.

" Chào buổi sáng lớp trưởng có chuyện gì không." Hàn Mặc cũng tươi cười đáp lại.

" À mình có mấy bài toán trong đề thi không hiểu cậu hướng dẫn mình có được không Hàn Mặc." Hà Vũ Lan nhìn Hàn Mặc với ánh mắt mong chờ.

" Được thôi không hiểu bài nào cậu cứ nói mình sẽ hướng dẫn. " Hàn Mặc trả lời, dù gì cũng không có việc dễ làm.

" Thật sao cảm ơn cậu Hàn Mặc. " Hà Vũ Lan thấy Hàn Mặc đồng ý tươi cười lên chạy về chỗ của mình lấy mấy bài toán không hiểu ra mang đến ngồi cạnh Hàn Mặc, thấy cảnh này có mấy tên nam sinh ưa thích lớp trưởng ghen ghét không thôi.

Thấy có lớp trưởng khỏi đầu mấy bạn nữ sinh khác cũng tranh thủ lấy mấy bài tập không hiểu ra chạy đến chỗ của Hàn Mặc. Bây giờ chỗ Hàn Mặc được vây quanh toàn là nữ sinh làm mấy tên nam sinh tức đến nổ phổi hận không thể đi lên đánh cho Hàn Mặc một trận.

Thấy có nhiều nữ sinh đến vây quanh mình như vậy Hàn Mặc quá thật đau đầu đành phải bảo tất cả từ từ từng người một không thì sẽ mặc kệ tất cả.

Nghe Hàn Mặc nói thế mấy nữ sinh không nháo lên nữa xếp hàng lần lượt.

Vì có sách kĩ năng toán của hệ thống nên Hàn Mặc rất dễ dàng giảng giải từng chút một cho từng người về các chỗ mà bọn họ không hiểu.

Mấy nữ sinh nghe Hàn Mặc nói đều hâm mộ, thân thực không thôi giảng rất dễ hiểu còn hơn cả các lão sư trong trường nữa. Nếu Hàn Mặc không phải là học sinh cùng lớp với họ chắc họ đều nghĩ Hàn Mặc là một tên lão sư dạy học lâu năm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Đi Dã Ngoại

" Phù một thật." Hướng dẫn cho mấy nữ sinh ồn ào xong Hàn Mặc cảm thấy đỡ đau đầu hơn hẳn. " Con gái đúng là nói nhiều mà." Hàn Mặc nghĩ trong đầu.

Chuông vào học reo lên, tiết học đầu tiên là môn ngữ văn của cô giáo chủ nhiệm. Hà Vũ Vi bước vào lớp cả lớp ngồi im lại chắc hẳn ai cũng sợ cô giáo chủ nhiệm này.

Hà Vũ Vi đến chỗ của mình ngồi xuống nói:" Tuần này trường chúng ta sẽ tổ chức một cuộc dã ngoại 2 ngày một đêm cho tất cả học sinh khối 12 trong trường nhằm giảm bớt căng thẳng cho kì thi đại học sắp tới. "

Nghe thấy Hà Vũ Vi nói thế cả lớp ồ lên xem ra là rất vui vẻ về tin này.

" Tuyệt vời "

" Sẽ nên chuẩn bị những thứ gì a.."

" Đồ ăn vặt chắc chắn phải có, mấy chơi game..."

...

"Trật tự." Hà Vũ Vi quát lên. Nghe thấy tiếng quát của Hà Vũ Vi của lớp mới phản ứng là giáo viên chủ nhiệm vẫn ở trong lớp không thích hợp bàn luận im ngay lập tức.

"Các em về nhà thông báo cho bố mẹ của mình để họ đỡ phải lo lắng. Những em nào bố mẹ không cho đi thì hãy ở nhà ôn tập cho tốt nếu mà trốn đi sẽ bị nhà trường phạt nặng. Còn những bạn bố mẹ đồng ý cho đi thì sáng thứ bảy 8 giờ tập trung ở sân trường để lên xe. Chỉ được mang quần áo, điện thoại, tiền không được mang những thứ khác đi theo nếu phát hiện sẽ bị đuổi về. Các em cứ như thế mà làm."

Nghe thấy Hà Vũ Vi thế các học sinh về mặt chán chường, lần này trường nghiêm vậy a.

Nói xong những gì cần nói Hà Vũ Vi bắt đầu lấy lấy tài liệu ra giảng bài.

"Đã ngoại a thế cũng tốt ở trên núi có nhiều linh khí hơn tốt cho tu luyện. " Hàn Mặc lẩm bầm.

Những giờ học tiếp theo vẫn là ôn thi chuẩn bị cho đại học. Cứ như thế cho đến hết thứ sáu.

Sáng thứ bảy Hàn Mặc tỉnh dậy, nhìn đồng hồ đã là bảy giờ Hàn Mặc dậy thay quần áo, đánh răng rửa mặt. Đánh răng rửa mặt xong Hàn Mặc lên phòng cho hai bộ quần áo vào balo rồi đi ra khỏi nhà. Trước khi đi khóa cửa lại để phòng ăn trốn rồi đi ra một quán ăn gần đó ăn sáng.

Ăn xong là bảy giờ ba mươi Hàn Mặc mới gọi một chiếc taxi đi đến trường. 30 phút sau Hàn Mặc đã đến cổng trường.

Nhìn trong trường đã thấy có sáu chiếc xe buýt đỗ trong sân. Hàn Mặc đi tìm lớp học của mình.

Đi qua hai chiếc xe Hàn Mặc thấy Hà Vũ Vi đứng ở cửa một chiếc xe, Hàn Mặc đoán chắc là chiếc này, đi đến chỗ cửa Hà Vũ Vi.

Hà Vũ Vi nhìn đồng hồ sốt ruột, đã tám giờ rồi mà Hà Mặc còn chưa đến xe muốn khởi hành mất rồi. Đúng lúc này Hà Vũ Vi đã thấy Hàn Mặc. Cô nổi giận dửng dưng đi đến chỗ Hàn Mặc.

"Hàn Mặc sao em bảy giờ mới đến có biết muộn rồi không hả." Hà Vũ Vi gõ đầu Hàn Mặc quát.

Bị gõ đầu Hàn Mặc xoa xoa chỗ bị gõ nói:"Đau quá Hà lão sư, em xin lỗi chậm một số việc nên em bảy giờ mới đến."

"Còn biết đau à lên xe ngay." Hà Vũ Vi trừng mắt nhìn Hàn Mặc nói.

"Vâng vâng" Hàn Mặc chạy nhanh lên xe âm thầm nghĩ" Hà lão sư đúng là đáng sợ thật."

Bước vào trong xe buýt Hàn Mặc tìm chỗ ngồi nhưng nhìn thấy mấy tên nam sinh đã ngồi chung hết chỉ còn chỗ mấy nữ sinh trống Hàn Mặc chày mò hỏi. Không phải sẽ phải chọn một chỗ của nữ sinh nào đó đẩy chứ.

"Hàn Mặc qua đây ngồi này." Người gọi là lớp trưởng Hà Vũ Lan.

"Hàn Mặc cậu qua đây cũng được." Nói chuyện là một nữ sinh khác. Trông cũng xinh xắn.

"Bên này cũng có chỗ trống nè Hàn Mặc." Lại một tên nữ sinh khác nói ra.

Nghe thấy thế mấy tên nam sinh ghen ghét không thôi. Lúc mới lên xe bị đám nữ sinh đẩy hết xuống cuối ngồi thì ra là vì lý do này.

Hàn Mặc đỏ mặt hỏi không biết chọn chỗ nào. Hàn Mặc mới đầu dự định ngồi một mình nhưng theo tình hình bây giờ thì không được rồi.

"Sao vậy Hàn Mặc em chọn một chỗ đi chứ." Hà Vũ Vi đứng sau Hàn Mặc nói.

Hàn Mặc bỗng quay lại nhìn vào Hà Vũ Vi nói:" Hà lão sư cô ngồi một mình sao."

"Ủm tôi ngồi một mình. " Hà Vũ Vi nói ra.

"Vậy cho em ngồi cạnh cô được không?" Hàn Mặc hỏi.

"Hà." Hà Vũ Vi hơi sững sờ không ngờ Hàn Mặc sẽ nói thế. Do dự một lát rồi nói" Được em ngồi cạnh tôi cũng được."

"Vậy cảm ơn cô Hà lão sư." Hàn Mặc cười nói. Nghe thấy thế mấy tên nữ sinh thất vọng không thôi.

Hà Vũ Vi đến chỗ của mình ngồi xuống Hàn Mặc cũng theo sau ngồi xuống bên cạnh. Vừa ngồi xuống Hàn Mặc ngửi thấy một mùi thơm truyền đến mũi mình. Hàn Mặc đoán đây là mùi trên cơ thể của Hà Vũ Vi.

Hàn Mặc liếc nhìn sang Hà Vũ Vi. Hà Vũ Vi dù hơi danh đá một chút nhưng công nhận là một mỹ nữ. Thân hình thon thả, có lồi có lõm, ngực rất lớn, đường cong hoàn mỹ, mặt nhìn rất hiền lành, tính xảo, hai má không có một chút thịt thừa nào. Hàn Mặc nhìn mà trong người lục đục lên mà quên mất mình vẫn đang nhìn chăm chăm vào Hà Vũ Vi.

Hà Vũ Vi thấy Hàn Mặc cứ nhìn mình chăm chăm không khỏi quay ra nói" Em nhìn cái gì đấy muốn chết sao."

Hàn Mặc nghe tiếng của Hà Vũ Vi mới bừng tỉnh lại biết mình hơi quá, xấu hổ nhanh quay mặt lại.

"Tại cô cà đây Hà lão sư." Hàn Mặc nói.

"Tại cái gì." Hà Vũ Vi không hiểu hỏi lại.

"Tại cô xinh đẹp quá làm em muốn ngấm mãi không thôi." Hàn Mặc nói ra.

Hà Vũ Vi sững sờ rồi đỏ mặt vội quay đầu ra cửa sổ giả vờ ngắm cảnh nói" Hừ đồ léo mép." Nhưng trong lòng cảm thấy rất vui vẻ, phụ nữ ai mà không thích người khác khen mình xinh đẹp chứ.

Hàn Mặc tròn mắt không dám tin vào mắt mình. Vừa nãy là Hà lão sư xấu hổ đỏ mặt ư không thể nào Hà lão sư vậy mà biết xấu hổ. Nhưng cái đáng về xấu hổ vừa nãy của Hà lão sư thật là quá đẹp.

"Nếu Hà lão sư mà hay cười thì sao nhì, nhìn cái vẻ mặt vừa nãy của Hà lão sư nếu mà cười là chắc chắn sẽ là một đại mỹ nữ." Nghĩ đến đây Hàn Mặc thốn thức không thôi thầm nghĩ có nên của Hà Vũ Vi không nhì.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Đi Dạo Phố Cùng Đám Nữ Sinh

Xe đi khoảng 1 giờ đồng hồ thì đến khu cắm trại, xe đỗ trước một khách sạn năm sao. Tất cả mọi người đi xuống rồi từng người được chỉ phòng của mình.

"Tất cả mọi người về phòng của mình cất đồ đạc rồi 30 phút sau xuống đây tập trung. " Hà Vũ Vi bây giờ đã quay lại về mặt lạnh lùng đâu còn thấy vẻ mặt xấu hổ đẹp tuyệt vừa nãy nữa.

Tất cả mọi người đi đến phòng của mình, số phòng đã có trên chia khóa nên chỉ cần đi tìm cho đúng phòng rồi mở khóa đi vào là được.

Hàn Mặc số phòng là 606, đi một lúc là Hàn Mặc đã tìm được phòng của mình. Mở khóa cửa đi vào phòng, bên trong phòng rộng khoảng 15 mét vuông. Có một phòng tắm không có phòng bếp. Muốn ăn thì đi xuống tầng một hoặc là gọi bảo cho nhân viên của khách sạn đồ ăn sẽ được mang lên tận phòng.

Hàn Mặc để balo trên giường rồi ra ban công ngắm cảnh. Phái công nhận là từ trên này xuống rất đẹp. Tòa khách sạn này nằm dưới chân đồi nơi cắm trại nhìn từ trên xuống thấy được toàn cảnh thành phố.

Hàn Mặc ngắm một lúc hết 30 phút rồi đi xuống sân tập hợp. Hàn Mặc đi xuống trong sân đã đứng gần đông đủ hết.

"Các em nghe đây bây giờ các em có thể đi tham quan ở xung quanh chỗ này nhưng đến 15 giờ là phải quay lại đây. Các em sẽ khởi hành lên núi cắm trại vào ban đêm cho tới sáng mai, bây giờ các em có thể đi tham quan. " Hà Vũ Vũ nói ra.

Các bạn học bắt đầu tùm tụm lại với nhau bắt đầu đi tham quan. Hàn Mặc lại không có một tên nam sinh nào đến rủ cùng đi.

"Hàn Mặc cậu có nhóm chưa không thì đi cùng với bọn tớ này." Lớp trưởng Hà Vũ Lan tiến đến chỗ Hàn Mặc nói, theo sau còn có mấy nữ sinh.

"Được." Hàn Mặc đồng ý đi cùng dù gì cũng không biết làm gì.

"Thật sao tới quá chúng ta đi thôi." Hà Vũ Lan nghe thấy Hàn Mặc đồng ý vui vẻ hẳn ra lời kéo Hàn Mặc đi. Mấy tên nam sinh định để Hàn Mặc một mình không có ai đi cùng bây giờ nhìn thấy Hàn Mặc được một đám nữ sinh rủ đi ghen ghét tức đỏ cả mặt.

Hàn Mặc bị lời kéo đi dạo phố cùng với một đám nữ sinh, cả mấy người kéo Hàn Mặc chỉ cái này nói cái nọ làm Hàn Mặc nhức hết đầu hồi hận lúc này đã đồng ý.

Đám người đi đến khu trò chơi trên phố, chạy đến từng trò một chơi. Nào là vớt cá, phi tiêu, ném vòng, bắn súng,... mỗi trò chơi đều có quà tặng khi làm đúng tiêu chuẩn.

"Xui xẻo quá chơi trò gì cũng không được "

"Chúng ta không gọi mấy trò này rồi "

"Hàn Mặc cậu thử đi "

Mấy nữ sinh chơi không được đánh phải kéo Hàn Mặc ra. Hàn Mặc cười cười cầm vợt lên bắt đầu vớt cá. Hàn Mặc vớt lần thứ nhất được mấy nữ sinh tằm tắc khen lên. Lần thứ hai, lần thứ ba,... đến khi hết vợt số lượng cá trong xô của Hàn Mặc gần như chiếm hai phần ba số cá trong bể. Làm những người xung quanh, mấy nữ sinh cả chủ chỗ này trợn tròn mắt. Vợt cũng lợi hại quá đi.

"Oa Hàn Mặc cậu thật giỏi "

"Cậu làm sao làm được vậy "

"Mọi người lấy chọn quà đi đã kìa."

...

Mấy nữ sinh hâm mộ không thôi, bắt đầu tiến lên chọn quà. Vì Hàn Mặc vớt được gần hết cá nên được chọn quà nhiều. Nhìn mấy nữ sinh lao vào chọn làm lão bán khóc không ra nước mắt. Thế này ta làm sao buôn bán tiếp.

- Hàn Mặc cái này của cậu." Một tên nữ sinh đưa cho Hàn Mặc một con gấu bông trông rất đáng yêu.

Hàn Mặc đầu đỏ mồ hôi. Con trai ai lại chơi thứ này, nhưng Hàn Mặc vẫn cầm lấy.

Mấy nữ sinh tùm tụm lại thảo luận cái gì đó rồi quay ra lời Hàn Mặc ra từng trò chơi một. Hàn Mặc biết ngay đây là mấy nữ sinh này thấy mình chơi hay nên dùng Hàn Mặc làm mồi lấy quà. Hàn Mặc bắt đầu đi chơi từng trò một để lấy quà cho mấy nữ sinh.

Đến trò chơi nào là chỗ đấy sẽ bị Hàn Mặc chơi gần như trúng hết. Qua phi tiêu rồi lại đến ném vòng, bắn súng... để mấy nữ sinh vào chọn quà làm mấy lão bán ở đây khóc không ra nước mắt.

Ra khỏi khu này trên tay mấy nữ sinh đều cầm lấy mấy con gấu bông hoàn một vài vật lưu niệm, cả Hàn Mặc cũng cầm một con gấu bông và một tượng gỗ hình con sư tử. Mấy nữ sinh rất vui vẻ khi có được số quà này.

Bây giờ đã đến buổi trưa Hàn Mặc cùng mấy nữ sinh tiến vào một quán ăn. Vì có gần mười người nên phải gọi phòng lớn. Vào phòng Hàn Mặc ngồi ở giữa, vây hai bên và trước mặt toàn là nữ sinh cái này lán Hàn Mặc hơi xấu hổ.

"Hôm nay chơi vui thật "

"Đúng vậy cảm ơn cậu nha Hàn Mặc cho bọn mình nhiều đồ tới vậy "

"Hàn Mặc đúng là rất giỏi đi cái gì cũng chơi hay "

...

Mấy nữ sinh bắt đầu khen Hàn Mặc.

"Không có gì mọi người vui là được. " Hàn Mặc nói ra.

"Đề cảm ơn bữa này chúng ta sẽ mời Hàn Mặc ăn cơm." Lớp trưởng Hà Vũ Lan nói ra.

"Đúng vậy bữa này chúng ta mời." Mấy nữ sinh khác cũng đồng ý.

Mấy người bắt đầu cầm thực đơn lên gọi đồ ăn. Sau 5 phút đồ ăn đã được mang lên mấy người bắt đầu ăn. Ăn gần xong Hàn Mặc đứng dậy nói là đi vệ sinh.

Hàn Mặc ra ngoài gọi phục vụ.

"Tiền sinh có chuyện gì không?" Một tên nam tử tiến đến hỏi.

"Bữa này hết bao nhiêu tiền để tôi thanh toán. " Hàn Mặc nói ra.

"Vâng thưa tiền sinh mời ngài qua bên này." Hàn Mặc đi theo tên nam phục vụ này đến quầy thu ngân thanh toán.

"Đi ăn với phụ nữ sao để họ trả tiền được." Hàn Mặc nghĩ.

Thanh toán xong Hàn Mặc quay về phòng đang ăn. Bước vào thấy tất cả đã ăn xong Hàn Mặc nói:" Mọi người chúng ta về khách sạn nghỉ ngơi lấy sức chiều còn phải lên núi nữa."

"Được chúng ta về đi đợt tới đi thanh toán đã." Lớp trưởng Hà Vũ Lan nói ra.

"Không cần đâu tớ đã trả tiền rồi." Hàn Mặc nói.

"Mồ Hàn Mặc đã nói để chúng tớ mời rồi mà cậu đúng là." Hà Vũ Lan hờn dỗi nói ra. Mấy nữ sinh khác cũng như vậy.

"Ha ha được rồi xin lỗi mọi người nhưng đi ăn cùng này vị nữ sinh xinh đẹp thế này bắt mấy cậu trả tiền không phải là phong cách của Hàn Mặc này. " Nghe Hàn Mặc nói mình xinh đẹp mấy nữ sinh cười tươi hẳn ra.

Mấy người bắt đầu đi ra khỏi quán ăn tiến về khách sạn. Hàn Mặc cùng mấy nữ sinh tản ra về phòng của mình nghỉ ngơi để chiều lấy sức leo núi. Hàn Mặc đi một đoạn thấy Hà Vũ Vũ đang ngồi ở phòng ăn của khách sạn, Hàn Mặc quyết định tiến đến.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Đôi Địa Điểm

"Chào Hà lão sư, cô ngồi một mình sao?" Hàn Mặc tiến đến nói.

Nghe thấy có người gọi mình Hà Vũ Vi ngừng đầu lên. Khi thấy người gọi là Hàn Mặc Hà Vũ Vi nhớ tới cảnh trên xe buýt không hỏi xấu hổ cúi đầu xuống nói:" Là em à Hàn Mặc có chuyện gì không?.

"Cũng không có chuyện gì thấy cô ngồi đây một mình nên đến hỏi thăm thôi?" Hàn nói.

"Vậy hỏi xong rồi thì em về phòng nghỉ lấy sức đi chiều còn phải leo núi nữa." Hà Vũ Vi nói ra.

"Hà lão sư cho cô này." Hàn Mặc đưa con gấu bông cho Hà Vũ Vi.

"Đẹp thật, em cho cô thật sao?" Hà Vũ Vi hai mắt sáng lên nhìn con gấu bông.

"Đương nhiên. " Hàn Mặc nói ra thăm nghĩ không ngờ Hà Vũ Vi lại thích mấy thứ này. Đưa con gấu bông cho Hà Vũ Vi Hàn Mặc đi về phòng của mình bắt đầu tu luyện.

Tu luyện đến mười lăm giờ chiều Hàn Mặc đi ra khỏi phòng xuống sân của khách sạn. Hàn Mặc đi đến trong sân thấy vẫn ít người chắc là vẫn đang ngủ chưa dậy. Hàn Mặc đứng đợi.

Mười phút sau tất cả đã đến đông đủ Hà Vũ Vi đứng trước hàng nói.

"Bây giờ các em sẽ hợp lại thành bốn người một nhóm để đi cắm trại. Nữ cùng với nữ, nam cùng với nam. Sau khi chọn người cùng nhóm xong các em sẽ chọn một người đại diện ra để đi lấy dụng cụ."

Mọi người bắt đầu chọn người cho nhóm của mình. Vẫn như lúc đi tham quan Hàn Mặc không được ai chọn cùng tổ cả. Nam thì đã có 4 tổ không thừa không thiếu, nữ thì có 3 nhóm, có một nhóm 5 người.

Hàn Mặc bất đắc dĩ đành ở một mình một nhóm. Tất cả các nhóm đều lấy đồ cắm trại của mình rồi bắt đầu khởi hành đến địa điểm cần đến. Hàn lấy đồ cuối cùng thì thấy chỉ còn một phần mà Hà Vũ Vi lại đứng đấy.

"Hàn Mặc em không chọn nhóm sao?" Nhìn thấy Hàn Mặc vẫn ở sân Hà Vũ Vi hỏi.

"Em cũng muốn chọn lắm nhưng không ai muốn cùng em tổ đội." Hàn Mặc nói.

"Vậy em ở cùng với cô đi." Hà Vũ Vi định cho Hàn Mặc riêng một bộ dụng cụ nhưng thấy chỉ còn có một bộ nên đành phải ở cùng một tổ với Hàn Mặc.

"A! Vậy có sao không Hà lão sư. " Hàn Mặc hỏi.

"Sao cái gì. " Hà Vũ Vi nói.

"Em với cô hai người một nam một nữ ở cùng thế này thì không hay cho lắm." Hàn Mặc nói ra.

"Không hay cái gì cô là lão sư em là học sinh thì có vấn đề gì, em cầm lấy cái này, đi thôi." Hà Vũ Vi nói thế nhưng trong lòng cũng thấy không ổn.

"Đúng vậy a một nam một nữ ở chung thế này liệu không xảy ra chuyện gì chứ. Chắc là không có đâu mình là lão sư mà."

Hàn Mặc cầm lấy cái túi rồi đi theo sau Hà Vũ Vi.

Đi 20 phút đã có nhiều người dừng lại nghỉ vì mệt mỏi. Đa số là các bạn nữ dừng lại liên tục. Ngay cả Hà Vũ Vi cũng đã thở liên tục lên hiển nhiên là đã mệt.

"Hà lão sư nghỉ một lát đi." Hàn nói.

"Được." Hà Vũ Vi để đồ cạnh một gốc cây rồi ngồi xuống đó cầm nước ra uống.

"Hàn Mặc em khát không uống nước đi." Hà Vũ Vi cầm chai nước đưa cho Hàn Mặc nói.

"Cảm ơn Hà lão sư em không khát." Hàn Mặc không uống. Hàn Mặc đứng là không thấy khát, bây giờ tui vi của Hàn Mặc đã là Trúc Cơ sơ kì nên đi bộ mấy đoạn đường này dễ như ăn bánh.

"Hà lão sư nếu mà cứ theo tốc độ này thì đến tối cũng không đến được nơi cắm trại mất." Lớp trưởng Hà Vũ Lan ngồi nghỉ ở gần đó chạy đến nói, mặt vẫn còn đang đỏ bừng.

"Đúng thật là vậy nhưng không thể bắt mọi người đi nhanh thêm nữa được. Đi bình thường thế này đã nhiều người không chịu được rồi. Mấy bạn nam còn đỡ nhưng mấy bạn nữ thì không được rồi." Hà Vũ Vi nhìn đám học sinh nói ra.

"Không thì chúng ta chọn một chỗ nào rộng rãi gần đây cắm trại đi." Hàn Mặc nói ra.

"Đúng vậy ý này tốt đó cậu đúng là thông minh mà Hàn Mặc. " Lớp trưởng Hà Vũ Lan hai mắt lóe sáng nói ra. Không biết cái sự mệt mỏi vừa này bay đâu mất rồi.

"Ý này của Hàn Mặc cũng được. Lớp trưởng em qua nói với mấy bạn nữ đi để cô ra nói với mấy bạn nam." Hà Vũ Vi cũng đồng ý với cách này của Hàn Mặc.

Hai người đứng dậy đi ra báo các học sinh. Mấy người ai cũng một muốn chết giờ nghe thấy đổi địa điểm gần ai cũng gật đầu đồng ý.

Hàn Mặc thả ra thần thức nhìn xung quanh, tìm kiếm một lúc thì thấy phía Tây khoảng ba trăm mét có một bãi cỏ rộng bên cạnh còn có một con suối nhỏ Hàn Mặc nói Hà Vũ Vi dẫn tất cả đi sang.

Nghe Hàn Mặc nói Hà Vũ Vi dẫn tất cả đi về phía đó. Đi một lúc đã đến tất cả ai cũng thích chỗ này nên quyết định tối nay sẽ cắm trại ở đây. Vì tìm được chỗ tốt để cắm trại nên tinh thần tất cả đều phấn chấn cả lên mà quên mất là sao Hàn Mặc tìm được chỗ này.

Tất cả bắt đầu bỏ đồ ra dựng lều, nam ở bên phải, nữ ở bên trái mỗi bên một nửa. Mấy tên nam sinh bắt đầu đóng cọc dựng lều trông rất chuyên nghiệp. Mà bên nữ sinh thì loay hoay mãi dựng cái này lại đổ cái kia vung về đến buồn cười.

Trong lúc hai bên còn đang dựng lều lên thì chỗ Hàn Mặc đã dựng xong.

"Hàn Mặc em đã đi cắm trại rồi sao?" Hà Vũ Vi hỏi.

"Em chưa đi bao giờ Hà lão sư. " Hàn Mặc trả lời.

"Vậy sao em dựng lều nhanh vậy chỉ một lần là xong rồi." Hà Vũ Vi khó hiểu.

"Em thấy trên tivi nên làm theo thôi Hà lão sư, trông cũng dễ làm mà." Hàn Mặc bịa chuyện.

"Vậy ư em đúng là không phải người mà. Em đi qua giúp mấy bạn nữ dựng lều đi đến giờ còn chưa dựng được cái cọc kia." Hà Vũ Vi nói.

"Vâng Hà lão sư. " Hàn Mặc đáp một tiếng rồi đi qua.

.....

- Xin lỗi các đạo hữu mấy chương trước mình quên viết thần thức cho truyện. Từ chương này mình sẽ viết có cả thần thức nha. Xin lỗi các đạo hữu về sự sai sót này.

- Thần thức của luyện khí là 1000 mét quay đầu theo từng tầng nha. Lên tầng cơ là 5000 mét quay đầu. Còn lên cao nữa thì mình sẽ viết khi lên các tu vi cao hơn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Ngủ Cùng Hà Lão Sư

"Hàn Mặc cậu qua đây giúp bọn tớ hà cảm ơn nha." Thấy Hàn Mặc đến mấy nữ sinh nói ra.

"Ủm các cậu đi chuẩn bị thức ăn đi còn lều để tớ dựng cho." Hàn Mặc nói.

Hon mười tên nữ sinh nghe thấy thế vui vẻ đi ra chuẩn bị thức ăn. Hai mươi phút sau, ba cái lều đã được dựng xong làm cả đám nữ sinh kinh nể không thôi. Tốc độ này thì nhanh quá rồi.

Dựng xong lều cho mấy nữ sinh Hàn Mặc quay lại lều của mình và Hà Vũ Vi. Thấy Hà Vũ Vi vẫn đang chuẩn bị đồ ăn Hàn Mặc tiến đến làm cùng.

"Hà lão sư để em giúp."

"Ủm em đi ra vo gạo đi rau cứ để cô."

Hàn Mặc cầm gạo ra vo sạch rồi để vào nồi. Hàn Mặc dùng hóa cầu nhóm lửa lên đặt mấy viên đá vào xung quanh thế thì thành một cái bếp nhỏ rồi đặt nồi com lên.

Lúc này Hà Vũ Vi đã nhặt rau sạch rồi mang đến. Hàn Mặc nhóm thêm một đồng lửa rồi cho rau vào nồi đặt lên.

"Hàn Mặc em đúng là cái gì cũng biết làm mà." Hà Vũ Vi nói ra.

"Đâu có Hà lão sư mấy chuyện này ai cũng làm được mà." Hàn Mặc nói.

"Em xem mấy bạn nam bên kia kia bây giờ mới dựng lều xong, còn mấy bạn nữ thì bắt đầu mới nhóm bếp rau, gạo còn chưa rửa xong. Mấy người họ còn không bằng một mình em." Hà Vũ Vi nhìn hai bên nói ra.

"Vậy sao ha ha." Hàn Mặc từ chối cho ý kiến.

"Em cứ nấu đi để cô qua giúp mấy bạn nữ." Hà Vũ Vi nói rồi đi sang.

"Đợi com chín rồi nướng thịt vậy." Nhìn thấy trong túi đồ ăn có một hộp đậu nấp Hàn Mặc mở ra thấy bên trong có thịt lợn nên quyết định sẽ nướng chỗ thịt này.

Hàn Mặc lấy hộp thịt ra rửa sạch rồi thái thành từng miếng nhỏ. Thái tất cả đặt vào trong một cái bát to Hàn Mặc cho gia vị vào trộn đều lên, để đấy ướp cho đến khi com chín.

Nhìn xung quanh Hàn Mặc thấy bên nữ sinh dưới sự trợ giúp của Hà Vũ Vi đã bắt đầu cho com, rau lên nấu còn bên nam sinh thì vẫn loay hoay nhóm lửa. Hàn Mặc mỉm cười, phóng một hóa cầu rất nhỏ bay ra chỗ của nam sinh.

Mấy tên nam sinh thấy lửa đã cháy hoan hô lên, xếp đá lên xung quanh rồi đặt nồi lên bắt đầu nấu. Hàn Mặc trong lòng buồn cười.

Lúc này Hà Vũ Vi đã trở lại từ bên nữ sinh.

:" Hàn Mặc com chín chưa, em lấy thịt ra thái rồi à em định nấu kiểu gì vậy?" Hà Vũ Vi thấy bát thịt nên hỏi Hàn Mặc.

"Em định nướng lên Hà lão sư." Hàn Mặc nói.

"Nướng sao thế cũng được. Để cô giúp em." Hà Vũ Vi nói rồi ngồi xuống.

Hàn Mặc thấy com, rau đã chín nhấc hai cái nồi xuống rồi gạt than cho bằng phẳng cùng rộng ra. Xếp đá vào xung quanh rồi đặt dụng cụ dùng để nướng lên.

Làm xong những thứ đó Hàn Mặc cùng Hà Vũ Vi bắt đầu cho thịt lên nướng. Đặt thịt lên nướng tiếng dốt mờ "xèo xèo" bắt đầu vang lên. Hương thơm tỏa ra xung quanh làm đám nam nữ sinh phải nhìn lại, còn nuốt nước miếng nữa.

"Em ướp gia vị kiểu gì mà thơm quá vậy Hàn Mặc." Hà Vũ Vi hỏi hiển nhiên là cũng đã thêm.

"Em cũng làm như bình thường thôi mà Hà lão sư, chắc là hôm nay hoạt động nhiều bây giờ thấy đói nên cô mới thấy nó ngon quá thôi." Hàn Mặc nói ra.

"Vậy sao." Hà Vũ Vi cũng không nói gì nữa bắt đầu tập trung vào nướng thịt. Chắc là đói lắm.

Hai bên thấy Hàn Mặc nướng thịt thì cũng thái thịt ra đợi com chín rồi nướng theo.

Một tiếng đồng hồ sau, tất cả đều đã nấu xong. Bên Hàn Mặc và Hà Vũ Vi thì hương thơm bay khắp chỗ này làm tất cả nhìn chăm chăm vào nuốt nước miếng ừng ực. Bên nữ sinh cũng đã nướng chín nhưng không có bằng của Hàn Mặc. Còn nên nam sinh thì có một vài chỗ đã bị cháy khét.

Bây giờ đã là mười chín giờ tối, tất cả tập trung dốt một đồng lửa to rồi ngồi xung quanh bắt đầu ăn đồ của mình đã nấu. Hàn Mặc và Hà Vũ Vi ngồi bên chỗ nữ sinh, mấy nữ sinh thì cứ nhìn chăm chăm vào chỗ thịt nướng của Hàn Mặc. Hà Vũ Vi thấy thế thì cười cười, Hàn Mặc thì bắt đầu dĩ phải chia cho đám nữ sinh một nửa. Thấy Hàn Mặc cho một nửa đám nữ sinh hoan hô cả lên.

Tất cả bắt đầu ăn com.

"Quá ngon Hàn Mặc em đúng là giỏi mà." Hà Vũ Vi ném thử một miếng thịt khen lên ngay.

"Nếu cô thấy ngon thì ăn nhiều vào, hôm nay cô đã mệt nhiều rồi." Hàn Mặc nói ra.

"Ân em cũng ăn đi." Hà Vũ Vi hơi ngượng ngừng nói ra. "Tại sao mình lại hết lễ thế chứ đúng là xấu hổ mà." Hà Vũ Vi nghĩ.

Bên nữ sinh ăn thịt của Hàn Mặc cũng đều khen lên.

"Ngon quá đi mất "

"Đúng là quá ngon quá tuyệt "

"Hàn Mặc đúng là cái gì cũng biết làm mà "

...

Ba mươi phút sau tất cả đã ăn xong bắt đầu ngồi nói chuyện. Tất cả đều nói về kỳ thi sắp tới sẽ như thế nào. Cái này Hàn Mặc cũng không tham gia.

"Được rồi các em không nói đến chuyện kỳ thi nữa, chuyện đi này là để giải tỏa căng thẳng cho các em nên không cần quan tâm về kì thi ở chuyện đi này. Hãy nói về chuyện của các em trong những năm qua đi sẽ vui hơn đó." Hà Vũ Vi nói ra.

...

Nói khoảng hơn một giờ đồng hồ tất cả bắt đầu thu dọn rồi về lều của mình đi ngủ. Bây giờ trong lều của Hàn Mặc.

"Em này bên kia đi mỗi người một nửa." Hà Vũ Vi xấu hổ nói ra. Sống hai mươi tư năm đây là lần đầu tiên ngủ cùng một người đàn ông.

"Được Hà lão sư, nhưng cô không sợ em không nhận được mà làm chuyện gì đó sao." Hàn Mặc bắt đầu trêu chọc Hà Vũ Vi.

"Em dám sao." Hà Vũ Vi nói ra.

"Em không dám nhưng mà lúc em không nhận được thì lúc ấy em cũng không chắc sẽ không làm đâu." Hàn Mặc trêu chọc.

"Em cứ thử xem cô có thến em không." Hà Vũ Vi hơi nộ nói ra.

"Được rồi Hà lão sư em sẽ cố nhận mà." Hàn Mặc nói ra.

"Hừ đúng là đàn ông không có gì tốt." Hà Vũ Vi nói rồi nằm xuống ngủ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Phát Hiện Linh Mạch

Định trêu chọc tiếp Hà Vũ Vi nhưng thấy đã nằm xuống ngủ nên Hàn Mặc thôi nằm xuống bên cạnh ngủ.

"Hà lão sư cô ngủ chưa vậy?" Nằm ba mươi phút vẫn chưa ngủ được Hàn Mặc hỏi Hà Vũ Vi.

"Chưa, em cũng không ngủ được sao." Hà Vũ Vi nói ra.

"Vâng Hà lão sư. Hà lão sư hay mình ra ngoài ngắm trăng đi." Hàn Mặc nói.

"Được cô đi cùng em dù gì cũng không ngủ được." Hà Vũ Vi nói xong dậy đi ra khỏi lều, Hàn Mặc cũng theo sau.

Hai người đi đến gần bờ suối ngồi xuống đó.

"Trăng đêm nay sáng thật." Hà Vũ Vi nói ra.

"Đúng là rất sáng nhưng không có tròn." Hàn Mặc nói ra.

"Đầu phải hõm nào trăng cũng tròn được đâu." Hà Vũ Vi nói.

"Hàn Mặc em định thi vào trường nào vậy." Hà Vũ Vi bỗng hỏi.

"Em định thi lên kinh thành." Hàn Mặc trả lời.

"Kinh thành sao cũng được với khả năng của em thi thi đậu không khó." Hà Vũ Vi nói ra.

"Hà lão sư em có thể gọi cô là ti không?" Hàn Mặc nói ra.

Hà Vũ Vi hơi bất ngờ Hàn Mặc sẽ nói thế, suy nghĩ một chút vẫn đồng ý.

"Được nhưng chỉ khi có hai ta thôi mới được gọi."

"Vậy được Vi ti." Hàn Mặc cười hì hì nói ra.

Hà Vũ Vi xấu hổ cúi đầu xuống. Đây là lần đầu tiên có người gọi mình như thế nên có hơi xấu hổ.

"Vi ti à chị có bạn trai sao?". Hàn Mặc bỗng hỏi ra.

Hà Vũ Vi sững sờ không ngờ Hàn Mặc sẽ hỏi vậy.

"Ti không có." Hà Vũ Vi vẫn trả lời nhưng nói rất nhỏ.

"Vậy ti có thể làm bạn gái em không." Hàn Mặc nói.

Hà Vũ Vi sững sờ ngẩng đầu lên còn chưa kịp nói gì thì bị môi của Hàn Mặc chặn lại.

"Ừm...um..." Hà Vũ Vi trợn to mắt không ngờ Hàn Mặc sẽ làm vậy nhưng lại không mạnh mẽ đẩy Hàn Mặc ra.

Sau hai phút Hàn Mặc bỏ Hà Vũ Vi ra. Hà Vũ Vi đỏ mặt tới mang tai hiển nhiên là xấu hổ.

"Vi ti.. "

"Bốp" Hàn Mặc mới gọi một tiếng thì ăn ngay cái tát của Hà Vũ Vi.

"Sao em dám làm vậy. Còn yêu cầu vừa nãy của em cô là lão sư em là học sinh chuyện đó là không thể." Hà Vũ Vi nói xong đứng dậy đi vào trong lều.

Nhìn theo bóng lưng Hà Vũ Vi đi Hàn Mặc cười cười quay người lại đi lên hướng một đỉnh núi gần đó.

Hà Vũ Vi đi vào lều nằm ngay xuống xấu hổ lấy chăn trùm kín đầu lại.

"Sao em ấy có thể làm vậy chứ. Mình là lão sư của em ấy mà." Hà Vũ Vi nghĩ. Nhớ lại cảnh lúc đó Hà Vũ Vi lại càng xấu hổ cuộn tròn lại.

Hàn Mặc leo lên một đỉnh núi tìm chỗ thích hợp ngồi tu luyện.

"Chủ nhân hệ thống phát hiện ở ngọn núi này có một linh mạch." Bỗng lúc này Tiểu Linh nói vang trong đầu của Hàn Mặc.

"Cái gì ở ngọn núi này có linh mạch." Hàn Mặc mừng như điên.

"Khoan đã Tiểu Linh ngọn núi này cây cối mới phát triển lên không như những khu rừng nguyên sinh sao lại có linh mạch được." Hàn Mặc không hiểu nói ra.

"Chủ nhân linh mạch này đã có từ lúc khu rừng còn là rừng nguyên sinh. Con người chỉ khai thác cây cối ở khu rừng chứ không động đến linh mạch nên linh mạch này còn tồn tại đến bây giờ." Tiểu Linh giải thích.

"Nguyên lai là như vậy sao. Tiểu Linh linh mạch này ở đâu vậy." Hàn Mặc hỏi.

"Chủ nhân người cứ đi theo hướng dẫn của hệ thống là được." Tiểu Linh nói ra.

Đi vòng vèo leo lên trèo xuống một lúc Hàn Mặc đi đến một khe đá theo sự chỉ dẫn của hệ thống. Phải nói là chỗ này cực kỳ khó tìm Hàn Mặc nếu không có hệ thống chỉ đường tuyệt đối không thể tìm tới chỗ này.

Hàn Mặc thả ra thần thức dò xét bên trong. Hàn Mặc đưa thần thức vào khoảng hai trăm mét thì thấy được linh mạch nhưng có vẻ hơi nhỏ. Hàn Mặc chạy nhanh vào khe đá tiến đến chỗ linh mạch.

Hàn Mặc đến bên cạnh linh mạch này ngồi xuống bắt đầu vận chuyển Âm Dương Thần Quyết hấp thu linh mạch. Hàn Mặc không dùng hệ thống hấp thu mà tự vận động chính mình để tăng lên công pháp, còn tu vi theo tốc độ hấp thu linh mạch cũng được.

Sáng sớm hôm sau, Hàn Mặc mở mắt ra nhìn chi tu luyện. Linh mạch đã bị hấp thu hết mà tu vi của Hàn Mặc đã tăng tới Trúc Cơ tầng hai còn Âm Dương Thần Quyết thì vẫn dừng lại ở tầng hai cái này làm Hàn Mặc buồn bực không thôi. Đúng là càng lên cao tu luyện càng khó.

Nhìn điện thoại đã gần sáu giờ Hàn Mặc theo đường cũ chạy về. Về đến chỗ cắm trại đã là sáu giờ ba mươi, có năm sáu người đã dậy bắt đầu chuẩn bị bữa sáng còn đâu là vẫn đang ngủ.

Hàn Mặc ngó vào lều của mình thấy Hà Vũ Vi vẫn ngủ cũng không quấy rầy mà chỉ đứng đó ngắm.

Hà Vũ Vi ngủ một trông rất dễ thương như một đứa bé. Hà Vũ Vi ngủ lần qua lần lại nhiều quá lên cái áo đã bị hờ một mảng. Hàn Mặc có thể thấy cái bụng trắng toát của Hà Vũ Vi thêm vòng eo thon thả phải nói là cực đẹp. Bên trên xuyên qua khe áo Hàn Mặc có thể thấy một chiếc nội y màu hồng thêm một bên thỏ ngọc đầy đặn. Thằng em của Hàn Mặc đã có phản ứng lên chỉ muốn lao vào hưởng thụ một phen.

Hàn Mặc vẫn áp chế lại dục vọng của mình đi lấy đồ bắt đầu chuẩn bị bữa sáng. Nếu ở lâu thêm nữa không biết có thể kiềm chế lại được không.

Hàn đi loanh quanh nhặt mấy cây củi rồi dùng hỏa cầu đốt lên làm thành một cái bếp. Hàn Mặc lấy gạo cùng với thịt ra quyết nấu cháo thịt. Có thể phải nấu nhiều một chút không lại chả đủ cho đám nữ sinh ăn.

Lúc này mọi người bắt đầu dậy ra ngoài đáng rằng rửa mặt. Hàn Mặc cũng thấy Hà Vũ Vi cũng đã dậy. Bây giờ Hà Vũ Vi đã thay lại bộ quần áo khác nhưng cái vẻ buồn ngủ kia vẫn dụ hoặc được Hàn Mặc, thằng em lại bắt đầu có phản ứng. Hàn Mặc vội quay lại tập trung vào nồi cháo sợ không nhận được.

"Hà lão sư đúng là mê người thật mà." Hàn Mặc thầm nghĩ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Hà Vũ Vi Bị Rắn Độc Cắn

"Hàn Mặc tối hôm qua em ngủ ở đâu?" Hà Vũ Vi thấy Hàn Mặc tiến đến hỏi.

"Hôm qua em ngủ trong lều mà Hà lão sư. Lúc em vào thấy cô đã ngủ rồi nên em đi rất nhẹ nhàng sợ cô tỉnh." Hàn Mặc nói ra. Tất nhiên là phải bịa chuyện rồi.

"Em đừng lừa là cô chặn của em vẫn như tối hôm qua, còn chỗ của em cũng lạnh ngắt chứng tỏ hôm qua không có ai nằm đó cả. Nói tối qua em ngủ ở đâu." Hà Vũ Vi tức giận nói ra.

"Tối qua...Em ngồi ngoài này không đi ngủ." Hàn Mặc bắt đầu dĩ không ngờ cô gái này sắc bén như vậy.

"Em. Sao em lại làm như vậy, buổi tối rất lạnh em không sợ bị bệnh sao." Hà Vũ Vi nói ra.

"Em khỏe lắm nên không sao đâu Hà lão sư. " Hàn Mặc nói ra.

Hà Vũ Vi bỗng tiến đến sờ tay, mặt của Hàn Mặc.

"Em xem người em lạnh như thế này mà còn bảo không sao. Em vào trong lều ngủ ngay nồi cháo cứ để cô nấu." Hà Vũ Vi giọng nhẹ xuống nói ra.

"Em không sao thật mà." Hàn Mặc nói.

"Em đi vào trong lều ngủ ngay nói nhiều thế làm gì. " Hà Vũ Vi tức giận nói ra. Hết nói nổi với tên học sinh này mà.

"Vâng vâng em đi ngay." Thấy Hà Vũ Vi tức giận Hàn Mặc không dám nói gì nữa chạy ngay vào lều.

"Tên này đúng là ngu ngốc mà, vào lều ngủ không vào còn ở ngoài một đêm chịu lạnh." Nhìn Hàn Mặc đi vào lều Hà Vũ Vi lắc bảm nói ra. Nói xong rồi tập trung vào nồi cháo đang nấu dở.

"Hà lão sư lúc giận trông cũng đáng yêu thật." Hàn Mặc ngẫm lại lúc Hà Vũ Vi nổi giận.

"Thôi đi ngủ luôn vậy." Hàn Mặc nhắm mắt lại ngủ luôn.

...

Hàn Mặc mở mắt ra, nhìn đồng hồ điện thoại đã là giữa trưa Hàn Mặc đứng dậy đi ra khỏi lều.

Hàn Mặc đi ra khỏi lều thấy im ắng thăm nghĩ:" Tất cả đi đâu hết rồi nhỉ? "

Hàn Mặc thả ra thần thức tìm kiếm. Chỉ thấy tất cả đang tập trung ở gần bờ suối. Chỉ có điều lạ là có mấy người hiện lên về mặt lo lắng, có mấy nữ sinh còn khóc rống lên. Hàn thấy không ổn.

Hàn Mặc thấy bên cạnh có người đang nằm đầy gât gù giống như gần ngất đi. Hàn Mặc thấy người này dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến, cũng hiện lên về sốt ruột.

"Hà lão sư bị sao vậy." Hàn Mặc chạy đến hỏi. Người nằm xuống là Hà Vũ Vi nên Hàn Mặc mới sốt ruột như vậy.

"Hàn Mặc Hà lão sư bị rắn cắn cậu mau cứu cô ấy." Lớp trưởng Hà Vũ Lan nước nờ nói ra.

Bị rắn cắn! Hàn Mặc nhìn xuống chân của Hà Vũ Vi quả nhiên thấy có hai vết rãnh.

Hàn Mặc bảo mấy tên nam sinh đi lấy một con dao gọt hoa quả thêm một chậu nước ấm, bật lửa và một ít vải.Mấy tên nam sinh chạy nhanh đi lấy ngay.

Một lúc sau mấy tên nam sinh này đã trở lại để lấy mấy thứ đồ đã lấy được bên cạnh Hàn Mặc.

Hàn Mặc cầm lấy bật lửa và con dao lên. Dùng bật lửa hơ qua con dao rồi vén quần chỗ bị rắn cắn của Hà Vũ Vi lên. Hàn Mặc cầm dao rạch vào chỗ bị cắn một đường rồi cho miệng vào hút độc ra.

Hút mấy lần xong Hàn Mặc thả thần thức ra xung quanh trong khu rừng tìm mấy cây thảo dược. Tìm thấy mấy cây thảo dược ở cách đó hơi xa Hàn Mặc đứng dậy đi vào trong rừng.

"Trông chừng cô ấy cho tốt tổ đi tìm mấy cây thảo dược. " Dặn mấy tên học sinh xong Hàn Mặc dùng tốc độ bình thường chạy vào khu rừng. Vào trong khu rừng để nấp mấy học sinh Hàn Mặc bắt đầu vận chuyển linh khí chạy. Bây giờ tốc độc của Hàn Mặc nhanh như một con báo, nếu không phải trong rừng cây mà là ở trên đồng bằng thì tốc độ còn có thể nhanh hơn rất nhiều.

Sau năm phút Hàn Mặc đi ra khỏi khu rừng trên tay còn cầm theo mấy cây thảo dược, nhìn không biết là thảo dược gì. Hàn Mặc đi đến chỗ Hà Vũ Vi nằm dùng dao cắt bỏ rãnh đi cho vào chậu nước rửa sạch rồi bỏ vào mồm nhai.

Hàn Mặc nâng chân của Hà Vũ Vi lên cho vào chậu nước rửa rồi nhả thảo dược ra đắp vào chỗ bị rắn cắn, dùng vải buộc lại. Lúc đắp thảo dược vào Hàn Mặc mới đưa linh khí vào cơ thể Hà Vũ Vi loại bọ độc rắn và chữa những chỗ bị độc rắn nhiễm.

Hàn Mặc không dùng linh khí chữa ngay vì có nhiều người ở đây nên phải làm theo các bước một cách thông thường để che mắt.

"Phù xong rồi, một lát nữa Hà lão sư sẽ tỉnh lại." Hàn Mặc giả vờ một nơi nói ra.

"Tốt quá Hà lão sư được cứu rồi "

"May mà có Hàn Mặc ở đây "

Hàn Mặc đứng là hoàn hảo "

...

Nghe Hà Vũ Vi đã không có việc gì mấy tên học sinh hoan hô cả lên nhất là mấy nữ sinh. Cái này làm mấy tên nam sinh hơi ghen ghét thăm nghĩ về sẽ nhất định học kỹ năng sinh tồn.

Hai mươi phút sau Hà Vũ Vi đã tỉnh lại.

"A Hà lão sư tỉnh rồi." Một tên nữ sinh hô lên. Mấy tên học sinh khác nghe thấy thế cũng chạy hết đến.

" Hà Vũ Vi cô mới tỉnh dậy cứ nằm xuống nghỉ ngơi đi." Thấy Hà Vũ Vi định ngồi dậy lớp trưởng Hà Vũ Lan ngăn cản.

" Được rồi." Hà Vũ Vi nằm im lại. Cảm nhận được chân mình có gì đó Hà Vũ Vi nhìn xuống. Thấy chân mình đã được buộc lại Hà Vũ Vi hỏi:" Đây là.."

" Hà lão sư đây là Hàn Mặc làm đây. Cô bị rấn cần là cậu ấy chữa khỏi." Lớp trưởng Hà Vũ Lan nói ra.

" Đúng vậy đó Hà lão sư cậu ấy làm như một người chuyên nghiệp vậy."

" Cậu ấy còn cho miệng vào hút mà không sợ độc lây sang mình nữa."

" Cậu ấy còn chạy vào rừng tìm thảo được rồi nhai nát đắp lên chân cô nữa đó."

...

Đám nữ sinh kẻ hết chiến công của Hàn Mặc ra.

Nghe mấy học sinh nói Hà Vũ Vi cảm động. Không ngờ Hàn Mặc vì mình làm nhiều như thế lại còn không sợ nguy hiểm

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Trở Về

" Cô tỉnh rồi sao Hà lão sư. " Hàn Mặc đi tới hỏi

" Ừm, cảm ơn em đã cứu cô Hàn Mặc. " Hà Vũ Vi nói ra.

" Không có gì chi cần cô không sao là tốt rồi." Hàn Mặc mỉm cười nói.

Hà Vũ Vi đỏ mặt cúi đầu xuống không dám nhìn thẳng vào mặt Hàn Mặc.

" Mình bị sao thế nhỉ chẳng lẽ mình lại thích chính học sinh của mình. Không tuyệt đối không thể được. Nhưng... " Hà Vũ Vi trong lòng suy nghĩ loạn lên.

" Mọi người thu dọn đồ đi chúng ta sẽ xuống núi. Nếu ở đây lâu hơn nữa là đến tối cũng không kịp xuống mất." Hàn Mặc nói ra.

Nghe thấy thế tất cả nhanh tay thu dọn lều lại. Tất cả đi hết chỉ còn lại Hàn Mặc và Hà Vũ Vi ở chỗ này.

" Hà lão sư cô cứ ngồi nghỉ đi để em đi dọn lều cho." Hàn Mặc nói rồi đi về phía lều.

" Có..." Hà Vũ Vi định nói gì nhưng Hàn Mặc đã đi nên nuốt xuống không nói nữa.

Ba mươi phút sau tất cả đã thu dọn xong lều lại. Hà Vũ Vi thấy tất cả đã thu dọn xong muốn đứng dậy để đi nhưng vừa đứng dậy chân lại đau nên lại phải ngồi xuống.

" Hà lão sư để em công cô xuống núi." Hàn Mặc đến chỗ Hà Vũ Vi nói.

" Thế còn đồ đạc." Hà Vũ Vi nói.

" Đồ đạc em để cho mấy bạn nam cầm giúp rồi dù gì cũng không nhiều lắm. Hà lão sư cô đứng dậy được chứ." Hàn Mặc nói ra.

" Được." Hà Vũ Vi xấu hổ nói ra.

Hà Vũ Vi nói rồi đứng từ từ dậy. Hàn Mặc quay lưng hạ người xuống.

" Hà lão sư lên lưng em đi." Hàn Mặc nói ra.

" Ừm.." Hà Vũ Vi xấu hổ nói nhỏ như muỗi.

Hà Vũ Vi leo lên lưng của Hàn Mặc rồi hai tay bám lấy vai của Hàn Mặc. Hàn Mặc đứng thẳng dậy bước đi.

Hà Vũ Vi xấu hổ không thôi. Đây là lần đầu tiên tiếp xúc với người khác gần đến vậy. Còn Hàn Mặc thì lại lưng phần. Cảm nhận được đôi thò ngọc kia chạm vào lưng mình làm cơ thể Hàn Mặc nóng lên, thẳng em lại có phản ứng. Cũng may Hà Vũ Vi không phát hiện ra sự khác thường của Hàn Mặc.

" Mọi người xuất phát thôi." Hàn Mặc đi tới chỗ đám học sinh nói.

" Các em cẩn thận đấy nếu mệt quá thì dừng lại nghỉ." Hà Vũ Vi trên lưng Hàn Mặc nói ra.

Cả đám bắt đầu khởi hành đi xuống núi. Trên đường về Hà Vũ Vi dựa đầu vào lưng Hàn Mặc ngủ. Chắc là đã mệt mỏi nhiều. Hàn Mặc cũng không quấy rầy mà đi nhẹ nhàng hơn cho Hà Vũ Vi ngủ.

Đi hơn ba mươi phút cuối cùng cũng thấy được khách sạn cảm thấy vui mừng lên tăng tốc về phía trước. Chỉ muốn lên phòng của mình tắm rửa một cái cho thoải mái.

Lúc này Hà Vũ Vi cũng tỉnh lại sau giấc ngủ trên lưng Hàn Mặc.

" Chúng ta gần đến rồi sao." Hà Vũ Vi hỏi.

" Cô tỉnh rồi sao Hà lão sư, chúng ta gần đến nơi rồi. " Hàn Mặc nói ra.

Đi một đoạn tất cả đã đến khách sạn, tập trung hết ở sân.

" Bây giờ là mười sáu giờ, các em có một giờ đồng hồ để nghỉ ngơi sau đó thu dọn đồ đạc của mình đi xuống sân để khởi hành đi về." Hà Vũ Vi nói ra.

Tất cả tản ra đi về phòng của mình. Hàn Mặc đưa Hà Vũ Vi đến một phòng khám tư nhân gần đó kiểm tra.

Bác sĩ kiểm tra không có vấn đề gì, băng bó lại chỗ bị cắn còn khen Hàn Mặc là tài giỏi xử lý chất độc rất tốt. Đối với cái này Hàn Mặc chỉ mỉm cười nói ần may.

Băng bó xong Hà Vũ Vi cũng tỉnh đã đi bộ được nên hai người đi về khách sạn.

" Cảm ơn em lần nữa Hàn Mặc. Về hôm sau cô mời em đi ăn một bữa." Trên đường đi Hà Vũ Vi nói ra.

" Em đã nói rồi chi cần cô không sao là được. Còn lời mời của cô em rất mong chờ." Hàn Mặc nói ra.

Hà Vũ Vi đỏ mặt không nói gì nữa, cứ thế hai người đi về khách sạn. Chia tay hai người về phòng của mình. Hàn Mặc đi về phòng của mình vào phòng tắm tắm một cái.

Tắm xong Hàn Mặc lại ra ban công ngồi ngắm cảnh. Bây giờ là buổi chiều tối Mặt Trời lặn ngấm hoàng hôn ở trên này vô cùng đẹp.

Bốn mươi phút sau Hàn Mặc cho quần áo của mình vào balo rồi đi xuống sân. Trong sân giờ đã đứng sáu chiếc xe buýt, các lớp khác cũng đã trở về từ khu cắm trại. Một số lớp mới trở lại không kịp lên phòng tắm rửa mà chỉ lấy

được quần áo rồi xuống ngay.

Hàn Mặc đi đến xe của mình rồi tiến lên ngồi. Phải nói là Hàn Mặc lúc nào cũng là người đến cuối cùng. Trong xe tất cả đã ngồi vào chỗ của mình bao gồm cả Hà Vũ Vi.

Hàn Mặc đi đến chỗ của Hà Vũ Vi ngồi xuống bên cạnh.

"Hà lão sư chân của cô khỏi hẳn rồi chứ?" Hàn Mặc nói.

"Ừm! Đã khỏi rồi không còn nhói đau nữa, cảm ơn em." Hà Vũ Vi nói ra.

"Vậy là tốt rồi. " Hàn Mặc nói.

Năm phút sau xe bắt đầu khởi hành đi về. Ngồi cạnh Hà Vũ Vi hương thơm trên cơ thể cô lại truyền vào mũi Hàn Mặc. Không nhận được Hàn Mặc lại liếc nhìn Hà Vũ Vi. Vẫn là đường cong ấy vẫn là khuôn mặt tuyệt đẹp ấy làm Hàn Mặc bốc lửa nóng trong người lên.

"Em nhìn gì vậy còn không mau quay đi chỗ khác. " Phát hiện Hàn Mặc nhìn chăm chăm vào mình Hà Vũ Vi đỏ mặt nói nhỏ.

Hàn Mặc cười một tiếng rồi quay mặt đi.

"Em đã nói rồi Hà lão sư cô quá đẹp em không chịu được mà ngắm." Hàn Mặc nói ra.

"Đồ lẻo mép." Hà Vũ Vi xấu hổ nói nhỏ như muỗi.

Hàn Mặc bồng cho tay sang nắm lấy tay Hà Vũ Vi. Bàn tay rất mềm mịn Hàn Mặc không nhận được nắm chặt thêm.

"Em là gì vậy buông ra đi chứ. " Bị tấn công bất ngờ Hà Vũ Vi xấu hổ nói ra.

"Hà lão sư cô cứ coi đây là thưởng cho em đi em đã cứu cô một lần mà." Hàn Mặc nói ra.

"Chỉ lần này thôi đấy." Hà Vũ Vi xấu hổ nói ra. Chấp nhận Hàn Mặc cầm tay mình.

Nghe thấy Hà Vũ Vi nói thế Hà Vũ Vi hưng phấn không thôi cứ cầm chặt tay Hà Vũ Vi thình thoảng còn xoa xoa vào cái làm Hà Vũ Vi rất xấu hổ quay mặt đi chỗ khác.

Cứ thế hai người nắm tay suốt trên đường về.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Cường Hôn Hà Vũ Vi

Xe về đến trường học đã là mười chín giờ tối tất cả mọi người xuống xe đi về nhà của mình.

"Hà lão sư cô về cẩn thận." Hàn Mặc nói ra.

"Ừm em cũng về cẩn thận. " Hà Vũ Vi nói.

"Hà lão sư..." Hàn Mặc nói nhưng người lại tiến đến chỗ Hà Vũ Vi.

"Hàn Mặc sa..." Hà Vũ Vi quay lại chưa kịp nói hết câu thì đã bị Hàn Mặc hôn lấy.

"Ừm.ừm." Hà Vũ Vi muốn thoát ra nhưng bị Hàn Mặc ôm chặt lấy không có cách nào thoát ra.

Hàn Mặc cho lưỡi của mình vào khuấy đảo miệng của Hà Vũ Vi lên. Hà Vũ Vi như bị điện giật không có sức phản kháng mặc cho Hàn Mặc làm gì thì làm.

Hôn hơn hai phút Hàn Mặc mới bỏ Hà Vũ Vi ra. Hà Vũ Vi thờ hờn hờn dựa đầu vào trong ngực Hàn Mặc mặt đã thành quai cà chua.

"Hàn Mặc.. "

"Vi ti em đã nói rồi em yêu ti, em sẽ làm cho ti yêu em." Nói xong Hàn Mặc chạy mất.

"Thằng nhóc này.." Nhìn Hàn Mặc chạy mất Hà Vũ Vi lẩm bẩm, nhớ lại cảnh lúc bị Hàn Mặc hôn đó mặt chạy về nhà.

Hai người sau khi đi khỏi một cô gái đi từ sau bức tường gần đó ra trên mặt còn có nước mắt. Nhìn phương hướng Hàn Mặc đi cô gái chạy đi mất. Vừa chạy vừa khóc thút thít.

Đối với cái này Hàn Mặc cũng không biết bây giờ Hàn Mặc đang ngồi trong xe taxi tâm tình rất vui sướng.

"Môi của Hà lão sư đúng là mềm mà, cái miệng còn rất ngọt nữa chắc chắc thật muốn hôn một lần nữa." Hàn Mặc lẩm bẩm.

Mười phút sau xe đã đến nhà, Hàn Mặc trả tiền rồi lấy chìa khóa mở cửa đi vào. Vào phòng ngủ Hàn Mặc ngồi xuống bắt đầu vận công tu luyện.

Sáng hôm sau Hàn Mặc tỉnh dậy vẫn không có đột phá gì. Trúc Cơ sơ kì tăng hai từ 10% lên được 23% tốc độ quá chậm.

Hàn Mặc dậy đánh răng rửa mặt rồi đến trường học. Ở trường chỉ ôn đi ôn lại mấy bài thi đại học làm Hàn Mặc chán đến chết. Mấy tiết học của văn Hà Vũ Vi luôn tránh không nhìn vào Hàn Mặc. Cứ khi nhìn thấy lại nhớ tới chuyện hôm đó là Hà Vũ Vi xấu hổ không tập trung được. Cứ lặp đi lặp lại mỗi ngày cho đến thứ sáu ngày cuối cùng ôn thi ở trường. Thứ hai tuần sau là đã bắt đầu thi, tiết cuối cô giáo chủ nhiệm sẽ lên dặn dò học sinh về một số cách thức và quy tắc thi đại học.

"..... Tất cả là như thế các em nhớ chú ý trong khi thi. Hai ngày cuối tuần các em tập trung ôn tập cho tốt để thi, bây giờ các em có thể về rồi." Hà Vũ Vi dặn dò. Các bạn trong lớp nghe thấy được về tất cả đứng dậy rồi khỏi lớp. Chỉ còn Hàn Mặc vẫn ngồi đấy.

"Hàn Mặc sao em không đi." Thấy cả lớp đã đi hết mà Hàn Mặc vẫn ngồi đấy Hà Vũ Vi hỏi.

Hàn Mặc đứng dậy không đi về phía cửa lớp mà đi lên chỗ Hà Vũ Vi.

"Em muốn làm gì. " Thấy Hàn Mặc đi về phía mình Hà Vũ Vi lùi lại hỏi.

"Rầm..Vi ti sao mấy ngày hôm nay lại tránh mặt em." Hàn Mặc đẩy Hà Vũ Vi về phía báng hai tay chặn hai bên hông.

"Đầu có tí đau có tránh mặt em." Hà Vũ Vi xấu hổ quay mặt sang chỗ khác nói.

"Còn dám nói thế sao phải phạt mới được." Hàn Mặc cười hắc hắc nói. Hàn Mặc đưa tay xuống sờ bụng của Hà Vũ Vi. " Em định làm gì. " Thấy tay của Hàn Mặc sờ bụng mình Hà Vũ Vi hoảng hốt hỏi.

"Làm gì sao." Hàn Mặc nói rồi lại tấn công vào đôi môi hồng hào của Hà Vũ Vi. " Ừm.Ừm." Hà Vũ Vi bất ngờ muốn tránh thoát nhưng cơ thể hết sức lực cứ để cho Hàn Mặc hôn.

Cạy cái miệng của Hà Vũ Vi ra Hàn Mặc cho cái lưỡi của mình vào. Hàn Mặc bất ngờ là Hà Vũ Vi không phản kháng mà còn dùng lưỡi đáp lại, Hàn Mặc trong lòng cười trộm. Tay luồn vào trong áo của Hà Vũ Vi Hàn Mặc nhắm đến đôi thỏ ngọc căng tròn kia.

"Đừng Hàn Mặc không được." Thấy Hàn Mặc sờ ngực mình Hà Vũ Vi mới bừng tỉnh lại đẩy Hàn Mặc ra.

"Xin lỗi Vi ti em không nhận được. " Hàn Mặc nói ra.

"Không...Không sao." Hà Vũ Vi xấu hổ nói ra.

"Vi ti làm bạn gái em đi." Hàn Mặc nhìn thẳng vào Hà Vũ Vi nói.

Bị Hàn Mặc nhìn chăm chăm vào Hà Vũ Vi xấu hổ vội nói"Đợi em thi đại học xong đã rồi nói"

"Được đợi thi xong em sẽ hỏi ti lại lần nữa lần này ti đừng có từ chối đấy." Hàn Mặc nói ra.

"Ừm bây giờ em đi về đi chị đi trước đây." Hà Vũ Vi nói rồi chạy đi mất.

Nhìn Hà Vũ Vi chạy đi Hàn Mặc cười cô gái này mình ăn chắc.

Hà Vũ Vi chạy về văn phong của mình ngồi xuống nằm gục xuống bàn.

"Mình làm sao vậy sao lúc này lại không phản kháng nhỉ lại còn đáp trả nữa xấu hổ quá đi mất. Còn nói như vậy nữa chứ bây giờ phải làm sao đây. Chẳng lẽ mình thích em ấy thật rồi làm sao đây đồng ý hay không đồng ý khó nghĩ quá đi mất." Hà Vũ Vi nghĩ loạn trong đầu.

Hàn Mặc ra khỏi trường học bắt một chiếc taxi đi ăn tối. Trên đường đi Hàn Mặc bỗng thấy một bóng người quen thuộc tiến vào quán bar. Hàn Mặc thầm nghĩ sao cô ấy lại đến chỗ như vậy nhỉ.

"Chú à cho cháu xuống ở đây đi." Hàn Mặc nói với người lái taxi. Trả tiền rồi Hàn Mặc tiến vào quán bar.

Vừa vào bên trong Hàn Mặc thấy tiếng nhạc rầm rầm lên, trên sân còn có mấy cô gái ăn mặc không chỉnh tề đang nhảy múa. Thầm nghĩ đúng là quán bar.

Hàn Mặc rất nhanh thì thấy người quen ngồi ở một góc đang cầm ly rượu uống. Hàn Mặc tiến đến chỗ gần đó ngồi xuống gọi một ly rượu vừa uống vừa quan sát.

Lúc này có hai tên nam tử tiến đến.

"Cô em à sao ngồi một mình vậy "

"Cần người uống cùng không cô em "

...

Hai tên nam tử bây tiến đến chỗ của người quen nói.

"Cút " Cô gái nói ra.

"Cô em à thư giãn tí đi sao phải nổi nóng thế chứ." Một trong hai tên nói rồi muốn bắt lấy tay của cô gái.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Hà Vũ Lan Tổ Tình

Tay của tên này gần chạm vào cô gái thì bị một bàn tay chặn lại.

"Không nghe thấy cô ấy nói sao." Hàn Mặc nói. Bàn tay chặn là của Hàn Mặc.

"Con m" này là ai mà xen vào chuyện của người khác." Tên nam tử thu tay lại nói.

"Cút." Hàn Mặc nói.

"Con m" này muốn chết. " Tên nam tử vung nắm đấm ra nhắm vào Hàn Mặc. Nắm đấm của tên này gần chạm đến người Hàn Mặc, Hàn Mặc nâng tay lên túm lấy tay của tên này rồi đẩy lại. Tên này bật ra sau đập vào một chiếc bàn lật đổ. Tên còn lại hoảng sợ đứng yên không dám làm gì.

"Cậu sao lại tới đây lớp trưởng." Hàn Mặc hỏi. Cô gái quen mà Hàn Mặc nhìn thấy trên đường là lớp trưởng Hà Vũ Lan. Không biết cô ấy có chuyện gì mà lại vào chỗ như thế này.

"Hàn Mặc là cậu thật sao." Hà Vũ Lan vẫn còn chưa tin Hàn Mặc lại xuất hiện ở đây.

"Đúng là tớ đây lớp trưởng cậu bị sao vậy?." Hàn Mặc hỏi.

"Hàn Mặc.... " Hà Vũ Lan nói xong nhào lên ôm lấy Hàn Mặc khóc lên.

Hàn Mặc thấy nhiều người chú ý đến lên ôm Hà Vũ Lan ra ngoài. Mặc kệ cho Hàn Mặc ôm Hà Vũ Lan vẫn cứ khóc.

Ra khỏi quán bar Hàn Mặc ôm Hà Vũ Lan đến một cái ghế đá gần đó ngồi. Một lúc sau Hà Vũ Lan dần dần bình tĩnh lại ngừng khóc.

"Lớp trưởng rốt cuộc là có chuyện gì vậy?" Hàn Mặc lau nước mắt trên mặt Hà Vũ Lan vừa hỏi.

"Hàn Mặc.. " Hà Vũ Lan ngẩng đầu lên nói.

"Tớ đây có chuyện gì?" Hàn Mặc nói.

"Hàn Mặc tớ yêu cậu, cậu làm bạn trai tớ được không." Hà Vũ Lan nhìn vào Hàn Mặc nói ra.

"what cù lặc gồn tan Hà Vũ Lan thích mình." Hàn Mặc không hiểu.

"Tớ biết người cậu yêu là Hà lão sư nhưng tớ vẫn muốn nói thế này. Hàn Mặc cậu trả lời tớ được không?" Hà Vũ Lan nói ra.

Hàn Mặc bây giờ mới hiểu tại sao Hà Vũ Lan lại đến quán bar uống rượu nguyên lai là nhìn thấy mình và Hà Vũ Vi hôn nhau nên buồn chạy đi tìm rượu giải sầu.

"Lớp trưởng à cậu rất đẹp nhưng xin lỗi tớ chỉ yêu một người.. " Hàn Mặc nói ra.

"Vậy sao tớ biết rồi. Cậu coi như hôm nay chưa gặp tớ đi, chúng ta vẫn sẽ là bạn cùng lớp. Cậu về nhà cẩn thận tuần sau gặp." Hà Vũ Lan ù rù đứng dậy đi về.Nhìn Hà Vũ Lan bóng lưng đi xa Hàn Mặc lắc đầu gọi mọi chiếc taxi đi về nhà.

Về đến nhà Hàn Mặc tắm rửa thay quần áo rồi ngồi trên giường bắt đầu vận công tu luyện.

Sáng hôm sau tinh dậy đã là tám giờ sáng, vì hôm nay là thứ bảy nên Hàn Mặc không phải đi học. Hàn Mặc dậy đánh răng rửa mặt thay quần áo đi đến phố đồ cổ một lần nữa để tìm đồ vật có linh khí.

Ra khỏi nhà Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đi đến phố đồ cổ. Đến nơi Hàn Mặc trả tiền xe rồi đi vào bắt đầu tìm kiếm

Hai giờ đồng hồ sau Hàn Mặc đi ra khỏi phố đồ cổ trên tay còn cầm theo một cái đĩa nhỏ.

"Chán thật lần này chỉ có một cái, đồ vật có chứa linh khí đúng là khó tìm mà." Hàn Mặc lẩm bẩm. Cát cái đĩa đi Hàn Mặc gọi một chiếc taxi đi ăn trưa.

"Chú này chú có biết ở đâu bán đồ cổ nữa không ngoài chỗ này." Hàn Mặc hỏi lái taxi.

"Nếu là bán đồ cổ thì tôi biết có một chợ đồ cổ quy mô nhỏ ở khu ngoại thành." Tài xế taxi nói ra.

"Vậy chú chờ cháu qua đó đi." Hàn Mặc nói ra.

"Được." Tài xế nói rồi chuyển hướng đi qua.

Một giờ đồng hồ sau Hàn Mặc đã đến chỗ mà tài xế taxi nói. Nói là chợ nhưng chỉ có tám chín cửa hàng ở hai bên đường bày bán một ít đồ cổ. Hàn Mặc bắt đầu đi vào từng cửa hàng một.

Đi vào ba cửa hàng vẫn không thấy hệ thống báo lên cái này làm Hàn Mặc thất vọng không thôi. Hàn Mặc bước vào cửa hàng thứ tư.

"Chủ nhân ở trong đây phát hiện đồ vật có linh khí." Bước vào cửa hàng Tiểu Linh bỗng nói ra. Hàn Mặc thấy vậy liền vui mừng.

"Quý khách ngài muốn mua đồ cổ sao." Vừa bước vào cửa hàng một tên nam tử tiến đến chào đón.

"Đúng vậy." Hàn Mặc nói ra.

"Mời quý khách vào trong xem, ở trong cửa hàng của chúng tôi tất cả đều là đồ cổ hàng thật giá thật. Ngài cứ tùy tiện lựa chọn." Tên nam tử bán hàng nói ra.

"Tiểu Linh cái đồ có chứa linh khí là cái nào vậy." Hàn Mặc nghĩ trong đầu.

"Chủ nhân là bức tượng trên kệ bên phải hàng thứ hai." Tiểu Linh nói ra.

Hàn Mặc giả vờ quan sát một lúc rồi tiến đến kệ bên phải cảm bức tượng mà hệ thống chỉ xuống. Đây là một bức tượng hình quan âm bỏ tất to bằng cánh tay.

"Ông chủ bức tượng này bao nhiêu." Hàn Mặc nói ra.

"Cậu đúng là có mắt nhìn bức tượng này đúng là đồ tốt đấy. Giá cả là hai vạn." Tên nam tử bán hàng ba hoa nói.

Hàn Mặc biết đây là chém gió nhưng cũng không nhiều lời trả tiền rồi đi ra khỏi cửa này.

Đi ra ba cửa hàng tiếp theo Hàn Mặc cũng không phát hiện có đồ cổ, đến cửa hàng thứ tám Hàn Mặc cuối cùng cũng thấy một cái bình nhỏ. Hàn Mặc không do dự mua lấy. Đến cửa hàng cuối cùng lại không phát hiện có Hàn Mặc đi ra khỏi khu này.

Hàn Mặc bắt một chiếc taxi đi ăn trưa. Ăn xong Hàn Mặc về nhà lấy mấy đồ vật mua được ra bắt đầu hấp thu linh khí. Lấy cái đĩa và bức tượng ra Hàn Mặc hấp thu hết linh khí đi hai thứ này nhạt màu hơn hẳn bây giờ chỉ là một thứ đồ cổ bình thường.

Cầm cái bình còn lại lên Hàn Mặc cảm thấy cái bình này có chút kì lạ. Hàn Mặc cảm thấy có chút âm khí.

"Chủ nhân cái bình này là một kiện pháp bảo." Bỗng lúc này Tiểu Linh nói ra.

"Cái gì pháp bảo sao. Tiểu Linh cái pháp bảo này có công dụng gì vậy." Hàn Mặc nói ra.

"Chủ nhân cái bình này dùng để nuôi quý." Tiểu Linh nói ra.

"Cái gì dùng để nuôi quý sao." Hàn Mặc hơi bất ngờ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Thi Đại Học

"Cái này dùng như thế nào vậy Tiểu Linh." Hàn Mặc hỏi.

"Chủ nhân người chỉ cần bắt một linh hồn thu phục nó, truyền cho nó một bộ công pháp quý tu rồi nhốt vào trong bình là được." Tiểu Linh nói ra.

"Vậy sao cứ cất đi đã bao giờ cần dùng đến thì lấy ra." Hàn Mặc nói rồi cất vào hệ thống.

"Mở bảng trạng thái." Hàn Mặc nói ra.

Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tu vi: Trắc cơ tăng ba 2/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết (tăng thứ hai)

Kỹ năng: Không có

Nghề nghiệp: Chưa có

Tài phú:20 ỨC 2894 VNĐ

Điểm nhiệm vụ: 260

Exp hệ thống: 200/1000 "

Mở bảng trạng thái ra xem một lát Hàn Mặc bắt đầu ngồi tu luyện. Cứ thế cho đến ngày thứ hai, ngày đi thi đại học.

Hàn Mặc đến trường như bình thường rồi tiến vào phòng thi.

Buổi sáng môn thi đầu tiên là Ngữ Văn, như lúc thi thử lần trước Hàn Mặc dùng một giờ đồng hồ làm xong.

Bài thi này khó hơn bài thi thử lần trước, các học sinh khác vô đầu bứt tai không làm được. Nhưng Hàn Mặc lại cảm thấy cực kì dễ dàng.

Buổi chiều là đi toán Hàn Mặc lần này làm nhanh hơn. Bốn mươi phút đã làm xong hết. Kiểm tra lại một lần không còn lỗi gì chắc sẽ max điểm.

Ngày hôm sau là thi bốn môn còn lại. Hàn Mặc dễ như trở bàn tay làm xong tất cả. Hết giờ thi Hàn Mặc ra khỏi phòng đi về nhà.

"Hàn Mặc "Hàn Mặc đang đi trên sân trường nghe tiếng có người gọi mình sau lưng liền quay lại.

"Là cậu ạ lớp trưởng thì tốt chứ." Hàn Mặc thấy người gọi mình là Hà Vũ Lan liền hỏi thăm.

"Cũng tốt, còn cậu Hàn Mặc thì thế nào. "Hà Vũ Lan hỏi.

"Nếu không có vấn đề gì hẳn là max điểm đi." Hàn Mặc tự tin nói ra.

"Hừ khoác lác "Hà Vũ Lan không tin nói ra.

Do dự một chút Hà Vũ Lan nói:"Hàn Mặc cùng đi ăn chứ tớ mời."

"Được thôi."Hàn Mặc cũng không có chuyện gì liên đồng ý đi cùng. Thấy Hàn Mặc đồng ý Hà Vũ Lan vui vẻ tiến đến kéo tay Hàn Mặc ra khỏi cổng trường. Hàn Mặc bị kéo đi thăm nghĩ bà cô của tôi ời từ từ thôi chứ có ai tranh đấu.

Sau hai mươi phút hai người đi đến một quán ăn. Hai người đi vào ngồi xuống một nhân viên tiến đến đưa thực đơn cho Hà Vũ Lan. Hà Vũ Lan cầm thực đơn nói:"Hàn Mặc cậu muốn ăn gì."

"Tùy tiện đi."Hàn Mặc nói ra. Hà Vũ Lan chọn mấy món trong thực đơn rồi đưa cho nhân viên của hàng đi chuẩn bị.

"Hàn Mặc cậu định thi vào trường đại học nào vậy." Gọi đồ ăn xong Hà Vũ Lan hỏi.

"Có lẽ là lên kinh thành đi."Hàn Mặc nói ra.

"Kinh thành sao thế cũng tốt. "Hà Vũ Lan nói ra nhưng trong đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Một lúc sau đồ ăn được mang lên, hai người bắt đầu ăn. Trong lúc ăn hai người chỉ nói chuyện vài câu không nói gì nhiều. Bữa ăn dài ba mươi phút hai người trả tiền rồi tách nhau ra đường ai nấy về. Hàn Mặc về nhà lại bắt đầu nhăm nhắt vận công tu luyện.

Tu luyện đến chiều tối hôm sau Hàn Mặc mới dừng lại. Đứng dậy tắm rửa thay quần áo rồi định đi ra ngoài ăn. Ra khỏi cửa điện thoại của Hàn Mặc kêu lên. Mở ra là tin nhắn của Hà Vũ Vi báo Hàn Mặc đến lớp học tập trung rồi tối đi ăn liên hoan tốt nghiệp. Hàn Mặc liền đi qua.

Ba mươi phút sau Hàn Mặc đến trường học. Vào lớp học của mình thấy trong lớp đã đến đông đủ hết. Tốp ba tốp năm vậy lại một chỗ trò chuyện về đề thi.

Hà Vũ Lan trông ngóng mãi ra cửa chờ Hàn Mặc đến. Thấy người mình chờ đã đến Hà Vũ Lan chạy đến.

"Hàn Mặc đến rồi sao." Hà Vũ Lan chạy đến nói.

"Ừm đến rồi."Hàn Mặc nói ra.

Hà Vũ Vi cũng trông thấy Hàn Mặc đến nhưng nhìn thấy Hàn Mặc thân thiết với người con gái khác ghen ghét không tiến đến.

"Tất cả đã đến đông đủ rồi bây giờ mọi người đi đến chỗ đã đặt trước." Hà Vũ Vi nói ra. Tất cả học sinh bắt đầu theo hàng đi ra khỏi trường.

Dưới sự chỉ đạo của Hà Vũ Vi hai mươi phút sau đã đến cửa quán ăn đã đặt chỗ. Hà Vũ Vi bảo mọi người đứng đợi để cô vào thông báo.

"Keng

Nhiệm vụ: Tìm được chỗ ăn cho tất cả mọi người

Phản thưởng: 10 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x10

Thất bại: Không thể tu luyện một ngày."

Bỗng lúc này hệ thống vang lên.

"Xem ra là ở đây không ăn được rồi."Nhìn thấy nhiệm vụ Hàn Mặc thăm nghĩ.

Quả nhiên năm phút sau Hà Vũ Vi đi ra, trên mặt hiện lên vẻ phẫn nộ cùng bất đắc dĩ.

"Sao vậy Hà lão sư. "Thấy Hà Vũ Vi sắc mặt khó coi đi ra một học sinh nữ tiến lên hỏi.

"Người trong quán ăn nói hôm nay chỗ của bọn họ phải tiếp khách quý nên không có chỗ cho chúng ta ngồi." Hà Vũ Vi nói ra.

Nghe Hà Vũ Vi nói trên mặt mọi người ở đây đều hiện lên vẻ phẫn nộ. Cửa hàng này đúng là không có đạo đức mà.

"Bây giờ làm thế nào Hà lão sư. "Lớp trưởng Hà Vũ Lan lên tiếng hỏi.

"Chỉ có thể đi chỗ khác thôi nhưng quanh đây đâu có quán ăn nào chứa được tất cả mọi người chứ."Hà Vũ Vi nói ra. Nghe thấy thế tất cả mọi người trầm mặc.

"Không còn chỗ vậy thì đi theo ta đi."Hàn Mặc phá vỡ trầm mặc nói.

"Hàn Mặc em biết có quán ăn có thể chứa nhiều người thế này sao."Hà Vũ Vi vui mừng hỏi.

"Vâng em biết, mọi người đi theo em."Hàn Mặc nói ra.

"Tất cả mọi người đi theo Hàn Mặc đi."Hà Vũ Vi nói ra. Tất cả học sinh đều đi theo.

Ba mươi phút sau Hàn Mặc dẫn mọi người đến trước một quán ăn.

"Đây không phải là nhà hàng Giang Hải sao."

"Chỗ này lớn cũng coi như là tốt nhất thành phố đây "

"Ồ chỗ này ăn chắc là phải mắc lắm."

...

Tiếng than sợ của mấy học sinh vang lên.

"Hàn Mặc hay là thôi đi chỗ này chắc tốn kém lắm "Hà Vũ Vi nói ra hiển nhiên cũng biết chỗ tốt như thế này rất tốn tiền.

"Không sao "Hàn Mặc nói ra rồi tiến vào.

....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Liên Hoan Tốt Nghiệp

- Chào Hàn tiên sinh ngài lại đến ăn cơm sao.

Bảo vệ thấy người vào là Hàn Mặc vội chạy đến đón ngay. Vì sự kiện lần trước nên tên bảo vệ này rất sợ Hàn Mặc.

- Đúng vậy, Từ quản lí có ở đây không.

Hàn Mặc hỏi.

- Có thưa tiên sinh ngài đợi một lát để tôi vào thông báo.

Tên bảo vệ nói rồi chạy vào cửa hàng.

Một lúc sau tên bảo vệ đi ra đằng sau còn dẫn theo Từ quản lí.

- Chào Hàn tiên sinh cậu lại đến ăn cơm sao.

Từ quản lí đến chỗ Hàn Mặc tươi cười nói.

- Đúng vậy, Từ quản lí ở chỗ ông có bàn nào chứa được hơn 30 người một lúc không.

Hàn Mặc nói ra.

Từ quản lí hơi sững sờ một tí rồi nói.

- Có Hàn tiên sinh, chỗ ba mươi người là có.

- Vậy ông đi chuẩn bị cho tôi một phòng tôi đi gọi người vào.

Hàn Mặc nói rồi đi ra ngoài.

- Hàn Mặc thế nào?

Thấy Hàn Mặc ra ngoài Hà Vũ Vi tiến đến hỏi.

- Có chỗ rồi cô gọi tất cả vào đi.

Hàn Mặc nói ra.

Hà Vũ Vi hơi bất ngờ không ngờ lại có chỗ nhanh thế phải biết muốn chứa nhiều người thế này là phải đặt trước mới có chỗ. Hàn Mặc làm thế nào Hà Vũ Vi cũng không hỏi nhiều gọi tất cả đi vào trong.

Thấy có thể tiến vào trong có mấy người vui mừng có người thì lại lo sợ không tin nhưng thấy Hà Vũ Vi dẫn đầu thì tất cả cũng vào theo.

- Hàn tiên sinh phòng đã chuẩn bị tốt mời mọi người đi theo tôi.

Cô bé nhân viên phục vụ lần trước ở cùng Từ quản lí ra đón. Hàn Mặc gật đầu ra hiệu cho Hà Vũ Vi đi theo cô nhân viên phục vụ.

Dưới sự dẫn đường của cô nhân viên phục vụ cả đám người đã tiến đến một phòng ăn rất rộng. Chỗ này chứa 30 người còn chưa hết, phòng này có thể chứa tới 40 người.

- Mọi người cứ chọn đồ ăn đồ uống thoải mái hôm nay các vị sẽ được giảm 30%.

Cô nhân viên phục vụ nói ra. Hàn Mặc biết được giảm giá là vì có mình ở đây. Hàn Mặc cũng không để ý.

Nghe thấy tất cả vui mừng lên bắt đầu gọi đồ ăn. Gọi xong đồ ăn rất nhanh một lúc sau đồ ăn đã được mang lên.

Liên hoan tốt nghiệp ngoài uống rượu tán gẫu ra cũng không có trò mới gì.

Có mấy nam sinh uống rượu say điên cuồng lên lao ra tò tính crush làm mấy bạn nữ đỏ bừng cả mặt. Nhưng vì mấy nữ sinh không thích nên đã từ chối tất.

Hà Vũ Lan cũng được hai tên nam sinh tỏ tình nhưng nàng lại không ưa thích hai tên này. Từ chối làm hai tên nam sinh thất vọng trở về.

Chín giờ tối, liên hoan kết thúc, có người đề nghị đi hát nhưng phần lớn là không đồng ý. Thế là tất cả đi ra rồi khỏi cửa hàng. Trong lúc ăn Hàn Mặc đã thanh toán trước rồi nên cứ thế đi về.

- Hà lão sư cô say rồi để em đưa cô về.

Hàn Mặc nhìn thấy Hà Vũ Vi thình thoảng lay đầu một cái biết là đã say nên muốn đưa về. Một màn này ở Hà Vũ Lan trong mắt cô quay người lại chạy nhanh đi, trên mặt còn có hai dòng nước chảy xuống.

- Được, vậy làm phiền em rồi.

Hàn ôm eo Hà Vũ Vi đi về. Bị ôm eo Hà Vũ Vi đỏ mặt nhưng vì uống rượu say mặt đã đỏ nên Hàn Mặc không nhìn thấy.

Bắt một chiếc taxi hai người ngồi vào. Nghe Hà Vũ Vi nói địa chỉ 30 phút sau xe đã đến trước một chung cư cao tầng.

- Nhà cô ở tầng 3 phòng 306.

Hà Vũ Vi yếu ớt nói ra, chắc là say quá nên đã buồn ngủ rồi.

Hàn Mặc ôm Hà Vũ Vi lên lấy chìa khóa từ trong túi của Hà Vũ Vi ra mở cửa vào. Ôm Hà Vũ Vi đặt lên giường Hàn Mặc cởi giày rồi đắp chăn cho cô. Hàn Mặc vuốt ve mắt tóc của Hà Vũ Vi định đi về.

- Hàn Mặc đứng đi mà..

Hà Vũ Vi bỗng cầm lấy tay Hàn Mặc kéo lên giường, hai mắt mở ra long lanh như một đứa trẻ con nhìn Hàn Mặc. Hiển nhiên là bị say không nhẹ.

Hàn Mặc bị kéo lên giường hơi bất ngờ. Nhìn Hà Vũ Vi ngồi bên cạnh nhìn mình quần áo còn xếp xộc hờ ra một mảng trắng trước ngực. Lửa nóng trong người Hàn Mặc bốc lên thật muốn làm ngay Hà Vũ Vi.

- Hàn Mặc à..anh rất giỏi đó...toàn làm những chuyện... không ai ngờ tới..

Hà Vũ Vi vuốt ve ngực của Hàn Mặc nói.

- Vì tí đừng làm thế nữa nếu không em không nhận được nữa đâu.

Hàn Mặc nói ra.

- Khanh khách không nhận được sao tới đây...

Hà Vũ Vi nói bằng giọng điệu nũng nịu. Phụ nữ say rượu đúng là hết thuốc chữa mà.

Hàn nghe thấy thế lửa nóng lại bốc lên, đã lâu không chạm vào phụ nữ thêm vừa này đã uống rượu vào Hàn Mặc chịu không nổi dè Hà Vũ Vi xuống bắt đầu hôn lên.

Hà Vũ Vi cũng theo đáp lại Hàn Mặc, hai người cứ thế nồng nhiệt lên.

Hàn Mặc vừa hôn vừa cởi quần áo của Hà Vũ Vi ra. Đập vào mắt Hàn Mặc là một bộ đồ lót màu xanh. Nhìn thân hình lồ lộ đầy đặn của Hà Vũ Vi Hàn Mặc không nhịn được cởi bỏ áo lót của Hà Vũ Vi đi bắt đầu nhào nặn bộ ngực bô sữa này. Hà Vũ Vi bắt đầu rên thành tiếng lên.

Hà Vũ Vi cũng lới hết quần áo Hàn Mặc ra quần lấy người Hàn Mặc. Nhìn thấy cái vật dài to của Hàn Mặc Hà Vũ Vi xấu hổ vội nhắm mắt lại. Hàn Mặc không nhịn được nữa cởi nốt cái quần của Hà Vũ Vi ra.

Hàn Mặc leo lên người của Hà Vũ Vi, nhìn Hà Vũ Vi đang xấu hổ nhắm mắt lại Hàn Mặc hôn lên cái môi của cô hơi dịch thân dưới lên, bắt đầu tiến vào cơ thể của Hà Vũ Vi.

Hà Vũ Vi đau kêu lên một tiếng ôm chặt sau lưng Hàn Mặc, nước mắt của cô đã chảy ra. Trình tiết giữ hơn hai mươi năm giờ đã bị phá do chính một học sinh của mình. Hà Vũ Vi rất hạnh phúc khi chọn người học sinh này của mình.

- Không sao chứ.

Hàn Mặc nhìn Hà Vũ Vi hỏi.

- Không sao đâu cứ tiếp tục đi.

Hà Vũ Vi nhỏ giọng nói ra.

Hàn Mặc bắt đầu chuyển động thân mình theo từng nhịp. Mỗi lần chuyển động Hà Vũ Vi lên rên lên một tiếng nghe rất mê người.

Trong phòng bắt đầu truyền đến tiếng rên rì không ngớt của Hà Vũ Vi, hai người cứ thế triển miên suốt đêm.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Lại Vào Rừng

Sáng hôm sau Hàn Mặc mở mắt ra, nhìn trên giường không có ai chắc Hà Vũ Vi đã dậy.

- Keng, nhiệm vụ hoàn thành. Chúc mừng túc chủ nhân được 10 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x10.

Tiếng của hệ thống vang lên.(chương trước quên không báo nên báo vào chương này)

Nhớ lại cảnh hôm qua cùng với Hà Vũ Vi máu lửa trong người Hàn Mặc lại nóng lên, muốn làm lần nữa.

Hàn Mặc dậy mặc quần áo lại rồi đi ra khỏi phòng ngủ.

- Dậy rồi sao đồ lười, mau vào rửa mặt ra ăn sáng.

Hà Vũ Vi đang ở trong bếp thấy Hàn Mặc đi ra cười nói.

Hàn Mặc mỉm cười đi đến đằng sau ôm lấy Hà Vũ Vi.

- Anh làm gì vậy em đang nấu đồ đồ ra bây giờ.

Hà Vũ Vi đỏ mặt nói ra.

- Vi Vi em đẹp quá.

- Hừ đồ leo mép mau vào nhà vệ sinh đi em để bàn chải mới ở trong rồi đấy.

Hà Vũ Vi đẩy Hàn Mặc ra nấu tiếp. Mặc dù nói thế nhưng trong lòng rất hạnh phúc, ai mà không thích được người mình yêu khen chứ.

Hàn Mặc cười hắc hắc đi vào nhà vệ sinh. Năm phút sau Hàn Mặc đi ra khỏi nhà vệ sinh đi vào bếp. Hai người ngồi xuống bàn bắt đầu ăn cơm.

- Hàn Mặc thi xong rồi anh định làm gì.

Đang ăn Hà Vũ Vi hỏi.

- Anh định vài hôm nữa đi khỏi đây một chuyến.

Hàn Mặc đáp.

- Đừng lo không có chuyện gì đâu anh sẽ về mà.

Thấy Hà Vũ Vi lo lắng Hàn Mặc an ủi. Ăn sáng xong hai người bắt đầu dọn dẹp như một đôi vợ chồng.

- Vi Vi.

Hàn Mặc ôm lấy Hà Vũ Vi.

- Sao vậy.

Hà Vũ Vi hỏi.

- Anh muốn.

Hàn Mặc nói ra.

- Anh là đồ đáng ghét tới hôm qua làm bây giờ vẫn còn đau đây này.

Hà Vũ Vi nói thế đã là ngậm đồng ý.

Hàn Mặc nghe thế vui lên bế Hà Vũ Vi vào phòng. Rất nhanh căn nhà lại truyền đến những tiếng thờ dóc, tiếng rên rì của hai người.

Sau đó một tuần hai người cứ quấn lấy nhau. Trừ lúc ăn và lúc tắm ra hai người đều ở trên giường lăn lộn, lúc không lăn lộn thì ôm lấy nhau hoặc đi ngủ.

Bến tàu.

- Anh không sao đâu sẽ nhanh về thôi mà.

Hàn Mặc ôm Hà Vũ Vi nói.

- Ưm anh cẩn thận đó em sẽ rất nhớ anh.

Hà Vũ Vi trong lòng Hàn Mặc nói trên mặt đã có nước.

- Anh cũng sẽ rất nhớ em. Em về nghỉ đi tàu đến rồi.

Hàn Mặc nói rồi buông Hà Vũ Vi ra.

Hà Vũ Vi bỗng ngẩng đầu lên hôn vào môi Hàn Mặc, Hàn Mặc cũng nhiệt tình đáp lại.

Hôn xong Hà Vũ Vi buông Hàn Mặc ra. Hàn Mặc hôn thêm vào trán của Hà Vũ Vi một cái rồi quay người lên tàu.

Nhìn thấy Hàn Mặc đã đi Hà Vũ Vi đứng đấy nhìn theo con tàu chạy cho đến khi đã khuất tầm mắt rồi mới quay lại đi về nhà.

...

Lần này Hàn Mặc không đi tìm linh mạch ở dãy Himalaya nữa mà chuyển sang vùng Vũ Lăng Nguyên.

Theo như Hàn Mặc tìm hiểu chỗ này là khu vực rừng nguyên sinh được bảo tồn. Khu vực này sẽ có nhiều linh mạch nên Hàn Mặc quyết định đi vào tìm kiếm.

Xe chạy từ sáng đến chiều tối cuối cùng cũng đến. Hàn không xuống ga mà lại nhảy giữa đường.

Khu vực Vũ Lăng Nguyên bây giờ đã thành khu du lịch nên muốn vào thì phải có sự đồng ý nhưng Hàn Mặc không rảnh như vậy quyết định đi vòng vào.

Sau hơn một giờ đi bộ Hàn Mặc đã đến ven của Vũ Lăng Nguyên. Nhìn sắc trời đã tối Hàn Mặc quyết định qua đêm ở chỗ này.

Hàn Mặc bắt đầu đi tìm kiếm thức ăn. Một lúc sau trên tay của Hàn Mặc đã cầm một con gà rừng và hai con sóc. Hàn Mặc đi tìm một con suối nhỏ rồi làm sạch.

Làm sạch xong Hàn Mặc đi tìm mấy cây củi khô đặt lên nhau rồi ném một hỏa cầu vào. Hàn Mặc cầm một cành gậy gọt nhọn xuyên qua con gà rừng và hai con sóc rồi cho lên nướng.

Ba mươi phút sau thịt đã chín Hàn Mặc bắt đầu ăn. Mười phút sau ăn xong Hàn Mặc nhảy lên một cành cây to ngồi xuống bắt đầu vận công tu luyện.

Sáng hôm sau Hàn Mặc đành chỉ tu luyện thu dọn đồ bắt đầu đi vào sâu trong tìm kiếm linh mạch.

Một tuần sau đó suốt chặng đường Hàn Mặc không tìm thấy bất kì một linh mạch nào cái này làm Hàn Mặc khá thất vọng.

Hàn Mặc quyết định đi về phía có thung lũng tìm kiếm. Nửa ngày sau Hàn Mặc đã đến được một thung lũng. Hàn Mặc quyết định leo xuống.

- Chủ nhân phát hiện có linh mạch sau thác nước.

Hàn Mặc đã leo được xuống nhưng người đã bị bắn không ít nên đến gần bờ suối rửa đi.

Nghe thấy hệ thống báo Hàn Mặc phấn khởi lên chạy nhanh qua thác nước đầu nguồn.

- Ở sau thác sao chắc sau thác sẽ có hang động.

Hàn Mặc nói rồi tìm kiếm cách vào. Đến gần nhìn kĩ Hàn Mặc thấy sau thác đúng là có hang động. Hàn Mặc men theo vách đi vào.

- Aiz ướt hết rồi.

Hàn Mặc đã đi được vào hang động nhưng vì phải xuyên qua dòng nước lên Hàn Mặc đã bị ướt hết người.

- Mặc kệ linh mạch quan trọng hơn.

Hàn Mặc nói rồi chạy vào sâu trong hang động.

Chạy được mười phút Hàn Mặc vẫn không cảm thấy có linh khí không khỏi thăm thán hang động này sâu. Chạy tiếp năm phút Hàn Mặc cuối cùng cũng cảm thấy có linh khí biết là linh mạch đã gần rồi tăng tốc lên.

Một lúc sau Hàn Mặc đã thấy được linh mạch. Không do dự ngồi xuống bên cạnh tự mình tu luyện.

"Oanh" một tiếng tu vi của Hàn Mặc đã đột phá Trúc Cơ tầng bốn nhưng Âm Dương Thần Quyết vẫn không có đột phá. Hàn Mặc hơi thất vọng.

Nhìn linh mạch đã cạn Hàn Mặc đứng dậy rời khỏi chỗ này.

- Chủ nhân ở đây còn đường ra khác.

Bỗng lúc này Tiểu Linh nói ra.

- Vậy sao Tiểu Linh ở chỗ nào vậy.

Hàn Mặc hỏi.

- Chủ nhân người cứ rẽ trái rồi đi thẳng.

Tiểu Linh đáp.

Hàn Mặc rẽ trái bắt đầu chạy. Bây giờ chỉ muốn rời khỏi đây tìm đồ ăn, không biết đã mấy ngày rồi nhưng Hàn Mặc đã đói gần chết rồi. Phải lên Kim Đan mới thay thế linh khí bằng thức ăn được cái này làm Hàn Mặc hơi ảo não.

Chạy hơn năm phút hang động đã trở lên dốc đi lên, Hàn Mặc biết đã gần ra rồi. Quả nhiên Hàn Mặc đã thấy có ánh sáng ở phía trước.

Nhìn xung quanh Hàn Mặc thấy chỗ này là một sườn núi mà không phải hang động. Quay lại nhìn hang động Hàn Mặc nghĩ hang động này đúng là quá dài, từ dưới thung lũng mà xiên lên hẳn một ngọn núi.

"Đoàng " một tiếng, có súng từ xa. Hàn Mặc thấy lạ trong sâu thể này mà cũng có người sao.Hàn Mặc đi qua xem.

....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Cứu Người

Hàn Mặc chạy theo hướng có tiếng súng khoảng hai trăm mét thấy có hai con hổ đang tiến đến gần sáu người.

Bốn người đàn ông và hai người phụ nữ trong rất trẻ tầm 17-18 tuổi.

Trên tay một người đàn ông khoảng 40 tuổi đang cầm một khẩu súng chĩa vào con hổ còn mấy người kia đứng hết sở sau người đàn ông này thần sắc hoảng sợ.

Hàn Mặc thấy cảnh này đi thẳng ra. Thấy có tiếng động ở phía sau hai con hổ quay đầu lại. Người đàn ông nhìn thấy Hàn Mặc hơi sững sờ không ngờ trong khu rừng này lại còn có người khác ngoài bọn họ.

- Huỳnh đệ chạy mau a không hai con hổ này sẽ ăn thịt cậu đấy.

Người đàn ông hô to lên báo Hàn Mặc chạy đi. Hàn Mặc làm như không nghe thấy vẫn cứ bước đến.

- Huỳnh đệ chạy mau a.

Người đàn ông thấy Hàn Mặc vẫn tiến đến hô to. Tên này bị ngốc sao có hai con hổ ở trước mặt mà dám đi tới.

Một con hổ bỗng quay lại lao thẳng đến chỗ Hàn Mặc. Hàn Mặc cười lạnh nhắc chân phải lên đá ra một cước nhanh như gió, con hổ lập tức bay đập vào một cái cây không nhúc nhích.

Con hổ kia gằm lên cũng lao đến chỗ của Hàn Mặc. Hàn Mặc lại tung ra một cước con hổ còn lại cũng cùng kết quả nằm chồng lên con hổ kia.

Mấy người kia trợn tròn mắt. Đây là con người sao sao lại lợi hại đến vậy. Cho dù không tin nhưng đã xảy ra ở trước mắt nên không thể không tin.

- Huỳnh..huỳnh đệ cảm ơn đã cứu giúp.

Tên đàn ông cảm sung nói ra.

- Không có gì tiện tay thôi.

Hàn Mặc nói xong quay người đi.

- Đợi..đợi đã.

Một cô gái bỗng gọi Hàn Mặc lại.

- Có chuyện gì vậy.

Hàn Mặc quay lại hỏi.

- Tôi là Dương Cẩm Linh, người của Dương gia ở kinh thành. Nếu anh đến kinh thành hãy đến Dương gia tôi sẽ cảm ơn anh.

Cô gái nói ra.

Hàn Mặc hơi bất ngờ không ngờ cô gái này lại là người của một trong ngũ đại gia tộc ở kinh thành, thế cũng tốt.

- Được tôi nhất định sẽ ghé qua Dương gia.

Hàn Mặc nói rồi đi mất.

- Tiểu thư đây là...

Một tên đàn ông tiến đến bên cạnh cô gái nói.

- Người này võ nghệ giỏi như vậy mà ở trong rừng chắc chắn là đệ tử của cao nhân nào đó ở ẩn. Người như thế này chúng ta không thể bỏ qua được.

Dương Cẩm Linh nói ra.

Hàn Mặc không biết mình đã bị hiểu lầm thành một đệ tử của cao nhân ở ẩn nào đó. Bây giờ Hàn Mặc đang chuyển hướng về phía khác để tìm linh mạch.

Một tháng sau đó Hàn Mặc tìm được tổng cộng thêm bốn linh mạch, tu vi tăng lên đến Trúc Cơ tầng bảy đình phong thiếu chút nữa là lên Trúc Cơ tầng tám. Hàn Mặc tính đã đến lúc đi lên đại học kinh thành nên rời khỏi khu rừng đi về Ninh Hải.

- Hàn Mặc anh đang ở đâu vậy em nhớ anh.

Hà Vũ Vi cầm bảng điểm của Hàn Mặc ngẩn ngơ nhìn ra cửa sổ nói.

- Anh đúng là quái vật mà được tổng 892 điểm lận cao nhất cả thành phố rồi kém chút nữa là được max điểm. Người đứng thứ hai mới được có 822 điểm đúng là chênh lệch quá lớn. Hàn Mặc anh đang ở đâu vậy.

Hà Vũ Vi nhìn vào bảng điểm của Hàn Mặc nói.

- Cộc..cộc..cộc..

Bỗng lúc này phòng làm việc của Hà Vũ Vi có tiếng gõ cửa. Hà Vũ Vi vội sửa lại người mình.

- Mời vào.

Chỉ mấy một tên giáo viên khoảng hai sáu hai bảy tuổi đi vào, trên tay còn cầm theo một bó hoa hồng. Trên người mặc một bộ vest màu đen mím cười đi đến chỗ Hà Vũ Vi.

- Vi vi bó hoa này anh tặng em xin em nhận lấy.

Tên nam tử này nói ra.

- Ông lão sư đây là trưởng học xin anh cư xử cho đúng cách.

Hà Vũ Vi nhìn tên này bằng ánh mắt chán ghét nói ra.

- Vậy được rồi Hà lão sư xin cô hãy nhận lấy bó hoa này.

Tên giáo sư họ Uông này không nhận ra ánh mắt chán ghét của Hà Vũ Vi vẫn cứ đưa bó hoa đến.

Hàn Vũ Vi nhận lấy bó hoa dù gì cũng đã là đồng nghiệp hơn hai năm không thể không cho mặt mũi được.

- Cảm ơn anh Uông lão sư, không còn chuyện gì nữa mời anh về cho tôi còn phải làm việc.

- Hà lão sư cô tôi mời cô ăn bữa tối được không. Tuần sau tôi sẽ phải rời khỏi trường này rồi coi như là để tạm biệt tôi đi.

Nghe Hà Vũ Vi nói thế tên này vẫn không có chút tức giận vẫn mím cười nói ra.

- Được.

Hà Vũ Vi suy nghĩ một chút rồi vẫn đồng ý.

- Vậy Hà lão sư bây giờ chúng ta đi luôn đi xe tôi đã để ở cổng trường rồi.

Nghe Hà Vũ Vi đồng ý tên này vui mừng vội cười nói ra.

- Anh xuống trước đi tôi thu dọn một chút rồi xuống ngay.

Hà Vũ Vi nói ra.

- Được tôi chờ cô ở dưới.

Tên giáo sư họ Ưông nói rồi ra khỏi phòng. Trên mặt hiện lên một nụ cười quái dị.

- Hắc hắc con điểm còn định giờ trò cao ngạo trước mặt sao tao. Tối nay ta sẽ để người cầu xin ta ở trên giường.

Hà Vũ Vi cho một ít đồ trang điểm kèm theo bảng điểm của Hàn Mặc vào túi rồi đi ra khỏi phòng.

- Hà lão sư mời lên xe.

Thấy Hà Vũ Vi đi xuống tên giáo sư họ Ưông vội mở cửa xe mời Hà Vũ Vi vào ngồi. Hà Vũ Vi không nói gì ngồi vào trong xe. Tên này cũng ngồi sang bên cạnh khởi động xe chạy đi.

Sau 10 phút tên giáo sư họ Ưông lái xe đến một nhà hàng. Cất xe tên này cùng Hà Vũ Vi đi vào nhà hàng.

- Chào hai vị, hai vị là đi chung sao.

Một tên nam phục vụ tiến đến chào hỏi.

- Đúng vậy chúng tôi đi hai người.

Tên giáo sư họ Ưông nói ra.

- Vậy mời hai vị qua nền này.

Hà Vũ Vi và tên giáo sư họ Ưông đi theo tên phục vụ đến một cái bàn ngồi xuống.

- Hà lão sư cô muốn ăn gì cứ gọi hôm nay tôi mời.

Tên giáo sư họ Ưông nhìn Hà Vũ Vi nói ra.

- Được.

Hà Vũ Vi gọi mấy món giá bình thường rồi đưa thực cho tên nhân viên phục vụ. Tên giáo sư họ Ưông cũng gọi một món rồi đưa thực đơn cho phục vụ. Lúc đưa còn nháy mắt một cái, tên nhân viên gật đầu biểu thị đã hiểu.

Hà Vũ Vi không biết mình đã rơi vào bẫy của tên giáo sư họ Ưông.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Hà Vũ Vi Hạnh Phúc

- Hà lão sư mời.

Ưông Bằng rót cho Hà Vũ Vi một ly rượu.

- Tôi không uống được rượu xin thứ lỗi Ưông giáo sư.

Hà Vũ Vi đẩy ly rượu nói ra.

- Không sao chỉ một ngụm thôi coi như nể mặt tôi đi.

Tên Ưông Bằng mỉm cười nói ra.

- Vậy được.

Hà Vũ Vi cầm ly rượu lên nhấp một ngụm nhỏ rồi đặt lại xuống bàn.

Nhìn thấy Hà Vũ Vi đã uống rượu Ưông Hàn nở một nụ cười tà ác.

Một lúc sau Hà Vũ Vi lay lay cái trán vài lần.

- Hà lão sư cô bị sao vậy.

Ưông Hàn ra vẻ quan tâm hỏi.

- Tôi không có việc gì chỉ chóng mặt một chút thôi.

Hà Vũ Vi nói ra. Nhưng lại từ từ gục xuống bàn.

- Hà lão sư... Hà lão sư..

Ưông Hàn gọi mấy tiếng không thấy Hà Vũ Vi phản ứng cười rộ lên.

- Ưông Bằng anh lại vỡ được cực phẩm nha.

Tên phục vụ vừa nãy đi đến nói. Chuyện này đã không phải là lần một lần hai.

- Ha ha bình thường thôi. Anh chuẩn bị cho tôi một phòng ở trên, vui vẻ xong tôi sẽ gọi anh lên.

Ưông Hàn nói ra.

- Được thôi.

Tên phục vụ cười nói.

Một lúc sau Hà Vũ Vi đã được đưa vào một căn phòng. Ưông Bằng đặt Hà Vũ Vi xuống giường rồi vào phòng tắm.

Một lúc sau Ưông Bằng đi ra trên người chỉ quần một chiếc khăn.

- Hà lão sư ta đến đây..

Nhìn thân hình nóng bỏng của Hà Vũ Vi trên giường Ưông Bằng không nhịn được tiến đến muốn cởi đồ của Hà Vũ Vi ra.

- Mày còn tiến thêm bước nữa tao sẽ giết mày.

Nghe thấy có người ở phía sau Ưông Bằng giật mình quay lại. Khi thấy người đứng là Hàn Mặc Ưông Bằng bớt sợ đi.

- Tiểu tử ngươi là ai, sao mày vào được đây?

- Tao là Hàn Mặc bạn trai của cô ấy. Còn tao vào đây bằng cách nào mày không cần biết.

Nói rồi Hàn Mặc nhấc chân đá vào giữa háng của lên này. Hàn Mặc về đến nhà Hà Vũ Vi không thấy đâu, sang trường cũng không tìm được Hàn Mặc đành phải dùng thần thức để tìm kiếm. Khi thấy Hà Vũ Vi bị đặt trong phòng này Hàn Mặc hiểu là chuyện gì xảy ra. Tức giận Hàn Mặc dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến.

- a...a...a...a.

Ưông Bằng gục xuống sàn ôm phần dưới la to. Phát đá này của Hàn Mặc chắc chắn đã đoạn tử tuyệt tôn của tên này.

- Mày ôn ào quá đó.

Hàn Mặc đá thêm một cước, tên này đau quá ngất luôn. Hàn Mặc muốn giết luôn tên này nhưng nếu làm thế sẽ bị cảnh sát bắt khá phiền phức nên chỉ đánh phé chân giữa của tên này.

- May mà về kịp nếu không thì...

Nhìn Hà Vũ Vi nằm trên giường Hàn Mặc lăm bằm.

Hàn Mặc bế Hà Vũ Vi lên rồi nhảy ra cửa sổ chạy về nhà của Hà Vũ Vi.

Đặt Hà Vũ Vi lên giường Hàn Mặc cũng leo lên theo. Ôm Hà Vũ Vi đang ngủ vào lòng Hàn Mặc cũng nhắm mắt ngủ.

Sáng hôm sau Hà Vũ Vi tỉnh dậy lắc lắc cái đầu hiển nhiên vẫn bị choáng. Nhớ lại chuyện hôm qua Hà Vũ Vi hoảng hốt vội xem cơ thể mình. Không thấy có dấu hiệu bị cời ra Hà Vũ Vi thở phào.

Bất đầu quan sát xung quanh Hà Vũ Vi cảm thấy quen thuộc.

- Đây không phải là phòng của mình sao. Sao mình lại ở nhà được? Là ai đưa mình về đây.

Hà Vũ Vi nhận ra đây là phòng mình cảm thấy kì quái sao lại về nhà được, muốn đứng dậy rời giường. Hà Vũ Vi cảm thấy gì đó quay sang bên.

- Đần ông! sao lại có đần ông trong phòng mình chẳng lẽ...

Nhìn thấy Hàn Mặc Hà Vũ Vi không nhận ra do bị chặn che lại tưởng là tên đần ông nào đó. Hà Vũ Vi hoảng hốt.

- Người này sao lại có chút quen thuộc.

Nhìn kĩ Hà Vũ Vi thấy có chút quen thuộc. Lấy tay kéo chân ra. Khi nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc mà mình vẫn mong chờ hàng ngày Hà Vũ Vi đứng hình mắt nhắm gầy.

Nước mắt không nhịn được trào ra Hà Vũ Vi lao đến ôm gấu gao lấy Hàn Mặc vẫn đang ngủ khòic rống lên.

- Vi vi à để cho anh ngủ một chút nữa đi.

Hàn Mặc Nhìn Hà Vũ Vi đang ôm chặt mình cười nói ra.

- Đồ đáng ghét nhà anh. ồ.. ồ.. sao bây giờ mới về..ồ..ồ..hại người ta nhớ anh muốn chết...ồ..ồ..

Hà Vũ Vi vừa khóc vừa oán trách Hàn Mặc tay còn đập vào ngực Hàn Mặc.

- Xin lỗi Vi Vi, anh về rồi đây.

Hàn Mặc vuốt ve mái tóc của Hà Vũ Vi nói ra.cứ

Mười phút sau Hà Vũ Vi mới khóc xong coi như đã trút hết những nỗi khổ trong gần hai tháng lên người Hàn Mặc.

- Đồ xấu xa.

Hà Vũ Vi nhìn Hàn Mặc nói, hai mắt đang đỏ chót.

- Anh xin lỗi.

Hàn Mặc ôm Hà Vũ Vi vào lòng. Hà Vũ Vi cũng vòng tay ra sau lưng Hàn Mặc ôm lấy.

- Em đi nấu đồ ăn sáng đây.

Ôm thỏa mãn Hà Vũ Vi bỏ Hàn Mặc ra muốn đi nấu đồ ăn sáng.

Hai người rời khỏi giường vào phòng vệ sinh đánh răng rửa mặt rồi vào bếp. Hai người bắt đầu cùng nhau nấu ăn.

Ba mươi phút sau một bàn đầy đồ ăn đã được nấu xong. Nói là nấu đồ ăn sáng mà trên bàn có tận mấy món lặt. Hai người cầm đũa bắt lên bắt đầu ăn.

- Vi Vi của anh đúng là nấu ăn ngon nhất trên đời mà.

Hàn Mặc nói ra.

- Hừ đồ lèo mếp, ăn đi.

Hà Vũ Vi gấp một miếng thịt vào bát Hàn Mặc nói.

- Điểm thi lần này của anh thế nào? Đứng đầu chứ?

Hàn Mặc nhìn Hà Vũ Vi nói ra.

- Ừm, anh đúng là không phải người mà thiếu chút nữa là được max điểm rồi.

Hà Vũ Vi nhìn Hàn Mặc bằng ánh mắt như nhìn cái gì đó không phải người nói ra.

- Chồng của em phải gọi như thế chứ.

Hàn Mặc cười ha ha nói ra.

- keng: chúc mừng chủ nhân nhận được danh hiệu " Học Bá ". Nhận được 100 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x100.

Tiếng của hệ thống vang lên.

- What? Cái gì vậy Tiểu Linh thi đứng đầu cũng được điểm nhiệm vụ sao? Tại sao trước kia lại không có?

Hàn Mặc mộng bức không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Chủ nhân, người đạt được một thành tựu hay làm một việc tốt gì đó sẽ được thưởng đó. Cái này thì tu vi của người tăng lên thì mới mở khóa được. Tu vi của người càng cao thì sẽ mở khóa được nhiều cái nữa. Người có thể thay cái này bằng làm nhiệm vụ.

Tiểu Linh đáp.

- Thì ra là vậy

Hàn Mặc đã hiểu là có chuyện gì.

- Hừ.

Hà Vũ Vi nghe thấy thế đỏ mặt.

- Các thủ tục nhập học trên kinh thành em đã làm xong hết rồi anh chỉ cần cầm mấy thứ đồ đến trường học là được. Vì anh lần này điểm cao quá nên họ rất hoan nghênh, thủ tục cũng rất nhanh được hoàn thành.

Hà Vũ Vi nói ra.

- Vậy sao vất vả cho em rồi.

Hàn Mặc nói ra.

- Không có gì đây là việc em phải làm mà.

Hà Vũ Vi nói ra.

- Vi Vi em nghỉ dạy học đi lên kinh thành cùng anh.

Hàn Mặc nhìn Hà Vũ Vi nói ra.

- Em cũng muốn nghỉ để đi cùng anh lắm nhưng lên kinh thành thì lấy đâu ra tiền để sống. Muốn kiếm việc làm không phải việc dễ.

Hà Vũ Vi bắt đầu dĩ nói ra.

- Em xem

Hàn Mặc cười cầm điện thoại cho Hà Vũ Vi xem

Hà Vũ Vi nhìn vào điện thoại tròn to mắt.

- Hai...hai...hai mươi ức.

Hà Vũ Vi nhìn thấy số tiền sợ choáng.

- Hàn Mặc anh lấy đâu ra nhiều tiền vậy.

- Hắc hắc người ta cho đó.

Hàn Mặc nói ra. Không thể nói cho Hà Vũ Vi là đi cướp được nếu biết cô ấy sẽ phản ứng thế nào.

- Hừ không nói thì thôi. Được em sẽ nghỉ dạy học đi cùng anh vậy. Anh đi tới đâu em sẽ cùng anh đi tới đó mãi mãi không xa rời.

Hà Vũ Vi nhìn Hàn Mặc nói ra. Trên mặt còn hiện lên nụ cười hạnh phúc. Hàn Mặc ôm Hà Vũ Vi vai lỏng.

- Anh cũng vậy.

Nếu để cho Chu Giai biết Hàn Mặc đã có bạn gái mới thì không biết cô sẽ phản ứng thế nào.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Sân Bay

Ăn sáng xong hai người tách ra. Hàn Mặc về nhà của mình để thu dọn đồ đạc. Hà Vũ Vi thì quay về trường từ chức dưới sự tiếc nuối của các giáo viên nam bao gồm cả lão già hiệu trưởng.

- Hà lão sư sao cô lại từ chức vậy?

Một tên giáo sư giáo viên nam hỏi. Tất cả giáo viên nam đều đứng ở cổng trường đưa tiễn Hà Vũ Vi.

- Tôi về để làm chức trách của một người vợ.

Hà Vũ Vi hạnh phúc nói ra.

- Cái gì.

Tất cả giáo viên nam đều sửng sốt không tin vào lỗ tai của mình. Nữ đồng nghiệp mà bọn họ thầm mến đã có chồng. Đợi tất cả phản ứng lại thì Hà Vũ Vi đã lên xe đi mất.

- Xong rồi sao.

Thấy Hà Vũ Vi ôm một cái thùng về Hàn Mặc hỏi.

- Ừm xong rồi,bây giờ phải dọn mấy thứ đồ quan trọng ở nhà này nữa thôi.

Hà Vũ Vi mỉm cười nói ra.

Thế là hai người bắt đầu dọn dẹp lấy những đồ cần thiết cho vào vali mang đi.

Dọn dẹp xong Hàn Mặc ngồi trên ghế nghỉ còn Hà Vũ Vi ở trong bếp nấu cơm. Nói là nghỉ ngơi nhưng Hàn Mặc chẳng thấy mệt tí nào mà chỉ thấy chán. Tu vi đã là Trúc Cơ dọn dẹp mấy thứ này không đáng một phần sức lực.

- Vào ăn cơm đi Hàn Mặc.

Tiếng của Hà Vũ Vi vang lên từ trong bếp ra. Hàn Mặc đứng dậy đi vào bếp. Hai người ngồi xuống bắt đầu ăn.

- Vi vi.

Ăn xong Hàn Mặc gọi Hà Vũ Vi.

- Sao vậy...a..

Còn chưa nói hết câu Hà Vũ Vi đã bị Hàn Mặc ôm lấy mang vào phòng đặt lên giường.

- Đồ lưu manh nhà anh..

Hà Vũ Vi đỏ mặt nói, bắt đầu tự cởi quần áo của mình.

Rất nhanh căn phòng truyền đến những tiếng rên rỉ của Hà Vũ Vi. Hai người cứ vận động cả buổi chiều cho đến đêm kiệt sức mới đi ngủ.

....

- Đồ mèo lười dậy đi nào còn phải đi ra sân bay nữa.

Sáng hôm sau dậy đã là bảy giờ, chuyến bay của hai người chín giờ là bắt đầu cất cánh.

- Một quá, tại anh cả đấy.

Hà Vũ Vi đỏ mặt nói.

- Thế hôm qua ai lúc ngừng lại đòi tiếp a.

Hàn Mặc nhìn Hà Vũ Vi cười cười nói ra

- Đồ lưu manh đừng nói nữa dậy đánh răng rửa mặt rồi ra sân bay.

Hà Vũ Vi mặt đỏ tới tận mang tai vội dậy trước.

Hàn Mặc cười ha ha.

Mười phút sau hai người rời khỏi căn nhà, trên tay mỗi người còn kéo theo một cái vali. Gọi một chiếc taxi hai người ngồi vào, đích đến là sân bay nhưng ghé vào một quán ăn ăn sáng trước.

Hon một tiếng sau hai người đã đến sân bay. Cách giờ xuất phát còn ba mươi phút nữa nên hai người phải ngồi chờ.

- Nhộn nhịp thật đó.

Hà Vũ Vi nhìn xung quanh nói ra.

- Sân bay mà đâu trách được.

Hàn Mặc nói ra.

- A..anh xem Hàn Mặc bên đó sao đông người vậy.

Hàn Mặc nhìn theo hướng Hà Vũ Vi chỉ nhìn sang quả nhiên thấy một đám người vây quanh một chỗ.

Hàn Mặc thả thần thức ra chỉ thấy một đám người mặc đồ đen đang chặn thành một vòng tròn ở giữa có một ông lão đang nằm đó còn có mấy tên bác sĩ. Chắc hẳn ông lão này đột nhiên ngã bệnh ở chỗ này.

- Gia thế của ông lão này ông không đơn giản.

Nhìn mấy tên vệ sĩ Hàn Mặc thấy tên nào cũng giấu một khẩu súng lục trong người. Mấy tên bác sĩ còn là bác sĩ riêng trông mấy tên này rất thành thạo chắc là đã làm việc lâu năm.

Bên cạnh còn đứng một đôi vợ chồng trung niên hai người đang rất lo lắng sốt ruột. Nhìn đồ hai người này mặc ít nhất cũng phải đến mấy chục vạn.

Hàn Mặc nhìn vào người ông lão đang nằm thấy có một chỗ máu đang bị tụ lại ảnh hưởng đến tim nếu không kịp chữa trị ngay là sẽ chết, bây giờ mà đợi xe cứu thương đến chờ đi bệnh viện còn phải vào chụp xquang tìm chỗ bị thương nữa thì ông lão này đã chết lâu rồi.

Hàn Mặc lắc đầu rồi thần thức đi.

- Gia chủ của Long gia cứ thế chết đi ư.

Người phụ nữ trung niên đứng bên cạnh nói.

- Long gia chẳng lẽ là Long gia kinh thành.

Hàn Mặc dừng thần thức lại, trong đầu lóe lên một ý.

- Tiểu Linh có cách nào không.

Hàn Mặc nói trong đầu.

- Hệ thống không thể chữa cho người khác ngoài chủ nhân.Chủ nhân người có thể học cách chữa bằng sách của hệ thống rồi chính mình ra chữa được.

Mới đầu Hàn Mặc nghe thế hơi thất vọng nhưng đến câu cuối của Tiểu Linh làm Hàn Mặc hưng phấn lên.

- Vậy Tiểu Linh dùng cách chữa nào là thích hợp.

Hàn Mặc hỏi

- Tiểu Linh đề nghị người dùng châm cứu. Hệ thống đề cử cho người bộ Hoan Hóa Băng Châm, giá trị 50 điểm nhiệm vụ.

Tiểu Linh đáp.

- Mua ngay Tiểu Linh.

- Keng chúng mừng tức chủ nhận được Hoan Hóa Băng Châm phải chăng sử dụng?

- Sử dụng.

Hàn Mặc thấy một loạt các cách thi châm tràn vào não mình. Bây giờ Hàn Mặc đã ngang với một bác sĩ hàng đầu của Hoa Hạ.

- Em ở đây anh qua đó xem chút.

Hàn Mặc nói rồi đứng dậy đi ra chỗ đám người.

- Tiên sinh mời dừng bước.

Một tên vệ sĩ ngăn Hàn Mặc lại.

- Tôi là bác sĩ nếu muốn cứu ông ấy thì để cho tôi vào.

Hàn Mặc nói ra.

- Tiền sinh mời ngài đi cho.

Tên vệ sĩ thấy Hàn Mặc tuổi còn trẻ cho dù là bác sĩ cũng không có tài năng mấy huống chi bên này đã có mấy bác sĩ tay nghề lão luyện.

Hàn Mặc tức giận mấy tên vệ sĩ này lại dám làm hồng mục đích của mình.

- Tránh ra.

Hàn Mặc đẩy tên vệ sĩ này ra. Tên vệ sĩ này bị đẩy ra sau thò tay ngay vào trong áo lấy súng ra chỉ vào Hàn Mặc, mấy tên khác cũng như vậy.

Những người xung quanh bị dọa sợ lui về phía sau.

- Đứng yên giờ hai tay lên.

Tên vệ sĩ quát.

Nhìn mấy tên này cầm súng chĩa vào mình Hàn Mặc cười lạnh. Hàn Mặc động.

Thấy Hàn Mặc biết mất tên vệ sĩ vừa bị đẩy sững sờ chưa kịp phản ứng thì trước mặt lóe lên một bóng người đánh tên này ngất đi. Tất cả mấy tên vệ sĩ khác cũng vậy.

Hàn Mặc đi đến chỗ ông lão.

- Đứng lại cậu muốn làm gì.

Đôi phụ vợ chồng trung niên đứng ra cản.

....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 44: Đến Kinh Thành

Hàn Mặc không nói gì lóe một cái xuất hiện sau lưng đôi vợ chồng này đi đến chỗ ông lão.

Hàn Mặc lấy một bộ kim châm từ trong hệ thống ra.

- Đứng lại nếu không chúng tôi sẽ báo cảnh sát.

Mấy tên bác sĩ thấy Hàn Mặc cầm kim châm ra sợ Hàn Mặc giết ông lão này.

Hàn Mặc vẫn mặc kệ rút ra một cây kim đi đến. Mấy tên bác sĩ đứng dậy cản Hàn Mặc nhưng bị Hàn Mặc đánh cho vào cái không dám lên nữa.

Hàn Mặc đi đến cạnh ông lão đang nằm quỳ một chân xuống, cởi áo ra. Dùng thần thức Hàn Mặc tìm nơi bị tắc nghẽn vận chuyển Hoan Hóa Băng Châm nhắm vào chỗ đó rồi truyền chân khí vào.

Một lúc sau Hàn Mặc rút kim châm ra đứng dậy.

- Cậu đứng yên đó tôi sẽ báo cảnh sát.

Người đàn ông trung niên quát lên.

- Lâm cản.

Bỗng lúc này có một tiếng nói già mà uy nghiêm vang lên.

Chỉ thấy ông lão nằm dưới đất đã từ từ ngồi dậy.

- Cha à cha không sao chứ.

- Long lão..

Người phụ nữ trung niên và mấy tên bác sĩ vội tới đỡ ông lão dậy.

- Ta không sao.

Ông lão nói ra.

- Vị tiểu huynh đệ này cảm ơn đã cứu lão già này một mạng. Không biết quý tính đại danh của cậu là?

Ông lão quay ra mỉm cười nói với Hàn Mặc.

- Ngài khách khí rồi, cứ gọi tôi là Hàn Mặc là được.

Hàn Mặc nói ra.

- Được vậy Hàn tiểu huynh đệ nhìn cậu thế này chắc là đang lên kinh thành nhỉ?

Ông lão hỏi.

- Đúng vậy tôi lên kinh thành học đại học.

Hàn Mặc đáp.

- Vậy tiểu huynh đệ nếu có thời gian hãy ghé qua nhà ông lão này tôi sẽ cảm tạ cậu xứng đáng.

Ông lão nói rồi đưa địa chỉ cho Hàn Mặc.

- Được cảm ơn Long lão nhất định tôi sẽ ghé qua.

- Ha ha được ta chờ cậu.

Nói xong Hàn Mặc quay về chỗ Hà Vũ Vi.

- Long lão ngài làm vậy có ổn không, tên này có vẻ như là người tu tiên.

Một tên hộ vệ đã tỉnh lại tiến lên nói.

- Không sao đâu, nếu là người tu tiên thì càng tốt chúng ta sẽ kéo cậu ta về bên này. Cậu bé này rất không đơn giản y thuật của cậu ta rất lợi hại, cậu bé này chỉ dùng một cây châm mà đã bức căn bệnh của ta ổn định lại rồi.

Long lão nhìn bóng lưng của Hàn Mặc hít một hơi nói ra.

Mấy người bên cạnh sống sờ sờ bấy giờ mới nhớ đến Hàn Mặc chỉ dùng có một cây châm đã chữa được cho Long lão, phải biết căn bệnh này tất cả bệnh viện đều bó tay. Muốn chữa ít nhất phải cần người trong nơi đó mà Long gia muốn mời người trong đó thì cũng phải trả một cái giá thật lớn.

...

- Keng, chúc mừng chủ nhân đã làm việc tốt cứu sống một mạng người. Nhân được 10 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x10.

Tiếng của hệ thống vang lên.

- Bên kia có chuyện gì vậy?

Thấy Hàn Mặc về Hà Vũ Vi hỏi.

- Không có gì chỉ là một ông lão bệnh cũ tái phát thôi bây giờ đã cứu được rồi. Đi chúng ta lên máy bay thôi đến giờ bay rồi.

Hàn Mặc nói ra. Hà Vũ Vi gật đầu đi theo.

...

Kinh thành cũng không xa lắm, máy bay bay hai giờ đồng hồ là đã đến nơi.

- Ừm...Ngồi máy bay đúng là mệt thật.

Ra khỏi sân bay Hà Vũ Vi vươn vai lên vì mệt.

- Đi kiểm cái gì bỏ vào bụng đã bấy giờ gần giữa trưa rồi.

Hàn Mặc nói nói ra.

- Ừm đi thôi, bên kia có taxi kìa.

Hà Vũ Vi lôi kéo Hàn Mặc đến một chiếc taxi ngồi vào rồi bảo tài xế đến một nhà hàng gần nhất.

Sau năm phút xe đã đứng trước cửa một nhà hàng. Hà Vũ Vi và Hàn Mặc trả tiền rồi đi vào.

Đi vào cửa hàng vô số ánh mắt của nam nhân tập trung đến hai người, phải nói là tập trung đến Hà Vũ Vi bên cạnh Hàn Mặc. Vì trời nóng nên Hà Vũ Vi đã bỏ bớt áo ra chỉ mặc mỗi cái áo cộc, quần cũng là một chiếc quần dài bó sát người. Mặc như thể đường cong hoàn mỹ cùng với một đôi thỏ ngọc của Hà Vũ Vi hiện ra làm mấy tên nam nhân ngáy đại ra. Ai cũng nhìn Hà Vũ Vi với ánh mắt dâm tà.

Hà Vũ Vi bị nhiều người nhìn nhất thời cảm thấy khó chịu. Hàn Mặc cau mày kéo Hà Vũ Vi tìm một chỗ khuất rồi ngồi xuống.

- Chào hai vị, hai vị muốn dùng gì ạ.

Vừa ngồi xuống một tên nam tử tiến đến đưa thực đơn cho hai người, lúc đưa còn liếc nhìn Hà Vũ Vi vài lần. Hàn Mặc thực sự tức giận nhưng không muốn rắc rối nên nhin xuống.

- Vi vi em ăn gì cứ gọi đi, gọi luôn cho cả anh cũng được

Hàn Mặc nhìn Hà Vũ Vi nói ra.

- Ừm..

Hà Vũ Vi chỉ mấy món rồi đưa thực đơn cho tên nam tử. Biết bạn trai mình lắm tiền Hà Vũ Vi gọi những món ngon nhất của cửa hàng.

- Hai vị xin đợi một lát đồ ăn sẽ được mang lên ngay.

Tên nam tử nói rồi quay đi.

Hai người nói chuyện cười cười mấy câu thì thức ăn đã được mang lên.

Hà Vũ Vi cầm đũa lên ăn ngay.

- Ngon quá..

Ngồi máy bay suốt hai giờ đến giữa trưa Hà Vũ Vi bây giờ đã đói sắp chết.

- Ăn từ từ thôi bà cô của tôi ơi có ai tranh mất đâu.

Nhìn dáng vẻ ăn của Hà Vũ Vi Hàn Mặc cười nói ra.

- Kệ người ta đi đói sắp chết rồi! Anh mà không ăn nhanh là hết đó.

Hà Vũ Vi vừa nhai vừa nói, miệng còn đang phồng lên.

Hàn Mặc buồn cười không ngờ Hà Vũ Vi cũng có khía cạnh như thế này.

Hai mươi phút sau đồ ăn trên bàn đã được tiêu diệt hết. Đa số là bay vào bụng Hà Vũ Vi, Hàn Mặc cũng không ăn mấy. Với tu vi của Hàn Mặc bây giờ có thể dùng linh khí thay một bữa cơm.

- No quá đồ ăn trên kinh thành đúng là khác thật.

Hà Vũ Vi thỏa mãn cười nói ra.

- Ừm đi thôi bây giờ đi kiểm nhà mới.

Hàn Mặc ra trả tiền rồi hai người cùng đi ra ngoài.

Vẫy một chiếc taxi hai người ngồi vào.

- Bác tài, ở đây có chỗ nào bán nhà gần trường đại học không vậy?

Ngồi vào xe Hà Vũ Vi hỏi tài xế.

- Nhà gần trường đại học sao để xem nào, có một chỗ nhưng tôi không biết đã có người mua mất chưa. Hai cô cậu là lên đây học sao?

Tài xế nói ra.

- Đúng vậy phiền anh chờ chúng tôi quá đó.

Hà Vũ Vi nói ra.

- Được hai người thắt dây an toàn vào rất nhanh sẽ đến.

Tài xế nói rời khỏi động xe đậm ga chạy đi. Hàn Mặc và Hà Vũ Vi còn chưa thắt dây an toàn xong.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Mua Nhà

- Đến rồi.

Taxi dừng trước một căn nhà. Căn nhà cũng không lớn lắm.

- May cho hai người, căn nhà vẫn chưa có ai mua. Hai người gọi theo số điện thoại ở trên tường kia là được.

Theo tài xế chỉ Hàn Mặc và Hà Vũ Vi thấy trên tường trước cổng có một tờ giấy có ghi số điện thoại ở trên.

- Cảm ơn.

Hai người trả tiền rồi đi xuống xe.

Hà Vũ Vi lấy điện thoại ra gọi số dán trên tường.

- Alo, ai vậy?

Giọng của một nam tử truyền ra trong điện thoại.

- Xin chào! Có phải anh đang bán một căn nhà ở trường đại học không?

Hà Vũ Vi nói ra.

- Đúng vậy là tôi! Cô muốn mua sao, đợi tôi một lát tôi sẽ đến ngay.

- Được.

Năm phút sau có một chiếc taxi dừng lại ở đó, đi xuống là một người đàn ông khoảng 36-37 tuổi.

- Xin chào hai người tôi là Mã Lâm, là hai người vừa gọi cho tôi sao?

Mã Lâm nhìn Hàn Mặc và Hà Vũ Vi hỏi.

- Đúng vậy là chúng tôi gọi. Tôi là Hà Vũ Vi còn anh ấy là Hàn Mặc.

Hà Vũ Vi đáp.

- Vậy mời hai người vào trong xem.

Mã Lâm lấy chìa khóa mở cửa đi vào.

Căn nhà có hai phòng ngủ, một phòng khách, một phòng bếp, một phòng vệ sinh rất phù hợp cho Hàn Mặc và Hà Vũ Vi.

- Hai người thấy căn nhà này thế nào?

Đi xem một vòng Mã Lâm quay ra hỏi Hàn Mặc với Hà Vũ Vi.

- Em thấy thế nào?

Hàn Mặc hỏi Hà Vũ Vi.

- Cũng được đó.

Hà Vũ Vi đáp.

- Vậy thì mua vậy.

Hàn Mặc nói ra.

Thấy Hàn Mặc đã đồng ý mua Mã Lâm vui mừng vội nói.

- Hai người đợi một chút tôi đi lấy giấy tờ.

Một lát sau Mã Lâm đã lấy đồ cần lấy vào. Sau một phen kí kết giao tiền căn nhà này đã trở thành của Hàn Mặc và Hà Vũ Vi.

Vi trong nhà còn thiếu nhiều đồ nên Hàn Mặc và Hà Vũ Vi đành phải ra ngoài mua.

Bất taxi đi đến chỗ bán những thứ đồ thiếu.

Mất cả buổi chiều hai người cũng mua xong những thứ cần mua.

- Phù một chét mắt.

Đi cả buổi chiều Hà Vũ Vi đã mệt hết hơi.

- Em nghỉ đi để anh chuyển đồ vào cho.

Hàn Mặc nói ra.

Nhìn đống đồ chất như núi ngoài cửa Hà Vũ Vi đoán chừng mình sẽ không chuyển hết trong một thời gian ngắn. Vì thật sự là quá nhiều.

Đống này đối với Hà Vũ Vi thì khó còn đối với Hàn Mặc lại dễ như ăn bánh. Ba mươi phút Hàn Mặc đã làm xong còn sắp xếp ngăn nắp đúng chỗ của mỗi đồ vật.

- Anh đi tắm đi để em đi nấu cơm cho.

Hà Vũ Vi nghỉ ba mươi phút cũng đã đủ đứng dậy lau mồ hôi cho Hàn Mặc nói mặc dù trên trán Hàn Mặc không có tí mồ hôi nào.

Hàn Mặc đi lấy một bộ quần áo rồi vào phòng tắm. Còn Hà Vũ Vi thì lấy một ít đồ lúc mưa ra bắt đầu nấu bữa tối.

Trong phòng tắm Hàn Mặc nhắm mắt chờ mai có nên đi Long gia luôn không nhưng nghĩ lại thôi. Bây giờ cứ chạy đến mà hỏi thì không phải cho lắm. Phải tạo quan hệ thân thiết một chút nữa. Mai đi đến trường báo danh trước vậy.

Hàn Mặc ra ngoài một bàn thức ăn đã được bày lên.

- Anh ngồi xuống đi.

Thấy Hàn Mặc đi ra Hà Vũ Vi nói.

Hai người ngồi xuống bắt đầu ăn. Ăn xong Hàn Mặc đi rửa bát còn Hà Vũ Vi thì đi tắm.

Trên giường Hàn Mặc ôm Hà Vũ Vi vào lòng. Hôm nay Hà Vũ Vi đã mệt rồi nên Hàn Mặc không vận động đêm khuya nữa hai người cứ thế ôm nhau ngủ.

...

Sáng hôm sau tỉnh dậy Hà Vũ Vi đã rời giường từ sớm nấu bữa sáng. Hàn Mặc rời giường đi ra ngoài.

- Anh dậy rồi sao vào đánh răng rửa mặt đi ra ăn sáng.

Hàn Mặc đi vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt.

Hai người ăn xong bữa sáng Hàn Mặc quay ra Hà Vũ Vi nói.

- Vi Vi qua đây..

Hàn Mặc ngồi ở phòng khách gọi.

- Sao vậy Hàn Mặc.

Hà Vũ Vi đi từ trong bếp ra ngồi cạnh Hàn Mặc.

- Em có tin vào tu tiên không?

Hàn Mặc hỏi.

- Tu Tiên sao anh hỏi cái này làm gì?

Hà Vũ Vi nói ra.

- Đừng hỏi nhiều, em có tin không?

Hàn Mặc hỏi lại.

- Em không tin vào mấy câu chuyện huyền tưởng này.

Hà Vũ Vi nói ra.

- Vậy nếu bây giờ anh nói anh là người tu tiên thì sao?

Hàn Mặc nhìn thẳng Hà Vũ Vi nói ra.

- Anh sao không...chẳng lẽ....

Hà Vũ Vi định nói không tin nhưng nhớ tới những việc phi thường mà Hàn Mặc đã làm không khỏi có tin một chút.

- Em xem này.

Nói rồi Hàn Mặc dùng một ngón tay nhấn cái bàn lên.

Hà Vũ Vi há to miệng đủ nhét cả quả trứng gà vào.

- Cái này..cái này..

- Bây giờ em đã tin chưa?

Hàn Mặc để cái bàn xuống nói.

Hà Vũ Vi gạt đầu như gà mổ thóc.

- Bây giờ anh sẽ dạy em tu tiên nhưng em nhớ không được nói cho bất kì người nào.

Hàn Mặc nói ra.

- Anh yên tâm em sẽ không nói cho ai.

Hà Vũ Vi chắc chắn nói ra.

- Mớ báng trạng thái.

Hàn Mặc nghĩ trong đầu.

"Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tu vi: Trúc cơ tăng bảy 99/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết (tăng thứ hai)

Kỹ năng: Không có

Nghề nghiệp: Chưa có

Tài phú:20 ức 2387 vạn

Điểm nhiệm vụ: 380 điểm

Exp hệ thống: 320/1000"

- Tiểu Linh mua cho ta một viên Tây Tựu Đan.

- Vâng thưa chủ nhân.

- Keng, chúc mừng túc chủ nhận được Tây Tựu Đan x1.

Hàn Mặc lấy ra đan dược cảm trên tay.

- Em ăn viên đan dược này đi.

Hàn Mặc đưa Tây Tựu Đan cho Hà Vũ Vi.

- Đây là đan dược sao Hàn Mặc? Ăn cái này có thể tu tiên sao?

Hà Vũ Vi tiếp nhận Tây Tựu Đan hỏi.

- Đúng vậy ăn cái này em có thể tu tiên.

Hàn Mặc nói ra.

Nghे thấy thể Hà Vũ Vi cho ngay đan dược vào miệng nuốt xuống.

- Hàn Mặc em thấy cơ thể hơi nóng thì phải.

Sau khi ăn Tây Tựu Đan vào Hà Vũ Vi cảm thấy cơ thể mình nóng lên.

- Không sao đâu đây là tác dụng của Tây Tựu Đan đan. Một lát nữa sẽ có tạp chất trong cơ thể em được đưa ra ngoài, em vào phòng tắm đi.

Hàn Mặc nói ra.

Quả nhiên Hà Vũ Vi thấy có một ít mồ hôi màu đen chảy ra, ngửi còn có mùi hôi. Hà Vũ Vi nhanh chân chạy ngay vào phòng tắm.

Một lát sau Hà Vũ Vi ra ngoài. Bây giờ cô mặc trên người một cái váy màu hồng.

Mặc dù đã dự đoán trước nhưng Hàn Mặc vẫn bị cảnh trước mắt làm cho ngấy người. Hà Vũ Vi bây giờ không kém gì tiên nữ cả.

Mắt sáng, môi hồng, mũi thon, răng trắng, ngực còn to hơn một ít, eo thon, da trắng.... Hà Vũ Vi bây giờ như một người khác. Không phải Hà Vũ Vi như thường ngày mà bây giờ Hà Vũ Vi như một tiên nữ giáng trần.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Gặp Lại Dương Cẩm Linh

- Sao vậy Hàn Mặc mặt em bị gì sao?

Thấy Hàn Mặc nhìn chăm chăm vào mình Hà Vũ Vi hỏi.

- Em tự soi gương xem đi.

Hàn Mặc đáp.

Hà Vũ Vi không hiểu chạy qua chỗ tắm gương.

- A...đây...đây là em sao Hàn Mặc.

Hà Vũ Vi không thể tin nhìn mình trong gương. Đây đâu phải là đẹp bình thường nữa.

- Không phải là em thì là người ngoài sao. Công dụng của đan dược này đúng là hơi quá rồi. Vi vi bây ra em ít ra ngoài đi không sẽ gây rắc rối đó.

Hàn Mặc bất đắc dĩ nói ra.

- Ừm

Hà Vũ Vi cũng biết bây giờ mình mang bộ dáng này ra ngoài thì sẽ rất phiền phức.

- Tiểu Linh có công pháp nào phù hợp với cô ấy không?

Hàn Mặc hỏi.

- Chủ nhân người cho cô ấy tu luyện Âm Dương Thần Quyết cũng được đó.

Tiểu Linh đáp.

- Thật sao Tiểu Linh.

Hàn Mặc vui vẻ đỡ phải tốn mất điểm nhiệm vụ.

- Vâng thưa chủ nhân, người còn có thể song tu cùng cô ấy.

Tiểu Linh nói ra.

Hàn Mặc vui vẻ, có thể song tu thì tốt rồi. Có thể tăng tu vi của cả hai lên nhanh.

Hàn Mặc nói cho Hà Vũ Vi khẩu quyết của Âm Dương Thần Quyết rồi để cho Hà Vũ Vi ở nhà tu luyện. Hàn Mặc ra ngoài đi đến trường báo danh.

Kinh thành đại học Hàn Mặc đi taxi hơn năm phút đã đến. Nếu đi bộ Hàn Mặc chỉ cần hai mươi phút là đến nơi vì trường đại học cũng gần nhà Hàn Mặc.

Hàn Mặc đi tới chỗ ghi danh đưa ra thông báo trúng tuyển cùng với bảng điểm đưa cho người ghi danh.

Người ghi danh có vẻ như là sinh viên ở trường hơi giật mình nhìn bảng điểm của Hàn Mặc. Ngẩng đầu lên xem, cô gái này Hàn Mặc có cái gì đó rất khác không thể nói thành lời.

- Đi một mình sao?

Cô gái một bên đăng ký cho Hàn Mặc một bên mỉm cười hỏi.

Hàn Mặc gật đầu, quan sát cô gái này. Quần áo giản dị, tóc có bết bết, da thịt hơi vàng, Hàn Mặc đoán cô gái này là sinh viên nghèo. Mặc dù thế nhưng Hàn Mặc thấy cô gái này có nụ cười rất vui tươi.

Bị Hàn Mặc nhìn chằm chằm cô gái ghi danh hơi xấu hổ. Rất nhanh cô gái phản ứng lại, mình là học ti a còn là hội trưởng hội học sinh nữa chứ, làm lại lại xấu hổ trong tình huống này được.

- Học đệ, cậu có ở kí túc xá không vậy?

Cô gái ghi danh mỉm cười hỏi.

- Không thừa học ti em có chỗ ở rồi.

Hàn Mặc cũng tươi cười đáp lại.

- Vậy sao được rồi. Tuần sau là bắt đầu vào học rồi em nhớ chú ý đến đúng giờ.

Cô gái ghi danh nói ra.

- Vâng.

Ghi danh xong Hàn Mặc rời khỏi bắt đầu đi dạo trên phố. Kinh thành đúng là kinh thành. Đường phố đâu đâu cũng thấy người, những ngôi nhà chọc trời che hết cả mặt trời.

Hàn Mặc đi qua một con phố mua sắm thì bị một cô gái chú ý tới. Cô gái quan sát ti mi lại rồi đưa đồ cho đồng bạn mình chạy theo Hàn Mặc.

- Này..chờ đã..

Cô gái gọi Hàn Mặc.

Hàn Mặc thấy có người gọi mình quay lại thấy một cô gái chạy đến.

Cô gái chạy đến trước mặt Hàn Mặc thờ hồn hèn.

- Này anh còn nhớ tôi không.

Cô gái nhìn Hàn Mặc hỏi.

- Cô là Dương Cẩm Linh đúng không.

Hàn Mặc cười nói ra.

- Anh vẫn còn nhớ tôi sao.

Dương Cẩm Linh vui vẻ không ngờ người đàn ông này vẫn nhớ mình.

- Tôi mời anh li cafe được chứ?

Dương Cẩm Linh nói ra.

- Được.

Hàn Mặc đồng ý dù gì cũng không có việc gì để làm.

Hai người đi vào một quán cafe tìm bàn ngồi xuống gọi mỗi người một li cafe.

- Anh tên là gì vậy? Từ lúc đó tôi vẫn chưa biết tên của anh.

Dương Cẩm Linh hỏi.

- Tôi tên là Hàn Mặc.

Hàn Mặc đáp.

- Hàn Mặc sao, tên anh đẹp thật. (đẹp cái qq.v)

- Anh lên kinh thành làm gì vậy Hàn Mặc.

Dương Cẩm Linh lại hỏi.

- Tôi lên đây để học.

Hàn Mặc đáp.

- Anh vẫn còn là học sinh sao?

- Đúng vậy.

- Năm nhất sao?

- Đúng vậy.

- Hay quá tôi là năm thứ hai nè ha ha anh phải gọi tôi là học ti rồi.

Dương Cẩm Linh cười ha ha nói ra.

- Sao hôm đó cô lại ở trong rừng vậy Dương Cẩm Linh.

Hàn Mặc hỏi.

- Tôi đi vào cùng mấy người tìm thảo dược chữa bệnh cho ông nội nhưng không ngờ lại bị lạc gặp phải hổ tấn công rồi gặp được anh.

Dương Cẩm Linh nói đến đây mặt có vẻ hơi buồn. Chắc là vì ông nội của cô.

- Đúng rồi hôm nào anh đến nhà tôi được không? Ông nội của tôi muốn cảm ơn anh.

Dương Cẩm Linh nói ra

- Được hôm nào rảnh tôi sẽ ghé qua.

Hàn Mặc thấy cô gái này là người tốt nên quyết định xem bệnh luôn cho ông nội cô ta thuận tiện kiểm điểm nhiệm vụ.

- Hay quá đây là địa chỉ của nhà tôi. Đến nơi anh chỉ cần gọi vào số của tôi là được.

Dương Cẩm Linh vui vẻ đưa địa chỉ nhà cùng với số điện thoại cho Hàn Mặc.

Hai người nói chuyện một lúc nữa Dương Cẩm Linh nói có chuyện cần làm nên hai người tách ra.

Chia tay Dương Cẩm Linh Hàn Mặc đi về nhà.

- Reng..reng...reng...

Đúng lúc này điện thoại của Hàn Mặc kêu lên. Hàn Mặc lấy ra thấy số lạ nhủ mày nhưng vẫn bấm nghe.

- Alo, ai vậy?

- Chào Hàn tiểu huynh đệ, cậu có nhớ lão già này không?

Một giọng già nua quen thuộc vang lên trong điện thoại.

- Nguyên lai là Long lão sao tôi lại quên ngài được cơ chứ. Mà sao ngài lại biết được số điện thoại của tôi vậy.

Hàn Mặc nói ra.Người gọi đến là lão già họ Long lúc Hàn Mặc cứu ở sân bay.

- Hắc hắc muốn biết số điện thoại cùng với thân phận của cậu không khó.

Lão già họ Long cười hắc hắc nói ra.

Hàn Mặc thấy cũng đúng. Với thế lực của nhà họ Long tra ra thân phận của một người không khó.

- Không biết Long lão ngài gọi cho tôi có việc gì không?

Hàn Mặc nói ra.

- Không có chuyện gì to tát lắm chỉ là muốn mời cậu ăn bữa cơm thôi. Bây giờ cậu có thời gian rảnh không vậy?

Lão già họ Long nói ra.

- Long lão nời sao tôi lại dám nói không rảnh cơ chứ. Ngài định ăn ở chỗ nào vậy Long lão?

Hàn Mặc nói ra.

- Cậu cứ đến địa chỉ hôm trước tôi đưa cậu là được. Đến nơi sẽ có người đón cậu.

Lão già họ Long nói ra.

- Vâng Long lão hẹn tí gặp mặt.

Hàn Mặc nói xong rồi cúp điện thoại.

- Tên nhóc này lại dám cúp điện thoại trước cơ đấy hắc hắc nhưng mà ta thích.

....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Long Gia

- Lão gia có cần chuẩn bị vài người không?

Một tên hộ vệ tiến đến hỏi.

- Không cần, ta tin cậu thanh niên này sẽ không gây nguy hiểm gì.

Long lão nói ra.

- Nhưng...

- Lòi của ta người không nghe sao!

Long lão ánh mắt sắc bén nhìn tên hộ vệ này.

Tên hộ vệ bị nhìn như vậy đỏ mặt hỏi lạnh vội vàng nói.

- Lão gia thuộc hạ không dám.

- Gia gia họ chỉ lo cho sự an nguy của người thôi mà.

Bỗng lúc này một giọng nói trong trẻo vang lên. Chỉ thấy một cô gái tầm 17 - 18 tuổi đi đến sau lưng Long lão. Cô gái này trông rất xinh đẹp. Mái tóc dài, đôi mắt long lanh, mũi cao, môi đỏ, cổ trắng, eo thon...tuyệt đối là một mỹ nữ.

- Nguyệt nhi con về bao giờ vậy.

Long lão cười nói ra. Chắc là rất yêu thích cô cháu gái này.

- Gia gia con cũng vừa mới về thôi, về là con chạy đến đây thăm người luôn đó.

- Ha ha đúng là cháu gái ngoan của ta. Tí nữa sẽ có khách đến con đi báo đầu bếp chuẩn bị vài món ngon đi tí nữa con ngồi cùng ta tiếp vị khách này.

- Vâng gia gia.

Cô gái vâng một tiếng rồi đi ra ngoài. Cô gái này tên Long Tuyết Nguyệt con gái của con cả Long gia. Long gia tuy mang tiếng là gia tộc đứng đầu kinh thành nhưng trong nhà cũng không có nhiều người.

Già trẻ lớn bé chỉ có bảy người còn lại là hộ vệ của Long gia.

- Cha con nghe mấy hộ vệ nói nhà mình có khách sao?

Người phụ nữ trung niên hôm trước ở sân bay đi vào sảnh nói.

- Đúng vậy là cậu thanh niên hôm trước đã cứu ta.

Long lão nói ra.

- Vậy sao cha có cần chuẩn bị gì để tiếp đãi cậu ta không?

Người phụ nữ nói ra.

- Con gọi chồng con về đi nhân tiện báo nó gọi luôn Long Chấn Thiên về đi.

Long lão nói.

- Vâng thưa cha.

Người phụ nữ nói rồi đi ra ngoài.

Người phụ nữ này là Vân Kim Dung, vợ của Long An Thành con trai cả của Long gia, là mẹ của Long Tuyết Nguyệt, cũng là người của Vân gia kinh thành.

Nhờ có cuộc hôn nhân này mà Vân gia mới được xếp lên hàng ngũ ngũ đại gia tộc. Long An Thành cùng với Vân Kim Dung là yêu nhau thật lòng mà đến với nhau không như những cuộc hôn nhân chính trị ép buộc như các gia tộc khác. Long gia một cái tốt là hôn nhân trong nhà được tự do lựa chọn, không phân biệt giàu nghèo chỉ cần yêu thật lòng là được.

...

Hàn Mặc sau khi cúp điện thoại của Long lão thì gọi về cho Hà Vũ Vi.

- Vi Vi à trưa nay anh có hẹn với bạn không về được em cứ nấu ăn đi không cần chờ anh.

- Ừm anh nhớ về sớm.

- Tuân lệnh bà xã đại nhân.

- Thôi đi đồ leo mép.

Hàn Mặc cười ha ha. Đầu dây bên kia Hà Vũ Vi hạnh phúc cười hớ hết cả hàm răng trắng của mình.

Hàn Mặc bắt một chiếc taxi đi đến Long gia.

Bốn mươi phút sau xe dừng lại.

- Cậu thanh niên tôi chỉ đưa cậu được đến đây thôi phía trước là vùng cấm rồi xe không thể vào.

Tài xế nói ra.

Hàn Mặc gạt đầu lấy tiền ra trả rồi đi xuống taxi. Nhìn thấy cách cánh cổng Long gia còn hơn hai trăm mét nữa Hàn Mặc đành phải đi bộ vào.

Bước đi vào hai mươi mét đầu tiên Hàn Mặc cảm thấy có hơn hai mươi ánh mắt nhìn chăm chăm vào mình, càng đi vào Hàn Mặc càng cảm thấy nhiều nhưng Hàn Mặc cảm thấy linh khí rất yếu đoán chừng tất cả tu vi vẫn còn là Luyện Khí. Hàn Mặc cười cười đứng là nhà người có quyền mà đến bảo vệ cũng dày đặc như vậy.

Đến cửa Hàn Mặc đã thấy một người đàn ông đang đứng chờ. Hàn Mặc nhìn ngay ra tu vi của tên này là Luyện Khí tầng chín.

- Anh là Hàn tiên sinh sao?

Người đàn ông mở miệng hỏi.

- Đúng vậy là tôi.

Hàn Mặc đáp.

- Mời Hàn tiên sinh đi theo tôi, Long lão chờ ngài đã lâu.

Người đàn ông nói rồi đi mở cổng đi vào.

Đi vào Hàn Mặc không cần dùng thần thức cũng cảm thấy người núp xung quanh rất đông Hàn Mặc không khỏi thán thán lần nữa.

Đi theo người đàn ông đến phòng khách Hàn Mặc thấy trong này đã ngồi bảy người. Long lão ngồi ở giữa, mỗi bên là một đôi vợ chồng trung niên, ở mỗi bên còn có một nam một nữ xấp xỉ tuổi mình Hàn Mặc đoán là hai đứa cháu của nhà này.

Hàn Mặc quan sát một cái thấy đôi vợ chồng bên trái có vẻ như là người tu tiên, còn đôi vợ chồng bên phải lại là người bình thường Hàn Mặc không khỏi cảm thấy lạ.

- Hàn tiểu huynh đệ mời vào ngồi.

Long lão đứng dậy nói.

- Long lão khách khí quá rồi.

Hàn Mặc đi đến ngồi bên cạnh Long lão.

- Điều này là nên làm. Nguyệt nhi đáng trà.

Long lão cười ha ha nói ra.

Long Tuyết Nguyệt tiến đến rồi tra cho Hàn Mặc còn liếc Hàn Mặc vài cái thăm nghĩ tên này có gì mà gia gia lại khách khí với hắn như vậy.

- Cảm ơn.

Hàn Mặc lên tiếng cảm ơn.

- Không có gì.

Long Tuyết Nguyệt đáp lại một tiếng rồi về chỗ ngồi.

- Hàn tiểu huynh đệ giới thiệu với cậu đây là Long An Thành con trai cả của nhà này cùng với vợ của nó. Còn người vừa rót trà cho cậu là Long Tuyết Nguyệt con gái của hai người họ.

Long lão chỉ đôi vợ chồng trung niên bên phải mình nói ra.

- Chú, đi tốt.

Hàn Mặc nói ra. Hàn Mặc nhận ra đôi vợ chồng này là người ở sân bay hôm trước cùng với Long lão.

- Cậu tốt Hàn tiên sinh.

Đôi vợ chồng cũng đáp lại Hàn Mặc.

- Còn bên này là Long Chấn Thiên con trai thứ hai của nhà, bên cạnh là vợ cùng con trai của nó.

Long lão chỉ bên trái nói ra.

- Chú, đi tốt.

Hàn Mặc lại nói ra.

Hai người gật đầu coi như cũng chào hỏi Hàn Mặc.

- Còn đây là Hàn Mặc người đã cứu lão già này ở sân bay.

Long lão chỉ Hàn Mặc nói ra. Vợ chồng Long An Thành đã biết trước nên cũng không có phản ứng gì.

Còn vợ chồng Long Chấn Thiên nhủ mấy có vẻ không tin.

Còn hai đứa cháu của Long lão tò về bắt ngờ, con trai của Long Chấn Thiên còn nhìn Hàn Mặc với ánh mắt cảm kích cùng ngưỡng mộ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ăn Cơm Cùng Long Lão

- Được rồi không còn sớm nữa vào bếp ăn trưa thôi.

Long lão nói ra.

- Hàn tiểu huynh đệ mời, ăn xong lão còn có chuyện muốn nhờ cậu đây.

Long lão quay ra nhìn Hàn Mặc nói.

- Long lão khách khí quá rồi. Long lão có chuyện gì muốn Hàn Mặc này làm nếu làm được tôi nhất định sẽ không chối từ.

Hàn Mặc nói.

- Ha ha được được.

Tất cả mọi người đứng dậy đi vào phòng bếp dưới sự dẫn đầu của Long lão.

Đi qua mấy dãy hành lang cuối cùng cũng đến nhà bếp. Bên trong đã bày rất nhiều món ăn lên bàn.

- Hàn tiểu huynh đệ qua đây ngồi uống với lão già này vài chén.

Long lão cười nói ra.

- Cha à bệnh của cha sao lại uống rượu được.

Người nói là Long Chấn Thiên.

- Không sao bệnh của ta đã bị áp chế xuống rồi uống một chút có lẽ không sao.

- Nhưng lời...

- Được rồi ta biết con rất quan tâm tới sức khỏe của ta nhưng sức khỏe của ta như thế nào ta biết huống chi còn có Hàn tiểu huynh đệ ở đây ta có bị gì cũng không sao.

Long lão cắt đứt lời Long Chấn Thiên nói.

Hàn Mặc bất đắc dĩ không ngờ Long lão lại coi trọng mình đến vậy. Nhưng thế là mục đích của mình cũng sắp thành công.

- Cha, tên nhóc vất vả mới rửa sạch này có thể làm được gì chứ. Nếu là tu chân già thì cũng chỉ là Luyện Khí trung kì thôi thì làm được gì.

Long Chấn Thiên nói ra hiển nhiên là không tin chuyện Hàn Mặc đã chữa được bệnh cho cha mình. Long Chấn Thiên cũng đoán Hàn Mặc là tu chân già có vài thủ đoạn nhưng Hàn Mặc trông trẻ thế này tu vi cao nhất cũng chỉ là Luyện Khí trung kì.

- Đù rồi! con biết cái gì mà nói, ăn bữa cơm thôi mà cũng không yên.

Long lão tức giận quát lên.

- Chấn Thiên, Hàn huynh đệ đây có thể chữa bệnh cho cha ta tận mắt thấy không sai được. Cứ ngồi xuống ăn cơm đi đã chuyện này để nói sau.

Long An Thành nói ra giải bỏ không khí không hòa hợp này.

Long Chấn Thiên hừ một tiếng ngồi xuống. Tất cả cũng ngồi xuống bàn ăn.

- Hàn tiểu huynh đệ xin thứ lỗi thẳng nhóc kia không được hiểu chuyện lắm.

Long lão nhìn Hàn Mặc nói ra.

- Long lão không cần xin lỗi. Cháu trông trẻ tuổi thế này chú ấy không tin là phải.

Hàn Mặc nói ra.

- Ha ha cảm ơn cậu đã không để ý, cậu cứ coi như đây là nhà mình không cần khách khí.

Long lão cười nói.

- Cảm ơn Long lão.

Hàn Mặc nói ra.

Long lão động đũa mấy người khác mới động theo. Long lão ngồi ở giữa, bên phải là Hàn Mặc, tiếp theo là vợ chồng và con gái Long An Thành. Vợ chồng cùng Long Chấn Thiên thì ngồi bên trái Long lão.

Vì cái bàn ăn là hình chữ nhật nên Hàn Mặc ngồi đối diện với Long Chấn Thiên. Hàn Mặc cảm thấy rất mất tự nhiên.

- Hàn tiểu huynh đệ thế nào? Đồ ăn ở đây có hợp khẩu vị không?

Ăn được vài miếng Long lão quay sang hỏi Hàn Mặc.

- Cũng được Long lão, ngon hơn ăn ở ngoài nhiều.

Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc cảm thấy đồ ăn ở đây ngon thật, đồ ăn ở đây được những đầu bếp đứng thứ nhất thứ nhì kinh thành nên đồ ăn ngon là phải.

- Ha ha ngon vậy thì ăn nhiều vào. Thanh niên là phải ăn nhiều mới có sức để làm việc. Nào cạn li.

Long lão cười ha ha nói ra.

Hàn Mặc cũng nhấc chén rượu của mình lên uống sạch.

Trong bữa ăn ngoài hai người Hàn Mặc và Long lão nói chuyện ra những người khác không nói gì. Chắc Long lão nói bọn họ không dám xen vào.

Bữa ăn này tốn hết ba mươi phút. Ăn xong mấy người lại ra ngồi ở đại sảnh nghỉ ngơi.

- Hàn tiểu huynh đệ lão già đây có chuyện muốn nhờ cậu đây.

Long lão nhìn Hàn Mặc nói ra. Nghe Long lão nói thế mấy người chăm chú nhìn Long lão xem lão này muốn nhờ chuyện gì.

- Long lão có việc gì muốn Hàn Mặc này làm cứ nói ra, nếu có thể làm được nhất định sẽ không chối từ.

Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc trong lòng vui mừng vì kế hoạch của mình sắp đạt được mục đích. Không biết lão già này muốn nhờ chuyện gì.

- Ha ha vậy thì cảm ơn cậu trước Hàn tiểu huynh đệ. Chuyện lão già là muốn nhờ cũng đơn giản thôi, không biết cậu có thể chữa khỏi căn bệnh trong người ta được không?

Long lão nói ra.

Hàn Mặc sưng sờ không ngờ Long lão sẽ nhờ cái này. Nhưng cũng tốt chuyện này rất đơn giản.

- Có thể chữa được Long lão.

Hàn Mặc nói ra.

- Hừ! Cha con nghĩ ngờ người này là ai phải đến nhà chúng ta, cha không thể để bị lừa được để con cho người bắt lại.

Long Chấn Thiên không nhịn được nói ra.

Hàn Mặc híp mắt nhìn Long Chấn Thiên. Ta đây có thù oán với người sao mà người năm lần bảy lượt cứ nói xấu ta.

- Im miệng! con thì biết cái gì chứ!

Long lão quát lên.

- Hàn tiểu huynh đệ nếu cậu chữa khỏi cho lão già này Long gia nợ cậu một ân tình.

Long lão nói ra.

Hàn Mặc trong lòng nhảy lên biết kế hoạch của mình sắp đạt được.

- Vậy Long lão xin ngài chuẩn bị một căn phòng riêng được không?

Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc muốn châm pháp của mình không bị lộ ra ngoài để tránh khỏi những rắc rối không cần thiết làm phiền cuộc sống của mình và Hà Vũ Vi.

- Được! Chúng ta đến phòng của lão già này đi.

Long lão nói ra.

- Cha không thể..

- Con ngồi im đây. Con quên hai người mà con sắp xếp cho ta rồi hay sao.

Long lão nhìn Long Chấn Thiên nói ra.

Long Chấn Thiên nhớ tới cái gì đó rồi ngồi xuống ghế không nói gì nữa.

Nghe thấy Long lão nói hai người Hàn Mặc đoán là hai tên đang nấp trong bóng tối. Hai tên này Hàn Mặc đã cảm nhận được từ lúc với vào nhưng cũng mặc kệ.

Nhìn khí thế trên người Hàn Mặc đoán là hai tên Trúc Cơ sơ kỳ, Hàn Mặc cảm thấy hai tên này có thực lực mạnh nhất từ lúc bước chân vào Long gia. Hàn Mặc đoán là con bài tẩy ở đây.

Hàn Mặc cảm thấy buồn cười trong lòng, cũng mặc kệ hai tên này.

- Hàn tiểu huynh đệ mời qua bên này.

Long lão đứng dậy đi vào phòng của mình dưới sự giúp đỡ của Long Tuyết Nguyệt.

Hàn Mặc đứng dậy đi theo.

....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Chữa Bệnh

Dưới sự dẫn dắt của Long lão và Long Tuyết Nguyệt, Hàn Mặc đi đến phòng của Long lão.

Hàn Mặc không dùng thần thức cũng có thể cảm thấy có hai khí tức Trúc Cơ ở cửa sổ. Hàn Mặc đoán là hai tên vệ sĩ mạnh nhất của Long lão cùng Long gia.

- Long lão mời coi áo nằm lên trên giường. Còn Nguyệt tiểu thư mời cô ra bên ngoài đợi.

Hàn Mặc nói ra.

Để giữ một vài bí mật của mình Hàn Mặc đành phải làm như vậy. Còn hai tên ngoài cửa sổ Hàn Mặc sẽ đứng chữa bệnh quay lưng về phía hai tên này.

- Nguyệt nhi con ra ngoài đợi đi.

Long lão nói Long Tuyết Nguyệt ra ngoài.

- Vâng thưa gia gia.

Long Tuyết Nguyệt đỡ Long lão ngồi trên giường rồi đi ra ngoài.

Long lão ngồi trên giường cởi áo của mình ra rồi nằm xuống.

- Hàn tiểu huynh đệ bắt đầu được chưa?

Long lão nói.

- Được rồi, ngài để tâm thần thả lỏng không nên căng thẳng hay suy nghĩ nhiều.

Hàn Mặc đi đến bên giường quay lưng ra phía cửa sổ rồi mới lấy bộ kim châm từ trong không gian hệ thống ra.

- Long lão mời nhắm mắt lại.

Hàn Mặc nói ra.

Thấy Long lão nhắm mắt lại Hàn Mặc gỡ bộ châm ra. Tất cả ba mươi sáu cái châm Hàn Mặc truyền chân khí vào làm cho ba mươi sáu cái絡 lỉnh trên không trung.

Vận chuyển Hoan Hóa Băng Băng Châm, ba mươi sáu châm tất cả đều đỏ hồng lên.

- Long lão ngài cố chịu đựng một chút.

Hàn Mặc nói ra.

- Tới đi, ta đã sống lâu thế này rồi có bao nhiêu loại đau khổ mà ta chưa thử qua chứ.

Long lão nói ra.

Hàn Mặc điều chỉnh ba mươi sáu cái châm thẳng với các kinh mạch cần chữa. Hàn Mặc động tay, ba mươi sáu cây châm tất cả đồng thời cắm vào người Long lão. Tay, bụng, mặt, ngực chỗ nào cũng có. Bị ba mươi sáu cây châm nóng bỏng cắm vào người Long lão rên lên một tiếng xong lại ịk không có phản ứng gì. Hàn Mặc không khỏi thầm than tính chịu đựng dẻo dai.

Theo Hoan Hóa Băng Châm Hàn Mặc truyền chân khí vào chữa những nơi bị tổn thương trong người Long lão.

Long lão chấn kinh trong lòng. Long lão có thể cảm thấy cơ thể mình tốt lên dần, khí lực cũng quay về dần dần như trước. Long lão không khỏi thầm khen Hàn Mặc lắm tài.

Cơ thể đang nóng lên vì mấy cây châm Long lão lại cảm thấy cơ thể mình lạnh dần rồi dần dần trở về lại bình thường.

Hàn Mặc làm ngụy châm bằng một nửa còn lại của Hoan Hóa Băng Châm rồi thu châm lại dùng tốc độ nhanh nhất cho vào trong hệ thống.

Hàn Mặc thở hắt hắt, mồ hôi đã ướt đầm cái áo của mình. Chữa bệnh cho Long lão hao tổn không ít chân khí.

- Long lão, bây giờ ngài cảm thấy thế nào?

Hàn Mặc hỏi.

Dù biết trước bệnh trong người Long lão đã khỏi nhưng Hàn Mặc vẫn hỏi cho có lệ.

- Đã khỏi rồi Hàn tiểu huynh đệ, Long gia ta nợ cậu một ân tình lớn.

Long lão mở mắt ra ngồi dậy kích động nói, cơ thể đã đâu phải còn như lúc trước. Căn bệnh hơn hai mươi năm dày vò cơ thể bây giờ đã được chữa khỏi không kích động sao được.

Hai tên Trúc Cơ ở ngoài động một chút. Với tu vi của họ thì nhận ra ngay bệnh của Long lão đã khỏi không kích động sao được.

- Long lão Hàn Mặc đây cũng có chuyện muốn nhờ ngài.

Hàn Mặc nói ra.

- Có chuyện gì Hàn tiểu huynh đệ cứ nói, lão già đây sẽ toàn lực hoàn thành cho cậu.

Long lão nhìn Hàn Mặc nói ra.

- Vậy, Long lão ngài có thể cho tôi biết lối vào giới Cổ Võ ở đâu không?

Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc nói xong trong căn phòng tĩnh lặng, hai tên hộ vệ cũng không động gì, bây giờ có một chiếc kim rơi xuống cũng có thể nghe thấy.

- Hàn tiểu huynh đệ cậu muốn đi vào giới Cổ Võ sao?

Trầm mặc một lúc Long lão nói ra.

Hàn Mặc gật đầu.

- Hàn tiểu huynh đệ, việc này xác thực có chút khó.

Long lão nói ra.

- Không phải lão già này không muốn giúp cậu mà là lão không thể giúp nhiều được.

Long lão thở dài nói ra.

- Tại sao?

Hàn Mặc hỏi.

- Chuyện này không phải ta một mình quyết định được mà cần phải có người của Long tổ và Ngũ đại gia tộc quyết định.

Hàn Mặc mòng bức không ngờ muốn vào Cổ Võ lại khó khăn đến thế. Xem ra đã xem nhẹ chuyện này rồi.

- Hàn tiểu huynh đệ, cậu cũng biết Ngũ đại gia tộc ở kinh thành này chứ? Các gia tộc đều có người ở trong giới Cổ Võ nhưng Long gia ta thì lại không có. Chẳng con trai ta có thể vào trong đó nhưng nó lại không muốn mà lại đi gia nhập Long tổ, ta cũng không biết nó nghĩ gì nữa. Cửa vào giới Cổ Võ không nằm ở trong rừng sâu như mọi người thường nghĩ mà nó nằm ở trong một căn cứ ở thành phố.

Hàn Mặc lại thấy bất ngờ hơn, lúc đầu Hàn Mặc cũng nghĩ là lối vào giới Cổ Võ ở trong rừng không ngờ lại ở trong thành phố.

- Lối vào này là một cái truyền tông trận. Nếu là tu chân già chắc cậu cũng biết truyền tông trận là gì chứ.

Hàn Mặc gật đầu.

Long lão lại nói tiếp.

- Chỗ truyền tông trận đó được phòng vệ rất chặt chẽ, còn hơn cả căn cứ quân sự. Ở đó đều có cao thủ của ngũ đại gia tộc và Long tổ tọa trấn. Trúc Cơ cao thủ hơn ba mươi người, Luyện Khí kỳ thi hơn trăm người. Muốn vào đó thì phải có sự đồng ý của ngũ đại gia tộc và long tổ. Người của ngũ đại gia tộc vào còn có hạn chế mà người của Long tổ thì có nhiệm vụ quan trọng mới được đi vào hoặc là người của các môn phái bên trong đi ra tuyển đệ tử. Cho nên lão già này lực bất tòng tâm.

Long lão lắc đầu nói ra.

Hàn Mặc biết chuyện này không thể cưỡng cầu nên không nói tiếp nữa.

- Không được thì thôi vậy Long lão, chúng ta ra ngoài đi.

Hàn Mặc nói ra.

- Hàn tiểu huynh đệ không phải hết cơ hội. Cậu già nhập Long tổ thì có một tia hy vọng. Với thực lực của cậu muốn lên chức cao để đi vào đó là không phải không có khả năng.

Long lão nói ra.

- Cảm ơn Long lão, chuyện này tôi sẽ suy nghĩ kĩ rồi mới quyết định.

Hàn Mặc nói ra. Hàn Mặc biết bây giờ ngoài cách này thì không còn cách nào khác nhưng cách này lại rất lâu với lại hy vọng cũng quá nhỏ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Lăn Đầu Song Tu

- Keng, chúc mừng túc chủ làm được việc tốt: Chữa bệnh cứu người. Nhận được 50 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x50.

Nghe thấy tiếng của hệ thống Hàn Mặc vui vẻ, không ngờ lần này cứu người lại được thưởng phong phú như thế.

- Cha sao rồi.

Thấy Hàn Mặc và Long lão đi ra Long An Thành đứng dậy hỏi.

- Nhờ có y thuật cao cường của Hàn tiểu huynh đệ đây bệnh của ta đã khỏi rồi.

Long lão đáp.

- Tốt quá cảm ơn Hàn huynh đệ.

Long An Thành kích động tiến lên cầm lấy tay Hàn Mặc giật liên tục (cái kiểu bắt tay lên xuống nhanh:))

- Chú, không có gì đây là việc cháu nên làm.

Hàn nhanh rút tay ra không thì bị tên này kéo rời mắt.

Bỗng lúc này Long Chấn Thiên đứng dậy tiến đến cầm lấy tay Long lão.

- Đứng là khỏi thật, sao có thể!

Long Chấn Thiên dò xét bệnh tình của Long lão nhưng để cho Long Chấn Thiên sững sờ là cơ thể của Long lão không bị tổn thương gì.

Long Chấn Thiên chấn kinh, chẳng lẽ là Hàn Mặc đã chữa khỏi nhưng mà Hàn Mặc còn quá trẻ đi lấy đầu ra bán sự này. Nhưng nó lại xảy ra trước mắt không thể không tin được.

- Hừ! Con thấy chưa thiên ngoại hữu thiên, thiên ngoại hữu nhân còn không mau xin lỗi Hàn tiểu huynh đệ.

Long lão nói ra.

Long Chấn Thiên từ trong chấn kinh tỉnh lại vội quay ra hướng Hàn Mặc.

- Hàn tiểu huynh đệ xin lỗi vì đã coi thường cậu lúc trước. Cảm ơn cậu đã chữa khỏi cho cha tôi.

Long Chấn Thiên cúi đầu xuống nói. Khiến cho người như Long Chấn Thiên cúi đầu xuống thế này chắc hẳn ông ta rất yêu quý cha của mình.

- Không cần đầu chú, chuyện lúc trước cháu cũng không dễ bụng.

Hàn Mặc nói ra.

- Hàn huynh đệ chúng tôi không biết phải làm gì để cảm ơn cậu. Cậu xem Nguyệt nhi là tôi thế nào có đẹp không?

Mẹ của Long Tuyết Nguyệt là Văn Kim Dung nói ra.

- Mẹ này! nói gì kì vậy.

Bị nhắc đến Long Tuyết Nguyệt xấu hổ.

- Nguyệt tiểu thư đúng là rất đẹp.

Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc thấy không ổn, bà mẹ này muốn tác hợp con gái cho mình.

Thấy Hàn Mặc khen mình Long Tuyết Nguyệt đỏ mặt. Hừ bốn cô nương đây là xinh đẹp nhất.

- Vậy cậu có muốn qua lại với Nguyệt nhi này ta không Hàn tiểu huynh đệ.

Văn Kim Dung mỉm cười nói ra.

- Đa tạ ý tốt của dì, Nguyệt tiểu thư đúng là rất đẹp nhưng Hàn Mặc đã có bạn gái rồi nên không thể.

Hàn Mặc vội từ chối. Để cho Hà Vũ Vi biết mình được ưu ái làm con rể thế này không biết cô ấy có đánh chết mình không.

- Không sao mới chỉ là bạn gái thôi, chưa phải là vợ chồng vẫn qua lại được.

Vân Kim Dung không từ bỏ nói.

- Long lão, chú, đi Hàn Mặc đi trước hôm khác sẽ ghé qua chơi.

Hàn Mặc nói rồi không đợi ai nói gì chạy ra ngoài cửa.

- Thăng nhóc này chạy cũng nhanh thật.

Long lão cười nói ra.

"Mình đẹp thế này mà hần không muốn sao hứ đồ không có mắt nhìn." Long Tuyết Nguyệt nghĩ. Thấy Hàn Mặc cứ từ chối Long Tuyết Nguyệt cảm thấy hơi mất mát. Có bao nhiêu đàn ông muốn làm bạn trai của Long Tuyết Nguyệt đều bị cô từ chối, riêng Hàn Mặc lại không muốn cô khiến Long Tuyết Nguyệt cảm thấy hơi bị thua cuộc.

...

Ra khỏi Long gia Hàn Mặc bắt một chiếc taxi đi về nhà. Hàn Mặc đổ mồ hôi, nếu ở lại lâu chút nữa không biết sẽ thành ra chuyện gì.

- Mỡ báng trạng thái.

Hàn Mặc nghĩ trong đầu.

"Túc chủ: Hàn Mặc

Tu vi: Trúc cơ tăng bảy 99/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết (tăng thứ hai)

Kỹ năng: Không có

Nghề nghiệp: Chưa có

Tài phú:20 ức 2387 vạn

Điểm nhiệm vụ: 330

Exp hệ thống: 370/1000 "

- Không biết lên cấp hệ thống sẽ có cái gì mới đây.

Hàn Mặc lẩm bẩm

Bốn mươi phút sau xe đã về đến căn nhà mới của Hàn Mặc và Hà Vũ Vi. Hàn Mặc trả tiền rồi đi vào nhà.

Mở cửa ra đi vào Hàn Mặc nhìn thấy Hà Vũ Vi đang ngồi trên ghế tu luyện.

Hàn Vũ Vi cảm nhận được có người vào mở mắt ra.

- Anh về rồi sao?

Hà Vũ Vi cười nói ra.

- Ủm, em cảm thấy thế nào rồi?

Hàn Mặc hỏi.

- Em có thể cảm thấy linh khí rồi.

Hà Vũ Vi đáp.

- Vậy sao.

Hàn Mặc nói ra.

Tự tu luyện đúng là lâu thật, Hàn Mặc trầm nghĩ.

- Vi vi...

Hàn Mặc nói ra.

Hà Vũ Vi liếc mắt nhìn Hàn Mặc biết Hàn Mặc muốn làm gì.

- Đi vào trong phòng đã.

Hà Vũ Vi liếc mông đi vào phòng ngủ,Hàn Mặc theo vào.

Vừa đi vào Hàn Mặc ôm lấy Hà Vũ Vi hôn lên đôi môi hồng hào của cô.

Hôn năm phút hai người mới tách nhau ra thở hổn hển.

- Ngạt thở chết người ta rồi.

Hà Vũ Vi oán trách nhìn Hàn Mặc.

- Hắc hắc..

Hàn Mặc cười một tiếng rồi bắt đầu lột quần áo của Hà Vũ Vi ra, Hà Vũ Vi cũng rất phối hợp bắt đầu cởi quần áo của Hàn Mặc. Trong phòng bắt đầu truyền đến những tiếng rên rĩ cùng tiếng thờ dục.

Tu vi của hai người cứ thế mà tăng lên theo thời gian.

...

Ba tiếng sau.

Hà Vũ Vi đã kiệt hết hơi nằm ngủ như con mèo trong lòng Hàn Mặc. Nhìn Hà Vũ Vi ngủ đang ngủ trong lòng mình Hàn Mặc hôn lên trán Hà Vũ Vi rồi rời giường mặc quần áo ra khỏi phòng ngủ.

Tu vi của Hàn Mặc bây giờ là Trúc Cơ tăng tám - 70/100%, Hà Vũ Vi bây giờ đã đột phá tới Luyện Khí tăng bốn Hàn Mặc không khỏi thần than song tu đúng là một cách tăng tu vi nhanh khác.

Nhưng Hàn Mặc đầu có biết vì có hệ thống cùng với công pháp nghịch thiên kia nên mới tăng nhanh như vậy. Nếu ở tu chân giới thì không thể tăng nhanh như thế được, nhiều nhất là từ phạm nhân đến luyện khí tăng hai.

Hàn Mặc đi vào bếp chuẩn bị nấu ăn. Hà Vũ Vi bị Hàn Mặc vất kiệt sức bây giờ không thể dậy nấu cơm được Hàn Mặc đành phải tự thân vận động.

Ba mươi phút sau một bữa ăn đã được Hàn Mặc nấu xong. Trông cũng đẹp mắt nhưng không biết mùi vị thế nào.

Lúc này Hà Vũ Vi đã lấy lại được một ít sức lực đi ra khỏi phòng ngủ.

- Thom vậy, là chồng em nấu đây sao trông ngon quá.

Hà Vũ Vi vào bếp thấy bàn đồ ăn hưng phấn nói.

- Em ngồi xuống đi.

Hàn Mặc nói ra.

Hai người ngồi xuống bàn bắt đầu ăn. Hà Vũ Vi gấp lấy một miếng thịt gà đưa vào miệng.

- Ngon thật chồng em không ngờ cũng biết nấu ăn cơ đấy.

Hà Vũ Vi cười nói ra.

- Em tưởng anh không biết nấu ăn sao.

Hàn Mặc hỏi.

- Đương vậy, lúc trước anh ăn chơi như thế mà ai lại đoán được một công tử như anh lại biết nấu cơm chứ.

Hà Vũ Vi cười hi hi nói ra.

Hàn Mặc dở khóc dở cười.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Đến Dương Gia

Ăn tối xong hai người đi tắm tẩy uế rồi đi ngủ. Buổi chiều vận động kiệt sức rồi nên tối hai người ôm nhau ngủ.

Sáng hôm sau Hàn Mặc còn chưa ngủ dậy thì bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

- Alo, ai vậy.

Hàn Mặc nghe điện thoại.

- Là tôi Dương Cẩm Linh, Hàn Mặc hôm nay anh rảnh không đến nhà tôi đi.

Người gọi đến là Dương Cẩm Linh, cô nàng này rất nóng lòng Hàn Mặc đến nhà mình.

- Được lát nữa tôi sẽ đến.

Hàn Mặc nói ra.

- Được tôi chờ anh.

Dương Cẩm Linh nói rồi cúp điện thoại.

- Hàn Mặc nhà ta lại đi lừa gạt cô gái nhà lành nào đấy.

Hà Vũ Vi ngửi khí lạ nói ra.

Lúc chuông điện thoại của Hàn Mặc reo Hà Vũ Vi cũng đã bị đánh thức nên nghe được cuộc đối thoại của Hàn Mặc và Dương Cẩm Linh.

- Vi Vi nhà ta đây là đang ghen sao?

Hàn Mặc cười nói ra.

- Hừ ai thèm ghen chứ dậy đi đã hơn tám giờ rồi.

Hà Vũ Vi đứng dậy đi ra ngoài.

Hàn Mặc cười cười cũng rời giường đi vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt.

- Vi Vi em đi cùng anh không?

Ăn sáng xong Hàn Mặc nói Hà Vũ Vi gọi cùng.

- Không anh đi đi em ở nhà tu luyện thôi.

Hà Vũ Vi nói ra.

Hà Vũ Vi biết mình bây giờ lực lượng còn thấp sẽ vướng chân Hàn Mặc nên muốn mua kíp để đồng hành của Hàn Mặc.

- Được, vậy anh đi đây.

Hàn Mặc nói rồi mở cửa đi ra ngoài.

Gọi một chiếc taxi Hàn Mặc đi đến Dương gia. Ba mươi phút sau xe đã đến. Hàn Mặc xuống xe đứng ở cổng lấy điện thoại ra gọi cho Dương Cẩm Linh.

- Alo Hàn Mặc anh đến rồi sao?

Dương Cẩm Linh rất nhanh nghe điện thoại.

- Ủ, tôi đến cổng nhà cô rồi.

Hàn Mặc nói ra.

- Đợi một chút tôi ra ngay.

Dương Cẩm Linh nói rồi cúp điện thoại. Dừng tốc độ nhanh nhất chạy ra.

Chưa đến hai phút Hàn Mặc đã thấy cổng Dương gia mở ra. Đi ra là Dương Cẩm Linh, cô gái này bây giờ chỉ đang mặc một cái váy ngủ màu hồng, tóc để xõa xuống trông rất xinh đẹp.

Bây giờ đang thờ hồn hên, chắc là chạy ra rất nhanh.

- Có làm gì mà một như vậy, chẳng lẽ lại chạy ra ngoài này sao?

Hàn Mặc hỏi.

- Ai chạy chứ chẳng qua...mời anh vào nhà, ông nội tôi đang chờ.

Dương Cẩm Linh định chối nhưng không tìm được lí do nào khác đành phải đổi chủ đề.

Dương Cẩm Linh dẫn đường, Hàn Mặc đi theo sau.

Vừa đi vào giống như khi đi vào Long gia. Có vô số ánh mắt tập trung lên ngôi Hàn Mặc, nhưng Hàn Mặc không cảm nhận được khí tức của một tên Trúc Cơ nào.

Dương Cẩm Linh dẫn Hàn Mặc vào nhà, căn nhà không kém gì Long gia.

Đi vào phòng khách Hàn Mặc thấy bên trong đang ngồi bốn người. Một lão già, hai người đàn ông trung niên và một người phụ nữ trung niên.

- Ông nội, đây là người đã cứu cháu lúc cháu bị lạc trong rừng đó.

Dương Cẩm Linh nói ra.

Ông lão quan sát Hàn Mặc rồi nói.

- Chào tiểu huynh đệ, mời ngồi.

- Chào ngài Dương lão.

Hàn Mặc đi đến một cái ghế ngồi xuống.

Dương lão cảm ơn Hàn Mặc, Hàn Mặc nói khách khí không có gì. Một người đàn ông trung niên ngồi bên phải Dương lão là bố của Dương Cẩm Linh cũng cảm ơn Hàn Mặc nhưng chỉ nói cho qua.

Đôi vợ chồng trung niên ngồi bên trái là cậu của Dương Cẩm Linh không nói gì còn hừ coi thường Hàn Mặc. Nhìn thấy Hàn Mặc mặc đồ rẻ tiền hai người này cũng không quan tâm đến Hàn Mặc.

Hàn Mặc kể mấy người này hỏi thăm Dương lão bị bệnh. Hàn Mặc đoán trúng bệnh của Dương lão làm mấy người ở đó bất ngờ. Hàn Mặc chữa trị thành công cho Dương lão làm mấy người kia phải thay đổi cách nhìn với Hàn Mặc.

Làm được việc tốt Hàn Mặc nhận được 20 điểm nhiệm vụ, x20 exp hệ thống. Đi ra khỏi Dương gia Hàn Mặc gọi một chiếc taxi tìm một quán cafe vắng khách đi vào ngồi xuống. Hàn Mặc lấy điện thoại ra bấm một số điện thoại.

Số điện thoại này là lúc Lý Mộ Mai để lại khi cô đến mời Hàn Mặc vào Long tổ nhưng Hàn Mặc lại từ chối.

- Chào Hàn tiên sinh, ngài gọi tôi có chuyện gì vậy? Chẳng lẽ ngài muốn gia nhập Long tổ sao?

Giọng của Lý Mộ Mai vang lên trong điện thoại.

- Đúng vậy.

Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc thực sự là không muốn dùng cách này nhưng có lẽ là cách duy nhất mà Hàn Mặc có thể làm.

- Thật sao Hàn tiên sinh ngài muốn gia nhập thật sao?

Lý Mộ Mai vui mừng nói ra.

Nhiệm vụ này của cô đã lâu rồi không hoàn thành được tại Hàn Mặc từ chối nên Lý Mộ Mai đành phải hủy nhiệm vụ. Giờ Hàn Mặc đồng ý gia nhập Lý Mộ Mai có thể hoàn thành lại nhiệm vụ xấu còn được thưởng thêm.

- Ngài đang ở đâu vậy Hàn tiên sinh tôi sẽ qua đó ngay.

Lý Mộ Mai nói ra.

- Tôi đang ở kinh thành.

Hàn Mặc nói ra.

- Trùng hợp quá tôi đang ở tổng bộ trong kinh thành, ngài đang ở đâu vậy Hàn tiên sinh.

Lý Mộ Mai nói ra.

- Ta đang ở quán cafe...

Hàn Mặc nói địa chỉ quán cafe mình đang ngồi ra.

- Ngài đợi một lát tôi sẽ qua đó ngay.

Lý Mộ Mai nói rồi cúp điện thoại.

Ba mươi phút sau một chiếc taxi dừng ở trước quán cafe, từ trên xe xuống một người phụ nữ xinh đẹp là Lý Mộ Mai.

Hôm nay Lý Mộ Mai mặc một chiếc váy màu vàng, tóc để xõa xuống, trên vai còn đeo một cái túi xách. Mấy tên đàn ông đi qua nhìn mãi không rời. Có mấy tên còn vấp phải vỉa hè ngã cả ra.

Lý Mộ Mai bước vào quán cafe ngó tới ngó lui cuối cùng cũng tìm thấy chỗ Hàn Mặc ngồi. Lý Mộ Mai mỉm cười đi đến.

- Hàn tiên sinh xin lỗi để ngài phải đợi lâu rồi.

Lý Mộ Mai mỉm cười nói ra.

- Không lâu lắm.

Hàn Mặc nói ra.

- Hàn tiên sinh thật đúng là kiên nhẫn.Hàn tiên sinh ngài thấy tôi thế nào? Có đẹp không?

Lý Mộ Mai cho miệng cười nói, lúc hỏi Hàn Mặc còn xoay một vòng.

- Đúng thật là rất đẹp.

Hàn Mặc nhìn Lý Mộ Mai từ trên xuống nói ra.

- Vậy sao, Hàn tiên sinh có cảm giác gì với người ta không vậy? Ví dụ như cái đó.

Lý Mộ Mai cười nói ra, hỏi câu cuối còn vũ mị nhìn Hàn Mặc như muốn câu dẫn.

- Nếu tôi nói không chắc cô không tin đâu nhì.

Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc đứng là bị kích thích. Vóc dáng với khí chất của Lý Mộ Mai bây giờ hơn hẳn Hà Vũ Vì lúc chưa dùng Tây Tựu Đan. Nếu nói là không có cảm giác gì thì đúng là nói dối hoặc là gay-v.

- Hóa ra Hàn tiên sinh cũng có ham muốn cơ đấy.

Lý Mộ Mai cười nói ra.

- Là đàn ông nhìn thấy cô thì ai cũng có ham muốn thôi.

Hàn Mặc nói ra.

Lý Mộ Mai nghe thấy thế trong lòng tin tưởng vào mị lực của mình không kém chút nào.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Gia Nhập Long Tổ

- Được rồi, bàn chuyện chính đi, tôi không có nhiều thời gian để chơi đùa đâu.

Hàn Mặc nói ra.

- Hàn tiên sinh ngài đúng là vội mà người ta còn chưa muốn đây.

Lý Mộ Mai nói nhưng vẫn lấy mấy tờ giấy ở trong túi xách ra.

- Hàn tiên sinh mời ngài xem, nếu không có thắc mắc gì ngài có thể kí tên vào đó.

Lý Mộ Mai đưa tờ giấy cho Hàn Mặc.

Hàn Mặc cầm lên xem, điều lệ vẫn không khác nhiều lần trước Lý Mộ Mai nói. Hàn Mặc cầm bút lên kí vào.

- Hàn tiên sinh bây giờ chúng ta là đồng nghiệp rồi. Đây là giấy chứng minh thân phận của ngài Hàn tiên sinh.

Lý Mộ Mai đưa cho Hàn Mặc một tờ giấy khoảng chừng bàn tay cho Hàn Mặc.

Hàn Mặc nhận lấy tờ giấy. Tờ giấy này cũng không có gì đặc biệt lắm. Màu đỏ, làm bằng bìa cứng, trên có in ảnh, tên của Hàn Mặc, thêm mấy chữ kiểu thân phận đặc biệt và một kí hiệu của rồng. Hàn Mặc đoán đó là kí hiệu của Long tổ.

- Hàn tiên sinh ngài không ngài ăn với tôi một bữa chứ.

Lý Mộ Mai cười nhìn Hàn Mặc nói ra.

- Được.

Hàn Mặc đồng ý. Được ăn cùng mỹ nữ có ngu mới không đồng ý.

Thấy Hàn Mặc đồng ý Lý Mộ Mai hiện lên vẻ vui mừng. Hai người đi ra khỏi quán cafe.

Sau năm phút Lý Mộ Mai đã dẫn Hàn Mặc đến một quán ăn. Quán ăn này không nhỏ cũng không lớn thuộc loại bình dân ai cũng có thể vào.

- Quán ăn này bề ngoài trông thế này nhưng đồ ăn rất là ngon đó Hàn tiên sinh.

Lý Mộ Mai nói.

Hai người đi vào quán ăn. Hai người đi vào hấp dẫn vô số ánh mắt của người bên trong.

- Có mỹ nữ kia!

- Đúng là đẹp thật nhưng đáng tiếc đã có bạn trai!

- Đôi này trông cũng rất đẹp đôi đó!

...

Nghe những người bên trong nói mình là bạn gái của Hàn Mặc Lý Mộ Mai đỏ mặt nhưng cũng không phản bác.

- Hàn tiên sinh chúng ta qua bên kia ngồi đi.

Lý Mộ Mai lôi kéo Hàn Mặc đến một cái bàn còn trống ở góc khuất.

- Chào hai anh chị, anh chị muốn ăn gì ạ.

Hàn Mặc và Lý Mộ Mai vừa ngồi xuống thì một cô bé mười lăm mười sáu tuổi tiến đến hỏi.

- Đưa chị xem thực đơn nào em gái.

Lý Mộ Mai nhìn cô bé cười nói ra. Cô bé đưa thực đơn cho Lý Mộ Mai.

- Hai anh chị đang hẹn hò sao?

Cô bé mỉm cười hỏi.

Nghe thế Hàn Mặc từ trên ghế xit ngã xuống đất còn Lý Mộ Mai cầm thực đơn che lại cái mặt như cà chua của mình.

- Không phải đâu em gái, chị với anh ta không phải người yêu.

Lý Mộ Mai nói ra.

- Vậy sao? Em nhìn hai người giống một cặp đôi lắm mà.

Cô bé cười hì hì nói ra. Hiển nhiên là không tin Lý Mộ Mai nói.

- Cho chị mấy món này, Hàn Mặc anh ăn gì cứ gọi.

Lý Mộ Mai vội đổi chủ đề, nếu để cô bé này nói nữa không biết sẽ đi tới đâu.

Hàn Mặc nhận lấy thực đơn xem lướt qua chọn mấy món đơn giản rồi đưa thực đơn cho cô bé.

- Hai anh chị chờ một lát ạ đồ ăn sẽ được mang lên ngay.

Cô bé nói rồi quay người đi.

Vì cô bé vừa nãy nói mà không khí có chút trầm mặc. Lý Mộ Mai thì đỏ mặt cúi đầu xuống. Hàn Mặc bất đắc dĩ lấy điện thoại ra nghịch.

- Hàn tiên sinh..

Lý Mộ Mai đánh mở miệng đánh vỡ trầm mặc nói.

- Có chuyện gì vậy?

Hàn Mặc nhìn Lý Mộ Mai hỏi.

Lý Mộ Mai thấy Hàn Mặc nhìn mình đỏ mặt nhìn xuống bàn tránh đi ánh mắt của Hàn Mặc.

- Tôi gọi cậu là Hàn Mặc được chứ?

Lý Mộ Mai nói bé như muỗi đến mấy từ cuối còn không nghe được gì.

Nhưng những từ này lại lọt hết vào tai Hàn Mặc.

- Được.

Hàn Mặc nói ra. Chỉ là cái tên thôi mà thích gọi kiểu gì chả được.

- Thật sao!

Thấy Hàn Mặc đồng ý Lý Mộ Mai ngẩng đầu lên cười tươi như hoa.

Hàn Mặc nhìn thấy Lý Mộ Mai cười không khỏi từng sở vội tránh đi ánh mắt.

"Cô gái này cười cũng đẹp thật." Hàn Mặc nghĩ.

- Hàn Mặc, anh gọi tôi là Mộ Mai được chứ?

Hàn Mặc nhỏ hơn Lý Mộ Mai bốn tuổi nhưng cô vẫn gọi là anh, chắc là vì thực lực của Hàn Mặc.

- Được, Mộ Mai.

Hàn Mặc nói ra.

Lý Mộ Mai nghe thấy Hàn Mặc gọi mình bằng đó mặt cười cúi đầu xuống mà quên mất chính mình bảo Hàn Mặc gọi như thế.

Lúc này cô bé đã bê đồ ăn lên.

- Chúc hai anh chị ngon miệng.

Cô bé cười nói rồi quay người đi.

Hàn Mặc và Lý Mộ Mai cầm đũa lên bắt đầu ăn.

- Anh thấy thế nào Hàn Mặc có ngon không?

Lý Mộ Mai hỏi.

- Đúng là rất ngon.

Hàn Mặc nói ra. Hàn Mặc không phải nói bừa, đồ ăn ở đây đúng là ngon thật.

Hai người tập trung vào ăn thỉnh thoảng lại nói vào câu. Bữa ăn này tốn hết ba mươi phút mới xong.

- Hàn Mặc, anh cứ ở nhà đợi vài ngày tới sẽ có người gọi điện cho anh giao nhiệm vụ.

Ra khỏi quán ăn Lý Mộ Mai nói ra.

Hàn Mặc gạt đầu cũng không nói gì.

- Bai bai, hẹn gặp lại Hàn Mặc.

Lý Mộ Mai nói ra.

- Hẹn gặp lại, về nhà cẩn thận.

Hàn Mặc nói.

Lý Mộ Mai cười gạt đầu rồi quay đi. Hàn Mặc cũng quay đi về nhà mình.

...

Mở cửa nhà ra Hàn Mặc đi vào nhà. Thấy Hà Vũ Vi đang ngồi tu luyện Hàn Mặc ngồi ở bên cạnh xem.

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp, ôn nhu đang nhắm mắt lại tu luyện Hàn Mặc mỉm cười. Thật muốn ôm hôn cho một cái.

Ba mươi phút sau Hà Vũ Vi định chỉ tu luyện mở mắt ra. Nhìn thấy Hàn Mặc đang ngồi nhìn mình cười Hà Vũ Vi bất ngờ lại vui mừng.

- Anh về lúc nào vậy? Ăn cơm chưa đó?

Hà Vũ Vi cười hỏi.

- Được ba mươi phút rồi, anh ăn ở bên ngoài.

Hàn Mặc đáp.

- Về lúc nào cũng không lên tiếng một cái.

Hà Vũ Vi oán trách nói ra.

- Lúc tu luyện nhìn vợ của anh đẹp lắm nên anh để im ngồi ngắm cô vợ xinh đẹp của anh tu luyện.

Hàn Mặc cười nói ra.

- Hừ đồ leo mép.

Hà Vũ Vi nói thế nhưng vẻ hạnh phúc vẫn hiện lên đôi mắt ngọc ngà của cô.

- Vi Vi.

Hàn Mặc tiến đến ôm lấy Hà Vũ Vi nằm xuống ghế bắt đầu quần lấy cái miệng nhỏ nhắn của cô.

Hà Vũ Vi cũng đáp trả lại sự nồng nhiệt của Hàn Mặc.

Năm phút sau Hàn Mặc mới buông cái miệng xinh xắn của Hà Vũ Vi ra.

- Anh định làm luôn ở đây sao.

Hà Vũ Vi thở hắt hắt đỏ mặt nói ra.

- Đúng đó, ở chỗ này cũng rất tốt mà.

Hàn Mặc nói ra.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Cường Nhiệt

Hàn Mặc cởi bỏ chiếc váy ngủ của Hà Vũ Vi ra, để Hàn Mặc bắt ngờ là Hà Vũ Vi không mặc áo lót. Hàn Mặc cười hắc hắc, thế cũng tiện.

Hàn Mặc bắt đầu nhào nặn bộ ngực bô sữa của Hà Vũ Vi. Một bên nhào nặn, một bên Hàn Mặc cho cái miệng của mình vào mút. Núm vú của Hà Vũ Vi đã cứng lên vì sướng.

Tay bóp Hàn Mặc dùng ngón tay nghịch cái núm vú, bên kia thì Hàn Mặc há miệng ra cắn vào cái núm vú còn lại.

- Ư...a.....ư....a.... Hàn Mặc...đừng cắn nữa mà.

Hà Vũ Vi rên lên vì bị Hàn Mặc cắn.

Hàn Mặc cười, rồi khời bộ ngực của Hà Vũ Vi hôn lên đôi môi của cô. Cái lưỡi bắt đầu cạy miệng của Hà Vũ Vi ra đi vào khuấy đảo lên. Hai cái lưỡi cứ quần lấy nhau.

Hàn Mặc trườn tay từ bụng của Hà Vũ Vi xuống phía dưới chiếc quần lót. Mò tới phần rậm rạp Hàn Mặc dịch xuống cái khe đó hồng có chút ướt át của Hà Vũ Vi.

- Hắc hắc vợ anh đã ướt thế này rồi cơ à.

Hàn Mặc cười nói ra.

- Anh đi chết đi.

Hà Vũ Vi che mặt xấu hổ chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui xuống. Dù đã làm nhiều lần nhưng Hà Vũ Vi vẫn cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Hàn Mặc cởi chiếc quần lót của Hà Vũ Vi ra bắt đầu cho ngón tay vào mò mẫm.

Hàn Mặc đưa ngón tay và cái khe hồng hào đó.

Hà Vũ Vi nhắm mắt lại, thở hắt hắt, cơ thể hơi giật một cái. Hà Vũ Vi cảm thấy khoái mê người.

Ngón tay của Hàn Mặc chuyển động trong đó làm Hà Vũ Vi sướng rên rì lên.

- Ư...a....a.....ư...

Hà Vũ Vi đã bị khoá cảm chiếm mất lí trí. Không nhận được, d*m thụy bên trong đã trào ra bên ngoài.

Hàn Mặc cười hắc hắc cởi quần áo lót ra cái vừa to vừa dài của mình.

Hàn Mặc mở hai chân của Hà Vũ Vi ra đặt cái đó của mình vào cái khe hồng hào của Hà Vũ Vi.

Hàn Mặc bắt đầu chuyển động đẩy cái đó của mình vào.

- Ư...ư...

Hà Vũ Vi rên lên.

Hàn Mặc nằm lên người của Hà Vũ Vi hai tay cầm lấy bộ ngực của Hà Vũ Vi nhào nặn, miệng thì hôn nhẹ lên đôi môi của Hà Vũ Vi. Hàn Mặc bắt đầu chuyển động hông của mình liên tục.

- ư....ư....a....a...

Mỗi lần Hàn Mặc chuyển động lần Hà Vũ Vi sướng muốn chết cổ họng phát ra những tiếng rên mê người.

Hàn Mặc bắt đầu làm nhanh hơn, Hà Vũ Vi hai tay ôm chặt lấy lưng của Hàn Mặc rên liên tục.

Hàn Mặc đâm vào liên tục không biết đã qua bao lâu rồi nữa. Hà Vũ Vi thì hai mắt mê man miệng vẫn còn rên lên vì sướng.

- Ư...a.....Hàn Mặc... em....muốn...ra..

Hà Vũ Vi ôm chặt lấy lưng của Hàn Mặc, phía dưới bắt đầu run lên, một dòng nước từ giữa chân của Hà Vũ Vi chảy ra.

Hà Vũ Vi buông tay ra thờ hồn hên. Hàn Mặc thấy Hà Vũ Vi ra xong lại bắt đầu chuyển động hông.

- Em ra rồi còn anh thì chưa...mình tiếp tục đi.

- Ừ...a...ừ...một chút em mất...ừ...a....

Hàn Mặc bắt đầu dần dập lên, qua năm phút Hàn Mặc đâm vào một cái thật mạnh. Hà Vũ Vi cảm thấy một dòng ấm ấm chảy vào trong cơ thể người mình.

Hai người thờ hồn hên nhìn nhau mặt còn hiện lên vẻ yêu thương. Hôn nhau hơn mười phút hai người cứ thế trần như nhộng ôm nhau nhắm mắt ngủ.

...

Lúc hai người tỉnh dậy đã là sáng ngày hôm sau.

- Anh đúng là càng ngày càng hung hăng mà.

Nằm ở trong lòng Hàn Mặc Hà Vũ Vi đâm một cái vào ngực Hàn Mặc nói. Hai người vẫn còn trần như nhộng nằm trên ghế.

- Hắc hắc vậy sao anh lại muốn hư hông nữa nè.

Hàn Mặc cười hắc hắc một tay bắt đầu vuốt ve một bên ngực của Hà Vũ Vi, một tay luôn xuống phía dưới.

- Ừ....ừ...

Bị Hàn Mặc vuốt ve Hà Vũ Vi rên lên một tiếng.

- Đồ lưu manh nhà anh sáng sớm đã làm loạn rồi. Dậy đi em đi nấu cơm, đói chết mất rồi.

Hà Vũ Vi đẩy tay Hàn Mặc ra oán trách một cái, dậy khỏi lòng Hàn Mặc chạy vào nhà vệ sinh.

Không ăn một bữa, lại còn vận động nhiều Hà Vũ Vi đói cồn cào cả bụng còn Hàn Mặc thì không cảm thấy gì. Hà Vũ Vi vẫn còn là Luyện Khí vẫn chưa thể bỏ một hai bữa mà không thấy gì được.

Tu vi của Hàn Mặc bây giờ đã lên tới Trúc Cơ tầng tám 98/100 %, một chút nữa là lên Trúc Cơ tầng chín. Còn Hà Vũ Vi đã là Luyện Khí tầng bảy.

Hàn Mặc đứng dậy mặc quần áo cũng chạy vào nhà vệ sinh.

- Hôm nay anh phải đến trường rồi đây anh biết không Hàn Mặc?

Đang đánh răng Hà Vũ Vi quay sang hỏi.

- Ặc, là hôm nay sao, anh còn không biết là hôm nào nữa.

Hàn Mặc sờ đầu nói ra.

- Lên đây để học mà còn không biết ngày đi học là ngày nào đúng là hết nói nổi anh.

Hà Vũ Vi trừng mắt nhìn Hàn Mặc nói ra.

Bây giờ Hà Vũ Vi không giống một người vợ hiền lành nữa mà giống như cô giáo dạy bảo học sinh.

- Ha ha..

Hàn Mặc gãi đầu cười.

"Mình lên đây đầu phải để đi học." Hàn Mặc nghĩ trong đầu chứ không dám nói ra sợ bị Hà Vũ Vi cho một trận.

Đánh răng rửa mặt xong Hà Vũ Vi đi lên phòng ngủ lấy quần áo mặc vào rồi vào bếp nấu bữa sáng còn Hàn Mặc thì đi tắm.

Nói là nấu bữa sáng nhưng lại giống bữa trưa hơn. Hà Vũ Vi chắc đói lắm mới nấu nhiều thế. Hàn Mặc đi từ nhà tắm ra vào bếp thấy.

- Hàn Mặc anh ngồi xuống ăn đi.

Hà Vũ Vi nói ra.

Hàn Mặc đi đến ngồi xuống, hai người cầm đũa lên bắt đầu ăn.

Hà Vũ Vi lao vào ăn như hổ đói làm Hàn Mặc thấy buồn cười. "Trông thế này đáng yêu phết." Hàn Mặc nghĩ.

- Ăn từ từ thôi Vi Vi kéo nghẹn mất.

Hàn Mặc nói ra.

Hàn Mặc vừa nói xong Hà Vũ Vi đã cầm một cốc nước uống ực ực.

- Nghẹn chết em rồi.

Hà Vũ Vi nói ra.

Hàn Mặc dớ khóc dớ cười.

- Anh đi đây em ở nhà tu luyện nhé.

Ăn xong Hàn Mặc đi ra cửa đi học.

- Ừm, anh đi học phải hân hoan đó không được lung tung biết chưa.

Hà Vũ Vi dặn dò.

- Vâng thưa bà xã đại nhân.

Hàn Mặc vâng một tiếng đi ra khỏi nhà. Nhìn Hàn Mặc đi Hà Vũ Vi nở nụ cười hạnh phúc.

Hàn Mặc đi bộ đến trường nhân tiện ngắm mỹ nữ trên đường.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Gặp Lại Hai Hoa Khôi

- Này, huynh đệ.

Hàn Mặc đang đi trên đường thì có người gọi.

Hàn Mặc quay lại chỉ thấy một thanh niên đi đến.

- Huynh đệ, cậu đi đại học sao?

Người này tiến đến trước mặt Hàn Mặc hỏi.

- Đúng vậy.

Hàn Mặc đáp.

- Chúng ta cùng đường rồi, không ngại đi cùng chứ huynh đệ.

Thanh niên này nói ra.

- Được.

- Huynh đệ tôi tên là Luru An, cậu tên gì vậy?

Thanh niên bắt đầu giới thiệu mình.

- Hàn Mặc.

Hàn Mặc trả lời ngắn gọn.

Trên đường đi Luru Hải hỏi cái này cái nọ làm Hàn Mặc đau hết cả đầu. Nhà ở đâu, điếm được bao nhiêu, tuổi... "Tên này nói nhiều thật." Hàn Mặc nghĩ.

- A đến rồi kìa.

Hàn Mặc cũng đã thấy cổng trường đại học. Bấy giờ ở đây đang tập trung rất nhiều người vây quanh cái gì đó.

- Nhiều người thật đấy.

Hàn Mặc và Luru An đi đến chỗ đám đông.

- Này bạn học, sao mọi người lại tập trung ở đây hết vậy.

Luru An gọi một thanh niên hỏi.

- Người không biết sao? Trường ta vừa mới tới một vị mỹ nữ đó, người này chắc chắn là hoa khôi của khóa mới đó.

Tên thanh niên này nói ra trên mặt còn hiện lên vẻ cuồng nhiệt.

- Thật sao? Hàn Mặc tôi cũng chạy vào xem đây.

Luru An nói rồi bắt đầu nhen vào đám đông.

Hàn Mặc cười cười lắc đầu quay đi. Đối với cái gọi là hoa khôi này Hàn Mặc cũng không để ý. Xinh đẹp thế nào đi nữa thì cũng không bằng Hà Vũ Vi được.

"Keng

Nhiệm vụ: Giải thoát cho Trần Ngữ Yên

Phản thưởng: 10 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x 10

Thất bại: Liệt dương 2 ngày "

Bỗng lúc này tiếng của hệ thống vang lên.

Hàn Mặc sững sờ. Trần Ngữ Yên không phải là cô gái lúc mình cưỡng hôn đây sao. Có ấy xảy ra chuyện gì.

Chẳng lẽ. Hàn Mặc quay lại dùng thần thức quét vào đám đông. Quả nhiên Hàn Mặc thấy Trần Ngữ Yên đang bị đám nam sinh vây lại ở giữa không đi được, ở đằng sau còn có một cô gái nữa. Cô gái này Hàn Mặc cũng biết, là Diệp Như Uyên. Lúc còn ở cấp ba hai người hay đi cùng nhau không ngờ lên đại học hai người vẫn như vậy. Đúng là bạn tri cốt.

Trần Ngữ Yên bắt đầu đắc dĩ không thôi. Lái xe có thể đưa vào tận cửa phòng học nhưng Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyên lại muốn đi bộ từ cổng vào quan sát trường học một đoạn. Nhưng không ngờ vừa mới bước vào đã bị đám nam sinh bao vây làm hai người không thể đi được nữa.

- Mỹ nữ à cô tên gì vậy?

- Mỹ nữ cho ta xin số điện thoại được không?

- Mỹ nữ người có bạn trai sao?

....

Mất tên nam sinh mỗi người một câu làm Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyên không biết trả lời thế nào.

- Ta tên Trần Ngữ Yên, còn nấy thứ khác xin lỗi nấy thứ tôi không nói được tôi đã có bạn trai rồi.

Trần Ngữ Yên nói ra.

Đương nhiên là Trần Ngữ Yên chém gió chuyện có bạn trai. Người thích Trần Ngữ Yên không ít nhưng tất cả chỉ nhằm vào nhan sắc và gia sản của nhà cô nên cô thấy mấy tên đó rất chướng mắt.

Riêng có một người làm Trần Ngữ Yên không thấy ghét là Hàn Mặc. Hàn Mặc là người duy nhất không nịnh hót, không thêm ngó tới nhan sắc của cô. Cái này làm Trần Ngữ Yên cảm thấy hơi tức giận. Minh xinh đẹp thế mà Hàn Mặc cũng không thêm ngó tới chẳng lẽ hẳn thấy ghét mình sao.

- Trần Ngữ Yên sao tên rất đẹp đó?

- Trần Ngữ Yên bạn học à đừng nói xạo được không cô làm sao lại có bạn trai được chứ.

- Trần Ngữ Yên bạn học nếu có bạn trai sao không gọi đến cho mọi người xem một chút đi.

- Đúng vậy.

...

Mấy tên nam sinh này hiển nhiên không tin chuyện Trần Ngữ Yên nói mình có bạn trai.

Trần Ngữ Yên bắt đầu đi không thôi. Minh đầu có bạn trai mà gọi đến chứ.

- Không phải tìm đầu ta là bạn trai cô ấy.

Bỗng một tiếng nói vang lên làm tất cả ở đây im lặng.

Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển nghe thấy tiếng nói này hơi bất ngờ quay sang nhìn.

- Hàn Mặc.

Khi thấy khuôn mặt quen thuộc đang đứng đấy mỉm cười nhìn hai người Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển trâm miệng một lời hô.

Hai người chạy người chạy tới mỗi người một bên ôm lấy một tay của Hàn Mặc.

- Đây là bạn trai ta vừa nói đó.

Trần Ngữ Yên nói ra.

- Đây cũng là bạn trai của ta.

Diệp Như Uyển cũng nói.

Bị hai người ôm lấy còn nói như thế làm Hàn Mặc nhất thời không biết phải nói gì. Hàn Mặc có thể cảm thấy hai tay của mình đang bị kẹp giữa hai đôi thỏ ngọc mềm mại.

- Không thể nào.

- Đùng vậy đó làm sao hai người lại yêu cùng một người như thế này được.

- Nhất định là lừa dối.

....

Mấy tên nam sinh bắt đầu phản bác nên.

- Có gì mà không thể được chứ.

Trần Ngữ Yên nói ra.

- Đùng vậy, hai người cùng thích một người có gì là không thể.

Lần này nói là Diệp Như Uyển.

- Chúng ta đi thôi.

Hai cô gái lôi kéo Hàn Mặc đi để lại một đám nam sinh mặt ngơ ngác.

Mấy nam sinh nghe thấy hai cô gái nói thế chán kinh đứng hình mất năm giây. Hai mỹ nữ đã có bạn trai lại còn là hai mỹ nữ cùng chung một bạn trai nữa chứ.

Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển lôi Hàn Mặc chạy nhanh như bay đi mất.

- May quá thoát khỏi đám đó rồi.

Trần Ngữ Yên nói ra.

- Đám nam sinh này đúng là phiền phức được.

Diệp Như Uyển cũng nói ra. Hai người vẫn ôm lấy cánh tay của Hàn Mặc không bỏ.

- Khụ khụ, hai vị mỹ nữ à có thể bỏ tay ra được không?

Hàn Mặc nói.

- A...xin lỗi Hàn Mặc.

Hai cô gái mới nhớ mình vẫn ôm lấy cánh tay Hàn Mặc không khỏi xấu hổ vội bỏ tay ra.

- Không có gì. Hai người cũng học ở đây sao?

Hàn Mặc hỏi.

- Đùng vậy, không ngờ cũng có thể gặp được anh ở đây đó Hàn Mặc.

Trần Ngữ Yên ngừng đầu nhìn Hàn Mặc nói. Nhưng lại nhớ tới chuyện vừa này không khỏi đỏ mặt quay đi chỗ khác.

- Gặp anh ở đây đúng là bất ngờ thật đấy Hàn Mặc. Anh học khoa nào vậy Hàn Mặc?

Diệp Như Uyển nói ra.

-Ặc còn có khoa nữa sao?

Hàn Mặc gãi đầu nói ra. Chuyện này Hàn Mặc đúng là không biết nữa.

- Anh chưa có khoa sao? Vậy đi đăng kí vào khoa máy tính đi Hàn Mặc.

Diệp Như Uyển nói.

- Đùng vậy Hàn Mặc anh đi đăng kí vào khoa máy tính đi.

Trần Ngữ Yên nói ra.

Hai cô gái mắt lấp lánh nhìn Hàn Mặc.

- Được.

Bị hai cô gái nhìn như thế Hàn Mặc đành phải đồng ý.

- Hay quá! Bây giờ đi đăng kí luôn đi.

Nghe thấy Hàn Mặc đồng ý hai cô gái nhảy căng lên lời kéo Hàn Mặc đi đến khoa máy tính.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Tứ Nữ

Hàn Mặc bị hai mỹ nữ lôi đến chỗ đăng kí nhập khoa máy tính. Người phụ trách hỏi Hàn Mặc một số thông tin cần thiết, đợi lấy thẻ học sinh thì phải mấy tuần sau. Đăng kí xong ba người đi về lớp học.

- Hàn Mặc bây giờ cậu đang ở trọ sao?

Đi trên đường Trần Ngữ Yên hỏi.

- Đúng vậy.

Hàn Mặc đáp.

Không thể nói với hai cô nàng này mình mua nhà đang sống với Hà Vũ Vi được.

- Cậu trọ ở đâu vậy Hàn Mặc?

Diệp Như Uyên hỏi.

- Ở gần trường thôi không xa lắm để tiện đi lại.

Hàn Mặc đáp.

- Vậy sao!

Ba người không nói gì nữa cứ thế đi đến phòng học.

Lúc ba người đi đến trong phòng học đã có tới hơn năm mươi người. Ba người đi tìm một chỗ ngồi xuống.

- Mỹ nữ kia!

- Bạn học bên mình còn có chỗ trống này..

- Bên này cũng có này...

- Bạn học..

...

Hai cô gái vừa vào đã được vô số nam sinh chú ý đến.

Hai cô gái không hẹn mà cùng nhau mỗi người cầm lấy một bên tay của Hàn Mặc.

- Chúng ta ngồi chỗ này đi.

Trần Ngữ Yên đỏ mặt chỉ một chỗ trống nói ra.

- Được.

Diệp Như Uyên nói ra, mặt cũng đỏ chót.

Hàn Mặc chưa kịp nói gì thì đã bị hai người kéo ngồi xuống.

Hàn Mặc cảm thấy buồn cười lại bị hai cô gái lợi dụng làm bia đỡ đạn. Nhưng mà rất sướng, ta thích.

Hai cánh tay được kẹp vào giữa hai đôi hông mềm mại làm Hàn Mặc hưng phấn lên, thật muốn lao vào hưởng thụ mọi hơi.

- Tình huống gì đây?

- Sao hai mỹ nữ lại đi cùng với tên đó!

- Tên này đúng là số hường.

...

Nhìn thấy hai mỹ nữ ôm ấp một thanh niên các nam sinh hận ghen ghét lợi muốn ăn đánh cho Hàn Mặc một trận.

Năm phút sau giáo sư bước vào lớp, cả lớp yên lặng lại. Giáo sư này là một ông già hơn năm mươi tuổi, đầu hói, mặc một chiếc áo màu xám và một chiếc quần vải màu đen. Ông giáo sư này đi lên bậc giảng.

- Chào các em sinh viên, tôi tên là Mã Thanh, giáo sư dạy môn này của các em trong năm nay. Mong chúng ta sẽ giúp đỡ nhau trong năm học này. Có bạn sinh viên nào muốn hỏi gì không?

Lão giáo sư giới thiệu về mình rồi quét một vòng phía dưới.

- Nếu không ai có ý kiến thì tôi sẽ bắt đầu điểm danh.

...

Điểm danh xong Lão giáo sư bắt đầu giảng bài.

Được ba mươi phút Hàn Mặc thấy chán gục đầu xuống bàn ngủ. Lão giáo sư cũng nhìn thấy Hàn Mặc gục xuống bàn ngủ nhưng cũng không nói gì. Trong phòng học không phải chỉ có một mình Hàn Mặc nằm xuống bàn ngủ. Xung quanh phải có tới tám chín người.

Những chuyện như thế này không phải xảy ra một lần. Năm nào cũng thế, giờ học nào cũng có. Các giáo sư nhắc chán đến nỗi không thèm nhắc nữa. Mặc kệ, học thì học không học thì thôi.

- Hàn Mặc.

Trần Ngữ Yên gọi Hàn Mặc.

- Sao vậy?

Hàn Mặc nghiêng một bên đầu sang nhìn Trần Ngữ Yên.

- Cây dậy nghe giảng đi chứ sao lại ngủ. Nếu cậu không nghe là không biết gì đâu!

Trần Ngự Yên nói ra.

- Chán lắm, hai cậu cứ nghe đi bao giờ hết giờ gọi tớ dậy.

Hàn Mặc nói rồi lại ngủ tiếp.

Nghe thấy thế Trần Ngự Yên để im cho Hàn Mặc ngủ. Cô đang nghĩ Hàn Mặc đứng đầu kì thi đại học lần trước có phải là thật không. Hàn Mặc cứ đến lớp lại ngủ thế này đúng là không tin lần trước Hàn Mặc điểm cao như thế được.

Trần Ngự Yên đang suy nghĩ gì Hàn Mặc đương nhiên không biết, bây giờ Hàn Mặc đã chìm vào giấc ngủ. Hàn Mặc có thể không ngủ cũng được nhưng vì chán cũng cho phù hợp với cuộc sống hiện tại nên đành phải nằm xuống ngủ.

...

- Hàn Mặc dậy đi hết giờ rồi.

Hết giờ học Trần Ngự Yên gọi Hàn Mặc dậy.

Hàn Mặc mở mắt ra, thẳng lưng dậy vươn vai một cái.

- Hết giờ rồi sao?

Hàn Mặc hỏi.

- Đứng vậy đó, cậu là heo hay gì thế mà ngủ hết cả năm tiết được. Diệp Như Uyên đây phục cậu rồi.

Diệp Như Uyên nhìn Hàn Mặc nói ra.

- Lâm sao tớ lại là heo được chứ. Trắng trẻo đẹp trai (khai to) được bao thiếu nữ say mê thế này mà cậu lại bảo tớ là heo, mắt cậu bị hỏng rồi đó cậu nên đi thay mắt đi.

Hàn Mặc nhếch miệng nói ra.

- Thay cái đầu cậu.

Diệp Như Uyên đánh Hàn Mặc một cái vừa cười vừa nói.

- Hàn Mặc cậu đứng là không có tí liêm sỉ nào mà.

Trần Ngự Yên cũng bị Hàn Mặc nói chọc cười nói.

- Được rồi chúng ta đi ăn đi, Hàn Mặc cậu đi cùng chứ.

Diệp Như Uyên nói ra.

- Đứng đó Hàn Mặc cậu đi cùng chúng tớ chứ.

Trần Ngự Yên mắt mong chờ nhìn Hàn Mặc.

- Được thôi, được ăn cùng hai vị mỹ nữ thế này sao lại từ chối được cơ chứ.

Hàn Mặc cười ha ha nói ra.

- Hừ đồ lêu mép.

Hai cô gái trầm miệng một lời nói nhưng mặt không thoát khỏi vẻ vui mừng.

Cả ba người ra khỏi phòng học đi ra khỏi trường học.

- Hàn Mặc.

Vừa đi đến cổng trường một giọng nữ êm tai vang lên gọi Hàn Mặc. Cả ba người quay sang, chỉ thấy một cô gái mặc một chiếc váy màu xanh chạy đến.

- Dương Cẩm Linh..

Người gọi đúng là Dương Cẩm Linh. Dương Cẩm Linh biết Hàn Mặc học ở cùng trường nên muốn đi tìm Hàn Mặc. Dù không biết Hàn Mặc học ở khoa nào nhưng với thân phận của cô hỏi một chút là biết ngay.

Sau khi biết Hàn Mặc ở khoa máy tính Dương Cẩm Linh chạy đi tìm Hàn Mặc đúng lúc chạy qua sân trường thì thấy Hàn Mặc đang đi ra cổng trường nên Dương Cẩm Linh gọi luôn.

Dương Cẩm Linh chạy đến trước mặt ba người.

- Hàn tiên sinh..

Mấy người chưa kịp gì một giọng nữ trong trẻo lại vang lên. Bốn người lại quay ra hướng phát ra âm thanh.

Chỉ mấy một cô gái đẹp như tiên nữ trên người mặc một chiếc váy màu hồng đang đi đến.

(Choi nguyên váy cho nó mát mẻ:))

- Long Tuyết Nguyệt..

Hàn Mặc cũng nhận ra cô gái này là Long Tuyết Nguyệt cháu gái của Long lão.

Lần trước Hàn Mặc không để ý trước nhan sắc của mình cái này làm Long Tuyết Nguyệt rất không phục. Sau khi hỏi thăm một chút Hàn Mặc là lên kinh thành đi học Long Tuyết Nguyệt lên kế hoạch phải cho Hàn Mặc một bài học.

Vì cùng trường nổi lên Long Tuyết Nguyệt rất nhanh hỏi được khoa của Hàn Mặc là khoa máy tính. Long Tuyết Nguyệt liền đi đến khoa máy tính vừa vặn thấy Hàn Mặc đang đứng ở sân trường thế là Long Tuyết Nguyệt tiến đến gọi Hàn Mặc.

Gọi Hàn Mặc là "tiên sinh" vì Hàn Mặc đã cứu ông của cô nên cô vẫn phải tôn trọng một chút không thể gọi là Hàn Mặc được mặc dù Hàn Mặc nhỏ hơn cô một tuổi. Dương Cẩm Linh cũng vậy lớn hơn Hàn Mặc một tuổi.

Long Tuyết Nguyệt cũng đi đến bên Hàn Mặc. Bốn nữ vây quanh một nam, mấy nữ nhìn nhau không ai nói gì và cũng không ai biết họ đang suy nghĩ cái gì. Bầu không khí trầm mặc xuống. Một lúc sau tất cả quay sang nhìn Hàn Mặc, Hàn Mặc cảm thấy không ổn một tí nào.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Có nhiệm vụ

Hàn Mặc thấy kì quái, ba người Trần Ngữ Yên, Diệp Như Uyển, Dương Cẩm Linh thì Hàn Mặc có thể hiểu là chuyện gì nhưng mà cả Long Tuyết Nguyệt cũng nhìn thì Hàn Mặc không biết tại sao luôn.

Kỳ thực Hàn Mặc không biết Long Tuyết Nguyệt là góp vui thêm dầu vào lửa thôi.

Lúc thấy bên người Hàn Mặc có Diệp Như Uyển và Trần Ngữ Yên Long Tuyết Nguyệt cảm thấy hai người này là thích Hàn Mặc. Long Tuyết Nguyệt thấy Hàn Mặc đứng là may mắn.

Lúc thấy Dương Cẩm Linh chạy đến chỗ Hàn Mặc thì Long Tuyết Nguyệt hơi bất ngờ không ngờ công chúa của Dương gia cũng quen biết Hàn Mặc, nhìn nét mặt hơn hờ của Dương Cẩm Linh Long Tuyết Nguyệt mỉm cười chạy ra góp vui luôn, nhân tiện cho Hàn Mặc khó xử một chút.

10 phút sau, năm người đã ngồi trong một phòng của nhà hàng. Không khí có vẻ căng thẳng.

- Chúng ta làm quen một chút nhì, tôi tên là Long Tuyết Nguyệt, bạn của Hàn tiên sinh.

Khởi đầu là Long Tuyết Nguyệt.

Long Tuyết Nguyệt vừa nói ra làm cho Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển khiếp sợ trong lòng. Họ Long, ở kinh thành có mấy nhà họ Long được chứ. Đệ nhất gia tộc ở Kinh Thành, Long gia.

Diệp Như Uyển và Trần Ngữ Yên khiếp sợ trong lòng không biểu hiện ra ngoài. Ánh mắt nhìn Long Tuyết Nguyệt bây giờ đã chuyển đổi. Hai người cũng không hiểu tại sao Long Tuyết Nguyệt lại gọi Hàn Mặc là "tiên sinh".

- Tôi là Dương Cẩm Linh, người của Dương gia kinh thành, cũng là bạn của Hàn Mặc.

Dương Cẩm Linh vừa nói ra làm Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển lại khiếp sợ lần nữa. Lại là một trong Ngũ đại gia tộc, Dương gia. Hai người thấy kì quái làm sao Hàn Mặc lại quen biết được hai cô con gái có gia thế lớn như vậy, lại còn rất xinh đẹp nữa.

- Giờ đến hai người đó.

Long Tuyết Nguyệt nhìn Diệp Như Uyển và Trần Ngữ Yên nói.

Nghe thấy Long Tuyết Nguyệt, hai người mới từ trong khiếp sợ tỉnh lại.

- Tôi là Trần Ngữ Yên, bạn học từ thời cấp ba cùng Hàn Mặc.

Trần Ngữ Yên nói ra.

- Tôi là Diệp Như Uyển, cũng là bạn học cấp ba của Hàn Mặc. Chúng tôi xuất thân cùng nơi và chơi rất thân với Hàn Mặc.

Diệp Như Uyển nói.

Sợ vói vẻ sợ hãi, nhỏ nhẹ của Trần Ngữ Yên, Diệp Như Uyển mạnh dạn hơn cho dù biết Long Tuyết Nguyệt và Diệp Như Uyển có gia thế lớn. Còn nhấn mạnh chữ "xuất thân" và "rất thân".

Nghe thấy Diệp Như Uyển nói vậy Long Tuyết Nguyệt mỉm cười không biết đang suy nghĩ cái gì. Còn Dương Cẩm Linh thì "hử" một cái rồi không nói gì.

Bốn nữ lại tám mắt nhìn nhau.

Đúng lúc này cửa phòng ăn bị mở ra.

- Thưa quý khách, đồ ăn của các vị đã xong.

Một cô gái đi vào mỉm cười nói, đằng sau là một tên đàn ông cùng chiếc xe đẩy đồ ăn.

- Cứ để trên bàn đi.

Long Tuyết Nguyệt nói ra.

Người đàn ông đẩy xe vào rồi nhẹ nhàng bưng từng đĩa đồ ăn nhẹ nhàng để lên bàn.

- Chúc quý khách ngon miệng.

Cô gái nói rồi cùng tên nam tử đi ra ngoài.

- Đồ ăn lên rồi mọi người cùng nhau ăn đi.

Hàn Mặc nói.

Nghe Hàn Mặc nói từ từ bắt đầu cảm thấy yên.

- Hàn Mặc ăn miếng thịt này.

Trần Ngữ Yên gấp một miếng thịt để vào bát Hàn Mặc.

- Cảm ơn, cậu cũng ăn đi.

Hàn Mặc nói ra.

- Hàn Mặc ăn thử cái rau này.

Lần này là Diệp Như Uyển.

- Hàn Mặc ăn thử cái này đi ngon lắm.

Lại đến lượt Dương Cẩm Linh.

Mỗi lần có người gấp Hàn Mặc đều nói một tiếng cảm ơn.

Nhìn thấy hành động của mấy cô gái Long Tuyết Nguyệt mỉm cười.

- Hàn tiên sinh "aaa" nào!

Long Tuyết Nguyệt mỉm cười nhìn Hàn Mặc nói ra, trên đĩa còn gấp một miếng thịt.

Hành động này làm ba cô gái tức dậm chân.

Hàn Mặc từng sờ không ngờ Long Tuyết Nguyệt lại làm như vậy.

Hàn Mặc vẫn há miệng ra để cho Long Tuyết Nguyệt đưa miếng thịt vào.

- Cảm ơn.

Hàn Mặc nói ra.

- Không có gì Hàn tiên sinh.

Long Tuyết Nguyệt cười nói ra.

- !!!!!...

Hàn Mặc bỗng dịch lên một cái làm mấy nữ chú ý tới.

- Hàn tiên sinh ngài bị sao vậy?

Long Tuyết Nguyệt hỏi.

- Hàn Mặc cậu không thoải mái chỗ nào sao?

Lần này là Dương Cẩm Linh hỏi.

- Không sao không sao.

Hàn Mặc đáp.

Hàn Mặc quay sang nhìn Trần Ngữ Yên thấy cô đang cúi xuống ăn cơm không chú ý tới mình.

Hàn Mặc dịch lên là bị Trần Ngữ Yên đá cho một cái vào chân, Hàn Mặc đau sít nửa nhảy lên. May là nhện được lại không thì không biết để mặt vào đâu.

Hai mươi phút sau bữa ăn mới kết thúc, ai về nhà đấy. Trước khi đi Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển còn lờm Hàn Mặc một cái rồi đi về kí túc xá ở trường.

- Hàn Mặc tôi trước đây, hẹn hôm khác.

Dương Cẩm Linh nói ra.

- Hẹn hôm khác.

Hàn Mặc nói.

Long Tuyết Nguyệt thấy mấy cô gái phản ứng thế che miệng cười.

- Hàn tiên sinh tôi cũng về đây, có thời gian thì mời ngài qua nhà tôi uống với ông nội tôi vài chén.

Long Tuyết Nguyệt nói ra.

- Được, nếu có thời gian tôi nhất định sẽ ghé thăm Long lão.

Hàn Mặc nói rồi quay người đi.

...

- Reng.....reng...reng...

Hàn Mặc đang đi trên đường thì có tiếng điện thoại kêu. Hàn Mặc cảm ra thấy người gọi là Lý Mộ Mai bấm nghe ngay.

- Có chuyện gì vậy Mộ Mai!

- Hàn Mặc có nhiệm vụ.

Lý Mộ Mai nói ra.

- Nhiệm vụ sao nhanh vậy.

Hàn Mặc mới nhân gia nhập hôm qua mà hôm nay đã có nhiệm vụ, thế này thì hơi nhanh.

- Tại trong tổ chức bây giờ đang thiếu người nên tổ chức mới gọi cả những tân binh đi. Hàn Mặc lần này chúng ta được làm đồng đội rồi đó, có vui không?

Lý Mộ Mai nói ra.

- Có rất vui, được đồng hành cùng mỹ nữ sao lại không vui được chứ.

Hàn Mặc nói ra.

Đầu dây bên kia Lý Mộ Mai cười khanh khách.

- Địa điểm và thời gian ở đâu vậy Mộ Mai?

Hàn Mặc hỏi.

- Bốn giờ sáng mai, ở sân bay. Còn chi tiết nhiệm vụ thì sáng mai đến nơi tập kết sẽ thông báo rõ.

Lý Mộ Mai đáp.

- Được, sáng mai tôi sẽ đến sớm.

Hàn Mặc nói ra.

- Được, mai gặp. À còn chuyện ở trường học thì cậu không cần phải lo đâu, tổ chức sẽ xin nghỉ cho.

Lý Mộ Mai nói.

- Được, mai gặp.

Hàn Mặc nói rồi cúp điện thoại.

- Không biết ngày mai sẽ có cái gì vui đây.

Hàn Mặc nghĩ trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Đến sân bay

Sáng hôm sau Hàn Mặc bắt đầu thu dọn đi đến sân bay. Trước khi đi Hà Vũ Vi còn dặn dò Hàn Mặc nhất định phải cẩn thận. Có người quan tâm lo lắng như thế Hàn Mặc cảm động ôm hôn Hà Vũ Vi một hồi rồi mới quay người đi.

- Anh đi đây bà xã ở nhà tự chăm sóc tốt cho bản thân đấy.

Hàn Mặc ôm Hà Vũ Vi nói.

- Ủm, anh đi cẩn thận đó ông xã. Em ở nhà chờ anh.

Hà Vũ Vi nói ra.

Hàn Mặc buông Hà Vũ Vi ra rồi đi lên taxi đi ra sân bay.

Nhìn chiếc xe taxi chạy đi mất Hà Vũ Vi ánh mắt lấp lóe.

- Hàn Mặc em sẽ chăm chỉ tu luyện để được đứng ở bên cạnh anh.

Hà Vũ Vi kiên định nói một câu rồi đi vào trong nhà.

...

Ba mươi phút sau Hàn Mặc đã đến cổng sân bay. Hàn Mặc lấy điện thoại ra gọi cho Lý Mộ Mai.

- Alo, Hàn Mặc anh đến rồi sao.

Đầu dây bên kia rất nhanh được kết nối. Giọng vui mừng của Lý Mộ Mai vang lên trong điện thoại.

- Ủm đến rồi, bây giờ đang đứng ở ngoài cửa sân bay.

Hàn Mặc nói ra.

- Anh chờ một lát tôi sẽ ra ngay.

Lý Mộ Mai nói rồi cúp điện thoại.

Không tới ba phút sau Lý Mộ Mai chạy nhanh từ trong sân bay ra. Thấy Hàn Mặc đang đứng ở cửa Lý Mộ Mai nhanh chân chạy đến.

- Hàn Mặc bên này...

Hàn Mặc quay ra thấy Lý Mộ Mai chạy bịch bịch về bên này.

Lý Mộ Mai chạy đến trước mặt Hàn Mặc thờ hồng hộc một lúc mới lên tiếng được.

- Anh chờ có lâu không Hàn Mặc ?

Lý Mộ Mai nhìn Hàn Mặc hỏi.

- Không lâu lắm mới có ba phút. Cô bị ai đuổi à mà chạy trời chết thế.

Hàn Mặc nhìn Lý Mộ Mai nói.

- Đầu có bị ai rượt đầu tại...đang vội đi kiệu trẻ đó mà.

Lý Mộ Mai trả lời ấp a ấp úng.

" Bà chạy ra vì muốn thấy người đó thẳng ngu." Lý Mộ Mai nghĩ trong lòng.

- Đi thôi Hàn Mặc, tôi dẫn anh đến phòng họp.

Lý Mộ Mai kéo tay Hàn Mặc đi.

Năm phút sau Hàn Mặc bị Lý Mộ Mai lôi đến một căn phòng. Lý Mộ Mai mở cửa ra đi vào.

Hàn Mặc thấy bên trong đã có bảy người. Một nữ và sáu nam. Hàn Mặc cảm thấy có năng lượng chân nguyên của tu tiên giả và cả một nguồn năng lượng kì lạ nhưng cũng không mạnh cho lắm. Hàn Mặc đoán đây là dị năng giả. Bảy giờ tất cả bảy người này đang tròn mắt nhìn hai người nói đúng hơn là nhìn cái tay của hai người. Lý Mộ Mai vẫn cầm lấy tay Hàn Mặc.

Hàn Mặc biết họ đang nhìn cái gì còn Lý Mộ Mai không biết sao tất cả lại nhìn mình như vậy.

- Khụ khụ... Mộ Mai à cô bỏ tay ra được rồi đây...

Hàn Mặc ho giả một cái rồi nói ra.

Lý Mộ Mai chợt hiểu ra tất cả mọi người sao lại nhìn mình như vậy xấu hổ đỏ mặt vội bỏ tay Hàn Mặc ra.

- Mộ Mai à...không ngờ đó nha...chắc chắc..

Một tên nam tử tiến lên nói, tên này lớn tuổi nhất ở chỗ này, Hàn Mặc cũng cảm thấy tên này tu vi là Trúc Cơ sơ kỳ mạnh nhất ở đây.

- Không ngờ cái gì ! Anh cảm miệng lại ngay đội trưởng.

Lý Mộ Mai đỏ mặt nói.

- Ha ha... được rồi. Vị huynh đệ này chắc hẳn cậu là Hàn Mặc nhỉ. Tôi tên là Dương Quý, đội trưởng của nhiệm vụ lần này.

Tên Quý đội trưởng vươn tay ra.

- Đúng vậy Quý đội trưởng, tôi là Hàn Mặc mong anh chiếu cố nhiều hơn.

Hàn Mặc cũng rất lễ phép bắt tay.

- Ha ha được...Mọi người làm quen một chút đi, ở đây ngoài tôi và Mộ Mai ra tất cả đều là tân binh, tìm hiểu nhau một chút thì nhiệm vụ sẽ dễ dàng hơn đó.

Tên Quý đội trưởng quay sang nói với mọi người.

Nói thật thì tất cả người ở đây đều đã hơn hai mươi tuổi rồi mà Hàn Mặc mới có mười tám nên Hàn Mặc là nhỏ nhất.

- Vị đệ đệ này tên là Hàn Mặc nhỉ, tí gọi đệ là Hàn Mặc được chứ.

Cô gái trong đội tiến đến nói.

- Được...

Hàn Mặc nói một tiếng.

- Khanh khách...Vậy Hàn Mặc đệ tí đây tên là Bạch Phượng, năm nay mới hai mươi hai tuổi thôi vẫn còn độc thân đó... tí đang muốn có một bạn trai như Hàn Mặc đệ đó.

Cô gái Bạch Phượng này vừa nói vừa nhìn Lý Mộ Mai nói. Hai tay còn để lên vai Hàn Mặc.

- Bạch Phượng cậu nói cái gì đó.

Lý Mộ Mai giận dữ nói ra.

- A...a.. Mộ Mai của chúng ta đây là đang ghen tị sao ?

Bạch Phượng nhìn Lý Mộ Mai cười nói, người còn dịch sát vào Hàn Mặc.

- Cậu...

Lý Mộ Mai bị trêu tức không nói được gì.

Hàn Mặc có thể cảm thấy sau lớp áo của Bạch Phượng là một đôi thò ngọc mềm mại còn rất to nữa. Thằng em của Hàn Mặc lại bắt đầu không yên. Để tránh cho Bạch Phượng nhận ra sự khác thường trên người mình Hàn Mặc vội lùi lại.

- Khụ. Bạch Phượng tỷ, xin tự trọng một chút.

Hàn Mặc nói ra.

- Khanh khách... Hàn Mặc đệ đây là đang ngại sao ? Chẳng lẽ vẫn còn là trai tân sao ?

Bạch Phượng thấy Hàn Mặc như thế cười khanh khách nói.

"Trai tân sao ? Người thứ là khá biết ngay thôi ." Hàn Mặc nghĩ trong đầu như thế nhưng ở ngoài lại giả vờ xấu hổ gật đầu.

- Khanh khách... vậy có muốn thử không tỉ đây sẽ giúp cậu thoát khỏi đời zai tân đó.

Bạch Phượng uốn éo cơ thể của mình mỉm cười nhìn Hàn Mặc nói ra.

- Tỉ à đừng đùa cậu ấy thế nữa chứ. Anh bạn tôi là Bạch Dương, Bạch Phượng là chị gái tôi. Cậu cứ gọi tôi là Bạch Dương đi tuổi tác không quan trọng. Chúng tôi là đệ năng giả còn cậu Hàn Mặc cậu là đệ năng của hay tu tiên giả vậy ?

Một tên nam tử tầm hai mươi tuổi đứng ra mỉm cười nói.

- Vậy tôi không khách khí Bạch Dương, tôi là tu tiên giả không phải đệ năng giả.

Hàn Mặc cũng lễ phép đáp lại. Người khác đối với Hàn Mặc như thế nào Hàn Mặc cũng đáp lại như thế, có khi còn tốt hơn.

- Vậy sao. Thế Hàn Mặc cậu là tu vi gì rồi?

Bạch Dương hỏi.

- Luyện Khí tầng chín.

Hàn Mặc đáp.

Vì không muốn gây ra sự chú ý nên Hàn Mặc đành phải che giấu tu vi thật.

Theo mấy hôm đi qua hai đại gia tộc Hàn Mặc biết người có tu vi Trúc Cơ là rất ít. Nếu Hàn Mặc mà báo ra tu vi thật của mình chỉ sợ mấy tên cao tăng sẽ đoán Hàn Mặc có bí mật gì đó mà vây công đánh. Với lực lượng của Hàn Mặc bây giờ vẫn chưa thể chống lại một quốc gia được.

Nhưng đúng là Hàn Mặc có bí mật thật , bí mật này còn cao cấp hơn cả bí mật thông thường .v

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 58: Nhiệm vụ gian nan

- Luyện Khí tầng chín sao! Không phải chứ Hàn Mặc.

Tên Quý đội trưởng kinh sợ nói ra.

Hàn Mặc tán ra khí thế của Luyện Khí tầng chín.

- Đúng là luyện khí tầng chín mà lại còn là viên văn nữa chứ. Hàn Mặc cậu đúng là một thiên tài quái vật mà. Từ trước đến nay chưa từng có ai mười tám tuổi mà tu luyện đến Luyện Khí tầng chín cả. Nhiều nhất là Luyện Khí tầng

bây thôi.

Tên Quý đội trưởng kính sợ nói ra. Nhưng tên này còn không biết Hàn Mặc chỉ mới tu luyện có bốn tháng thôi đó. Nếu biết tên này khéo chết vì sốc luôn.

- Đội trưởng quá khen rồi..ha ha..

Hàn Mặc gãi đầu cười. Hàn Mặc cũng không ngờ lại thành như thế này.

- Máy người khác cũng bị Hàn Mặc làm cho kính sợ.

Làm quen một chút Hàn Mặc đã biết ở đây có ba người là Dị Năng giả, ngoài hai chị em họ Bạch thì còn một thanh niên nữa. Còn lại tất cả là Tu Tiên giả.

- Được rồi, bây giờ tôi sẽ nói về nhiệm vụ lần này của chúng ta. Lần này chúng ta được phía trên giao cho nhiệm vụ hộ tống một bản thiết kế vũ khí đến nước Pháp. Cụ thể là vũ khí gì chúng ta không được biết. Lần này hộ tống chắc chắn trên đường sẽ có người tấn công muốn cướp bản vẽ này đi mà những kẻ tấn công này cũng không phải là yếu có khi còn mạnh hơn cả chúng ta. Lần này có thể có người sẽ ngã xuống, có ai muốn rút khỏi nhiệm vụ lần này không?

Dương Quý nói xong quan sát mọi người một vòng.

- Được rồi bây giờ chúng ta sẽ lên máy bay, mọi người đi theo tôi.

Dương Quý nói xong rồi đi ra ngoài, tất cả mọi người cũng theo sau.

Đi theo tên Quý đội trưởng ra nơi để máy bay, ở đây đã chờ sẵn một chiếc Y20 (máy bay vận chuyển Y-20 Kunpeng của Trung Quốc.v).

- Quý đội trưởng, sự an toàn của cái này phải nhờ đến Long tổ các anh rồi.

Một ông già mặc quần áo quân đội đứng bên máy bay nói.

- Ngài yên tâm đi thưa Tổng tướng quân, chúng tôi sẽ dốc toàn lực bảo vệ nó.

Quý đội trưởng nói ra.

- Được, mọi người lên đi thôi.

Tên Tổng tướng quân lùi lại một bước rồi dơ tay lên chán chào. Máy người trong tổ cũng làm như thế Hàn Mặc cũng đành phải làm theo. (Cái kiểu chào cờ đây.v)

Chào xong tất cả đi lên máy bay. Chuyến bay này có vẻ rất dài.

- Mờ báng trạng thái.

Hàn Mặc nghĩ trong đầu. Chán Hàn Mặc đành gọi báng trạng thái ra xem.

"Keng

Túc chủ: Hàn Mặc

Tu vi: Trúc cơ tăng chín 20/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết (tăng thứ hai)

Kỹ năng: Không có

Nghề nghiệp: Chưa có

Tài phí:20 ức 2387 vạn

Điểm nhiệm vụ: 360 điểm

Exp hệ thống: 400/1000"

- Tiểu Linh nếu hệ thống lên cấp hai thì sẽ có cái gì mới vậy?

Hàn Mặc hỏi.

- Chủ nhân, hệ thống không thể tiết lộ cho ngài.

Tiểu Linh đáp.

- Vậy sao, chán thật.

Hàn Mặc than thở một tiếng.

- Đứng rồi Tiểu Linh Dị Năng giả phân chia như thế nào vậy?

Hàn Mặc hỏi.

- Thưa chủ nhân, Dị Năng trên Địa Cầu được chia làm sáu cấp. Cấp một tương đương với Luyện Khí sơ kì, cấp hai tương đương với Luyện Khí hậu kì, cấp ba thì là Trúc Cơ sơ kì, cấp 4 là Trúc cơ trung kì, cấp 5 thì là Trúc Cơ hậu kì, còn cấp sáu thì là cực kỳ hiếm và nó tương đương với Kết Đan sơ kì. Mà tu vi Kết Đan ở Địa Cầu cũng là siêu hiếm.

Tiểu Linh đáp.

Nghe hệ thống nói Hàn Mặc mới biết Dị Năng giả cũng được chia cấp phong phú như vậy mà còn rất mạnh nữa chứ, có thể ngang hàng với Trúc Cơ thậm chí là Kết Đan.

" Keng

Nhiệm Vụ: Hộ tống thành công bản vẽ

Phần thưởng: 100 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x100

Thất bại: Bị đánh tàn phế, mất đi cơ hội vào giới Cổ Võ.

Thời hạn: Một tuần"

" Keng

Nhiệm vụ 2: Đề Lý Mộ Mai tự nguyện hôn

Phần thưởng: 5 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x5

Trừng phạt: Bị Lý Mộ Mai ghét.

Thời hạn: Ba ngày "

" Keng

Nhiệm vụ 3: Đánh bại Alizard - Dị Năng giả cấp 4, Chriswell - Dị Năng giả cấp 4.

Phần thưởng: 20 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x20.

Thất bại: Bị binh đoàn Brake bắt làm tù binh.

Thời hạn: ba ngày "

" Keng

Nhiệm vụ 4: Cướp lại bản vẽ từ trong tay Bridget Mark - Dị Năng giả cấp 5.

Phần thưởng: 30 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x30.

Thất bại: Tu vi bị phế.

Thời hạn: Bốn ngày "

Bổng tiến của hệ thống vang lên. Nhìn tận bốn nhiệm vụ, mà nhiệm vụ còn không phải dễ làm. Hai Dị Năng giả cấp bốn, một Dị Năng giả cấp năm còn chưa kể các dị năng giả cấp thấp khác. Hàn Mặc muốn một mình đánh hết những Dị Năng giả này còn chưa được.

Hàn Mặc quay sang nhìn đội của mình. Một Trúc Cơ sơ kỳ, một Luyện Khí tầng tám, ba Luyện Khí tầng bảy, hai Dị Năng giả cấp 2, một Dị Năng giả cấp 3, thêm cả Hàn Mặc nữa là Trúc Cơ sơ kỳ. Đội hình rất mạnh nhưng là trúng chọi đá với nhiệm vụ lần này.

Hàn Mặc cảm thấy ảo não không biết hoàn thành nhiệm vụ này như thế nào.

- Chủ nhân, người vẫn chưa có một võ kĩ nào cả, Tiểu Linh đề nghị người mua lấy ít nhất hai bộ võ kĩ để tăng sức chiến đấu.

Bổng lúc Hàn Mặc đang suy nghĩ lung tung thì tiếng của hệ thống vang lên.

- Đứng rồi.

Nghe thấy hệ thống nhắc nhở Hàn Mặc mới ngộ ra là mình đứng là chưa có bộ võ kĩ nào. Hàn Mặc mở cửa hàng công pháp của hệ thống ra xem. Nhưng nhìn lít nha lít nhít một đồng công pháp Hàn Mặc lại đau đầu không biết chọn cái nào.

- Tiểu Linh, gợi ý cho ta vài bộ võ kĩ được không?

Hàn Mặc nói ra.

- Được thưa chủ nhân xin người chờ một lát...Với số điểm nhiệm vụ của của người hiện nay hệ thống xin đề cử cho người Lăng Hồng Bộ - 100 điểm nhiệm vụ và Long Hồ Quyền -150 điểm nhiệm vụ.

Tiểu Linh gợi ý cho Hàn Mặc hai bộ võ kĩ. Một bộ tăng tốc độ di chuyển, một bộ tăng sức tấn công.

- Thật thật đó...

Hàn Mặc thấy giá tiền của hai bộ võ kĩ này thì than cả lên.

- Mua Tiểu Linh...

Suy nghĩ một chút Hàn Mặc quyết định mua. Mạng sống quan trọng hơn còn điểm nhiệm vụ có thể từ từ kiếm lại.

- Keng chúc mừng túc chủ mua thành công võ kĩ Lăng Hồng Bộ và Long Hồ Quyền, phải chăng sử dụng?

- Sử dụng!

Hàn Mặc cảm thấy đầu óc mình hơi choáng. Một loạt chiêu thức quyền cước,cách di chuyển truyền vào trong đầu của Hàn Mặc.

.....

- Tối có 2 c nữa vậy...

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Luyện tập võ kĩ

- Quý đội trưởng! Có phòng nào luyện tập được không vậy?

Hàn Mặc tiến đến chỗ Dương Quý hỏi.

Võ kĩ đã được truyền vào hết trong đầu Hàn Mặc nhưng đấy mới chỉ là lý thuyết không phải thực hành. Hàn Mặc cần phải tập luyện thì mới mạnh lên được.

- Cậu muốn luyện tập sao?

Tên Quý đội trưởng hỏi Hàn Mặc.

- Đúng vậy Quý đội trưởng.

Hàn Mặc đáp.

- Đi theo tôi.

Tên Quý đội trưởng đứng dậy đi ra khỏi chỗ ngồi. Hàn Mặc cũng đi theo.

Đi theo tên Quý đội trưởng đến một khoang. Hàn Mặc nhìn xung quanh thì biết đây là khoang chứa hàng nhưng không có vận chuyển cái gì.

- Trên máy bay này chỉ có chỗ này là luyện tập được thôi.

Tên Quý đội trưởng nói.

- Chỗ này cũng được rồi Quý đội trưởng.

Hàn Mặc nói ra.

Khoang chứa hàng này cũng không lớn lắm nhưng đủ Hàn Mặc luyện chạy được.

- Vậy được cậu cứ luyện tập ở đây, bao giờ xong thì quay lại không vừa này ngồi. Chăm chỉ là tốt nhưng đừng có cố quá.

Tên Quý đội trưởng nói rồi đi.

- Vâng Quý đội trưởng.

Nhìn thấy tên Quý đội trưởng đi ra khỏi đây Hàn Mặc mới bắt đầu luyện Lăng Hồng Bộ. Lăng Hồng Bộ được chia làm mười tầng. Các tầng đều phải tự luyện tập thì mới lĩnh ngộ được sự nhanh nhẹn thực sự. Nếu để cho hệ thống luyện sẵn lên tầng mười thì Hàn Mặc sẽ không thể thi triển được tốc độ thực thực sự của bộ võ kỹ này.

Bước chân linh hoạt, một bước như mười bước, nhanh như đao phong... cứ lặp đi lặp lại tốc độ của Hàn Mặc càng lúc càng nhanh.

Do có hệ thống Hàn Mặc lĩnh ngộ được sự huyền diệu của bộ võ kỹ này. Luyện ròng rã bảy tiếng Hàn Mặc đã chạm tới tầng thứ tư của bộ võ kỹ này. Dù mới là tầng thứ tư nhưng tốc độ của Hàn Mặc đã được tăng lên đáng kể.

Bỏ Lăng Hồng Bộ sang một bên, Hàn Mặc bắt đầu luyện Long Hồ Quyền. Bộ võ kỹ này được chia làm mười lăm tầng. Mỗi tầng là một cách thức đánh riêng biệt mà vững mạnh.

Quyền cước vững chắc, mỗi quyền như nhanh như đao phong, một quyền đánh lui, hai quyền áp chế, ba quyền đánh bại... Cứ vận chuyển chân khí trong cơ thể theo từng quyền làm sức mạnh mỗi quyền lại tăng lên một bậc. Hàn Mặc càng luyện càng háng.

Luyện ròng rã tám tiếng, đã luyện tới tầng sáu của bộ võ kỹ này. Cơ thể của Hàn Mặc cũng đã không chịu nổi đến thấp đi lúc nào cũng không biết.

...

- Hàn Mặc... Hàn Mặc...

Nghe thấy có tiếng người gọi mình Hàn Mặc mở mắt ra.

- Cậu tỉnh rồi Hàn Mặc, mau dậy đi máy bay sắp hạ cánh rồi.

Lý Mộ Mai thấy Hàn Mặc mở mắt vội nói.

Nghe thấy thế Hàn Mặc ngồi dậy nhìn xung quanh.

- Đây là phòng nghỉ đó.

Lý Mộ Mai thấy Hàn Mặc nhìn xung quanh nói ra.

- Sao tôi lại ở đây vậy?

Hàn Mặc hỏi.

- Cậu còn dám hỏi tại sao sao? Tại cậu luyện tập đến nổi ngất đi đó nếu không phải tôi thấy anh lâu không quay lại chạy ra xem thì anh đã nằm luôn ở khoang chờ hàng rồi đấy. Không hiểu nổi cậu luôn, luyện tập còn không để ý đến thân thể mình một chút nào.

Lý Mộ Mai trừng mắt nhìn Hàn Mặc nói.

- Ha ha xin lỗi xin lỗi lần sau tôi sẽ chú ý, cảm ơn cô Mộ Mai.

Hàn Mặc mỉm cười nhìn Lý Mộ Mai nói ra.

Bị Hàn Mặc nhìn thế Lý Mộ Mai đỏ mặt vội quay đi chỗ khác để lại một câu.

- Không có gì, cậu ngất đã tám tiếng rồi đó ra ngoài đi mọi người cũng đang lo lắng cho cậu lắm đó.

Lý Mộ Mai nói rồi chạy ra ngoài cửa. Đứng ở bên ngoài cửa Lý Mộ Mai thở phào, trên mặt không khỏi hiện lên một nụ cười.

- Mộ Mai Hàn Mặc thế nào rồi?

Lý Mộ Mai vừa đi đến bỗng lái Dương Quý đứng lên hỏi ngay.

- Cậu ấy tỉnh rồi, không có vấn đề gì lớn.

Lý Mộ Mai đáp.

- May là không có chuyện gì, tên này đã bảo không cần quá sức mà lại thành ra như thế.

Dương Quý trách cứ Hàn Mặc một cái nhưng mặt giãn ra không ít hiển nhiên cũng rất lo lắng cho Hàn Mặc.

- A! Đệ đệ đến rồi kia.

Bạch Phương bỗng hô lên.

Tất cả mọi người nhìn sang quả nhiên thấy Hàn Mặc đã ăn mặc chỉnh tề đi vào.

- Hàn đệ đệ không sao rồi chứ, có chỗ nào không khỏe nói để tì khám cho.

Bạch Phương chạy đến cầm lấy một cánh tay của Hàn Mặc nói ra.

- Bạch Phương tì, em không sao rồi...

Hàn Mặc vội rút tay ra nói. Nhưng cánh tay lại bị Bạch Phương níu chặt lại không rút ra được.

- Không sao thật sao?

Bạch Phương đưa khuôn mặt tới gần mặt Hàn Mặc nói ra.

- Không...không sao thật mà Phương tì.

" Bà cô này không biết ngại là gì sao ". Hàn Mặc nghĩ trong lòng.

- Bạch Phương cậu làm gì đó...

Lý Mộ Mai tức giận nói ra.

- Ấy da, Mộ Mai của chúng ta lại ghen rồi sao?

Bạch Phương chớp mắt nhìn Lý Mộ Mai nói.

- Ghen cái đầu cậu.

Lý Mộ Mai tức giận nhìn Bạch Phương nói.

- Ấy dô không biết ai nhìn thấy Hàn đệ đệ ngất đi mà đau lòng đến sắp khóc a còn ngồi bên cạnh trông nom không rời nửa bước nữa chứ...

Bạch Phượng cười giả hoạt nói ra.

- Cậu nói lung tung gì đó Bạch Phượng, cậu muốn chết sao!

Lý Mộ Mai đỏ mặt chạy tới đánh Bạch Phượng.

Bạch Phượng cười ha ha chạy đi mất, hai người cứ đuổi đi đuổi lại khắp buồng lái này.

Nghe Bạch Phượng nói Hàn Mặc mới biết là Lý Mộ Mai lại ngồi cạnh mình suốt lúc đó. Hàn Mặc thờ dãi cũng không nói gì nhiều.

- Hàn Mặc cậu không sao rồi chứ.

Bạch Dương tiến đến hỏi.

- Cảm ơn cậu Bạch Dương, tôi không sao rồi.

Hàn Mặc đáp một tiếng.

- Cậu không thể chú ý tới thân thể của mình một chút sao Hàn Mặc, tập luyện đến nỗi ngất cả đi.

Dương Quý tức giận nói ra.

- Xin lỗi Quý đội trưởng lần sau tôi sẽ chú ý.

Hàn Mặc gãi đầu nói.

"Tên này rất quan tâm đến đồng đội a, đúng là người có nhân phẩm tốt." Hàn Mặc nghĩ.

- Được rồi mọi người chuẩn bị một chút máy bay muốn hạ cánh rồi. Nhiệm vụ từ giờ mới thực sự bắt đầu.

Dương Quý trầm giọng nói ra.

Nghe thấy thế tất cả đều nghiêm túc cả lên. Ngay cả Hàn Mặc cũng vậy vì chỉ có Hàn Mặc biết độ khó thực sự của nhiệm vụ này.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Bị tấn công

Thành phố Nice, Pháp. 02:00 sáng.sân bay Nice - Cote d'Azur. Sân bay Nice - Cote d'Azur là một sân bay ở phía tây nam của thành phố Nice.

Lúc này có một chiếc máy bay Y20 đang hạ dần xuống sân bay. Từ trên nhìn xuống, Hàn Mặc không nhìn thấy một chiếc máy bay nào cả chỉ nhìn thấy những chiếc xe quân đội, có cả xe bọc thép, xe tăng, máy bay trực thăng và mấy trăm người lính cầm súng máy, súng tự động. Có vẻ như là sân bay này đã bị phong tỏa.

Chiếc máy bay của Hàn Mặc đang ngồi hạ cánh thành công. Cửa sau được mở ra tất cả các thành viên trong nhóm đi xuống bao gồm cả Hàn Mặc. Trên tay của Dương Quý cầm một chiếc vali, có vẻ như là thứ cần bảo vệ lần này.

- Bienvenue Quý đội trưởng chuyển đi này vất vả cho các anh rồi.

Một ông già mặc một bộ quần áo quân đội xanh nâu tiến lên chào. Nửa câu tiếng Hoa nửa câu tiếng Pháp làm Hàn Mặc không hỏi gì. Hàn Mặc đánh phải mất mười điểm nhiệm vụ cho hệ thống để học tiếng Pháp.

- Không có gì thưa Dillen tướng quân, đây là nhiệm vụ của chúng tôi.

Dương Quý dùng tiếng Pháp đáp lại tên Dillen tướng quân này.

- Chúng ta lên xe đi thôi.

Tên Dillen tướng quân nói ra.

Chín người không thể chia hết một cái xe nên Hàn Mặc, Dương Quý và Lý Mộ Mai sẽ ngồi cùng xe của tên Dillen tướng quân. Còn những thành viên còn lại sẽ được phân chia ngồi ở xe sau cùng với những bộ đội khác.

Đoàn xe bắt đầu khởi động khởi hành với tám chiếc xe bọc thép và một chiếc máy bay trực thăng bay trên đầu.

Một đoàn chạy ra khỏi sân bay đi vào trong thành phố. Mặc dù đã là hai giờ sáng nhưng Hàn Mặc vẫn thấy bên ngoài có những cửa hàng vẫn mở cửa và vẫn có khách. Trên vỉa hè vẫn có bóng người đi lại, trên đường cũng có những chiếc xe ô tô vẫn đang chạy.

Những người này thấy một đàn xe quân đội đi qua vội tấp vào lề nhường đường. Còn những người bên đường lấy điện thoại ra quay mai đăng lên Facebook kiểm like =)). Những người này không biết tại sao lại xuất động quân đội nhiều đến vậy chẳng lẽ lại có khủng bố.

Một đàn xe chạy ra khỏi thành phố lên đường cao tốc gần bờ biển.

- Chẳng lẽ lần này lại thuận lợi đến thế sao?

Tên Quý đội trưởng cau mày nghĩ. Tên Quý đội trưởng này luôn mở rộng thần thức quan sát xung quanh nhưng vẫn chưa thấy có gì.

Thấy Dương Quý cau mày tên Dillen tướng quân mở miệng.

- Quý đội trưởng cậu không cần phải lo lắng với đội hình này không a...

- Có kẻ địch!!

Tên Dillen tướng quân còn chưa nói hết thì Dương Quý vội hô lên.

Tên Dillen tướng quân chưa kịp phản ứng thì " Oanh " một tiếng ở trên đầu.

Chiếc máy bay trực thăng bốn chiếc lao nhanh xuống đường cao tốc làm chặn cả đường đi của đoàn xe. Tám chiếc xe bọc thép đồng thời dừng lại tất cả các súng ra đòn lên bao quanh chiếc xe của Hàn Mặc đang ngồi lại.

Hàn Mặc không khỏi khen quân đội Pháp phản ứng nhanh.

- Tất cả binh lính nghe rõ thấy kẻ địch tự do khai hỏa, cứ một đội ra cứu người trên chiếc trực thăng.

Tên Dillen tướng quân dùng bộ đàm chỉ huy. Duy nhất chỉ có chiếc xe Hàn Mặc đang ngồi là không có ai đi xuống. Những thành viên còn lại của Long tổ đã cảnh giác bao quanh chiếc xe. Thậm chí Bạch Phượng đã nhảy cá lên nóc xe làm tên lính đang thờ đầu ra cầm súng máy trên nóc xe nhìn chăm chăm.

Hàn Mặc thả ra thần thức quan sát xung quanh.

" Tất cả có mười bảy tên, mỗi tên đứng một chỗ thành vòng tròn bao quanh chỗ này. Hai tên cấp bốn, chín tên cấp ba, 6 tên cấp hai, đội hình rất mạnh."

Hàn Mặc quan sát xung quanh thấy.

Đề Hàn Mặc thấy kì quái là không thấy tên Dị Năng giả cấp năm mà hệ thống báo ở đâu chẳng lẽ tên này ngủ quên rồi.

- Hướng mười giờ!!

Dương Quý bỗng quát to lên.

Chỉ thấy mấy hỏa cầu to bằng đầu người bay đến. Có mấy tên binh lính không kịp phản ứng đã bị nhưng hỏa cầu này đốt cháy đen.

- Đốt! Đốt! Đốt...

Tất cả súng đều chìa vào hướng đó sấy như MP40.

Hàn Mặc dùng thần thức quan sát thấy tên vừa nãy đã biến mất mấy binh lính chỉ đang phí đạn.

" Có dị năng dịch chuyển. " Hàn Mặc nghĩ trong lòng.

- Dillen tướng báo quân lính của ngài dùng lại tên vừa nãy đã biến mất rồi, bên địch có dị năng dịch chuyển.

Dương Quý có thần thức cũng thể quan sát được tình hình bên ngoài.

- Tất cả ngừng khai hỏa quan sát xung quanh.

Tên Dillen tướng quân nói ra.

Nghe thấy thế tất cả binh lính dừng lại bắt đầu quan sát xung quanh.

Cách xa chỗ binh lính một trăm mét sau một tảng đá.

- Kế hoạch đánh lạc hướng đã thất bại đội trưởng.

Một tên tóc vàng nói với một tên gầy như que củi đang ngồi dựa vào tảng đá.

- Mấy tên này không phải binh lính binh thường hoặc chúng có một tên chỉ huy thông minh.

Tên gầy như quy củi nói, giọng khàn khàn.

- Chriswell đội phó, bây giờ phải làm sao?

Tên tóc vàng hỏi.

- Cậu đi qua chỗ Alizard báo bọn họ tất công toàn lực đi thế này thì không thể nào cướp được.

Tên Chriswell nói ra.

- Vâng đội phó.

Tên tóc vàng nói rồi biến mất tại chỗ.

Chriswell nhìn vào trong đám người híp mắt lại có cảm giác như có chuyện lớn muốn xảy ra.

Một bên khác ở gần chỗ chiếc trực thăng rơi.

- Alizard đội trưởng, đội phó báo bây giờ chỉ có tấn công toàn lực là cách hay nhất, đánh lạc hướng đã không còn tác dụng.

Tên tóc vàng vừa nãy đang ngồi cạnh Alizard thì thầm.

- Được cậu đi thông báo cho tất cả mọi người đội tin hiệu của tôi là đồng loạt ra tay.

Tên Alizard đội trưởng nói ra.

- Được, đội trưởng.

Tên tóc vàng nói rồi lại biến mất tại chỗ.

Tên tóc vàng này dịch chuyển đến từng chỗ của đồng bạn mình dặn dò một tiếng rồi quay lại chỗ của Alizard.

- Đội trưởng đã báo cho các huynh đệ xong.

Tên tóc vàng này thờ hồn hèn nói ra. Sử dụng dị năng rất tốn năng lượng không như tu tiên giả có thể đánh rất lâu. Nên đánh với tu tiên giả là phải đánh nhanh thắng nhanh không được kéo dài.

- Được rồi, cậu làm rất tốt đi nghỉ một chút đi chuyện còn lại để tôi.

Alizard nói ra.

- Cảm ơn đội trưởng.

Tên tóc vàng nói rồi lại biến mất tại chỗ.

Alizard lấy từ bên hông ra một thanh Desert Eagle giơ lên trời bóp cò.

" Đoàn " một tiếng, một loạt các loại năng lượng bay ra hướng các binh lính đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Chiến đấu (1)

Cuộc tấn công bất ngờ này làm mấy tên binh lính không kịp phản ứng. Có rất nhiều người bị đốt cháy, đóng băng, bị dây leo quấn đến chết,... Có mấy người kịp phản ứng cầm súng lên bắn nhưng cũng không có tác dụng mấy. Trận chiến xảy ra trong hỗn loạn.

- Tướng quân, quân địch tấn công bất ngờ, binh lính bên ta bị tổn thương nặng nề.

Tiếng trong bộ đàm vang ra.

- Chết tiệt! Mọi người cố cầm cự vài phút quân tiếp viện của chúng ta sắp đến rồi

Dillen tướng quân hết cảm bộ đàm nói ra.

Mấy người của Long tổ cũng ra sức chiến đấu nhưng chỉ phòng thủ còn tấn công tầm xa thì chỉ có Bạch Dương là Hóa Dị Năng giả còn tên Dị Năng giả còn lại là hệ Thủy cũng không giúp được nhiều.

Quân lính Pháp dần dần ngã xuống. Thấy tình cảnh này Dương Quý biết là sẽ không trụ được bao lâu nữa.

- Dillen tướng quân tôi đoán chúng ta phải xuống xe trợ giúp thôi, tình hình này chả mấy chốc chúng ta sẽ bị giết hết.

Dương Quý nhìn Dillen nói ra.

- Cậu xuống thì ai bảo vệ bản thiết kế.

Dillen tướng quân nói ra.

- Cậu ấy.

Dương Quý chỉ Hàn Mặc.

Mấy người không khỏi sững sờ bao gồm cả Hàn Mặc.

- Hàn cậu giữ lấy cái này, tôi sẽ ra ngoài phá vòng vây cậu và Mộ Mai cùng Dillen tướng quân hãy đi trước.

Không đợi ai phản ứng Dương Quý đã mở cửa xe ra nhảy xuống. Hàn Mặc lắc đầu cười khổ trong lòng. Muốn thoát cũng khó Hàn Mặc đã nhìn thấy hai tên Dị Năng giả cấp bốn vẫn đang đứng quan sát chưa ra tay.

Bên ngoài xe.

- Tất cả thành viên Long tổ nghe lệnh tiến lên tìm kiếm và đánh bại kẻ địch. Bạch Phượng cô ở đây quan sát tình hình.

Dương Quý nói rồi lao ra chỗ một tên Băng Dị Năng.

Các thành viên khác thấy thế cũng tản ra đi tìm kiếm kẻ địch xung quanh.

Có Long tổ ra tay mấy tên Dị Năng giả đang bị đánh bại dần làm mấy binh lính còn sót vui mừng không thôi.

Sau khi xử lý xong tên Băng Dị Năng Dương Quý thấy bên cạnh tảng đá có người đang đứng đó không do dự lao lên.

Nhìn thấy Dương Quý lao về phía mình Chriswell mỉm cười đứng yên không động đậy.

Cú đâm của Dương Quý đâm thẳng vào ngực của Chriswell. Dương Quý chỉ cảm thấy mình đâm vào một bức tường vững chắc, phản hệ bay ra về phía sau đập vào một gốc cây phun ra một ngụm máu.

Dương Quý ho khụ khụ nhìn Chriswell thấy ngực của hắn đã hóa thành một màu đen.

- Chriswell Dị Năng giả cấp bốn, năng lực hóa sắt.

Dương Quý kinh sợ thốt lên.

- Không hổ là Long tổ, nắm giữ thông tin rất chuẩn xác.

Chriswell dùng giọng khàn nói ra.

- Nếu người ở đây thì chắc là những kẻ kia là người của binh đoàn Brake..không tốt..

Dương Quý bỗng thốt lên.

- Ha ha đúng vậy đấy ngoài ta ra vẫn còn một người nữa đó..Bây giờ chết đi.

Quay lại trận chiến.

Bạch Dương cùng với một người đang truy đuổi một tên dị năng giả thì cả hai bỗng khụy xuống không nhắc nổi người lên.

- Dị Năng giả cao cấp..

Bạch Dương ngẩng đầu lên thì thấy một người đàn ông đang đứng trước mặt hai người họ trên tay còn cầm khẩu Desert Eagle. Người này chính là Alizard Dị Năng của hắn là điều khiển trọng lực.

Alizard tăng lực lên Bạch Dương và người Long tổ kia nằm sấp xuống đất ngất đi. Alizard bước qua hai người này đi tiếp. Các thành viên Long tổ khác đang chiến đấu cũng bị Alizard dùng trọng lực chèn ép đến ngất đi.

- Trói tất cả nhưng người này lại.

Alizard mở miệng nói với mấy tên đồng đội của mình.

- Vâng đội trưởng.

Mấy tên này đáp một tiếng rồi khiêng các thành viên Long tổ khác đi về một hướng.

Alizard tiến đến chỗ xe bọc thép Hàn Mặc đang ngồi.

Những người lính thấy Alizard tiến đến chìa tất cả súng vào, Bạch Phượng cũng thấy Alizard triển khai ngay Dị Năng của mình.

- Ủm...Tinh thần công kích sao, có chút thú vị.

Thấy đầu mình hơi choáng Alizard lắc đầu một cái cho tỉnh rồi nhìn Bạch Phượng dùng tiếng Hoa nói ra.

- Làm sao có thể..

Bạch Phượng sững sờ không ngờ dị năng của cô lại không có tác dụng với người này phải biết Dị Năng giả cấp ba là không thể chống lại Dị Năng của cô trong một trừ khi..

- Dị Năng giả cấp bốn..

Bạch Phượng hoảng sợ nói ra.

- Chính xác..

Alizard đang định tấn công Bạch Phượng thì một bóng người từ trong rừng cây lao ra, quần áo trên người rách nát, khắp người toàn là vết máu.

- Đội trưởng..

Bạch Phượng nhận ra ngay người này là Dương Quý.

Quay về năm phút trước.

Chriswell lao lên chỗ Dương Quý, tay hóa thành sắt vung ra một đám

Dương Quý thấy không ổn vội tránh ra.

" Ầm " một tiếng cái cây chỗ Dương Quý vừa dựa bị thùng một lỗ to.

Nhìn thấy thế Dương Quý hít một hơi khí lạnh. Dị Năng già cấp bốn quả nhiên mạnh mẽ.

" Vút " một tiếng, một quả đám đã lao đến bụng Dương Quý.

- Quá nhanh..

Dương Quý nghĩ.

" Bụp " một tiếng, cú đám đã trúng bụng Dương Quý, Dương Quý đập xuống đất phun ra vài ngụm máu lớn.

- Sao thế? Tu Tiên già của Hoa Hạ chẳng phải rất mạnh sao. Mới có một quyền mà đã bại thế.

Chriswell giễu cợt nói ra.

- Chết tiệt...

Dương Quý bật dậy nhanh như chớp vòng ra sau Chriswell tung ra một cú đá vào gáy.

" Bịch " một tiếng Dương Quý chỉ cảm thấy chân của mình muốn gãy.

- Quá chậm

Chriswell khinh thường một tiếng cảm lấy chân Dương Quý ném ra ngoài.

Bị Chriswell ném đi ra ngoài Dương Quý nhân cơ hội lách người đập vào vài cái cây chạy ra ngoài đúng lúc gặp Alizard đang đứng đó.

Alizard nhìn thấy Dương Quý cười, mắt hơi động.

Dương Quý chỉ cảm thấy mình bị ngăn cản để xuống nằm sấp luôn xuống đất.

- Alizard cậu phải biết nhường một chút đi chứ đây là con mồi của tôi mà.

Đúng lúc này Chriswell cũng đi từ trong khu rừng ra.

- Ha ha xin lỗi tại tôi không kiểm chế được.

Alizard cười nói ra.

Một màn này để cho tất cả mọi người run sợ. Các binh lính tay cầm súng còn run run, Bạch Phượng thì muốn động chân nhưng cơ thể không nghe theo sự chỉ dẫn cứ đứng im

Trong xe.

- Làm sao bây giờ...

Lý Mộ Mai nhìn tình cảnh bên ngoài hoảng sợ nói ra, tay còn nắm chặt lấy tay của Hàn Mặc.

- Chúng ta ra ngoài thôi.

Hàn Mặc bình tĩnh nói ra.

- Không thể.

Tên Dillen tướng quân vội ngăn cản.

- Thế ông còn cách nào khác không?

Hàn Mặc quay sang nhìn Dillen hỏi.

Bị Hàn Mặc hỏi như thế Dillen không biết trả lời ra sao.

Hàn Mặc mở cửa xe đi ra ngoài, Lý Mộ Mai cũng theo sau. Tay vẫn cầm chặt lấy tay của Hàn Mặc.

Dillen tướng quân cũng đi ra.

- Chào Dillen tướng quân, ông vẫn khỏe chứ?

Alizard thấy Dillen đi ra cười hỏi. Nụ cười trong rất thân thiện nếu người ngoài thấy còn tưởng hai người họ là bạn.

- Hừ! Alizard người cướp cái này không sợ binh đoàn Brake của các người bị diệt sao?

Dillen hừ lạnh nói ra, ông ta đang cố kéo dài thời gian.

- Ha ha Dillen tướng quân, binh đoàn Brake chúng tôi đã dám làm thì sẽ không sợ các ông. Bây giờ ông nên lo cho mình hơn đi đó.

Alizard cười ha ha nói ra.

- Ầm Ầm...Phạch Phạch...Vù Vù...

Đúng lúc này có tiếng ầm ầm vang lên ở xa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 62: Chiến Đấu (2)

Nghe thấy tiếng ồn Dillen cười ha ha cả lên.

- Ha ha Alizard người chết chắc rồi.

Mấy người còn lại quay sang nơi phát ra tiếng ồn. Chỉ thấy mấy chục chiếc đèn từ ô tô chiếu ra, có khoảng hơn mười chiếc xe bọc thép đi đến. Trên đầu còn có hai chiếc trực thăng bay lướt qua lướt lại. Nhìn thấy quân tiếp viện Dillen cười ha ha cả lên.

- Đến rồi..

Hàn Mặc lăm bắm.

"Oanh...Oanh.." Tất cả mọi người ở đây ngoại trừ Hàn Mặc giật mình nhìn lên trời. Chỉ thấy hai chiếc máy bay trực thăng đâm vào nhau nổ tung trên không.

- Cái gì..

Tên Dillen tướng quân tròn to mắt.

"Oanh...bùm.." Lại có tiếng ồn vang lên. Hơn chục chiếc xe bọc thép đâm vào nhau nổ tung thậm chí là có chiếc từ trên không rơi xuống đập vào nhau.

- Hello, how are you?

(Chắc ai cũng biết ý nghĩa nhiv)

Một giọng nói tiếng Anh vang lên.

Tất cả bắt ngờ quay sang nhìn. Chỉ thấy một người đàn ông đang đứng ở giữa đường nhìn bọn Hàn Mặc. Người đàn ông này tóc vàng xoăn, mắt xanh, cao tầm 1m8, trên người mặc một chiếc áo choàng màu đen.

- Bridget Mark Dự Năng già cấp năm của Mỹ.

Chriswell trầm giọng nói ra.

- Không ngờ danh tiếng của ta lại vang xa đến vậy, đến cả một quân đoàn Dự Năng nhỏ nhoi của nước Pháp cũng biết đến cơ đấy.

Bridget Mark dùng tiếng Anh nói ra.

Hai người Chriswell và Alizard gần tím mặt nhưng không dám xông lên vì biết mình không phải là đối thủ của Bridget Mark.

- Người làm gì ở đây Bridget Mark?

Alizard mở miệng nói ra.

Alizard cân bản cũng đoán được Bridget Mark ở đây vì cái gì nhưng lại không cam lòng vẫn hỏi.

- Cần phải hỏi nữa sao đương nhiên là vì cái đó rồi.

Bridget Mark nhìn Hàn Mặc.

Cái vali Hàn Mặc đang cầm bỗng nhiên lay động muốn dịch chuyển đến chỗ Bridget Mark.

- Dự Năng điều khiển đồ vật.

Hàn Mặc trầm nghĩ trong lòng, tay không buông chiếc vali ra.

- Ồ...Thú vị

Bridget Mark nhìn thấy Hàn Mặc vẫn không buông ra cái vali không khỏi cười, lại tăng cường độ lên.

Lực kéo mỗi lúc một mạnh nhưng Hàn Mặc vẫn đứng yên không bỏ tay thậm chí là không nhúc nhích chân.

Thấy cường độ đã cực mạnh Hàn Mặc buông tay ra.

Bridget Mark thấy thế thì cười khinh thường.

Bỗng Hàn Mặc biến mất tại chỗ, Bridget Mark chưa kịp phản ứng thì Hàn Mặc đã xuống hiện trước mặt hần tung ra một quyền.

- Long Hồ Quyền!

Hàn Mặc gần nhẹ một tiếng.

- Nhanh quá...

Bridget Mark nghĩ.

"Bụp " một tiếng cái miệng của Bridget Mark bị đâm lệch sang một bên, bay ra cả hai cái răng.

Hàn Mặc tung ra một quyền nữa. Một quyền này trúng thẳng vào bụng của Bridget Mark làm tên này bật ra sau miệng còn phun ra một ngụm máu.

Hàn Mặc đang định lao lên tiếp thì vô số đá, cành cây bay thẳng đến chỗ Hàn Mặc. Hàn Mặc đành phải bỏ tấn công tránh công kích.

- F *, Tao muốn giết mày!!

Bridget Mark hai mắt đỏ ngầu gằm lên.

Hàn Mặc tránh được những viên đá thì những cành cây lại lao đến, hết cái này đến cái khác không ngừng nghỉ làm Hàn Mặc tránh né đến mệt.

Hàn Mặc vung ra một quyền, hòn đá đang bay đến mặt Hàn Mặc vỡ tan. Hàn Mặc sử dụng Long Hồ Quyền phá tan những gì lao về phía mình.

Thấy dị năng của mình không làm gì được Hàn Mặc, Bridget Mark tức giận gằm lên.

- Để xem ngươi chịu được bao lâu!

Nhìn thấy Hàn Mặc và Bridget Mark đang đánh nhau, Alizard nhanh chân ra nhặt vali.

- Chriswell đi mau.

Hai tên này chạy mất.

- Đứng lại.

Lý Mộ Mai và Bạch Phượng xông ra chặn đường hai tên này, còn Dương Quý còn đang nằm ngẩn ngơ xem Hàn Mặc đánh nhau với Bridget Mark.

- Hừ! Không biết lượng sức mình.

Alizard nói rồi sử dụng dị năng của mình chen ép Bạch Phượng làm cô gục xuống.

Còn Lý Mộ Mai thì bị Chriswell đâm một cái phụt ra một ngụm máu bay ra về phía sau.

Hai tên này nhanh chân chạy đi mất.

- Hàn Mặc cái vali.

Lý Mộ Mai kêu lên.

Hàn Mặc quay ra thấy Alizard và Chriswell đang cầm chiếc vali chạy trốn. Hàn Mặc hít một cái thở dài nhìn cảnh cây bay về phía Bridget Mark, tên này phải nhảy sang một bên tránh đi, Dĩ Năng phải dừng lại.

Hàn Mặc nhìn cơ hội thì triển Lăng Hồng Bộ. Vào một cái chỉ để lại tàn ảnh Hàn Mặc đã xuống hiện trước mặt Alizard và Chriswell. Hai tên này cũng sợ không ngờ Hàn Mặc sẽ xuất hiện ở trước mặt mình.

Nhân cơ hội hai tên này chưa kịp phản ứng lại Hàn Mặc tỉnh ra một quyền mạnh nhất vào đầu Chriswell. Đầu tên này vỡ tan, óc bay ra tung tóe. Lý Mộ Mai quay mặt đi không dám nhìn. Còn tên Dillen thì bị một mảng óc bay đến đập vào mặt vẫn may tên này chinh chiến nhiều năm thấy mấy cái này cũng vẫn bình thản. Từ này đến giờ tên này vẫn ngỡ ngàng vì đoàn quân tiếp viện bị diệt, đến lúc Lý Mộ Mai và Bạch Phượng bị đánh lui mới hoàn hồn lại.

Còn Alizard thì kịp phản ứng thấy Chriswell bị giết gầm lên phóng tất sức mạnh của mình vào Hàn Mặc.

Hàn Mặc cảm thấy mình bị chèn ép xuống nhưng lực rất nhỏ nên Hàn Mặc vẫn tung ra một cú đấm là tên này bật trở lại.

- Không tốt...

Hàn Mặc kêu lên một tiếng vì hướng Alizard bay sang là hướng của Bridget Mark đang đứng.

Thấy vali bay về phía mình Bridget Mark nhanh chóng dùng Dĩ Năng làm Alizard bay đến nhanh hơn.

Bridget Mark cầm lấy vali. Hàn Mặc thấy thế vội lao lên cướp lại.

Thấy Hàn Mặc lao lên Bridget Mark nhanh chóng dùng năng lực điều khiển mấy cành cây lao đến chỗ Lý Mộ Mai.

Hàn Mặc thảm nảng một tiếng đành phải chạy ra chắn trước mặt Lý Mộ Mai. Bridget Mark nhanh chóng bước lên một vỏ xe dùng dĩ năng làm mình bay lên vút đi mất cùng với chiếc vali. Lúc đi còn không quên ném vài viên đá nữa về hướng Hàn Mặc.

Hàn Mặc đứng trước mặt Lý Mộ Mai đánh tan mấy viên đá.

- Tiểu Linh, có cái gì để đánh dấu hần không?

Hàn Mặc vội nói trong đầu.

- Có thừa chủ nhân, 15 điểm nhiệm vụ.

Tiểu Linh đáp lại.

- Mua.

Hàn Mặc thấy tay mình hiện ra một cái phù chú.

- Chủ nhân, dùng thần thức ném vào người hần cái bùa chú này nó sẽ dính vào không rời.

Nghe thấy thế Hàn Mặc vội dùng thần thức quan sát vận dụng chân khí phóng cái bùa chú về phía Bridget Mark đang chạy trốn.

Thấy bùa chú đã dính vào người Bridget Mark Hàn Mặc thở phào một hơi thu lại thần thức.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Kết thúc chiến đấu

- Không sao chứ Mộ Mai?

Hàn Mặc quay lại hỏi thăm Lý Mộ Mai.

- Không có gì, chỉ bị thương nhẹ. Anh mau ra xem Quý đội trưởng đi.

Lý Mộ Mai nói ra.

- Được.

Hàn Mặc nói rồi chạy ra chỗ Dương Quý đang nằm. Tên này đã bị Chriswell hành cho thừa sống thiếu chết lại thêm một cú của Alizard nữa tên này đã gần đi cmnr. Lúc Hàn Mặc ra tay không biết tên này lấy sức ở đâu ra mà ngờ ngạc nhìn xem. Cầm cự được như thế chứng tỏ tên này cũng đã trải qua nhiều khó luyện.

- Xương sườn gãy ba cái, tay phải bị gãy, vai trật khớp, còn một số vết thương ngoài da không đáng ngại.

Hàn Mặc xem thương thế trên người Dương Quý lắm bầm.

- Vết thương tuy nặng nhưng chưa khỏi luôn thì không khó...thôi vậy.

Hàn Mặc định chưa khỏi luôn cho Dương Quý nhưng lộ tu vi đã là nhiều rồi không muốn lộ thêm nữa.

Hàn Mặc nói lại xương sườn cho Dương Quý, còn mấy vết thương khác thì cho tên này tự dưỡng.

Chứa xong cho Dương Quý Hàn Mặc đi về phía Bạch Phượng. Bây giờ cô gái này đang ngất đi do Dĩ Năng của Alizard chèn ép. Hàn Mặc đi qua lật cô dậy xem, thương thế không có gì đáng ngại lắm, Hàn Mặc đỡ cô dậy để dựa vào một bên.

Làm xong những thứ này Hàn Mặc mới nhìn sang chỗ của Dillen. Tên này cũng đang nhìn Hàn Mặc. Tất cả những gì Hàn Mặc Dillen đều quan sát được hết. Tên này không ngờ người mạnh nhất của đội Long tổ này không phải là Dương Quý mà là Hàn Mặc.

- Dillen tướng quân ông nghĩ chuyện này thế nào?

Hàn Mặc đi đến trước mặt Dillen dùng tiếng Pháp hỏi.

- Lần này là sai lầm của chúng tôi, chúng tôi cũng không nghĩ đến lần này lại nhiều kẻ có Dĩ Năng mạnh đến vậy. Giờ Vali bị cướp mất rồi cũng không còn cách nào đánh phải về tổng bộ chờ lệnh.

Dillen chán nản nói ra.

Ông ta không nghĩ tới lần này lại có nhiều kẻ địch mạnh tới vậy vốn dĩ lần này hành động cũng rất bí mật nên chỉ chuẩn bị có vài tên lính bình thường mà không lấy lực lượng chống Dĩ Năng. Nhưng không ngờ tin tức đã bị lộ tạo thành kết quả như thế này.

Còn sót mười mất tên lính, mấy tên này đều đã ngất cả đi, Long tổ thành viên còn lại sống chết không rõ, bản thiết kế còn bị cướp đi. Lần này về là chắc chắn Dillen sẽ phải về hưu. Nghĩ đến đó Dillen đã già rồi khuôn mặt lại ảm

đạm già thêm vài tuổi.

- Về cái vali ông không cần lo tôi sẽ có cách lấy lại được. Ông bây giờ liên lạc với căn cứ của ông cho người đến đây dọn dẹp đi

Hàn Mặc nói.

- Thật sao! Cậu nói cậu sẽ lấy lại được cái vali sao?

Dillen kích động nói ra.

Ông già này đang tuyệt vọng thì nghe Hàn Mặc nói thế thì hy vọng lại nổi lên kích động chỉ muốn nhảy lên ôm Hàn Mặc một cái.

- Đúng vậy.

Hàn Mặc nói rồi vung tay mấy cây châm bay ra bay thẳng vào đầu của mấy tên binh lính. Mấy tên này lần lượt tỉnh dậy.Hàn Mặc thu lại mấy cây châm

- Ông bảo bọn họ đi ra kia, đằng đó có một hang động, mấy thành viên trong tổ tôi đang bị nhốt ở đó. Các người mang theo họ về căn cứ nghỉ ngơi, tôi đi lấy lại cái vali rồi quay về.

Hàn Mặc chỉ tay ra một hướng nói rồi biến mất.

Vừa nãy Hàn Mặc dùng thần thức quan sát một vòng thấy các thành viên còn lại của Long tổ đều bị trói ở đó. Bên cạnh còn có mấy tên Dị Năng giả canh chừng. Hàn Mặc dự định đi sang tấn công mấy tên này rồi để cho mấy tên lính đi ra đỡ họ về. Xong chuyện là Hàn Mặc sẽ đuổi theo Bridget Mark để lấy lại cái vali. Lúc đi Hàn Mặc không quên dính một cái Phù Định Vị lên người Dillen để lúc về còn biết đường.

Hàn Mặc thoát một cái đã xuất hiện gần hang động. Bây giờ ngoài hang động đang có bốn tên Dị Năng giả ngồi canh chừng, còn năm tên canh chừng ở bên trong. Mấy tên này Hàn Mặc có thể xử lí rất dễ nhưng sợ làm kinh động đến mấy tên bên trong.

- Bọn chúng mà bắt họ làm con tin thì gay...khó rồi đây...

Hàn Mặc lăm bằm

Nếu là một hai người bị bắt Hàn Mặc có thể xông vào xử lí được. Nhưng đây là tận năm người, Hàn Mặc dù có nhanh đi nữa thì cũng chỉ cứu được một hoặc hai người không thể cùng lúc cứu được cả năm người được. Trừ khi Hàn Mặc biết phân thân.

- Tiểu Linh có biện pháp nào không?

Hàn Mặc quên mất là mình còn có hệ thống mà. Có hệ thống thì làm gì chả được.

- Có thưa chủ nhân, hệ thống đề nghị người dùng Ân Tăng Phù trong trường hợp này.

Tiểu Linh nói ra.

- Cái phù chủ kia bao nhiêu điểm nhiệm vụ vậy Tiểu Linh?

Hàn Mặc hai mắt tỏa sáng hỏi.

- 10 điểm nhiệm vụ thưa chủ nhân.

Tiểu Linh đáp.

- Mua.

Nghe thấy giá Hàn Mặc không do dự mua luôn.

- Keng, chúc mừng tức chủ nhận được Ân Tăng Phù phải chăng sử dụng?

- Sử dụng

- Keng, sử dụng thành công. Lưu ý thời gian ẩn nấp là ba mươi phút, sau ba mươi phút thì phù chủ sẽ mất đi hiệu lực.

Tiếng của hệ thống vang lên.

- Cho dù là ba phút cũng đủ rồi.

Hàn Mặc nói.

Hàn Mặc thì triển Lăng Hồng Bộ lao thẳng vào trong hang động. Mấy tên canh cửa chỉ cảm thấy một làn gió thổi qua cũng không để ý nhiều.

Hàn Mặc đi vào trong hang động thì ra tay ngay. Nhắm tay gần nhất Hàn Mặc đánh ra một quyền. Tên này không biết gì đã ngóm luôn.

Mấy tên kia giật mình quay sang. Một tên khác đứng gần Hàn Mặc còn chưa kịp nhìn rõ là chuyện gì thì đã bị một quyền của Hàn Mặc nện vào đầu óc bay tung tóe, chết không thể chết hơn.

Còn ba tên còn lại vội phản ứng đoán là có kẻ tấn công trong bóng tối dựa sát lưng vào nhau. Mấy tên này hiện lên vẻ mặt hoảng sợ vì Hàn Mặc ra tay quá tàn nhẫn thêm cả ba tên này cũng không biết vị trí của Hàn Mặc.

Nhìn thấy mấy tên này như thế Hàn Mặc nở nụ cười, tiến lên cầm lấy cổ hai tên nhấc lên đập vào nhau chấn thương sợ hãi chết ngay. Còn tên còn lại Hàn Mặc đá cho một cước hét thảm bay ra ngoài hang động.

Mấy tên bên ngoài thấy đồng bạn mình bị đánh chết vội chạy vào. Khi thấy cảnh trong này mấy tên này hoảng sợ, có tên không nhìn được nôn cả ra.

Hàn Mặc lại tiến lên tấn công. Mấy tên này đều chết mà không biết là ai đã ra tay với mình.

Nhìn các thành viên Long tổ, họ không có vấn đề gì chỉ bị ngất Hàn Mặc yên tâm quay người đi.

Lúc đi Hàn Mặc còn phóng ra mấy hỏa cầu tiêu xác mấy tên Dị Năng giả đi kéo mấy tên lính đến thấy cảnh này bị dọa sợ không dám vào.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Truy đuổi

Chỗ này gần bờ biển nên có thể thấy Mặt Trời đang nhô lên dần. Bây giờ chỗ vừa chiến đấu đã bị phong tỏa bởi hơn hai trăm tên lính.

Tất cả bắt tay vào thu dọn hiện trường tránh gây tắc nghẽn giao thông. Xác của các binh lính tử chiến đã được mang đi cẩn thận về với gia đình. Các thành viên Long tổ trong hang động đã được đưa về trên xe nghỉ ngơi.

Trong xe.

- Mẹ Mai! Hàn Mặc đi đâu rồi sao không trông thấy cậu ấy?

Dương Quý đã tỉnh lại và đang nằm trong một chiếc xe cứu thương. Lý Mộ Mai và Bạch Phụng đang ngồi bên cạnh. Hai cô không bị thương nhiều lắm.

- Cậu ấy đuổi theo tên Dị Năng giả cấp năm đó lấy lại cái vai rồi.

Lý Mộ Mai nói ra.

- Vậy sao, với thực lực của cậu ấy có lẽ sẽ làm được thôi.

Dương Quý thờ dài nói một tiếng rồi nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Trong lòng Dương Quý nghĩ mà sợ. Lần này chỉ là một nhiệm vụ hộ tống thôi mà kẻ địch lại nhiều đến vậy. Có cả Dị Năng giả cấp bốn và cấp năm tham gia.

Dương Quý càng thấy kinh ngạc hơn về thực lực của Hàn Mặc. Lúc Hàn Mặc nói mình là Luyện Khí tầng chín Dương Quý đã rất kinh ngạc rồi mà bây giờ Hàn Mặc thể hiện ra thực lực lại là Trúc Cơ hậu kỳ, còn mạnh hơn cả anh ta.

Trúc Cơ hậu kỳ mười tám tuổi. Nói ra chắc những người khác cho Dương Quý bị điên. Trúc Cơ sơ kỳ ở độ tuổi này hầu như là không có ở ngoại giới. Trong giới Cổ Võ thì có nhưng mà chỉ đếm trên đầu ngón tay. Còn một thể giới mà ngoại giới không hề hay biết, còn trong giới Cổ Võ thì chỉ có một vài lão giả tu vi cao mới biết đó là Tu Chân giới. Nơi cường giả nhiều như mây.

Trúc Cơ sơ kỳ mười tám tuổi ở đó là bình thường. Nhưng đó là nơi linh khí dồi dào mới được như vậy. Giới cổ võ thì linh khí cũng có nhưng rất mỏng manh nên Trúc Cơ mười tám tuổi thì lác đác vài tên có thiên phú tốt mới đạt được.

Còn ngoại giới thì linh khí coi như không có. Sáng sớm trên núi thì mây ra có một ít nhưng không đủ để lên Trúc Cơ được. Nhưng tu chân giả có tu vi Trúc Cơ ở ngoại giới đều phải đi vào giới Cổ Võ để đột phá. Ngay là Dương Quý cũng không ngoại lệ.

Dương Quý cũng được cho là có thiên phú cao trong việc tu luyện ở ngoại giới. Mười tám tuổi đột phá Luyện Khí tầng bảy. Hai hai tuổi đột phá lên Luyện Khí tầng tám. Hai mươi lăm tuổi nhờ vào linh thạch ở giới cổ võ đột phá lên Luyện Khí tầng chín. Hai chín tuổi nhờ làm nhiều nhiệm vụ trong giới Cổ Võ có thời gian tu luyện đột phá lên Trúc Cơ sơ kỳ. Tốc độ này đã đứng số một số hai ở ngoại giới làm bao người ngưỡng mộ.

Lần này là vì thiếu nhân lực mà nhiệm vụ lại rất cấp bách nên Dương Quý vừa đột phá Trúc Cơ sơ kỳ được hai ngày được điều đi làm nhiệm vụ này. Cứ tưởng là có Dương Quý ở đây thì nhiệm vụ sẽ rất dễ dàng hoàn thành. Nhưng không ngờ lại chui ra hai tên Dị Năng giả cấp bốn làm lúc đó Dương Quý thấy không có đường chạy nữa, một lúc sau lại chui ra thêm một tên Dị Năng giả cấp năm là Dương Quý triệt để tuyệt vọng. Nhiệm vụ thất bại tất cả đều phải chết.

Đang lúc tuyệt vọng thì Hàn Mặc bắt đầu bày ra thực lực của mình. Diệt sát hai tên Dị Năng giả cấp bốn dễ dàng, đánh lui tên Dị Năng giả cấp năm. Nếu không phải có bọn họ ở đây làm vướng Hàn Mặc thì chắc chắn tên Dị Năng giả cấp năm kia đã chết rồi.

Hàn Mặc bày ra thực lực làm Dương Quý ngờ ngác nhìn xem. Tuổi của Hàn Mặc có bao nhiêu mà đã đạt tới trình độ như vậy, làm người được cho là " thiên tài " số một số hai của Long tổ như Dương Quý phải thấy sợ. Khoảng cách cực kì lớn giữa thực lực của hai người mà tuổi cả Hàn Mặc lại cực kì nhỏ so với Dương Quý. Nghĩ lại mấy thiên tài ba mươi tuổi Trúc Cơ trung kỳ, ba mươi ba tuổi Trúc Cơ hậu kỳ trong Long tổ còn không bằng một góc của Hàn Mặc. Lão thiên đúng là biết đùa người mà.

...

Hàn Mặc bên này.

Dựa theo Phù Định Vĩ, Hàn Mặc đuổi theo phương hướng mà Bridget Mark chạy trốn. Hàn Mặc đoán tên này Dị Năng đã cạn kiệt nên không chạy được bao xa.

Nhưng khi nhìn tốc độ của tên này trên bản đồ của hệ thống Hàn Mặc mới biết mình đã lầm. Tên này chạy rất nhanh, không kém gì một chiếc ô tô đang chạy.

Thấy tên này chạy vào trong thành phố Hàn Mặc đoán tên này muốn tìm chỗ để nghỉ ngơi lấy sức. Hàn Mặc tăng tốc lên chạy theo sau, không để tên này hồi phục mà chạy đi mất được.

Hàn Mặc không biết là tốc độ của Bridget Mark nhanh như thế là tên này đang ngồi trên ô tô. Hàn Mặc đã đoán đúng, Dị Năng của tên này đã tiêu hao hết nên không chạy được bao xa.

Bay được năm ki-lô-mét nhìn Bridget Mark đã không chịu đựng được nữa. Bridget Mark muốn đáp xuống ven đường thì đúng lúc đó có một chiếc xe chở hàng chạy qua thế là tên này đáp luôn lên nóc chiếc xe đó. Dùng Dị Năng của mình mở thùng xe chui vào trong nghỉ ngơi. Chiếc xe cứ thế chạy vào trong thành phố mà tài xế cũng không biết gì.

...

Lúc này Bridget Mark đã xuống xe và đi dạo trên đường phố. Mà bây giờ đã là hơn sáu giờ sáng nên người cũng đã rất đông. Người nước ngoài như Bridget Mark đi trên đường cũng không gây sự chú ý gì.

Lần này đi chấp hành nhiệm vụ chỉ có mỗi tên Bridget Mark này không có ai tiếp viện nên tên này muốn chạy về nước luôn đúng là quá khó khăn.

Dị Năng tiêu hao hết bây giờ Bridget Mark chỉ hơn người bình thường một ít mà sân bay, trạm tàu, các cửa khẩu chắc chắn đã phòng bị nghiêm ngặt tìm hấn nên Bridget Mark đánh phải ở lại đây chờ Dị Năng khôi phục mới dám chạy về nước.

Tên này ghé vào một khách sạn đặt một phòng vip để nghỉ ngơi. Lúc lên phòng còn dọn tiếp tân mang đồ ăn sáng lên. Mở cửa đi vào phòng vip Bridget Mark ném vali trên giường rồi đi vào phòng tắm tắm rửa. Một đêm đánh nhau người cũng đã rất bẩn cần phải tẩy rửa.

Lúc tên này đang tắm thì đồ ăn đã được mang vào phòng. Thấy khách đang tắm nên phục vụ cũng chỉ để đồ ăn lên bàn rồi đi ra ngoài.

Mười phút sau Bridget Mark đã tắm xong. Đi ra khỏi phòng tắm thì tên này sững sờ mà hoảng sợ. Chỉ thấy có một cậu thanh niên rất trẻ đang ngồi chén ngon lành bàn thức ăn của hắn.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 65: Đến quân khu

- Là người!!

Bridget Mark nhận ra người thanh niên đang ngồi ăn là Hàn Mặc.

Hắn ta bây giờ chỉ muốn bỏ cái vali chạy trốn nhưng chính tên này biết mình không còn cơ hội. Dị Năng chưa khôi phục một phần mười mà hắn ta cũng biết cho dù mình không phục đầy đủ cũng không thoát được.

- Vali ta sẽ trả cho người chỉ cầu người tha ta một mạng.

Bridget Mark dùng tiếng Pháp cầu xin. Tên này biết mình không đánh lại cũng không chạy được đành phải thỏa hiệp.

Hàn Mặc vẫn không nói gì, vẫn cầm đĩa ăn từng món một.

Nhìn Hàn Mặc ăn mà trên đầu Bridget Mark mồ hôi chảy từng giọt. Tên này không dám động chỉ đứng bất động chờ phán xét.

- Ồ.....ngon thật, dù không bằng bà xã mình nấu.

Ăn xong cả một bàn đồ ăn Hàn Mặc cũng đã thỏa mãn. Truy đuổi tên này mấy tiếng Hàn Mặc cũng đã tiêu tốn chân nguyên không ít.

Hàn Mặc quay sang nhìn Bridget Mark đang đứng bất động ở một bên.

- Chạy nữa đi ta xem nào.

Hàn Mặc mỉm cười nói ra.

- Không dám không dám..

Bridget Mark vội vã nói.

Gã nhìn nụ cười thân thiện của Hàn Mặc mà mồ hôi chảy ròng ròng. Nụ cười của Hàn Mặc không khác gì nụ cười của từ thần trong lòng gã.

Hàn Mặc lóe một cái biến mất khỏi chỗ ngồi.

0,1 giây sau. Bridget Mark chưa kịp phản ứng thì thấy bụng đau, bật ra đằng sau như tên lửa. Va thẳng vào tường rồi rơi xuống không còn động tĩnh. Bridget Mark- Một Dị Năng giả cấp năm cứ thế chết đi. Đây là một mắt mắt lớn cho Hoa Kỳ.

Hàn Mặc cầm lấy cái vali trên giường rồi dùng Áo Nắp Phủ đi ra khỏi khách sạn. Nhìn chấm đỏ trên bản đồ, đây là chấm của Phủ Định Vị đã gắn trên người Dillen.Hàn Mặc dùng tốc độ chạy về hướng đó.

...

8:30, trong phòng nghỉ của Long tổ ở căn cứ của Dillen. Tất cả các thành viên của Long tổ đang nghỉ ngơi ở đây. Bấy giờ tất cả đã tỉnh lại nói chuyện với nhau. Dillen cũng đang ở chỗ này.

- Lâu như vậy rồi sao vẫn chưa có tin nhỉ.

Dillen cứ sốt ruột đi qua đi lại làm mấy người trong phòng hoa hết cả mắt.

- Dillen tướng quân à, ông ngồi xuống đi được không? Cứ đi qua đi lại thế hoa hết cả mắt của tôi rồi. Cậu ấy sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.

Dương Quý nói ra.

Mặc dù nói thế nhưng trong lòng Dương Quý cũng rất lo lắng. Hàn Mặc đã đi hơn ba tiếng rồi mà vẫn chưa thấy tin tức gì. Quân đội cũng phải ra rất nhiều người vào thành phố tìm.

- Hay là cậu ấy đi lạc rồi, cậu ấy đâu có biết đường đến đây.

Lý Mộ Mai bỗng nói ra.

Cô gái này cũng đang rất lo lắng cho Hàn Mặc.

- Đùng chắc là như vậy..

Dương Quý nói.

Dillen tướng quân cũng đã ngừng đi lại ngồi xuống một cái ghế.

Kỳ thực lão chỉ cho cái ghế ngồi của mình ở trong quân đội mà không lo lắng cho Hàn Mặc. Mắt cái ghế này coi như lão mất tất cả.

Cạch..Cửa phòng được mở ra. Một tên lính đi vào.

- Tướng quân có người tìm ngài.

Tên lính này nói.

- Ở đâu? Trông như thế nào?

Dillen bật dậy cầm lấy ba vai tên lính vừa lác vừa nói.

Bị lác như thế tên lính này mộng bức.

"Chỉ là có người tìm thôi mà sao ông lại kích động vậy." Tên lính nghĩ trong lòng như vậy.

- Ở cổng quân khu thưa tướng quân. Người này trông rất trẻ chưa đến hai mươi tuổi, trên tay còn cầm theo một cái vali.

Tên lính nói ra.

"Vù " một cái Dillen đã chạy ra ngoài cửa phòng. Tên lính không hiểu gì luôn.

Lý Mộ Mai cũng đi ra khỏi phòng chạy theo hướng của Dillen.

Dương Quý lác đầu cười, Bạch Phượng thì đang nghĩ xem đến lúc trêu chọc Lý Mộ Mai như thế nào cho hay.

Ngoài Dương Quý và Bạch Phượng ra thì không ai biết Lý Mộ Mai chạy ra khỏi phòng đi đâu và làm gì.

Bên ngoài

Hàn Mặc bây giờ đang đứng giữa cổng của căn cứ này. Hàn Mặc biết mình không thể cứ thế đi vào đành phải báo một tên gác cổng chạy vào báo cáo.

Chờ đã năm phút mà không thấy có ai ra. Hai tên gác cổng cũng im như hến không nói gì.

Lâu như thế là tại tên lính vừa nãy còn phải đi tìm Dillen. Mọi hôm lão ta thường hay ở phòng làm việc của mình không thì phòng uống trà, phòng ngủ. Nhưng tên lính này đi cả ba nơi không thấy lão ta đâu đành phải đi hỏi.

Đi hỏi hết người này người nọ người kia người kia thì có người nói thấy lão ta vào phòng của người Hoa Hạ thế là tên lính này chạy đến.

...

- Tướng quân...

Thấy Dillen tướng quân chạy ra hai tên gác cổng cúi đầu chào.

Hai tên này không hiểu sao ông ta lại vội vã thế làm gì.

Dillen không quan tâm đến hai tên gác cổng vội tới trước mặt Hàn Mặc.

- Học...học...Chào mừng cậu...đến quân khu của tôi...học học...Cậu đưa cái vali cho tôi giữ được không...học học...

Dillen tướng quân thở hồng hộc nói.

Hàn Mặc mộng bức. Tên này bị quỷ rượt hay sao mà chạy nhanh như vậy.

Hàn Mặc không biết lão này vội vã như vậy là muốn cái vali trên tay mình. Cái vali là thứ duy nhất có thể cứu lấy cái ghế ngồi của lão thậm chí còn được lên một bậc. Cho nghe thấy tên lính báo Hàn Mặc đã đến đây là lão kích động lao ra như tên lửa.

- Được.

Hàn Mặc đưa cái vali cho Dillen dù gì đây cũng là nhiệm vụ lần này.

Nhận được cái vali lao kích động lên vội ôm vào ngực sợ có trộm.

- Cậu qua đây.

Dillen chỉ một tên gác cổng.

- Có chuyện gì vậy thưa tướng quân.

Tên gác cổng hỏi.

- Cậu dẫn cậu ta đi đến khu y tế.

Dillen đáp.

- Vâng thưa tướng quân.

Tên này nói xong Dillen đã phóng như tên lửa vào trong căn cứ.

Tên lính lại vội vã bước.

- Đi theo tôi.

Tên lính quay ra nói với Hàn Mặc.

- Không cần đâu có người ra đón tôi rồi.

Hàn Mặc đã thấy một cô gái đang chạy đến. Cô gái lao thẳng tới ôm lấy Hàn Mặc.

Thấy thế tên lính lại về chỗ của mình.

Hàn Mặc cũng sợ không ngờ cô gái lại ôm lấy mình.

- Khụ khụ Mộ Mai buông ra được không...

Hàn Mặc nói ra.

"Được gái ôm sướng thế còn bảo buông ra "

Cô gái chạy đến này chính là Lý Mộ Mai. Nghe thấy Hàn Mặc đã về cô cũng rất kích động mà vui mừng chạy theo Dillen.

Khi thấy Hàn Mặc đứng ở cổng không bị tổn hại gì cô lại càng vui mừng thêm chạy đến ôm lấy Hàn Mặc. Bao lo lắng đã biến mất hết giờ chỉ còn vui mừng và hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Hiểu nhầm

Nghe Hàn Mặc nói Lý Mộ Mai biết mình hơi thất thố. Đỏ mặt vội buông Hàn Mặc ra.

- Hàn Mặc cậu về rồi, không bị thương gì chứ?

Lý Mộ Mai vẫn còn đỏ mặt nói.

- Không có chuyện gì.

Hàn Mặc đáp.

- Đi tôi dẫn cậu qua chỗ của mọi người.

Lý Mộ Mai nhìn Hàn Mặc một lượt thấy không có chuyện gì thờ phào một hơi.

- Được.

Đi theo Lý Mộ Mai một đoạn hai người đã đến chỗ của Long tổ. Lý Mộ Mai mở cửa đi vào Hàn Mặc cũng theo sau.

Thấy có người mở cửa có vài người quay ra nhìn. Khi thấy Lý Mộ Mai và Hàn Mặc đi vào mấy người khác chỉ nhìn rồi lại tiếp tục chuyện của mình, còn Dương Quý và Bạch Phụng thì nhìn chăm chăm hai người hay nói đúng hơn là nhìn Hàn Mặc. Lý Mộ Mai và Hàn Mặc đi đến chỗ hai người.

- Sao hai người nhìn tôi chăm chăm như vậy? Chẳng lẽ trên mặt tôi có dính gì sao hay là nhớ tôi quá.

Thấy Bạch Phụng và Dương Quý cứ nhìn mình Hàn Mặc nói đùa.

Lý Mộ Mai và Bạch Phụng bật cười.

- Bây giờ tôi nên gọi cậu là gì đây nhỉ? Tiểu đệ đệ hay gọi là "anh ~ Hàn Mặc" đây?

Bạch Phụng mỉm cười nhìn Hàn Mặc nói.

- Dù sao chị vẫn lớn tuổi hơn tôi cứ gọi như cũ là được.

Hàn Mặc nói ra.

- Cậu đúng là giấu thật sâu đấy Hàn Mặc. Lần này tất cả còn sống là đều nhờ có cậu. Cảm ơn cậu Hàn Mặc.

Dương Quý nhìn Hàn Mặc bình thản nói ra.

- Không có gì đâu Quý đội trưởng, dù sao chúng ta cũng là đồng đội.

Hàn Mặc không trả lời tại sao mình lại giấu tu vì vì nó không cần thiết, Hàn Mặc cũng không nói Dương Quý giữ bí mật cho mình. Huống chi Hàn Mặc cũng cần cho mấy tên cao tăng của Long tổ biết đến sự tồn tại của mình. Như thế mới đúng kế hoạch của Hàn Mặc dự tính.

- Bao giờ về tôi sẽ đề nghị cho cậu làm một đội trưởng ở Long tổ. Với thực lực của cậu thì rất dễ dàng có được chức vị đó.

Dương Quý nói ra.

- Vậy thì cảm ơn anh Quý đội trưởng.

Hàn Mặc nói ra.

- Không có gì, dù sao tài năng của cậu không thể lĩnh phí được.

Dương Quý nói ra.

- Cậu lấy lại được cái vali rồi chứ Hàn Mặc.

Dương Quý hỏi.

- Lấy được rồi, tôi đã đưa nó cho Dillen tướng quân.

Hàn Mặc đáp.

- Còn Bridget Mark?

Dù đã đoán trước được kết quả nhưng Dương Quý vẫn muốn chính mình xác nhận.

- Bị tôi giết rồi.

Hàn Mặc nói ra.

Nghe thấy thế Dương Quý thờ dài một hơi. Lần này quả thật là một mất mát không nhỏ cũng không lớn đối với nước Mỹ. Không biết bọn họ sẽ có phản ứng như thế nào.

Mấy người nói chuyện một lúc đã đến buổi trưa. Thấy đói bụng tất cả đi ra nhà ăn của quân khu.

Một đoàn chín người đi đến nhà ăn. Trên đường đi mấy tên lính của quân khu đều tập trung nhìn mấy người bọn họ bàn luận.

- Là bọn họ đó sao?

- Đúng vậy đó!

- Nhìn bọn họ chật vật thật!

- Đây là bọn họ đã chiến đấu hết sức đó!

- Nghe những huynh đệ còn lại trên đường cao tốc nói họ rất là mạnh đến người của đội đặc biệt chúng ta cũng không bằng được!

- Nếu không có họ thì tướng quân và mười mấy huynh đệ còn lại chắc chắn phải chết!

...

Binh lính trong quân khu nhìn bọn họ đầy cảm kích cùng ngưỡng mộ.

Thấy tất cả binh lính trong quân khu nhìn mình bàn luận bọn người Dương Quý còn tưởng mình đặc tội bọn họ ở đâu không nhìn bọn họ cứ đi thẳng.

Mấy người khác không nghe thấy nhưng Hàn Mặc có thể nghe được những tên lính Pháp này đang nói gì. Hàn Mặc không ngờ mình chỉ làm nhiệm vụ của hệ thống giao thông mà đã thành anh hùng rồi.

Chín người cứ thế đi đến nhà ăn.

Thấy mấy người Hàn Mặc đến nhà ăn có mấy binh lính đang ngồi ăn đứng dậy chuyển sang bàn khác để lại hai bàn trống.

Mấy người Dương Quý còn tưởng bọn họ xa lánh mình khó xử không biết có nên ngồi xuống hay không.

Thấy mấy người do dự không ngồi Hàn Mặc đi đến bàn ngồi xuống.

- Ngồi đi chứ mấy người sao vậy?

Hàn Mặc nhìn bọn Dương Quý nói.

Nghe thấy Hàn Mặc nói, Dương Quý dẫn đầu ngồi xuống bên cạnh Hàn Mặc.

Thấy đội trưởng đã ngồi mấy người khác cũng ngồi xuống theo.

Lý Mộ Mai ngồi vào bên còn lại của Hàn Mặc.

Hàn Mặc chưa kịp gọi đồ ăn thì mấy đầu bếp của quân khu đã bê đồ ăn lên.

- Profiter de votre repas (chúc mọi người ngon miệng " gu gồ dịch "v)

Một đầu bếp nói.

Ở đây ngoài Hàn Mặc, Dương Quý và Lý Mộ Mai ra mấy người khác đều không hiểu tên đầu bếp này nói gì, hai mặt nhìn nhau.

- Ông ta nói mọi người ăn ngon miệng.

Dương Quý nói ra.

Nghe thấy thế mấy người lại càng thấy lạ. Không phải bọn họ đang ghét mình sao sao lại tốt thế nhỉ.

- Mọi người cùng ăn đi.

Hàn Mặc cầm đĩa lên ăn trước tiên.

- Mọi người ăn đi.

Dương Quý cũng cầm đĩa lên ăn.

Máy là Dương Quý bị gãy tay trái nếu gãy tay phải chắc phải nhờ người khác giúp.

Thấy đội trưởng đã ăn mấy người cũng bắt đầu cầm đĩa lên bắt đầu ăn.

(Đoạn này hơi giống đi ăn nhà hàng nhiv. Thấy cũng lạ mà thôi cũng kệ, chả biết viết kiểu j nên cứ viết vậy.)

- Hàn Mặc cậu ăn cái này đi.

Lý Mộ Mai gấp vào bát của Hàn Mặc một miếng thịt.

- Cảm ơn.

Hàn Mặc nói một tiếng.

- Không có gì!

Lý Mộ Mai mỉm cười nói.

- y da tình tứ chưa kia! Không biết để ý đến người bên cạnh sao.

Bạch Phượng ngồi bên cạnh Lý Mộ Mai lại bắt đầu trêu chọc Lý Mộ Mai.

- Cậu nói gì đó Bạch Phượng. Ăn no chết đi này.

Lý Mộ Mai xấu hổ quay sang gấp mấy miếng rau ném vào bát của Bạch Phượng.

- Sao cho tớ toàn rau mà cho Hàn Mặc lại là thịt vậy nhỉ?

Bạch Phượng vẫn tiếp tục trêu chọc Lý Mộ Mai.

Lý Mộ Mai xấu hổ cầm cúi ăn không nói gì.

Hàn Mặc thờ dài trong lòng. Tình cảm của Lý Mộ Mai Hàn Mặc biết nhưng không biết phải xử lý thế nào cho thỏa đáng.

- Được rồi Bạch Phượng ăn cơm đi.

Thấy Lý Mộ Mai khó xử Dương Quý mở miệng.

Nghe thấy đội trưởng nói vậy Bạch Phượng cũng không trêu chọc Lý Mộ Mai nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Hạnh phúc lý mộ mai

Đúng lúc này Dillen cũng đi vào nhà ăn. Lão ta vừa đi vừa cười trông rất cao hứng. Chắc là lão ta đã giữ được cái ghế của mình rồi.

Nhìn thấy bọn Hàn Mặc đang ngồi ăn ở trong lão ta chạy ngay đến.

- Mọi người sao lại ra đây, muốn ăn gì thì cứ nói để nhà bếp mang đến chứ. Đi ra tận đây vết thương của mọi người lại nặng thêm thì sao.

Dillen nói ra.

- Cảm ơn Dillen tướng quân, chúng tôi tự đi cũng được không cần làm phiền đến mọi người nhân tiện ra ngoài xem quang cảnh xung quanh quân khu.

Dương Quý nói ra. Bạn đang đọc truyện tại

- Vậy được mọi người cứ tự nhiên, muốn ăn gì thì gọi nhà bếp. Mọi người ăn ngon miệng tôi đi trước.

Dillen nói rồi đi mất.

- Mọi người ăn xong thì về phòng nghỉ ngơi, tôi chúng ta sẽ xuất phát về nước.

Dương Quý nói ra.

- Sớm vậy sao đội trưởng! Còn vết thương của anh?

Lý Mộ Mai nói.

- Không có việc gì, dăm ba cái gãy tay này chưa làm khó được thành viên của Long tổ đầu.

Dương Quý nói ra.

Nghe thấy thế mấy thành viên khác không nói gì, Hàn Mặc cũng vậy.

Bữa ăn này ăn hết hai mươi phút, ăn xong tất cả lại về phòng bệnh nằm nghỉ riêng Lý Mộ Mai thì lôi kéo Hàn Mặc đi chậm lại.

- Mộ Mai có chuyện gì vậy.

Thấy Lý Mộ Mai cứ kéo tay đi chậm lại Hàn Mặc quay sang hỏi.

Lý Mộ Mai cúi đầu không nói gì bỗng kéo Hàn Mặc chạy sang hướng khác. Hàn Mặc để cho Lý Mộ Mai kéo.

Chạy đến một góc tường vắng vẻ Lý Mộ Mai mới ngừng lại.

- Có chuyện gì vậy Mộ Mai?

Hàn Mặc hỏi.

- Hàn Mặc.. chuyện... là...này..nhé...

Lý Mộ Mai tay cứ quần lấy tóc, nói cứ ấp a ấp úng mặt còn đỏ.

- Có chuyện gì cứ nói thẳng đi Mộ Mai sao phải ấp a ấp úng như vậy!

Hàn Mặc nói ra.

Nghe thấy Hàn Mặc nói Lý Mộ Mai càng đỏ mặt thêm, cắn răng nói.

- Hàn..Hàn Mặc em...EM YÊU ANH...!

Lý Mộ Mai lấy hết dũng khí nói ra. Nói xong cúi đầu chôn ở ngực không dám ngẩng lên chờ Hàn Mặc trả lời.

Hàn Mặc sững sờ, biết Lý Mộ Mai thích mình nhưng không ngờ tò tính lại nhanh như vậy. Hàn Mặc giờ không biết phải trả lời thế nào.

- Anh xin lỗi Mộ Mai..

Suy nghĩ một lúc Hàn Mặc nói.

- Tại sao? Em không tốt sao..

Lý Mộ Mai ngẩng đầu lên nói. Trong mắt đã có nước.

- Không phải, em rất tốt thậm chí là rất đẹp, anh cũng thích em

- Vậy tại sao?

Lý Mộ Mai nói, nước mắt cũng đã rơi.

- Anh có vợ rồi...

Hàn Mặc không nhìn vào mắt Lý Mộ Mai nói.

- Vậy sao! Thì ra anh đã có vợ rồi.

Lý Mộ Mai nói càng ngày càng nhỏ.

Thấy Lý Mộ Mai không nói gì nữa Hàn Mặc thờ phào. Hàn Mặc thờ dài cảm thấy có lỗi với cô gái này.

Lý Mộ Mai ngẩng lên nhìn Hàn Mặc bằng đôi mắt long lanh vẫn dính nước mắt.

- Anh có vợ rồi thì em sẽ làm tình nhân của anh!

Lý Mộ Mai nói chắc như đinh đóng cột.

Hàn Mặc từng sờ định nói gì đó thì Lý Mộ Mai đã tiến đến chặn lấy đôi môi của Hàn Mặc bằng đôi môi của mình.

Hàn Mặc trợn mắt không nghĩ tới Lý Mộ Mai sẽ làm như vậy, nhưng cũng không đẩy cô ra còn nghĩ " thật mềm mà cũng rất thơm ". Hàn Mặc cũng bắt đầu đáp lại Lý Mộ Mai. Hai cái miệng cứ thế quấn lấy nhau.

Hôn hơn năm phút hai người mới tách nhau ra, Lý Mộ Mai thờ hồn hên ôm lấy Hàn Mặc.

- Em chắc muốn làm như vậy thật sao Mộ Mai?

Hàn Mặc hỏi.

- Ừm, em sẽ làm như vậy mà không hối hận. Chỉ cần vài lần như thế này là được rồi.

Lý Mộ Mai vẫn ôm lấy Hàn Mặc cười đáp, giọng cô tràn đầy thỏa mãn.

Hàn Mặc thờ dài có nên tiếp nhận hay là không tiếp nhận.

- Được rồi Mộ Mai, anh sẽ cố dành nhiều thời gian cho em

Hàn Mặc ôm lấy Lý Mộ Mai nói. Phải suy nghĩ một lúc Hàn Mặc mới ra quyết định này. Bạn đang đọc truyện tại

- Thật sao! Em yêu anh Hàn Mặc.

Thấy Hàn Mặc đồng ý Lý Mộ Mai kích động nhảy lên hôn cái nữa vào mặt Hàn Mặc, trong lòng tràn đầy hạnh phúc.

Cô chỉ cần thế này là được rồi không dám đòi hỏi nhiều vì anh ấy đã có vợ mất rồi, cô biết mình không nên làm tan nát gia đình của anh ấy.

Hai người dặt tay nhau đi về phòng nghỉ.

- Mới không thấy có nười phút mà đã thân mật vậy rồi sao chắc chắc.

Thấy Hàn Mặc và Lý Mộ Mai bây giờ mới quay trở lại còn nắm tay nhau Bạch Phượng không nhịn được trêu chọc. Dương Quý thì híp mắt nhìn Hàn Mặc cười cười. Không cần đoán thì cũng biết ngay là chuyện gì xảy ra.

- Hàn tiên sinh chúc mừng cậu a.

Dillen cười nói ra. Đứng trước ông ta già rồi không biết gì. Ông ta dùng chính khả năng của mình để leo lên chức này đầu óc ông ta cũng không ngu ngốc nhìn Bạch Phượng trêu chọc Lý Mộ Mai, mà Lý Mộ Mai và Hàn Mặc lại cầm tay nhau ông ta cũng đoán ngay ra.

Hàn Mặc không ngờ là Dillen cũng đã ở đây.

- Bạch Phượng cậu nói gì đó muốn chết sao.

Lý Mộ Mai xấu hổ đỏ mặt buông tay Hàn Mặc ra chạy đến chỗ Bạch Phượng bắt đầu đánh nhau. Bạn đang đọc truyện tại

- Sao ông lại ở đây vậy Dillen tướng quân.

Hàn Mặc hỏi.

- Quý đội trưởng nói tối nay mọi người cần phải về nước nên tôi đến để gửi lời cảm ơn tới cậu mà mọi người cũng phải tạm biệt sớm vì chiều tôi phải hướng về cấp trên báo cáo nên không thể đến tạm biệt được mọi người.

Dillen nói ra.

- Dillen tướng quân khách khí quá rồi.

Dương Quý nói ra.

- Không không đây là việc tôi phải làm mà. Đúng rồi Hàn tiên sinh phòng này đã hết chỗ rồi nên tôi đã chuẩn bị một phòng khác cho cậu nghỉ ngơi.

Dillen tướng quân nhìn Hàn Mặc nói ra.

- Được vậy cảm ơn ông rồi.

Hàn Mặc nói ra.

- Ha ha không có gì đây là việc tôi phải làm. Tôi đi trước dẫn đường. Mọi người nghỉ ngơi cho tốt.

Dillen nói rồi đi ra ngoài. Hàn Mặc nhìn Lý Mộ Mai cười một cái rồi đi theo Dillen.

Thấy Hàn Mặc cười với mình Lý Mộ Mai cũng cười lại trên mặt tràn đầy hạnh phúc. Bạch Phượng thấy thế lại bắt đầu trêu chọc, hai cô gái lại bắt đầu làm loạn làm mấy tên kia xem đã mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Về nước

- Keng, Nhiệm vụ hoàn thành. Chúc mừng túc chủ nhân được 175 điểm nhiệm vụ.

(Nhiệm Vụ 3 có hai thăng nên được cộng x2 lên nha)

20:00 theo giờ Pháp, Sân bay Cote d'Azur. Bấy giờ tất cả nhóm Hàn Mặc đã ở đây. Lúc về này thì không phải đi bí mật như lúc đến nữa nên trong sân bay có rất đông du khách.

Lúc 18:00 tất cả nhóm đã dậy và lên xe của quân đội đưa đến sân bay, đi hơn hai tiếng đồng hồ đã đến nơi. Bạn đang đọc truyện tại. Bớt lấy đề sstruyen

Lần này tất cả đi máy bay phổ thông mà

không đi máy bay chờ hàng như lần trước nữa.

Chuyến bay bay lúc 20:30, còn ba mươi phút nên cả nhóm phải ngồi chờ đến giờ bay.

Lý Mộ Mai ngồi bên cạnh Hàn Mặc còn dựa vào một bên vai. Một tay thì nắm lấy tay trái của Hàn Mặc hai người cứ ngồi im như thế.

Ngồi ba mươi phút đã đến giờ bay cả nhóm đi lên máy bay. Quyển lực của quân đội không phải nhỏ, chỗ ngồi của tất cả đều là cạnh nhau. Hàn Mặc và Lý Mộ Mai cũng là cạnh nhau cái này làm Lý Mộ Mai vui mừng không thôi, cứ ôm lấy Hàn Mặc.

Không có chuyện gì làm Hàn Mặc đánh phải nhắm mắt lại tu luyện.

.....

19:30 hôm sau, Kinh Thành sân bay.

- Tạm biệt, hẹn gặp lại mọi người.

Lý Mộ Mai ôm lấy cánh tay Hàn Mặc chào mấy thành viên khác.

- Hẹn gặp lại hai người.

Dương Quý nói ra.

- Hẹn gặp lại anh Quý đội trưởng.

Hàn Mặc nói.

- Tôi nhớ nhẹ nhàng thôi đấy nhé hai người.

Bạch Phượng chớp chớp mắt nhìn Lý Mộ Mai nói ra.

- Cậu muốn chết sao Bạch Phượng, mình khâu lại cái miệng của cậu bây giờ.

Lý Mộ Mai đỏ mặt nói.

- Ha ha xấu hổ rồi kìa.

Bạch Phượng cười ha ha nói. Lý Mộ Mai vừa tức vừa xấu hổ.

- Được rồi tất cả lên xe đi.

Dương Quý nói.

Nhưng thành viên khác đều lên xe của Long tổ về căn cứ còn Hàn Mặc và Lý Mộ Mai đi riêng.

- Em không về căn cứ sao Mộ Mai.

Hàn Mặc hỏi.

- Kệ đi về đây cũng có gì đâu chứ. Ghi chép vài thứ rồi cũng chả phải về nhà sao.

Lý Mộ Mai đáp. Bình thường thì Lý Mộ Mai sẽ đi về căn cứ báo cáo cùng với Dương Quý vì cô cũng là tổ phó của tổ này nhưng bây giờ lại khác. Cô chỉ muốn tận dụng hết nhưng quãng thời gian rảnh để ở bên Hàn Mặc.

- Anh đưa em đi ăn.

Hàn Mặc nói ra.

- Được, mình đi thôi, em biết một quán ngon lắm đó.

Nghe thấy Hàn Mặc đưa mình đi ăn cùng Lý Mộ Mai vui vẻ lên kéo tay Hàn Mặc đi.

Lý Mộ Mai không muốn đi taxi vì muốn kéo dài thời gian ở bên cạnh Hàn Mặc hơn.

Ba mươi phút sau Lý Mộ Mai dẫn Hàn Mặc đến một quán ăn. Quán này rất nhỏ, trông đã cũ.

- Nhìn thế này thôi chứ đồ ăn không kém đâu em đã ăn ở đây nhiều lần rồi.

Lý Mộ Mai nói rồi kéo Hàn Mặc đi vào.

Đi vào Hàn Mặc quan sát quanh thấy bàn ăn gần như đã chật kín.

- Mai tỳ lại đến sao...ai vậy, bạn trai chị sao.

Lý Mộ Mai vừa vào thì một cô bé khoảng mười sáu tuổi tiến đến chào. Trên tay còn cầm theo một cái khăn và mỉm cười là đang làm việc. Giọng cô bé rất dễ nghe.

Cô bé mặc một chiếc váy màu vàng, tóc buộc hai bím, trên mặt còn đeo kính trông rất dễ thương.

- Đồng vậy tiểu Khiết, đây là bạn trai chị.

Lý Mộ Mai cười với cô bé nói.

- Anh trai này đúng là có phúc mà đã tán đồ được chị Mai rồi. Hai anh chị qua bên này ngồi đi.

Cô bé dẫn hai người qua một bàn trống. Hàn Mặc bà Lý Mộ Mai ngồi xuống.

- Chị Mai chị ăn gì vậy?

Cô bé hỏi Lý Mộ Mai.

- Cứ cho chịu như mọi lần đi.

Lý Mộ Mai đáp.

- Còn anh trai này muốn ăn gì thì chọn nè.

Cô bé đưa thực đơn cho Hàn Mặc.

- Không cần đâu em gái cứ lấy cho anh giống cô ấy là được.

Hàn Mặc nói ra.

- Được thôi hai anh chị chờ một lát.

Cô bé nói rồi đi vào trong bếp.

- Anh thấy cô bé thế nào dễ thương chứ?

Lý Mộ Mai nhìn Hàn Mặc hỏi.

- Ủm, cô bé đúng là dễ thương thật.

Hàn Mặc nói ra.

- Anh không được đánh chú ý lên cô bé đâu nha cô bé vẫn còn nhỏ đấy.

Lý Mộ Mai chớp mắt nhìn Hàn Mặc nói.

- Em nghĩ anh là loại người như thế sao.

Hàn Mặc gãi đầu nói ra.

- Ai biết được đâu.

Lý Mộ Mai nói.

Hàn Mặc cạ luôn lời.

Đúng lúc này cô bé bên đồ ăn lên.

Hai đĩa com rang cùng hai bát canh.

- Chị Mai với anh trai này ăn ngon miệng nhé em đi làm việc tiếp đây.

- Ủm cảm ơn em, em đi đi.

Lý Mộ Mai nói ra.

Cô bé lại bắt đầu chạy ngược chạy xuôi.

- Anh ăn thử đi Hàn Mặc.

Lý Mộ Mai cười nói ra.

Hàn Mặc gắp đầu rồi cầm lấy thìa bắt đầu ăn.

- Thế nào ngon không?

Thấy Hàn Mặc đã ăn một miếng Lý Mộ Mai hỏi.

- Đúng là ngon thật.

Hàn Mặc đáp.

Hàn Mặc thấy đĩa com rang này đúng là ngon thật. Dẻo dẻo nóng hổi mà ngon ngon.v

- Em không lừa anh chứ đồ ăn ở đây là ngon nhất đó.

Lý Mộ Mai nói rồi bắt đầu ăn.

- Quán ăn này là của nhà cô bé. Anh thấy đắt khách thế này thôi chứ bọn họ rất nghèo đó.

Lý Mộ Mai nói ra.

Hàn Mặc thấy hơi bất ngờ quán ăn này lại là của nhà cô bé. Hàn tưởng cô bé chỉ là đi làm thêm

- Tại sao?

Nghe thấy Lý Mộ Mai thấy nhà cô bé làm ăn đắt khách thế này mà vẫn nghèo Hàn Mặc không nhịn được hỏi.

- Tất cả là tại bố của em ấy. Bố của em ấy đi đánh bạc thua nợ người ta mấy trăm vạn. Với người bình thường ở kinh thành này thì mấy trăm vạn không nhiều nhưng với cả nhà em ấy lúc ấy mới từ dưới quê lên thì mấy trăm vạn là con số trên trời. Bố em ấy chịu được mà tự tử mất, để lại món nợ mấy trăm vạn đấy cho hai mẹ con cô bé. Haizz ông ta đúng là một người tồi tệ mà.

Lý Mộ Mai nói ra, chính cô cũng cảm thấy thương tiếc cho hai mẹ con cô bé. Mỗi tháng cô cũng để tiền của mình gia giúp hai mẹ con của họ làm mẹ cô bé cảm động rơi nước mắt.

Hàn Mặc nghe mà cũng thấy tiếc thương cho hai mẹ con bọn họ.

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện hết ba mươi phút.

- Mộ Mai em nói hai mẹ con họ nợ mấy trăm vạn cụ thể là bao nhiêu vậy?

Ăn xong Hàn Mặc hỏi.

- Em cũng không nhớ rõ lắm đại khái là hơn bốn trăm vạn.

Lý Mộ Mai thấy kì quái sao Hàn Mặc lại hỏi nhưng vẫn trả lời.

- Hơn bốn trăm vạn sao! Em có biết số tài khoản của hai mẹ con họ không Mộ Mai.

Hàn Mặc nói.

- Em không biết. Anh hỏi làm gì vậy Hàn Mặc.. Chẳng lẽ..

- Đúng vậy anh định trả nợ cho hai mẹ con họ.

Hàn Mặc nói ra.

- Hón bốn trăm vạn đấy Hàn Mặc, anh không đùa chứ!

Lý Mộ Mai nói ra.

- Em xem này.

Hàn Mặc đưa điện thoại của mình cho Lý Mộ Mai.

Lý Mộ Mai không hiểu cầm lấy điện thoại của Hàn Mặc.

- Hai....hai tí!

Nhìn thấy con số trong điện thoại Hàn Mặc, Lý Mộ Mai bị dọa sợ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Biết ơn

- Anh ở đâu ra nhiều tiền đến vậy Hàn Mặc?

Lý Mộ Mai khiếp sợ hỏi.

- Em còn nhớ Liễu Sinh không?

Hàn Mặc nói ra.

- Liễu Sinh...Chẳng lẽ số tiền này là của ông ta?

Lý Mộ Mai bừng tỉnh hỏi.

- Đúng vậy 2 tỉ này đều là của ông ta.

Hàn Mặc nói.

- Không ngờ một tên trùm xã hội đen ở Ninh Hải lại có số tiền khổng lồ đến vậy. Đúng rồi, tiểu Khiết em qua đây.

Lý Mộ Mai gọi cô bé đến.

- Có chuyện gì vậy Mai tí.

Cô bé chạy đến trước mặt Lý Mộ Mai nói.

- Em nói với mẹ hôm nay đóng cửa sớm đi...khoan để chị tự đi nói. Mẹ em đang ở trong bếp sao?

Lý Mộ Mai nói.

- Đúng vậy mẹ em đang ở trong bếp.

Cô bé tiểu Khiết gạt đầu chỉ vào trong bếp.

Lý Mộ Mai chạy vào trong bếp.

Sau năm phút Lý Mộ Mai đi ra, đằng sau đi theo một người phụ nữ. Người phụ nữ này thần sắc có chút kích động.

Hàn Mặc nhìn thấy người phụ nữ này mà hơi bất ngờ. Nghe Lý Mộ Mai nói ở dưới quê lên chắc người cũng bình thường thôi nhưng Hàn Mặc biết mình đã lầm. Người phụ nữ này bề ngoài không khác gì 27-28 tuổi. Bộ ngực cao vút, thân hình thì không kém gì Lý Mộ Mai.

- Xin lỗi quý vị, quán ăn hôm nay có việc đột xuất nên phải đóng cửa sớm. Chi phí của mọi người ở đây hôm nay đều được miễn phí.

Người phụ nữ này đi vào sảnh nói.

Nghe thấy thế những người đang ăn nói một tiếng "cảm ơn" rồi đứng dậy đi ra ngoài hết.

Thấy tất cả đã đi hết lúc này người phụ nữ cùng Lý Mộ Mai mới đi đến chỗ của Hàn Mặc.

- Hoa tí đây là bạn trai em, người em vừa nói với chị.

Lý Mộ Mai nói ra. (Xưng hô hơi lạ? Thôi mặc kệ dù gì cũng vào hậu cung hết nên xưng hô trước tết này cho thân cận)

- Chào...cậu tôi là Ôn Quỳnh Hoa...

Người phụ nữ này run giọng nói ra.

- Chào chị tôi là Hàn Mặc. Tôi là bạn trai của Mộ Mai nên chị cứ gọi tôi là Hàn Mặc được rồi.

Hàn Mặc đứng dậy nói.

- Vậy...cảm ơn cậu.

Ôn Quỳnh Hoa nói.

- Mọi người ngồi xuống đi sao lại đứng nói chuyện thế.

Lý Mộ Mai nói.

- Mời cậu ngồi..

Ôn Quỳnh Hoa nhìn Hàn Mặc nói.

- Chị cũng ngồi xuống đi.

Hàn Mặc nói.

Tất cả đều ngồi xuống, ngay cả cô bé tiểu Khiết cũng chạy đến ngồi xuống bên cạnh Ôn Quỳnh Hoa.

- Chị Hoa những gì cần nói em đã nói lúc này rồi giờ chị thấy thế nào.

Lý Mộ Mai nói ra.

Ôn Quỳnh Hoa bỗng đứng dậy lôi kéo tiểu Khiết đi đến cạnh Hàn Mặc.

Hàn Mặc chưa kịp mở miệng thì thấy Ôn Quỳnh Hoa đã kéo tiểu Khiết quay xuống.

- Cảm ơn cậu Hàn Mặc, ơn của cậu mẹ con tôi không biết làm cách nào để cảm ơn hết được.

Ôn Quỳnh Hoa roi nước mắt nói ra. Cô bé tiểu Khiết chưa hiểu gì nhưng thấy mẹ mình khóc nên không dám cử động gì nắm chặt lấy tay Ôn Quỳnh Hoa.

Hàn Mặc mộng không ngờ Ôn Quỳnh Hoa sẽ làm như vậy.

Hàn Mặc vội đỡ hai mẹ con cô dậy.

- Hoa ti, chỗ tiền đây đối với tôi cũng không đáng là bao nhiều nên chị không cần phải như vậy đâu.

Hàn Mặc đỡ hai mẹ con đứng dậy nói.

- Đứng vậy Hoa ti, anh ấy rất nhiều tiền đó chỗ tiền này không đáng là bao. Chỉ muốn cảm ơn thì mỗi lần đến đây cho chúng em ăn miễn phí là được rồi.

Lý Mộ Mai cười nói.

- Nhưng thế vẫn chưa đủ...

- Không cần, em chỉ cần như thế được rồi.

Hàn Mặc nói.

- Vậy thì cảm ơn hai người rất nhiều.

Ôn Quỳnh Hoa vừa lau nước mắt vừa nói.

Hàn Mặc và Lý Mộ Mai dắt tay nhau cùng đi ra khỏi quán ăn. Lý Mộ Mai cảm thấy rất hạnh phúc.

- Nhà em ở đâu, anh đưa em về.

Hàn Mặc nói.

- Cũng ở gần khu này thôi em dẫn anh đi.

Lý Mộ Mai nói rồi kéo tay Hàn Mặc đi.

- Mẹ mà sao vậy.

Vừa nãy có Hàn Mặc và Lý Mộ Mai ở đây nên cô bé không dám mở miệng hỏi, giờ hai người đã đi rồi nên bây giờ cô bé mới quay ra hỏi Ôn Quỳnh Hoa.

Ôn Quỳnh Hoa lại bật khóc ôm cô bé vào lòng rồi kể cho cô bé nghe.

Nghe xong cô bé cũng rung rung nước mắt, trong lòng biết ơn Hàn Mặc vạn lần. Nhờ có Hàn Mặc mà mẹ cô cũng không phải khổ sở nữa.

...

Ở một nơi nào đó trên nước Mỹ. Trong một căn phòng.

- Vẫn chưa tìm thấy tung tích của Bridget Mark sao.

Một giọng nói uy nghiêm vang lên mang theo trên một cái màn hình tivi.

- Thừa chủ nhân vẫn chưa tìm thấy...

Một tên đàn ông đang quỳ xuống trước cái màn hình nói. Ở bên cạnh tên này cũng quỳ hai người.

- Hừ, đồ vô dụng!

Giọng trong màn hình vang lên tức giận.

- Chủ nhân xin người bôi giặt chúng thần...

- Đoàn trưởng đã tìm thấy phó đoàn....

Đúng lúc này có một tên chạy nhanh vào trong căn phòng này nói to.

Tên này chưa kịp nói hết thì dừng lại bất ngờ vì ba vị đoàn trưởng của mình đang quỳ gối trước một chiếc tivi mà ở trong đó có một bóng người. Dừng lại vì hắn bị một lực lượng cân mà lực lượng này muốn diệt sát hắn ngay lập tức. Tên này kinh sợ biết mình sẽ phải chết ngay lập tức.

- Dừng tay lại..

Đúng lúc này giọng trong màn hình vang lên.

- Vâng chủ nhân.

Ba tên đang quỳ tất cả thu sức mạnh của mình lại.

Tên kia thấy mình không chết thờ phào một hơi đồng thời cũng thấy áp lực mà kinh sợ. Dù qua một chiếc màn hình nhưng tên này vẫn cảm thấy một loại đáng sợ kinh khủng từ giọng nói trong màn hình vang lên.

- Còn không mau quỳ xuống.

Tên đang quỳ ở giữa gào nhẹ lên.

Nghe thấy thế tên này vội quỳ xuống.

- Người vừa nói đã tìm thấy tung tích của Bridget Mark rồi sao?

Giọng trong màn hình lại vang lên.

- Đừng thừa đại nhân...

Dù không biết người trong màn hình này là ai nhưng từ góc độ mà thấy ba vị đoàn trưởng quỳ gối trước người này thì chắc chắn đây là một người cực kì không đơn giản.

- Ở đâu?

Tên trong màn hình hỏi.

- Thưa đại nhân đã tìm thấy trong một khách sạn ở Pháp nhưng...

- Nhưng cái gì nói.

- Thưa đại nhân người đã chết chỉ còn lại cái xác...

Tên này run sợ nói.

Ba tên đang quý cảm thấy sưng sờ cùng phần nội. Còn tên trong màn hình thì im lặng.

- Thế nào chết?

Tên trong màn hình hỏi.

- Thưa đại nhân nội tạng của phó đoàn trưởng đã bị nát hết mà theo khám nghiệm thì phó đoàn trưởng chỉ bị đánh một quyền mà chết.

Tên này nói ra.

Ba tên đang quý nghe thấy thế thì hoảng sợ. Một quyền mà đã đánh chết người có thực lực không kém gì ba người họ cho thấy người kia phải có lực lượng thế nào.

- Còn gì nữa không?

Tên trong màn hình vẫn không biểu hiện gì mà chỉ hỏi.

- Thưa đại nhân theo dấu vết ở hiện trường cùng với một số người của ta khám xét cuối cùng đưa ra kết luận người giết phó đoàn trưởng là tu chân giả.

Tên này nói ra.

- Tu chân giả! Hoa Hạ sao? Được lắm dám giết người của ta.

Tên trong màn hình nói.

Nghe tên trong màn hình nói mà ba tên đang quý kia đỏ mặt hỏi. Nghe tên trong màn hình nói giọng bình thường nhưng ba tên này có thể cảm thấy được sự phẫn nộ cực lớn từ tên đó.

- Ta có nhiệm vụ cho các ngươi đây, nếu thành công các ngươi cũng đã trả thù được chỗ Bridget Mark một phần rồi!

Trầm ngâm một lúc tên trong màn hình nói ra.

- Mời đại nhân ra lệnh.

Tên đang quý ở giữa nói.

.....

- Haizz muốn bỏ lắm nhưng cái đầu nó cứ nghĩ đến nên lại phải viết thôi. Haizz đam mê đúng là khó bỏ thật.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Đêm Cùng Lý Mộ Mai

Lý Mộ Mai dẫn Hàn Mặc đi đến chỗ ở của mình. Đi 10 phút đã tới nơi.

Hàn Mặc quan sát thấy ngôi nhà của Lý Mộ Mai từ bên ngoài rộng không kém gì nhà của mình.

- Đây là nhà của em, anh thấy thế nào?

Lý Mộ Mai hỏi.

- Cũng được, rộng hơn nhà của anh rồi.

Hàn Mặc đáp.

- Em đi vào đi, anh cũng phải về rồi.

Hàn Mặc nói rồi quay người đi.

Lý Mộ Mai bỗng ôm lấy Hàn Mặc từ sau lưng.

- Hàn Mặc tối nay ở cùng em được không, một đêm thôi.

Lý Mộ Mai nhỏ giọng nói.

Hàn Mặc suy nghĩ một chút rồi cuộc cũng đồng ý.

Nghe thấy Hàn Mặc đồng ý Lý Mộ Mai vui mừng kéo Hàn Mặc nhanh nhất đi vào trong sợ đổi ý.

- Anh ngồi xem tivi đi Hàn Mặc em đi tắm.

Lý Mộ Mai nói rồi chạy vào trong.

Hàn Mặc ngồi xuống ghế. Quan sát bên trong thấy cũng rộng ở hai người cũng không có vấn đề gì. Hàn Mặc mở tivi lên xem.

Sau mười phút Lý Mộ Mai đã đi ra. Trên người mặc một chiếc váy ngủ màu hồng, tay cầm một chiếc máy sấy tóc.

Nhìn Lý Mộ Mai Hàn Mặc muốn phun máu mũi, thẳng em phía dưới lại có phản ứng. "Quá mê người rồi "

Lý Mộ Mai đi đến ngồi xuống bên cạnh Hàn Mặc đưa cái máy sấy tóc ra.

- Anh giúp em được không?

Lý Mộ Mai mỉm cười nói.

Hàn Mặc gật đầu cầm lấy cái máy sấy tóc. Lý Mộ Mai ngồi xuống dưới sàn quay lưng về phía Hàn Mặc. Hàn Mặc bật cái máy sấy lên bắt đầu sấy.

Ngồi phía sau Lý Mộ Mai, hương trên người Lý Mộ Mai tỏa ra rất thơm làm Hàn Mặc rục rịch cả.

Ngồi như thế năm phút cuối cùng đã xong.

- Mình đi ngủ đi Hàn Mặc.

Lý Mộ Mai nói.

- Ủm, nhà em chắc có hai phòng chứ?

Hàn Mặc nói.

- Đi theo em.

Lý Mộ Mai dẫn Hàn Mặc đi vào phòng ngủ.

Đi vào phòng Hàn Mặc thấy bên trong toàn màu hồng. Tủ màu hồng, màn che màu hồng, giường màu hồng, gối- chăn- đệm cũng màu hồng,...nhìn hoa cả mắt. Thậm chí Hàn Mặc nhìn thấy cả mấy chiếc nội y trên tủ.

- Mộ Mai đây hình như là phòng của em mà.

Hàn Mặc nói ra.

- Đứng đây là phòng của em, mình ngủ chung đi Hàn Mặc.

Lý Mộ Mai nói ra.

Thấy Hàn Mặc không nói gì Lý Mộ Mai cúi đầu xuống thất vọng nói.

- Một đêm thôi cũng không được sao!

- Được mình ngủ chung đi.

Hàn Mặc nói ra.

Một phút sau hai người đã nằm ở trên giường, bóng đèn đã được tắt.

Lý Mộ Mai thì hồi hộp không ngủ được, còn Hàn Mặc thì không buồn ngủ. Chẳng em phía dưới vẫn có phản ứng như vừa nãy làm Hàn Mặc rất khó chịu do thân hình mềm mại của Lý Mộ Mai vừa nãy. Nghĩ lại mà hóa trong người Hàn Mặc lại tăng lên.

Hai người cứ nằm thế ba mươi phút không ngủ được.

- Hàn Mặc anh ngủ chưa?

Lý Mộ Mai bỗng hỏi.

- Anh chưa?

Hàn Mặc đáp.

Lý Mộ Mai bỗng bật dậy ngồi lên người Hàn Mặc cúi xuống hôn lấy Hàn Mặc.

- Bị tấn công bất ngờ Hàn Mặc cũng không phản ứng gì còn đáp lại Lý Mộ Mai. Hai cái miệng bắt đầu quấn lấy nhau.

Năm phút sau đã hết hơi Lý Mộ Mai mới ngồi thẳng dậy thở hổn hển.

- Hàn Mặc em yêu anh, đêm nay em là của anh.

Lý Mộ Mai nhìn Hàn Mặc cười hạnh phúc nói.

- Em chắc chắn chứ Mộ Mai.

Hàn Mặc hỏi.

- Em chắc chắn.

Lý Mộ Mai kiên định nói.

- Vậy được.

Hàn Mặc nói rồi rời vung tay một cái quần áo của hai người đã bay ra hết.

Biến cố này làm Lý Mộ Mai hơi sững sờ nhưng rất nhanh phản ứng lại. Cảm thấy có thứ gì đó rất nóng và rất cứng đang chọc vào mông mình Lý Mộ Mai đỏ chót cả khuôn mặt.

- Anh nằm im.

Hàn Mặc định lật người đè Lý Mộ Mai xuống nhưng nghe thấy Lý Mộ Mai nói thế Hàn Mặc đành nằm im.

Lý Mộ Mai tay hơi run cầm lấy cái đó của Hàn Mặc. " To thật, lại nóng và hơi giật giật nữa." Đó là ý nghĩ của Lý Mộ Mai khi chạm vào thẳng em của Hàn Mặc.

Lý Mộ Mai ngồi dịch xuống nâng hông mình lên phù hợp với cái đó. Bắt đầu hạ dần xuống.

- a...ư...ư...

Hạ dần xuống thứ đó cũng đi vào dần làm Lý Mộ Mai đau rên lên.

- ư...A..

Hạ hết xuống Lý Mộ Mai bị đau kêu lên một tiếng thật to. Máu từ chỗ đó chảy ra cô biết màng trinh của mình đã bị rách.

Nhưng cô cảm thấy rất hạnh phúc vì người làm rách nó là Hàn Mặc người cô yêu.

- Em không sao chứ Mộ Mai, nếu không được thì để lần khác.

Hàn Mặc nói.

Lý Mộ Mai tức đầu rồi bắt đầu nâng người lên lại hạ xuống liên tục. Mỗi lần cô đều la lên vì rất đau dù gì đây cũng là lần đầu của cô.

Dần dần cô cũng đã quen với cái đau này nên làm nhanh hơn chỉ còn lại sự khoái cảm.

Hàn Mặc cũng cảm thấy sự kích thích và sung sướng truyền đến. Hàn Mặc cũng bắt đầu nhấp nhô thân mình theo động tác của Lý Mộ Mai. Bị Hàn Mặc làm bất ngờ Lý Mộ Mai lại rên lên liên tục.

Cứ thế tiếng rên rì và thờ dốc vang lên suốt đêm trong căn nhà.

.....

Sáng hôm sau Hàn Mặc tỉnh dậy là 6:30. Hàn Mặc dậy mặc quần áo để về đi học.

Sau một đêm lẫn lộn Hàn Mặc cũng không cảm thấy gì. Riêng Lý Mộ Mai thì đêm qua phải khóc xin tha vì Hàn Mặc quá cường cô không chịu nổi.

- Anh phải đi sao.

Chắc là do lúc Hàn Mặc xuống giường động đã làm thức Lý Mộ Mai.

- Ủm anh phải đi học. Em vẫn chưa xuống giường được đâu trưa anh mang đồ ăn qua cho.

Hàn Mặc nhìn Lý Mộ Mai cười nói.

- Còn không phải tại anh làm người ta thành ra như thế này sao. Nhớ buổi trưa là anh phải đến không làm em sẽ bị bỏ đói đó. Lúc gặp lại em sẽ cắn chết anh.

Lý Mộ Mai đỏ mặt nói.

- Ha ha được được, trưa anh nhất định sẽ đến không bỏ quên em đâu.

Hàn Mặc cười nói.

- Hàn Mặc!

- Sao vậy Mộ Mai?

- Hôn em!

Hàn Mặc tiến đến bên giường cúi xuống hôn lấy đôi môi anh đào của Lý Mộ Mai.

- Anh đi đây, em ở nằm đây nghỉ đi.

- Ủm.

Hàn Mặc đứng dậy mở cửa phòng đi ra ngoài.

Nhìn theo bóng lưng của Hàn Mặc Lý Mộ Mai cười hạnh phúc nhưng trong mắt lại hiện lên nét u buồn.

- Như thế là được rồi mày không được đòi hỏi nhiều Lý Mộ Mai à.

Lý Mộ Mai lau nước mắt lẩm bầm rồi nằm xuống nhắm mắt ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Gặp Lại Hà Vũ Lan

Hàn Mặc sau đi ra khỏi nhà của Lý Mộ Mai thì đi thẳng về nhà. Bây giờ Hàn Mặc đang đứng trước cửa nhà của mình.

Hàn Mặc đang định gõ cửa thì cánh cửa đã được mở ra, một bóng người nhanh như gió lao ra ôm lấy Hàn Mặc, Hàn Mặc cũng cảm thấy môi mình chạm vào một thứ rất mềm.

Hàn Mặc không đẩy bóng người này ra mà ôm chặt lấy, còn đáp lại thứ mềm mại đang quấn lấy miệng mình.

Năm phút sau bóng người ấy mới buông Hàn Mặc ra thờ hồn hên.

- Thế nào nhớ anh quá sao lão bà.

Hàn Mặc cười nói.

- Ai thèm nhớ anh chứ!

Hà Vũ Vi lườm Hàn Mặc một cái.

- Ha ha hành động của em đã phản bội em rồi đó lão bà.

Hàn Mặc cười ha ha cúi xuống bế Hà Vũ Vi lên đi vào trong nhà.

Bị Hàn Mặc bế vào Hà Vũ Vi không phản kháng mà còn cười dựa vào trong ngực của Hàn Mặc cười. Cười nhưng trong mắt cô lại hiện lên vẻ u buồn và đau khổ.

Đặt Hà Vũ Vi xuống ghế Hàn Mặc lại hôn lên môi cô lần nữa.

- Anh đi đánh răng rửa mặt đây.

Hàn Mặc nói.

- Anh ăn sáng chưa vậy em nấu cho anh.

Hà Vũ Vi hỏi.

- Anh chưa!

Hàn Mặc đáp.

- Vậy anh đi đánh răng đi em vào bếp nấu cho anh ăn.

Hàn Mặc ừ một tiếng rồi đi vào phòng vệ sinh. Hà Vũ Vi cũng đứng dậy đi vào trong bếp.

Mười phút sau Hàn Mặc từ trong phòng ngủ đi ra. Bây giờ Hàn Mặc đã thay bộ quần áo khác để chuẩn bị đi học.

- Thom thật đó.

Chưa đi vào bếp Hàn Mặc đã ngửi thấy hương thơm từ bên trong truyền ra. Hàn Mặc đi vào bếp.

- Anh ngồi xuống đi Hàn Mặc.

Thấy Hàn Mặc đi vào bếp Hà Vũ Vi nói.

- Lâu ngày không được ăn đồ do bà xã nấu thèm chết đi được.

Hàn Mặc nhìn bát mì trên bàn nói.

- Hừ! Đồ lèo mếp, mau ăn đi.

Hà Vũ Vi nói.

- Hàn đại công tử của chúng ta mấy hôm nay ra ngoài có ôm được mỹ nữ nào vào lòng không vậy?

Hà Vũ Vi trêu ghẹo nói.

- Ặc..khụ khụ.... Bà xã à em nói linh tinh gì vậy..

Nghe Hà Vũ Vi nói Hàn Mặc đang ăn mà sặc ngay tí phun hết cả ra ngoài.

Ngoài miệng Hàn Mặc nói như vậy nhưng trong lòng thấy không ổn vạn phần mong cô ấy không biết chuyện gì.

- Em đột phá rồi sao bà xã?

Hàn Mặc nói tránh sang chuyện khác.

Trên mắt Hà Vũ Vi hiện lên vẻ đau khổ nhưng vẫn mỉm cười trả lời.

- Đúng vậy em vừa mới đột phá tối qua.

- Cứ tốc độ thế này thì chả mấy chốc em sẽ lên được Trúc Cơ thôi.

Hàn Mặc nói ra.

(Trúc Cơ tăng một, tăng hai.....nghe chán chán quá nên bây giờ mình từ Trúc Cơ trở nên mình không gọi thế nữa mà chỉ gọi sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và viên mãn thôi nhé)

- Vậy sao em thật mong chờ.

Hà Vũ Vi cười nói.

...

- Anh đi đây.

Hàn Mặc đứng trước cửa nói.

- Anh đi cẩn thận.

Hàn Mặc sửa lại cái cổ áo cho Hàn Mặc nói.

Hàn Mặc đi ra khỏi nhà tiến về phía trường học.

Nhìn Hàn Mặc đi Hà Vũ Vi quay vào nhà đóng cửa lại ngồi xỏm xuống nước mắt cô đã rơi.

- Đồ xấu xa không có thể thì trên người của anh sao toàn mùi thơm của phụ nữ như vậy.

Hà Vũ Vi vừa khóc vừa nghẹn ngào nói. Lúc Hàn Mặc đến trước cửa nhà Hà Vũ Vi dùng thần thức nên đã biết. Chạy nhanh ra ôm hôn lấy Hàn Mặc và lúc đó cô đã ngửi thấy mùi của phụ nữ trên người của Hàn Mặc. Ngay cả trên môi của Hàn Mặc cô cũng thấy có.

Cảm xúc của Hà Vũ Vi bây giờ Hàn Mặc hoàn toàn không biết gì cả. Không biết chuyện của mình với Lý Mộ Mai đã bị lộ một phần rồi.

Hàn Mặc sau khi ra khỏi nhà đi thẳng đến trường học.

- Hàn Mặc!

Hàn Mặc vừa đến trường học thì có một giọng của con gái gọi. Giọng nói còn kèm theo sự kích động.

Hàn Mặc quay người lại thì thấy một cô gái quen thuộc. Cô gái này mặc một chiếc quần jean dài, kèm theo một chiếc áo dài tay màu xanh. Trên tay cầm theo một quyển sách đang đứng nhìn Hàn Mặc.

- Lớp trưởng đại nhân lâu rồi không gặp.

Hàn Mặc nhìn cô gái cười nói.

- Hàn Mặc đúng là cậu.

Hà Vũ Lan vui mừng chạy đến bên cạnh Hàn Mặc.

- Đạo này cậu sống thế nào Hàn Mặc?

Hà Vũ Lan hỏi.

- Cũng tốt! Còn cậu?

Hàn Mặc đáp.

- Tổ cũng rất tốt.

Hà Vũ Lan đỏ mặt đáp.

- Cậu...cậu ở cùng Hà lão sư sao?

Hà Vũ Lan cắn răng hỏi, giọng càng ngày càng nhỏ.

- Đúng vậy!

Hàn Mặc đáp.

Dù đã đoán được nhưng khi nghe Hàn Mặc nói Hà Vũ Lan thấy rất đau.

- Chúng vào trong đi.

Hàn Mặc nói ra.

- Được.

Hà Vũ Lan nói rồi bước đi bên cạnh Hàn Mặc.

- Cậu học ở khoa nào vậy Hàn Mặc?

Trên đường đi Hà Vũ Lan mở miệng hỏi.

- Khoa máy tính. Còn cậu?

Hàn Mặc đáp.

- Tổ ở khoa văn nghệ.

Hà Vũ Lan nói.

- Vậy sao!

Hàn Mặc nói.

Hai người trầm mặc không nói gì bất tri giác đã đi đến lớp học.

- Cậu học ở phòng nào vậy Hàn Mặc?

- Phòng 104.

- Phòng 104 sao! Tổ là phòng 202 chúng ta không cùng đây rồi.

- Tôi đi lên phòng học đây, trưa tớ mời cậu ăn cơm được không?

- Trưa tớ có việc mất rồi không đi được. Để trưa mai đi, tớ mời cậu.

Nghe Hàn Mặc nói không thể đi Hà Vũ Lan thất vọng không thôi nhưng nghe câu sau của Hàn Mặc làm cô tươi tỉnh mấy phần.

- Được mai tớ chờ cậu ở cổng trường.

Hà Vũ Lan nói rồi chạy về phòng học của mình.

Nhìn Hà Vũ Lan đi mất Hàn Mặc mới bước vào phòng học của mình.

Bây giờ là 730 tiết học đã bắt đầu được một lúc. Lúc Hàn Mặc bước vào có vô số ánh mắt tập trung đến, ngay cả lão sư đang giảng bài cũng ngừng lại.

- Thưa lão sư, cho em vào lớp!

Hàn Mặc nói.

- Tên em là gì?

Lão sư cảm quyền sở ra hỏi.

- Thưa lão sư em tên Hàn Mặc.

- Hàn Mặc.... Hàn Mặc...

Lão sư nhìn quyền sở lần nữa.

- Thấy rồi Hàn Mặc, bốn ngày đều không có lên lớp. Dù đã được nhà trường cho nghỉ có phép nhưng cô muốn biết lí do của em.

Lão sư nhìn Hàn Mặc hỏi.

Lão sư là một phụ nữ khoảng 27-28 tuổi. Khuôn mặt trông rất xinh mà cũng rất lạnh lùng. Trên người mặc bộ quần áo công sở hiện lên đường cong mê người.

Đứng lúc này dưới lớp cũng bàn luận lên.

- Xui cho anh bạn kia rồi gặp phải lão sư lạnh như băng này.

- Đúng vậy, không biết anh bạn kia sẽ thảm thế nào đây.

- Tiếc thật...

....

- Lần này Hàn Mặc phải chịu khổ rồi Ngừ Yên!

- Trách cậu ấy vào không đúng lúc thôi Như Uyên à.

Ở một góc có hai cô gái xinh đẹp đang tiếc thay cho Hàn Mặc. Hai cô gái này chính là Diệp Như Uyên và Trần Ngừ Yên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Bể Lã Sư Vương Anh Thư

- Mẹ đi rồi rít mết. Chúc các huynh đệ tí muội anh chị em Noel vui vẻ bên cạnh gia đình và bạn bè nha còn bên bạn gái hay người yêu thì thôi không thêm chúc.:v

.....

- Thưa lão sư nhà em có chút việc nên em phải về. Nhà em ở tận Ninh Hải nên mới tốn tận 4 ngày!

Hàn Mặc bịa bừa ra cái lí do để cho qua chuyện này. Còn tin hay không thì kệ cô bà giáo sư này.

Nghe Hàn Mặc nói thế bằng lão sư nhủ mảy không tin.

- Cậu cầm này cái này, trước giờ kết thúc cậu phải học thuộc và dịch ra cho tôi.

Bằng giáo sư đưa cho Hàn Mặc hai tờ giấy A4. Trên đó còn in chẳng hạn một loạt chữ tiếng Anh.

- Vâng lão sư.

Hàn Mặc cầm lấy tờ giấy đi tìm chỗ ngồi. Nhìn xuống phía dưới chỗ nào cũng chẳng thấy người không thấy một chỗ trống nào. " Chẳng lẽ lại phải đứng học." Hàn Mặc nghĩ.

- Thế này thì cũng nặng quá rồi.

- Đứng vậy, tờ kia ít nhất tớ học một tuần mới nhớ hết được mà anh bạn kia phải học trong hai tiết còn phải dịch ra nữa.

- Tớ thấy đau thay cho anh bạn kia quá.

- Có vẻ như hết chỗ ngồi rồi....a anh bạn kia đi chỗ nào vậy chẳng lẽ..

- Chỗ đấy không được đâu anh bạn.

....

Thấy Hàn Mặc bị băng giáo sư phạt nặng như vậy mấy tên học sinh trong lớp nghị luận lên tiếng thay cho Hàn Mặc.

Hàn Mặc đi đến một góc có chỗ trống dưới sự khuyến can của mấy nam sinh trong lớp.

- Hai vị mỹ nữ cho tôi ngồi chung được chứ.

Hàn Mặc cười tủm tỉm nói.

- Anh bạn này là người thứ bao nhiêu nói câu này rồi nhỉ?

- Không biết nữa chắc hơn 100 đi.

- Tiếc thật anh bạn này phải đứng học rồi.

.....

Hàn Mặc vẫn cười tủm tỉm đứng đấy, kết quả là ai cũng nghĩ Hàn Mặc sẽ bị từ chối phạt đứng học.

Nhưng một màn này để cả lớp phải trợn mắt há mồm không tin vào mắt mình. Chỉ mấy hai cô gái mỉm cười nói đồng ý, một cô gái còn đi ra để Hàn Mặc ngồi vào giữa.

- What? Chuyện gì đang xảy ra thế này?

- Không thể nào!

- Đây anh bạn tát cho tôi đi xem tôi có phải đang mơ không.

...

Kết quả là tên này bị tán ngã lộn cả xuống đất.

Chỗ Hàn Mặc vừa ngồi là chỗ hai hoa khôi khóa này của khoa máy tính.

Không biết bao nhiêu loại nam sinh từ giàu nghèo, đẹp trai, xấu trai, nhà có quyền,... mở lời muốn ngồi cùng đều bị hai cô gái này từ chối. Mà hôm nay một tên ăn mặc nghèo nàn, trông cũng không đẹp trai, nghị học tận 4 ngày được hai cô gái cho ngồi cùng thậm chí là được ngồi ở giữa trái phải ôm ấp hai mỹ nữ.

Tất cả nam sinh đều không thể tin vào mắt mình. Có ghen ghét có hâm mộ mà cũng có không phản ứng đó là những nữ sinh khác.

- Trật tự!!!

Bỗng một tiếng quát vang lên làm cả lớp đang bàn luận im lặng lại.

- Các cậu muốn nói chuyện thì đi ra ngoài đây là cái lớp học không phải cái chợ. (v)

Vương Anh Thư đứng trên bục giảng lạnh giọng nói.

Các nam sinh bị dọa sợ đến phải ngấm miệng lại ngay.

- Không phải có hoa khôi đây thì chúng

tôi cũng chẳng thèm đến học đâu.

Đây là ý nghĩ của đông đảo số nam sinh trong phòng học.

Phòng này chật người do đa số là các nam sinh đến gần với ngồi học, mục đích của bọn họ chỉ để đến ngắm hai hoa khôi Diệp Như Uyển và Trần Ngự Yên.

Thấy không còn ai nói gì nữa Vương Anh Thư lại bắt đầu giảng bài.

- Hàn Mặc cậu làm gì mà nghỉ tận 4 ngày vậy?

Dưới chỗ của ba người Trần Ngự Yên mở miệng hỏi.

- Đứng vậy Hàn Mặc cậu đi đâu tận 4 ngày vậy?

Diệp Như Uyển nói.

Hàn Mặc im lặng không biết trả lời ra sao.

- Cậu út của tớ bị bệnh tớ chạy về thăm ông ấy.

Hàn Mặc đành bịa ra cái lí do trả lời cho hai cô gái này.

- Vậy sao? Tớ tưởng cậu bị họ đuổi ra khỏi nhà...a tớ xin lỗi Hàn Mặc...

Diệp Như Uyển nói được nửa câu thì nhận ra cái gì đó dừng lại ngay.

- Không sao, cả Hàn gia đó bây giờ chỉ có cậu út là quan tâm đến tớ nên tớ mới về thăm ông ấy, còn những người khác dù có chết tớ cũng không quan tâm.

Hàn Mặc mỉm cười nói.

- Hàn Mặc cậu không phải nghỉ nhiều đâu bây giờ cậu cũng sống rất tốt dù không có họ mà.

Trần Ngự Yên tưởng Hàn Mặc đau buồn nên nói lời an ủi.

- Cảm ơn.

Hàn Mặc nhìn Trần Ngự Yên cười nói cảm ơn.

Bị Hàn Mặc nhìn Trần Ngữ Yên đỏ mặt quay đi chỗ khác.

Hàn Mặc nhìn xuống hai tờ giấy A4 in hai bài văn tiếng anh dài dòng này.

Hàn Mặc đọc qua một lượt rồi bỏ xuống kết luận một câu "Đã xong." Đúng là đã xong. Hàn Mặc đã nhớ hết được hai bài văn tiếng anh trên tờ giấy A4 này và cũng dịch ra được luôn rồi, thậm chí là thuộc luôn cả bản dịch.

Lão sư này chắc không biết Hàn Mặc là ai. Hàn Mặc là người đã dùng sách kĩ năng tiếng anh của hệ thống và thi được max điểm môn tiếng anh lúc thi vào đại học.

Chi dịch một bài văn ra là không khó với Hàn Mặc. Còn về vấn đề nhớ hết hai bài văn tiếng anh này thì liên quan đến tu vi và thần thức của Hàn Mặc.

Tu vi của Hàn Mặc đã là Trúc Cơ và Thần Thức của Hàn Mặc cũng đã có phạm vi rất rộng nên chỉ cần liếc qua một thứ gì đó là đã in vào trong đầu của Hàn Mặc.

Môn Anh này hôm nay có hai tiết mà tiết học bắt đầu lúc 7:15 thì đến 8:50 mới hết giờ. Nhìn đồng hồ là 7:45, còn 65 phút nữa mới hết tiết Hàn Mặc lại nằm bò ra bàn ngủ. Hàn Mặc chỉ dùng có năm phút để đọc, dịch và nhớ hết hai bài văn tiếng anh dài đó.

- Hàn Mặc cậu không học tiếng anh sao?

Trần Ngữ Yên thấy Hàn Mặc chỉ đọc có một lúc lại bỏ hai tờ giấy xuống nằm ngủ không khỏi mở miệng hỏi.

- Cậu không học thì lúc nữa lão sư hỏi cậu trả lời sao hả Hàn Mặc?

Diệp Như Uyển cũng quay sang hỏi.

- Thuộc rồi!

Hàn Mặc nói.

- Cái gì?

Hai nữ đồng thời hỏi.

- Tôi nói tôi thuộc hai bài văn tiếng anh này rồi!

Hàn Mặc nhắc lại lần nữa.

- Đừng đùa nữa Hàn Mặc cậu mau dậy học đi.

- Đừng vậy, không thì sẽ bị phạt nặng hơn đó.

Hai nữ coi như là Hàn Mặc nói đùa khuyên Hàn Mặc ngồi dậy học.

Hàn Mặc ngồi dậy đưa cho Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển mỗi người một tờ.

- Cậu nhìn vào.

Hàn Mặc quay sang chỗ Trần Ngữ Yên bảo cô nhìn vào tờ giấy.

- &@%/'£££££^£.....

Ba phút sau Trần Ngữ Yên há to miệng không thể tin được vào cái tai và cái mắt của mình.

- Đáng toàn bộ không sai một chữ.

Hàn Mặc lại quay sang bên chỗ Diệp Như Uyển.

- &@%/@&@%/@.....

Ba phút sau phản ứng của Diệp Như Uyển không khác gì Trần Ngữ Yên.

Hai cô gái nhìn Hàn Mặc như nhìn thấy người ngoài hành tinh vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Tổ Tình

"Keng.

Nhiệm vụ 1: Tổ tình Vương Anh Thư trước sự chứng kiến của cả lớp.

Phản thưởng: 20 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x20.

Thất bại: Trừ 40 điểm nhiệm vụ, 40 exp hệ thống.

Thời hạn: 2 giờ.

Nhiệm vụ 2: Hôn Vương Anh Thư.

Phản thưởng: 5 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x5.

Thất bại: Trừ 10 điểm nhiệm vụ, 10 exp hệ thống.

Thời hạn: 3 giờ.

Nhiệm vụ 3: Ôm Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển giữa nơi đông người.

Phản thưởng: 10 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x10

Thất bại: Trừ 20 điểm nhiệm vụ, 20 exp hệ thống.

Thời hạn: 5 tiếng.

Nhiệm vụ 4: Gây sự chú ý lớn.

Phản thưởng: 5 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống xx5

Còn Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyên không phản ứng gì bởi hai cô đã biết trước được Hàn Mặc đã học thuộc rồi.

Ba phút sau Hàn Mặc đã đọc xong. Vương Anh Thư chấn động nhìn Hàn Mặc. Cô đã xem từng chữ một Hàn Mặc đọc. Không sai một chữ mà phát âm cũng rất chuẩn.

Cả lớp cũng nhìn Hàn Mặc không chớp mắt. Nhìn Hàn Mặc như nhìn thấy quái vật.

- Em...em là ai?

Vương Anh Thư lấp ba lấp bắp hỏi. Bị Hàn Mặc làm cho chấn kinh đến nỗi quên cả tên của Hàn Mặc.:))

- Chẳng phải cô đã biết rồi sao lão sư em tên là Hàn Mặc.

Hàn Mặc nói ra.

- Hàn Mặc... Chẳng lẽ là người được điểm cao nhất trong kì thi đầu vào.

Bỗng một nữ sinh nhớ ra cái gì đó thốt lên.

Nghe cô gái đó nói có mấy người cũng biết cái này kinh sợ nhìn Hàn Mặc. Người được điểm cao nhất chẳng lẽ là tên không có gì đặc biệt này.

Nghe cô nữ sinh nói Vương Anh Thư chợt nhớ đến một học sinh mà các lão sư khác trong trường đang tìm kiếm. Chẳng lẽ là người này.

- Lão sư còn nhớ tới vụ cá cược của chúng ta chứ.

Hàn Mặc bỗng nói ra.

Nghe Hàn Mặc nói Vương Anh Thư mới từ trong chấn kinh tỉnh lại mở miệng nói.

- Nói đi em muốn gì.

- Vậy em không khách sáo.

Hàn Mặc nói rồi hít sâu một hơi tập trung tinh thần lại bỏ hết liêm sỉ đi.

Thấy Hàn Mặc nghiêm như thế cả lớp cũng hồi hộp lên không biết Hàn Mặc định yêu cầu Vương Anh Thư chuyện gì.

- À mà lão sư cô tên là gì vậy?

Hàn Mặc gãi cái gáy cười nói.

Nghe Hàn Mặc nói cả lớp khòe miệng giật giật, có mấy tên còn đập cả mặt xuống bàn vì câu nói của Hàn Mặc. Tên này muốn đùa nghịch tất cả sao.

Vương Anh Thư khòe miệng cũng giật vài cái do câu nói của Hàn Mặc.

- Tôi tên Vương Anh Thư.

Cô vẫn trả lời Hàn Mặc một cách tự nhiên.

Hàn Mặc lại bắt đầu nghiêm mặt lại.

- Vương lão sư em thích cô, cô làm bạn gái em có được không?

- Há....

Cả lớp và Vương Anh Thư đứng hình không tin được vào lỗ tai của mình.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Ghen

- Đa tạ đạo hữu Kennyvo0506 đã ủng hộ.

.....

- Há em...em nói cái gì?

Vương Anh Thư không tin vào lỗ tai mình hỏi lại.

- Vương lão sư em yêu cô, cô làm bạn gái em được không?

WTF!! Cả lớp bao gồm cả Vương Anh Thư đều tưởng là mình nghe nhầm nhưng khi Hàn Mặc nói lại thì bọn họ biết là mình không có nghe nhầm. Hàn Mặc đang tỏ tình bằng lão sư Vương Anh Thư.

- Vương lão sư vâng cô có đồng ý là làm bất cứ chuyện gì rồi nha. Cô không thể nuốt lời được đâu.

Hàn Mặc lại nói thêm một câu. Hàn Mặc nói rất bình thản nhưng trong lòng lại cực khủng hoảng. Tò tính với lão sư. Nếu để cho Hà Vũ Vi mà biết thì mình chết chắc. Đẳng sau Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyên cũng đã hai mắt sắc bén người nổi lên hắc khí (chém đấy). Hàn Mặc thấy mà run.

Nếu không phải vì nhiệm vụ Hàn Mặc sẽ không làm giờ làm chuyện như thế này.

Nghe Hàn Mặc nói Vương Anh Thư không biết trả lời như thế nào. Trong lòng cô đang khủng hoảng cực độ. Cô vừa xấu hổ vừa tức giận.

Xấu hổ vì cô không biết nói gì bây giờ nhưng lúc này đã hứa thì bây giờ phải đồng ý. Còn tức giận vì Hàn Mặc dám nói vậy tại trước lớp dưới sự chứng kiến của bao nhiêu học sinh. Chuyện này mà truyền ra ngoài thì không biết có lấy đầu ra mặt mũi để đi dạy học nữa.

"Reng...Reng." Đúng lúc này tiếng chuông vang lên. Vương Anh Thư thấy may mắn cực độ vì đã tìm được đường thoát thân.

- Tiết sau cô còn phải dạy nên cô phải đi chuẩn bị trước....

Vương Anh Thư nói rồi dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi phòng học.

Hàn Mặc cười cười bây giờ trông Vương lão sư này rất dễ thương.

Cả lớp vẫn tròn mắt há mồm vì hành động của Hàn Mặc. Phải nói là Hàn Mặc " quái ngu " dám trêu chọc cả bằng lão sư này. Hàn Mặc nhanh chân đi ra khỏi phòng học.

Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyên thấy Hàn Mặc chạy mất hai cô cũng chạy ra theo. Hai cô tiến đến mỗi người đứng một bên Hàn Mặc thò tay xuống hai bên hông của Hàn Mặc.

Hàn Mặc cũng cảm nhận được hai cô chạy theo. Thấy hai cô gái làm véo mình Hàn Mặc đỏ mặt hỏi. Con gái đúng là ác độc mà.

Hàn Mặc kêu đau một cái tránh thoát tay của hai cô gái. Thực sự Hàn Mặc chỉ cảm thấy như bị chạm vào thôi không đau một tí nào nhưng Hàn Mặc phải giả bộ đau không lại có rắc rối thêm

- Hai cậu làm gì vậy?

Hàn Mặc xoa hai bên hông quay lại nhìn hai cô gái hỏi.

- Cậu còn hỏi nữa sao? Vừa nãy cậu làm gì đó.

Trần Ngự Yên trừng mắt nhìn Hàn Mặc nói.

- Cậu dám làm như vậy muốn chết sao!

Diệp Như Uyên cũng trừng mắt lên nhìn Hàn Mặc nói.

Hai cô gái nghe Hàn Mặc nói yêu Vương Anh Thụ rất phần nộ cũng ghen ghét. Hàn Mặc ở cùng hai cô lâu như vậy mà chưa nói với hai người bọn họ một câu " yêu " nào cả. Nhưng hôm nay vừa mới gặp Vương Anh Thụ chưa được 2 tiếng đồng hồ mà đã nói yêu người ta. Cái này làm hai cô rất bất mãn muốn dạy cho Hàn Mặc một bài học.

- Hai bà cô của tôi ơi hai cậu đừng tưởng vừa nãy tôi nói thật chứ! Vừa nãy tớ chỉ trêu Vương lão sư thôi mà. Tớ làm thế để trả thù vì cô ấy đã bắt tớ học nhiều thế thôi mà.

Hàn Mặc vội giải thích với hai cô gái. Đương nhiên lí do là bịa, Hàn Mặc không thể nói là nhiệm vụ của hệ thống ban cho được.

- Hừ! Tốt nhất là như vậy!

Trần Ngự Yên nói.

- Nếu để cho tớ biết cậu nói dối là cậu không xong với bọn tớ đâu.

Diệp Như Uyên cảnh cáo Hàn Mặc.

Thấy hai cô gái có vẻ đã tin lời mình nói Hàn Mặc thở phào một hơi. Cái này coi như đã qua. Mà khoan sao hai cô gái này lại nổi dóa nên như vậy nhỉ.

- Mà sao hai cậu nghe tớ tỏ tình Vương lão sư lại nổi nóng nên như vậy chẳng lẽ là yêu tớ rồi?

Hàn Mặc cười nhìn hai cô gái nói.

Bị Hàn Mặc nói trúng hai cô gái đỏ mặt vội quay đi chỗ khác.

- Ai thèm thích cậu chứ.

Hai cô gái đều cùng lúc nói câu này rồi chạy đi mất. Nói là không thích nhưng từ phản ứng của hai cô gái đã nói lên tất cả. Nhìn bóng lưng của hai cô gái Hàn Mặc thở dài. Hàn Mặc cũng không nghĩ tới là Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyên lại thích mình. Hàn Mặc tưởng hai cô thân với mình như vậy là vì mình đã cứu bọn họ một lần. Do muốn trả ơn nên hai cô con gái mới lại như vậy nhưng không ngờ lại thành ra như thế này.

Buổi sáng hôm nay chi có hai tiết anh bảy giờ Hàn Mặc có thể về nhà được rồi nhưng Hàn Mặc biết mình vẫn chưa thể về được cần phải hoàn thành nhiệm vụ ngay vì lần này thời hạn của nhiệm vụ quá ngắn.

Hàn Mặc bắt đầu chạy theo Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyên vì có một nhiệm vụ cần phải có hai người bọn họ mới hoàn thành được. Hàn Mặc tăng tốc lên vì hai cô gái đã đi ra đến sân rồi.

Lúc chạy qua cầu thang Hàn Mặc hơi chậm bước lại vì Hàn Mặc thấy Vương Anh Thụ đang ôm một xấp giấy đi xuống.

Vương Anh Thụ cũng nhìn thấy Hàn Mặc. Nhớ lại cảnh trong lớp cùng lời hứa đó cô muốn tránh đi.

- A..

Nhưng vì thấy Hàn Mặc trong lòng cô hơi hoảng chân đã bước trượt làm cô ngã về phía trước.

Nếu mà cứ thế ngã xuống cô phải bị thương là không nghĩ ngờ được.

Thấy Vương Anh Thụ bước trượt ngã xuống Hàn Mặc dừng ngay lại muốn đỡ lấy Vương Anh Thụ.Nhưng vì tốc độ của Hàn Mặc đang nhanh cùng với sàn nhà trơn nên Hàn Mặc đứng không được vững.

Hàn Mặc không quan tâm đưa tay ra đón lấy Vương Anh Thụ, người của Hàn Mặc cũng đứng không được vững nếu mà Vương Anh Thụ mà ngã xuống là cả hai người đều như nhau cùng ngã xuống sàn.

Thấy Hàn Mặc đứng lại đỡ mình Vương Anh Thụ hơi sững sốt có chưa kịp phản ứng gì thì đã ngã vào người Hàn Mặc. Vương Anh Thụ hơi sợ sệt nhắm hai mắt lại.

Hàn Mặc đỡ được Vương Anh Thụ cũng thấy nhẹ nhõm nhưng vì lực hơi mạnh nên Hàn Mặc cũng bị ngã xuống về phía sau.

- Bịch...

Hai người đã ngã xuống đất mà Vương Anh Thụ đang nằm trên người của Hàn Mặc, còn Hàn Mặc là bị đè xuống dưới.

Vương Anh Thụ thấy đã ngã xuống nhưng mình không đau có biết là Hàn Mặc đã đỡ mình. Hành động của Hàn Mặc đã gây ấn tượng tốt với Vương Anh Thụ.

Bỗng có thấy môi mình chạm vào cái gì đó rất mềm. Có mùi mát ra thì trợn mắt. Môi mình đang dính vào môi Hàn Mặc mà Hàn Mặc cũng đang trợn mắt vì biến cố này.

Cái này cũng không phải là tự nhiên xảy ra mà chính mưu kế của Hàn Mặc.

Lúc Vương Anh Thụ ngã vào người mình Hàn Mặc bỗng nhớ tới cái nhiệm vụ hôn Vương Anh Thụ thế là Hàn Mặc tận dụng luôn cơ hội này. Có gì thì cũng là chuyện ngoài ý muốn. Không thể trách ai được. Còn biểu cảm của Hàn Mặc là đang giả bộ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Lo quá trốn vương anh thụ

- Đa tạ đạo hữu rubypinks79 đã đẩy KP.

.....

Vương Anh Thụ hoảng đẩy Hàn Mặc ra nhanh chóng ngồi dậy, mặt đỏ như cà chua.

Vì lực đẩy hơi mạnh nên gáy của Hàn Mặc bị đập mạnh xuống sàn. Dù không đau nhưng Hàn Mặc vẫn ôm lấy phần gáy giả vờ bị đau. Vương Anh Thụ thấy vậy bị hoảng không nhẹ.

- Hàn Mặc em không sao chứ....cô xin lỗi cô không cố ý... tại em...

Nói đến đây Vương Anh Thụ mặt lại đỏ bừng không nói được nữa.

Vương Anh Thụ chột nhót tới bảy giờ không phải lúc xấu hổ mặt lại hiện lên thần sắc lo lắng.

- Em không sao chứ...để cô xem..

Vương Anh Thư tiến gần đến Hàn Mặc bỏ bàn tay của hấn ra xem phần bị đập xuống sàn.

Thấy không có chảy máu Vương Anh Thư thở phào một hơi nhưng lại lo lắng là vết thương không có biểu hiện ở bên ngoài nhưng ở bên trong lại rất nặng.

Vương Anh Thư đến gần Hàn Mặc có thể ngửi thấy mùi thơm trên cơ thể lão sư này, mùi hương rất dễ chịu. Giờ trông đáng vẻ lo lắng của Vương Anh Thư khác hẳn với lúc dạy học. Bây giờ thì giống một cô gái tốt bụng dễ gần rất khác với vẻ băng lãnh lúc kia.

- Em đi được không Hàn Mặc để cô dẫn em đi đến phòng y tế!

Vương Anh Thư lo lắng hỏi. Cô lão sư này vẫn tưởng vết thương của Hàn Mặc rất nặng.

- Em không rồi Vương lão sư. Lúc này có đau một chút nhưng bây giờ hết rồi.

Hàn Mặc đáp.

- Không được em vẫn phải đi cùng cô tới phòng y tế.

Vương Anh Thư vẫn lo lắng muốn kéo Hàn Mặc đi đến phòng y tế.

- Vương lão sư em không sao thật mà. Em nghĩ cô nên trả lời câu hỏi lúc trong lớp của em được rồi!

Hàn Mặc nói.

Nghe Hàn Mặc nói thế sự lo lắng của Vương Anh Thư đã biến mất thay vào đó là xấu hổ cùng với tức giận.

- Em còn đùa được à.

Vương Anh Thư tức giận nói nhưng vẻ tức giận trông giống làm nũng hơn =)))

Vì cô nói trong khi đang xấu hổ mà giọng cũng rất nhỏ.

- Em không sao thì cô đi đây cô còn có việc. Nếu có chuyện gì thì phải nói cho cô ngay nghe chưa!

Vương Anh Thư nói rồi nhặt lại mấy tờ giấy bị rơi lúc nãy.

- Vâng Vương lão sư.

Hàn Mặc cũng đứng dậy nhặt lại giúp Vương Anh Thư.

Nhặt xong Hàn Mặc đưa mấy tờ giấy cho Vương Anh Thư, Vương Anh Thư nói " cảm ơn " một tiếng rồi đọc số điện thoại cho Hàn Mặc dặn dò lại một phen có chuyện gì là phải gọi cho cô ngay.

Thấy cô lão sư này vẫn còn lo lắng như vậy Hàn Mặc cũng thấy hơi tội lỗi lúc đó không nên đùa vờ quá như vậy.

Hai người tách nhau ra. Vương Anh Thư thì đi tiếp tục công việc của mình còn Hàn Mặc thì đi về phía sân trường.

Hàn Mặc đi ra không thấy hai cô gái kia đâu đành phải mở rộng thần thức ra để tìm kiếm.

- Đây rồi..

Hàn Mặc đi về hướng sân vận động.

Hàn Mặc đi về hướng sân vận động là vì thấy Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển đang đi qua hướng đó.

Sân vận động này rất rộng. Có đủ chỗ cho mọi loại thể thao. Có sân bóng đá, bóng rổ, cầu lông....

Lúc Hàn Mặc đến thì Diệp Như Uyển và Trần Ngữ Yên đang đứng xem mấy tên nam sinh chơi bóng rổ. Bây giờ là giờ học nên chỗ này cũng không có nhiều người lắm. Tính cả mấy tên nam sinh đang chơi cùng với người xem xung quanh thì có khoảng hơn năm mươi người.

Hàn Mặc đang đi đến gần hai cô gái thì quả bóng rổ bị ném ra ngoài bật đến chỗ Hàn Mặc.

Hàn Mặc dừng bước chân đợi cho quả bóng tự chạy đến. Hàn Mặc đưa tay ra bắt lấy quả bóng rơi vào trong tay Hàn Mặc.

- Huỳnh đệ cảm ơn đã đỡ hộ.

Một tên nam sinh chạy đến trước mặt Hàn Mặc nói.

Hàn Mặc định nói không có gì thì bỗng nhớ tới cái nhiệm vụ gây chú ý cho đám đông. Nhìn bóng rổ lại nhìn thời đồng hồ. " Còn hơn mười phút là hết tiết 3 có lẽ là được." Hàn Mặc nghĩ(Có ai thấy vô li hết sức không:)))

- Huỳnh đệ cho tôi chơi cùng được chứ.

Hàn Mặc ném quả bóng cho nam sinh kia nói.

- Được, rất hoan nghênh đúng lúc đang thiếu người chơi cùng.

Tên nam sinh này đỡ lấy bóng cười nói.

Nghe tên nam sinh này nói Hàn Mặc mới thấy bên kia có 6 người mà bên. của nam sinh này chỉ có 5 người.

Hàn Mặc cùng tên nam sinh này cùng đi vào sân. Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển đứng gần Hàn Mặc nên cũng nghe thấy cuộc nói chuyện của hai người.

Hai cô nhìn nhau khó hiểu.

- Hàn Mặc biết chơi bóng rổ sao?

Diệp Như Uyển nói.

- Tôi cũng không biết, có lẽ là không đi nhưng sao cậu ấy lại muốn chơi nhỉ?

Hai cô biết Hàn Mặc không biết chơi bóng rổ vì lúc ở cấp ba hai cô ở trong đội cổ động viên nên có thể quan sát tất cả các đội viên đội bóng rổ lúc luyện tập cùng lúc thì đầu mà hai cô cũng chưa thấy Hàn Mặc đến sân bóng rổ của trường bao giờ cả.

- Mọi người có người mới đây.

Tên nam sinh dẫn Hàn Mặc vào sân đến chỗ mấy nam sinh trong đội.

- Chào mừng cậu huynh đệ.

- Huỳnh đệ cậu chơi được không?

- Nhìn cao to thế này chắc chơi hay lắm nhì.

...

Thấy đồng bạn dẫn Hàn Mặc đến mà mấy tên trong đội cũng không có trách cứ vì dẫn người lạ vào mà còn rất chào đón Hàn Mặc.

- Cũng bình thường thôi tôi chơi không được giỏi lắm.

Hàn Mặc nói. Đây đương nhiên là nói dối vì Hàn Mặc đã động đến bóng rổ bao giờ đâu mà chơi không giỏi lắm.

Nhưng Hàn Mặc không phải là người bình thường mà là tu chân giả. Có thần thức và linh lực trong cơ thể thì Hàn Mặc dù chưa chơi bao giờ cũng có thể chơi được thậm chí là chơi rất giỏi.

- Có người mới sao? Nhưng liệu có thay đổi được tình thế không đó.

Bỗng một tên ở đội bên kia nói.

- Đồng Hàn cậu cứ đợi đó!

Tên nam sinh vừa nãy dẫn Hàn Mặc vào nói.

- Ha ha được thôi Bằng Giang tớ sẽ chờ xem cậu thua thảm hại như thế nào.

Tên nam sinh kia lại nói. Nghe mấy hai tên này đối thoại có vẻ như tên bên kia là Đồng Hàn còn bên này là Bằng Giang.

Hai tên này châm chọc nhau như vậy nhưng Hàn Mặc có thể cảm thấy mấy tên này là đang trêu chọc nhau không có một chút gì gọi là đối thủ cả. Có vẻ như mấy tên này đều cùng lớp với nhau.

Nhìn lên đếm số Hàn Mặc thấy bên mình có vẻ đang yếu thế. Tỉ số là 6-11. 11 nghiêng về bên đội của nam sinh tên Đồng Hàn.

- Được rồi tắt cả bắt đầu tiếp đi. Huynh đệ cậu mới vào thể hiện một chút cho mấy tên này xem thực lực của cậu đến đâu nào.

Bằng Giang đưa bóng cho Hàn Mặc nói. Mấy tên trong đội cũng đồng ý cho Hàn Mặc thử sức.

Hàn Mặc tiếp nhận bóng, mỉm cười, nhìn rõ vուն tay ra ném bóng đi. Soạt một tiếng, bóng đã rơi vào rổ bên kia. Phát ném này quá nhanh và bất ngờ. Cả hai bên đều ngơ ngác nhìn Hàn Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Chơi bóng rổ

- Ta đã viết truyện này dc hơn hai tháng rồi à các đạo hữu cho ta cái nhận xét đi với nào. Ta cảm thấy không hay nên không có đề cử cùng KP a mà KP thì cũng ko có bao nhiêu phải nói là quá ít.

.....

Đây là lần đầu tiên Hàn Mặc ném bóng rổ. Phát này đáng ra là đã bay lên cao khỏi rổ một tí không thể rơi vào bên trong rổ nhưng Hàn Mặc đã vận dụng chân khí cùng thần thức ép quả bóng xuống dưới để rơi vào bên trong rổ. Vì tốc độ ném bóng của Hàn Mặc rất nhanh nên không ai có thể phát giác ra được sự thay đổi đó.

Thành viên của đội bạn cùng đội mình đều há to miệng, kinh ngạc không thôi. Ngay cả mấy người xem xung quanh cũng như vậy bao gồm cả Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển. Hàn Mặc chỉ nhận lấy quả bóng rồi ném đi quá nhanh mấy người chưa kịp nhìn thì quả bóng đã vào rổ rơi xuống sân.

- Hay hay lắm thì ra cậu là một cao thủ bóng rổ.

Bằng Giang vội bình tĩnh lại trầm trồ khen ngợi.

Nghe tiếng của Bằng Giang mọi người mới từ pha đó tỉnh lại kinh ngạc nhìn Hàn Mặc.

- Mọi người tiếp tục đi nào.

Bên kia thấy Hàn Mặc lợi hại như vậy cũng không nản chí bắt đầu lấy bóng chơi tiếp.

Bóng đến tay Hàn Mặc, vung tay một lần nữa, bóng lại bay vào rổ. Bằng Giang cùng mấy người trong đội lớn tiếng khen ngợi.

Tiếp theo tất cả đều đi lên tranh bóng. Hàn Mặc cũng lao theo lên. Bóng tới tay của Bằng Giang, tên này vung tay lên ném bóng. Bóng bay trên không tạo thành một vòng cung muốn rơi vào rổ. Bằng Giang cũng coi như là một người chơi bóng rổ giỏi.

Hàn Mặc nhìn quả bóng cảm thấy hơi tiếc vì Hàn Mặc thấy phát bóng này sẽ bay ra ngoài.

Đúng như Hàn Mặc đoán, " bịch " một tiếng bóng đập vào thành rổ bay ra ngoài.

Hàn Mặc đang đứng gần đó lao nhanh đến cầm bóng úp vào rổ, rổ bóng rung cả lên.

Pha này của Hàn Mặc rất đẹp người xem xung quanh đa vồ tay khen hay, có người đã lấy điện thoại ra bắt đầu phát trực tiếp. Các thành viên bên đội Hàn Mặc đều cho Hàn Mặc một ngón cái.

Thấy có người đã mang điện thoại ra Hàn Mặc trong lòng mừng thầm.

Tiếp theo vừa mới ra bóng Hàn Mặc đã bị ba người bao xung quanh. Hiển nhiên là Hàn Mặc chơi quá hay nên bị đội bên kia đề phòng cao nhất cho một nửa đội ra chèn Hàn Mặc.

Một tên trong đội Hàn Mặc bắt được bóng lao lên nhanh thành công vượt qua hai người đội bạn. Đến gần rổ tên này nhảy lên ném bóng vào rổ nhưng người còn lại của đội bạn giờ tay cao lên đã đỡ được quả bóng nhanh tay ném đi.

Đồng Hàn nhanh tay đỡ lấy bóng vượt lên, thừa cơ nhảy lên ném bóng vào rổ ăn ngay một điểm. Đội của Đồng Hàn hô lên. Tỉ số là 9-12.

Phát bóng một lần nữa Hàn Mặc lại bị ba người vây lấy. Bằng Giang đoạt được bóng của một người bên đội bạn nhảy lên ném vào rổ nhưng lại bị đỡ được. Bóng lại ném ra, đội bạn cướp được bóng rất nhanh vượt qua đội của Hàn Mặc. Một đội viên của Đồng Hàn nhảy lên ném bóng vào rổ. Hàn Mặc không biết lúc nào đã xuất hiện trước mặt người này nhảy lên đoạt được bóng ném đi một lần nữa vào rổ bên kia. Những người đang xem cùng đội của Bằng Giang đều hô " hay ". Dân dân đã có người thấy bên này nào nhiệt đi đến.

Bóng vào trong tay của Bằng Giang, mấy đội viên bên này vọt lên sân bên kia. Bằng Giang chuyển bóng đi một đội viên tiếp được nhảy lên úp bóng vào rổ. Đội Hàn Mặc ăn điểm. Tỉ số giờ là 11-12.

Bên Đồng Hàn nhận được bóng chuyển lên vào tay một đội viên. Hàn Mặc vượt lên rất dễ dàng đoạt được bóng. Từ giữa sân Hàn Mặc vung tay ném bóng vào rổ, tỉ số đã hơn. Tất cả mọi người hô " hay " người xem giờ đã gần trăm người do những người xung quanh thấy nào nhiệt đến xem cùng với một số người biết chạy đến do có người đang quay trực tiếp.

Mấy lần liên tiếp ăn điểm tỉ số đã lên đến 20 - 12 đội Bằng Giang phấn khởi không ngớt. Người xem xung quanh thì được đã mắt với những pha úp rổ đẹp mắt của Hàn Mặc. Người xem đã lên tới hơn hai trăm người vì đã là lúc ra chơi nên có nhiều người tới.

- Kia là ai vậy chơi hay quá.

- Anh ấy trông đẹp trai thật.

- Anh gì ơi, em yêu anh.

...

Mấy nữ sinh đang xem đều lộ ra ánh mắt sùng bái nhìn Hàn Mặc.

Nghệ mấy nữ sinh tung hô Hàn Mặc mấy nam sinh ghen ghét lên.

Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyển thấy Hàn Mặc chơi hay như thế cũng rất sùng bái. Hai cô không ngờ là Hàn Mặc lại chơi hay như vậy.

Mấy lượt tiếp được diễn ra ti số lại tăng lên. Các thành viên đội Bằng Giang đã chơi hay hơn, truyền bóng liên tục không tấn công vội lên như lúc ban đầu nữa đội có thời cơ mới ném bóng. Có cơ một người bên này nhảy lên ném bóng nhưng bóng chỉ chạm vào vành rổ. Hàn Mặc nhảy lên đỡ được bóng lên up vào rổ. Lại một pha tương như thất bại lại thành công. Tất cả hoan hô Hàn Mặc không ngớt. Đội của Đồng Hàn bắt đầu nản chí.

Bóng lại được đội của Đồng Hàn truyền vọt lên tới sân của Bằng Giang. Hàn Mặc lại lao lên cướp được bóng, nhảy lên ném bóng đi. Tư thế rất đẹp, người xem hô lớn tiếng cổ vũ.

"Bịch " một tiếng bóng rơi vào rổ tỉ số là 24-16.

Bóng lại tới tay Đồng Hàn, Bằng Giang đã xông tới đoạt bóng nhưng lại bị Đồng Hàn vượt qua hiển nhiên Đồng Hàn chơi giỏi hơn Bằng Giang.

Đồng Hàn rất nhanh vượt qua các thành viên trong đội Bằng Giang vọt đến gần rổ nơi Hàn Mặc đang đứng. Đồng Hàn nhảy cao lên không do dự ném thẳng vào rổ. Hàn Mặc đầu thế để cho Đồng Hàn như ý được. Tưởng như bóng đã rơi vào rổ thì Hàn Mặc lại nhảy lên đỡ được rồi vung tay ném ra ngoài.

"Bịch " một tiếng, bóng rơi vào rổ rồi rơi xuống sân. Đội của Bằng Giang và người xem hoan hô sôi trào lên.

- Đội của tôi thua rồi. Cậu đúng là cao thủ thực sự mà.

Đồng Hàn cười khó nói.

- Cậu quá khen rồi, tôi là Hàn Mặc.

Hàn Mặc nói rồi đưa tay ra.

- Tôi là Đồng Hàn, rất vui khi được chơi với cậu.

- Tôi cũng vậy.

Đồng Hàn nói xong về đội của mình. Bằng Giang cùng với mấy thành viên đều chạy đến bên người Hàn Mặc ai nấy cũng đều nhìn Hàn Mặc với ánh mắt kính sợ cùng sùng bái.

- Không ngờ cậu lại chơi hay như vậy đó.

Bằng Giang nói.

- Anh quá khen rồi.

Hàn Mặc nói.

- Đúng rồi cậu tên gì tôi tên Quý An.

- Tôi tên Nhật Minh

- Tôi tên...

Mấy người này nhao nhao nói tên mình muốn làm quen với Hàn Mặc.

- Tôi tên Hàn Mặc, rất vui khi được làm quen với mọi người.

Hàn Mặc nói.

- Phải là chúng tôi rất vui là được làm quen với cao thủ như cậu chứ.

- Đúng vậy đúng vậy.

- Hàn huynh đệ có muốn đi uống cùng chúng tôi không?

- Đúng vậy đi uống không Hàn huynh đệ.

...

Mấy tên này muốn lôi kéo Hàn Mặc đi nhậu một bữa.

- Xin lỗi mọi người hôm nay tôi có việc bận rồi hẹn hôm khác đi.

Hàn Mặc nói.

- Được không làm chậm trễ việc của Hàn huynh đệ hôm khác chúng ta đi.

- Được...

Hàn Mặc để lại số điện thoại rồi đi về phía chỗ người xem.

- Anh ấy đi về phía này kia.

- A! Anh ấy cười với tôi kia.

- Chẳng lẽ anh ấy nhìn trúng tôi rồi.

- Cậu mơ đi hai hoa khôi đang ở kia kia không đến lượt cậu đâu, thấy không người ta hướng đến chỗ họ kia...

Đúng là Hàn Mặc đang đi đến chỗ của Diệp Như Uyển và Trần Ngự Yên.

Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyển thấy Hàn Mặc đi đến vội chạy ra. Trên tay hai cô không biết lấy ở đâu ra một chai nước và một cái khăn.

- Chuyện này... không phải là thật đấy chứ.

- Đúng là thật rồi hai hoa khôi đang tiến đến chỗ tên kia trên tay còn cầm theo nước và khăn.

- Không thể nào nữ thần của ta.

Thấy hai hoa khôi đều tiến đến chỗ Hàn Mặc mấy nam sinh nhốn nháo cả lên ghen ghét không thôi.

Thấy hai cô gái đi về phía mình Hàn Mặc cười trong đầu lại lóe lên một ý.

Hai cô gái đến gần Hàn Mặc chỉ còn hơn một mét Hàn Mặc bỗng ngã người phía trước hai tay mỗi bên ôm lấy một vai của hai cô gái. Cảnh tượng này tạo thành là Hàn Mặc đang ôm Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển. Một màn này để cho không khí lãng mạn ngất như tờ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 77: Hoàn thành nhiệm vụ

- Keng, nhiệm vụ hoàn thành. Chúc mừng túc chủ nhận được 40 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x40.

...

- Cố ý nhất định là cố ý.

- Tên không biết xấu hổ này.

- Mau buông nữ thần của ta ra....

Trông thấy Hàn Mặc vẫn ôm Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển mấy tên nam sinh gầm lên.

Mục đích đã được thực hiện Hàn Mặc buông tay khỏi vai hai cô gái ra.

- Xin lỗi hai cậu..

Hàn Mặc nói.

- Không sao chắc cậu đã mệt rồi.

Trần Ngữ Yên nói, mặt cô là đang đỏ hiển nhiên là xấu hổ. Diệp Như Uyển cũng như vậy.

- Cậu uống nước đi này Hàn Mặc.

Diệp Như Uyển đưa chai nước trên tay mình cho Hàn Mặc.

- Cảm ơn..

Hàn Mặc nhận lấy chai nước mở nắp ra rồi uống một ngụm lớn dù Hàn Mặc không khát một chút nào cả.

Thấy Hàn Mặc uống xong, hai cô gái lấy khăn lau mồ hôi cho Hàn Mặc mặc dù trên mặt của Hàn Mặc không có một chút mồ hôi nào. Hai cô gái lau mặt cứ đỏ chót như hai quả cà chua.

- Được rồi cảm ơn hai cậu. Hai cậu không cần phải làm thế đâu mặt tớ đâu có chút mồ hôi nào.

Hàn Mặc nói.

- Ủm..

Hai cô gái nhìn lại quả nhiên thấy trên mặt Hàn Mặc không có một chút mồ hôi nào vội bỏ khăn xuống.

- Hàn Mặc lát nữa cậu đi ăn cùng chúng tớ không?

Diệp Như Uyển hỏi.

- Xin lỗi tớ có việc mất rồi nên không đi cùng hai cậu được. Để lần sau đi tớ mời hai cậu.

Hàn Mặc nói.

- Vậy được đợi lần sau vậy.

Trần Ngữ Yên nói.

- Tớ đi trước đây tạm biệt hai cậu.

Hàn Mặc nói rồi quay người đi.

- Được tạm biệt.

...

Ra khỏi cổng trường nhìn đồng hồ là 9:30 Hàn Mặc quyết định đi siêu thị mua ít đồ về nấu cho Lý Mộ Mai.

Bắt taxi sau 10 phút Hàn Mặc đã đến một siêu thị nhỏ. Hàn Mặc xuống taxi rồi tiến vào.

Hai mươi phút sau Hàn Mặc đi ra khỏi siêu thị, trên tay xách hai cái túi ni lông. Hàn Mặc mua cũng rất nhiều đồ như thịt lợn, thịt gà, đậu, khoai, bắp cải, cà chua,...Đủ làm một bữa lớn. Hàn Mặc lại gọi một chiếc taxi đi đến nhà của Lý Mộ Mai.

Hai mươi phút sau đã đến trước cửa nhà của Lý Mộ Mai, Hàn Mặc ấn chuông cửa.

"Ting tong ting tong" tiếng chuông vang lên.

Hàn Mặc có thể nghe thấy tiếng bước chân của Lý Mộ Mai đang chạy ra mở cửa.

- Ai vậy...A Hàn Mặc là anh.

Mở cửa ra Lý Mộ Mai thấy ngay là Hàn Mặc lao lên ôm lấy.

- Mộ Mai à anh đang cầm đồ đó.

Hàn Mặc nói ra.

Bị Lý Mộ Mai ôm chặt lấy làm Hàn Mặc không thể chuyển động cánh tay.

Lý Mộ Mai cười hi hi buông hai cánh tay đang ôm lấy người Hàn Mặc ra.

- Sao anh mua nhiều đồ vậy Hàn Mặc!

Lý Mộ Mai nói.

- Anh thấy cũng bình thường mà.

Hàn Mặc đáp.

- Mình vào trong nhà đi anh.

Lý Mộ Mai kéo Hàn Mặc vào trong nhà.

- Em ngồi nghỉ đi để anh nấu cơm cho.

Vào bên trong Hàn Mặc nói với Lý Mộ Mai.

- Được em rất mong được ăn món anh nấu đó.

Lý Mộ Mai cười nói rồi ngồi xuống ghế bật ti vi lên xem.

Hàn Mặc đi vào trong bếp bắt đầu công việc. Băm thịt thái rau lạch cách cà.

Hai mươi phút sau một bàn ăn nóng hổi đã được bày lên. Hàn Mặc gọi Lý Mộ Mai vào ăn.

- Oa trông ngon thật.

Nhìn một bàn đồ ăn đẹp mắt Lý Mộ Mai ngồi ngay xuống.

- Em ăn đi.

Hàn Mặc nói.

Hàn Mặc vừa nói xong Lý Mộ Mai đã bắt đầu ăn luôn rồi.

- Ngon thật đó không ngờ anh cũng có tài nấu ăn đó Hàn Mặc.

Lý Mộ Mai ăn thấy rất ngon tấm tắc khen Hàn Mặc.

- Vậy thì em ăn nhiều một chút.

Hàn Mặc nói.

Bữa ăn này kết thúc sau ba mươi phút. Hàn Mặc dọn dẹp rồi tạm biệt Lý Mộ Mai đi về nhà. Lý Mộ Mai muốn kéo Hàn Mặc ở lại nhưng cô biết điều đó là không thể dành cho Hàn Mặc một nụ hôn nồng nhiệt trước khi đi.

Hàn Mặc ra khỏi nhà Lý Mộ Mai bắt taxi đi về nhà.

...

Trong một căn phòng tối đầu đó ở Kinh Thành này. Bấy giờ trong căn phòng này đang ngồi bảy người. Ba lão già và ba người khoảng 35-40 tuổi. Ba lão già kia trông già nhưng ánh mắt rất sắc bén trên người phát ra một loại khí thế cường đại làm cho người khác không dám ngáng đầu nhìn ba lão già này.

Ba lão già này chính là ba người mạnh nhất Hoa Hạ. Cả ba lão già này đều là Kim Đan sơ kỳ. Còn ba người khoảng 35-40 tuổi kia có hai người là Trúc Cơ hậu kỳ và một người là Trúc Cơ viên mãn. Chỉ cần có một viên Kim Nguyên Đan cùng với nơi có linh khí sung túc là có thể đột phá lên Kim Đan.

Kim Nguyên Đan là đan được dùng để tấn cấp lên Kim Đan kỳ.

Ba người đó đều là các đội trưởng của Long tổ.

Còn lại một người chỉ có Trúc Cơ sơ kỳ.Nếu Hàn Mặc ở đây sẽ nhận ra một trong sáu người này có cả Dương Quý.

- Theo như cậu nói thì người đó chưa đến hai mươi tuổi đã là Trúc Cơ hậu kỳ sao?

Người nói là tên có tu vi Trúc Cơ viên mãn.

- Đúng vậy Hoàng đội trưởng.

Dương Quý nói.

- Thưa ba vị Long Thần các ngài nghĩ sao về chuyện này.

Tên Hoàng đội trưởng quay ra nhìn ba lão già kia hỏi.

- Quan sát.

Lão già ở giữa nói.

- Quan sát sao...

Dương Quý cùng ba tên đội trưởng có vẻ hơi bất ngờ về câu trả lời của lão già kia.

- Đúng vậy cần phải quan sát người này. Không đến 20 tuổi mà đã đạt đến Trúc Cơ hậu kỳ có thể nói người này có tư chất cực tốt mà ở đẳng sau phải có người cũng cấp tài nguyên cho người này. Thế lực mà có thể bồi dưỡng ra một người không tới 20 có tu vi như vậy không đơn giản một chút nào.

Lần này người nói là lão già ngồi bên trái.

Mấy người này suy đoán Hàn Mặc là một thế lực nào đó bồi dưỡng lên mới có được tu vi như vậy. Máy lão già này đoán như vậy cũng phải vì bọn họ biết không có ai có thể một mình tu luyện đến Trúc Cơ ở độ tuổi như vậy mà không có một thế lực nào đó đứng sau cung cấp tài nguyên.

- Vâng chúng tôi đã hiểu rồi thưa ngài.

Tên Hoàng đội trưởng cung kính nói.

- Dương đội trưởng cậu có thể đi rồi chúng tôi có một số việc cần bàn với ba vị đội trưởng.

Lão già bên phải nói.

Dương Quý đứng dậy đi ra ngoài. Anh ta cũng biết mình tu vi còn thấp chưa thể tiếp cận đến những chuyện lớn trong Long tổ này.

Sau khi Dương Quý ra ngoài ba lão già nhìn ba tên đội trưởng nói.

- Chúng ta có một nhiệm vụ muốn ba vị đội trưởng đi vào giới cổ võ làm. Chuyện này rất trọng đại không thể sơ xuất được...

.....

Tổng hợp một chút các lực lượng của Long tổ và Ngũ đạo gia tộc nhé các đạo hữu.

Thứ nhất là Long tổ. Long tổ gồm có 7 tổ chính và các tổ phụ. Các tổ phụ không xác định vì khi đi làm nhiệm vụ các cổ này mới được hình thành. Còn các tổ chính thì sẽ cố định mãi.

Tổ 1 đội trưởng chính là tên Hoàng đội trưởng vừa nhắc tới. Tổ này có 1 Trúc Cơ hậu kỳ, hai Trúc Cơ trung kỳ, ba Trúc Cơ sơ kỳ, và hai mươi Luyện Khí hậu kỳ (cấp 7-9). Thêm hai Dịch Năng gia cấp 3 và bốn Dịch Năng gia cấp 2.

(Dịch Năng gia của Hoa Hạ rất yếu và ít.)

Tổ 2 gồm 1 Trúc Cơ hậu kỳ, hai Trúc Cơ trung kỳ, 2 Trúc Cơ sơ kỳ, Luyện Khí hậu kỳ 10 người mà trung kỳ có 4 người. 2 Dịch Năng cấp ba và 3 người cấp 2

Tổ 3 gồm 1 Trúc Cơ hậu kỳ, 2 Trúc Cơ trung kỳ, 2 Trúc Cơ sơ kỳ, Luyện khí hậu kỳ 9 người và trung kỳ có 5 người. 1 Dịch Năng gia cấp 3 và 4 người cấp 2

Tổ 4 gồm 1 Trúc Cơ hậu kỳ, 2 trung kỳ, 2 sơ kỳ, Luyện khí hậu kỳ 8 người và trung kỳ có 5 người. 1 Dịch Năng cấp 3 và 4 người cấp 2.

Tổ 5 có 3 Trúc Cơ trung kỳ, 3 sơ kỳ, Luyện khí hậu kỳ 8 người, 8 người trung kỳ. Dịch Năng cấp 2 5 người.

Tổ 6 có 3 Trúc Cơ trung kỳ, 3 sơ kỳ, Luyện khí hậu kỳ 7 người, 8 sơ kỳ. Dịch Năng cấp 2 4 người.

Tổ 7 có 2 Trúc Cơ trung kỳ, 4 sơ kỳ, Luyện khí hậu kỳ 7 người, trung kỳ 7 người, Dịch Năng cấp 2 4 người.

Còn lại là các tổ tự do. Trúc Cơ trung kỳ 8 người, sơ kỳ 10 người, Luyện khí hậu khoảng 20 người, trung kỳ khoảng 35 người và sơ kỳ khoảng 50 người. Dịch Năng cấp 3 có 7 người cấp 2 có 12 người, cấp 1 có 25 người.

Luyện Khí sơ kỳ chưa được đi làm nhiệm vụ cần tăng đến trung kỳ, Dịch Năng gia cấp 1 cũng vậy.

Luyện Khí trung kỳ và hậu kỳ được phân phối đến các gia tộc lớn làm bảo vệ. sẽ có 1 hoặc 2 Trúc Cơ sơ kỳ đi theo. Dịch Năng gia thì sẽ không được phân phối đi bảo vệ mà chủ yếu đi làm nhiệm vụ.

Long gia là chiếm 2 Trúc Cơ sơ kỳ cùng vài Luyện Khí hậu kỳ và trung kỳ.

Dương gia chiếm 1 Trúc Cơ sơ kỳ cùng Luyện Khí hậu và trung

Ninh Gia, Vân Gia và Tổng gia cũng như vậy. Riêng Tổng gia có cả người bên quân đội.

Long gia đứng đầu vì lão tổ có quan hệ mật thiết với lão tổ của Long tổ.

Dương gia có người trong Long tổ chính là Dương Quý và một người khác. Trong giới cổ võ đứng đầu trong 4 gia tộc về thực lực. Đa số người Dương gia muốn tu tiên đều vào trong giới cổ võ.

Ninh gia, Vân gia, Tổng gia cũng như vậy.

Ninh gia có 2 người trong Long tổ, Vân gia có 2 và Tổng gia có 1. Tổng gia chủ yếu quan tâm bên quân đội.

Còn thực lực các gia tộc trong giới cổ võ mình sẽ giới thiệu sau nha.....

Các đạo hữu thấy sao về Long tổ và các gia tộc. Các gia tộc mình cũng nói đến ít quá nhỉ nhưng do ko biết viết sao nên đành như vậy thôi các đạo hữu thông cảm mình không có kinh nghiệm viết mấy thứ này...

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Không thấy Hà Vũ Lan

- HAPPY OLD YEAR....À NHẢM HAPPY NEW YEAR.

- Đa tạ đạo hữu Ngổxuândương đã ủng hộ.

.....

Ngồi 20 phút trên taxi Hàn Mặc đã về đến nhà. Mở cửa ra không thấy Hà Vũ Vi ở phòng khách tu luyện Hàn Mặc đoán là Hà Vũ Vi đang ở trong bếp.

Quả nhiên như Hàn Mặc đoán. Đi đến gần bếp Hàn Mặc nghe thấy tiếng " lạch cạch " ở bên trong. Hàn Mặc đi vào thì thấy Hà Vũ Vi đang bày thức ăn lên bàn.

- Anh về rồi.

Thấy Hàn Mặc đã về đang đứng nhìn mình Hà Vũ Vi cười nói.

- Ủm, về rồi.

Hàn Mặc đáp.

- Anh ngồi xuống đi.

Hà Vũ Vi nói.

Hàn Mặc tiến đến ngồi xuống ghế. Hà Vũ Vi coi bó tạp dề cũng ngồi xuống.

- Chắc anh đói rồi anh ăn đi.

Hà Vũ Vi nói.

Hàn Mặc không đói một chút nào nhưng cũng nói mình đói rồi ăn.

Bữa ăn này hai người ăn hết 10 phút. Hai người cũng không nói gì nhiều đa số là Hà Vũ Vi hỏi Hàn Mặc về chuyện đi học. Hàn Mặc kể ra cho Hà Vũ Vi hết trừ lúc tở tình Vương Anh Thư và lúc ôm Diệp Như Uyển cùng Trần Ngự Yên ra.

Hà Vũ Vi thu dọn bát đĩa rồi ra phòng khách ngồi xuống tu luyện. Hàn Mặc cứ thấy Hà Vũ Vi hôm nay có chỗ nào đó lạ lạ. Hàn Mặc đoán là mình suy nghĩ nhiều nên cũng không chú tâm nhiều lắm.

Thấy Hà Vũ Vi đã vào trạng thái tu luyện Hàn Mặc không làm phiền cô mà đi về phòng ngủ. Hàn Mặc nằm lên trên giường.

- Mớ báng trạng thái.

Hàn Mặc nói trong đầu.

"Keng

Túc chủ Hàn Mặc

Tu vi: Trúc cơ tầng chín 40/100%

Công pháp: Âm Dương Thần Quyết (tầng thứ hai)

Kỹ năng: Lăng Hồng Bộ (Tầng 4/10), Long Hồ Quyền (Tầng 6/15)

Nghề nghiệp: Chưa có

Tài phú:20 ức 1983 vạn

Điểm nhiệm vụ: 300 điểm

Exp hệ thống: 615/1000"

Nhìn thấy hai bộ võ kỹ của mình vẫn còn yếu Hàn Mặc quyết định tạm thời sẽ luyện võ kỹ.

Hàn Mặc đứng dậy đi ra sân bắt đầu tập luyện Lăng Lăng Hồng Bộ trước. Cũng may là tường của nhà Hàn Mặc cao, xung quanh cũng không có nhà cao tầng. Nếu như có người nhìn thấy tốc độ của Hàn Mặc bây giờ chắc sẽ tưởng là ma vì tốc độ của Hàn Mặc quá nhanh chỉ để lại cái bóng.

Hà Vũ Vi ở trong nhà cũng đang tu luyện rất chăm chỉ. Tu vi của cô đã lên tới Luyện Khí tầng tám chẳng mấy chốc sẽ lên được Trúc Cơ.

Hàn Mặc luyện ở bên ngoài cả buổi chiều. Lăng Hồng Bộ và Long Hồ Quyền đều tăng lên một bậc. Tốc độ càng ngày càng chậm đi và khó dần. Muốn đột phá hai bộ võ kỹ này lên bậc cao nhất cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.

Người Hàn Mặc bây giờ đã ướt sũng do mồ hôi lúc luyện tập chảy ra. Luyện hai bộ võ kỹ này cũng tiêu tốn rất nhiều năng lượng cùng chân khí.

Hàn Mặc đi vào trong nhà thấy Hà Vũ Vi vẫn đang tu luyện, Hàn Mặc không làm phiền cô mà đi vào phòng tắm tắm sạch chỗ mồ hôi trên người đi.

Lúc Hàn Mặc tắm xong đi ra thì Hà Vũ Vi đã ở trong bếp nấu bữa tối.

- Cần anh giúp không Vi Vi.

Hàn Mặc tiến vào bếp nói.

- Không cần đâu anh cứ nghỉ ngơi đi để em là được rồi sẽ nhanh thôi.

Hà Vũ Vi mỉm cười nói.

Nghe Hà Vũ Vi nói vậy Hàn Mặc đi ra phòng khách ngồi xem tivi.

Hai mươi phút sau thấy có tiếng gọi của Hà Vũ Vi Hàn Mặc đi vào bếp. Một bàn thức ăn đã được Hà Vũ Vi nấu xong.

Ăn xong hai người về phòng ngủ. Lại một đêm dài chiến của hai người. Hàn Mặc đã lên Trúc Cơ tầng chín 60/100%, Hà Vũ Vi đã lên tới Luyện Khí tầng chín.

Sáng hôm sau như thường lệ ăn sáng cùng Hà Vũ Vi rồi đi đến trường học.

...

- Là anh ấy kìa.

- Đầu đầu nam thần của ta.

- Oa đẹp trai thật.....

Hàn Mặc đi đến trường học thì có rất nhiều nữ sinh nhòm ngó rồi khen ngợi. Có một số nam sinh còn tỏ ra sùng bái. Hàn Mặc đoán là do video hôm qua mình chơi bóng rổ được quay lại và phát ra.

Đúng như Hàn Mặc đoán trận đấu hôm qua của Hàn Mặc đã được phát lên toàn trường bây giờ không ai không biết đến Hàn Mặc, nam thần bóng rổ.v

(Các đạo hữu có thấy trận bóng rổ ta viết tè nhạ quá không. Ta thấy nó tè nhạ lắm đó các đạo hữu)

Cái này Hàn Mặc cũng không quan tâm đến làm gì cho mệt. Đi đến lớp học tình cảnh cũng không khác gì bên ngoài ai nấy cũng nhìn Hàn Mặc với ánh mắt sùng bái.

- Cậu ấy đến rồi kìa.

- Thật may mắn vì chúng ta được cùng lớp với anh ấy.

- Nam thần bên này còn chỗ trống nè....Hàn Mặc cười khỏ trong lòng đi đến chỗ của Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển lại ngồi ở giữa.

- Chào buổi sáng hai vị nữ nử.

Hàn Mặc cười nói ra.

- Chào buổi sáng Hàn Mặc.

Hai cô gái cũng chào lại Hàn Mặc.

Chém gió với hai cô gái một lúc thì đến giờ học. Hàn Mặc lại nằm xuống bàn ngủ. Cứ thế cho hết năm tiết. Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển thấy Hàn Mặc như vậy nhiều lần nên đã quen với tình cảnh này rồi. Hai người cứ để yên cho Hàn Mặc ngủ.

Hết giờ học Hàn Mặc vẫn nhớ hôm nay có hẹn với Hà Vũ Lan nên tạm biệt Trần Ngữ Yên và Diệp Như Uyển đi đến cổng trường như hẹn.

Hai cô gái cũng đã mời Hàn Mặc đi ăn nhưng Hàn Mặc lại có hẹn nên lại phải từ chối hai cô gái. Cái này làm hai cô thất vọng không thôi.

Hàn đi ra cổng trường đợi Hà Vũ Lan....10 phút, 20 phút, 30 phút vẫn không thấy Hà Vũ Lan đâu. Hàn Mặc thấy kì quái chẳng lẽ cô gái này quên mất. Nhưng Hàn Mặc rất nhanh loại bỏ suy nghĩ này. Người như Hà Vũ Lan sẽ không dễ quên như vậy chắc là cô ấy đang bận chuyện gì đó. Hàn Mặc lại đứng đợi.

Thêm bao mười phút nữa Hàn Mặc vẫn không thấy Hà Vũ Lan đâu. Hàn Mặc bắt đầu mở rộng thần thức ra bao phủ khắp trường. Để kì quái là Hàn Mặc không thấy Hà Vũ Lan ở trong trường học.

Hàn Mặc mở rộng thần thức ra xung quanh 5km vẫn không thấy. Mở rộng được thêm 2km nữa thì sắc mặt của Hàn Mặc biến đổi koe một cái biến mất tại chỗ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Ninh Tử Hạo

Trong một phòng khách sạn 5 sao cách trường học không xa. Bây giờ trong phòng đang ngồi một nam một nữ mà trên bàn cũng bày rất nhiều đồ ăn đắt tiền. Ở ngoài cửa phòng còn đứng đầy hai tên bảo tiêu.

- Lan Lan đây là loại thịt bò rất ngon đó mau ăn đi.

Người nói là tên thanh niên. Trông người gầy gò l, khoảng 18-19 tuổi, trên người mặc một bộ vest màu trắng.

- Ninh Từ Hạo xin cậu chú ý cách gọi và tôi cũng không muốn ăn, tôi muốn rời khỏi đây có người đang đợi tôi.

Người nói là cô gái đang ngồi đối diện với thanh niên tên Ninh Từ Hạo.

Nghe cô gái nói như vậy thanh niên tên Ninh Từ Hạo cũng không tức giận mà vẫn mỉm cười nói.

- Tôi gọi cậu là Lan Lan không được?

- Không được!

Cô gái trả lời.

- Không gọi thì không gọi. Vậy thì Lan đồng học cậu không thể nể mặt tôi ăn cùng một bữa được sao?

Ninh Từ Hạo nói.

- Xin lỗi Ninh Từ Hạo thực sự là có người đang đợi tôi nên tôi không thể ăn cùng cậu được.

Cô gái nói.

- Mẹ kiếp còn giả vờ thanh cao bán thiếu gia nhìn nhìn trổng người là phúc phận của người mà còn dám từ chối.

Ninh Từ Hạo không nhịn được nữa tức giận gầm lên.

- Ninh Từ Hạo tôi biết cậu là thiếu gia nhà Ninh gia có rất nhiều cô gái muốn tiếp xúc với cậu nhưng tôi không nằm trong số đó, bây giờ tôi muốn đi về.

Cô gái nói xong rồi đứng dậy muốn ra khỏi phòng nhưng bị hai tên canh cửa chặn lại.

- Muốn đi! Phải xem bán thiếu gia đây có đồng ý không. Đem cô ta ném lên giường rồi hai người các người ra ngoài.

Ninh Từ Hạo nói.

Nghe thấy vậy cô gái tuyệt vọng biết mình hôm nay không thể rời khỏi đây. Cô gái cố gắng đẩy tay tên bảo tiêu ra muốn thoát ra ngoài. Nhưng sức lực của một cô gái làm sao bằng hai tên bảo tiêu được. Cô gái bị một tên bảo tiêu mang đến trên giường. Cô có giấy giữa phản kháng nhưng tất cả cũng vô ích.

- Ra ngoài đi.

Ninh Từ Hạo nói với tên bảo tiêu. Tên này không có nhiều lời cùng tên kia đi ra ngoài đóng cửa lại.

- Hà Vũ Lan hôm nay cô không thoát được đâu.

Ninh Từ Hạo vừa nói vừa cởi quần áo.

- Ninh Từ Hạo người là đồ khốn nạn.

Hà Vũ Lan lùi ra sau khóc tức giận nói. Cô gái này chính là Hà Vũ Lan. Sở dĩ cô không đến chỗ hẹn Hàn Mặc là vì bị Ninh Từ Hạo này kéo đến đây.

Ninh Từ Hạo vung tay ra một cái tát rơi vào mặt của Hà Vũ Lan.

- Cái điểm thối dám chửi ta đợi đó ta sẽ cho người biết thế nào là đau khổ.

Ninh Từ Hạo cởi nốt cái quần ra. Hà Vũ Lan hoảng sợ càng lùi về phía sau, trên miệng cô còn dính máu hiển nhiên là do cái tát vừa nãy của Ninh Từ Hạo.

- Hà Vũ Lan bán thiếu gia đến chơi với người đây...

Ninh Từ Hạo trèo lên giường, giờ tên này mặc mỗi quần đùi.

- Không dừng đến đây!

Hà Vũ Lan hoảng sợ nói.

"Rầm" một tiếng cách cửa phòng đi đá văng ra. Một bóng người đi vào phòng.

- Người là ai mà dám phá hỏng chuyện của bán thiếu gia. Bảo tiêu! Bảo tiêu!..

Ninh Từ Hạo nhìn thấy có người đi vào trong phòng của mình không khỏi tức giận quay ra quát.

- Không phải gọi nữa hai tên đó đã bị ta xử lí rồi.

Người vừa đi vào phòng nói.

- Hàn Mặc...

Hà Vũ Lan thấy người vào là Hàn Mặc chạy xuống giường nhào ngay vào lòng Hàn Mặc khóc.

- Không sao rồi có tớ ở đây.

Hàn Mặc vỗ vỗ lưng Hà Vũ Lan an ủi.

Ninh Từ Hạo nhìn ra ngoài cửa quả nhiên thấy hai tên bảo tiêu của mình đã nằm xuống đất. Ninh Từ Hạo trong lòng chấn kinh phải biết hai tên bảo tiêu này là Luyện Khí tầng sáu người bình thường không thể nào xử lí được. Trừ khi người này cũng là Tu Chân giả.

- Ta là người của Ninh gia. Người là người nào?

Biết Hàn Mặc là Tu Chân giả Ninh Từ Hạo cũng không sợ vì mình là người của Ninh gia mà Ninh gia tu chân giả cũng không phải ít.

- Ninh gia? Ninh gia một trong ngũ đại gia tộc.

Hàn Mặc nói ra.

- Đứng vậy là Ninh gia ta. Sợ sao! Bây giờ người chỉ cần quỳ xuống xin lỗi và giao Hà Vũ Lan ra đây thì ta có thể không đánh tàn phế người.

Ninh Từ Hạo còn tưởng Hàn Mặc nghe thân thể của mình bị dọa sợ phách lối nói.

Hàn Mặc vỗ vai Hà Vũ Lan bảo cô buông ra.

- Không được.

Hà Vũ Lan còn tưởng Hàn Mặc muốn làm như Ninh Từ Hạo nói giữ chặt lấy Hàn Mặc.

- Yên tâm đi.

Hàn Mặc nói. Hà Vũ Lan giờ mới buông Hàn Mặc ra.

Hàn Mặc đi đến trước mặt của Ninh Từ Hạo. Ninh Từ Hạo còn tưởng Hàn Mặc sẽ quý xuông nhìn Hàn Mặc bằng ánh mắt khinh thường.

Hàn Mặc bỗng nhấc chân lên đập vào bụng Hàn Mặc. Phát đá này của Hàn Mặc làm Ninh Từ Hạo muốn lòi ruột ra. Tên này bay về sau đập vào tường ngã xuông hét thảm lên.

- Ta hỏi vậy cho chắc nếu không đánh nhầm người thì ta thấy có lỗi lắm. Người của Ninh gia sao ta còn không để ở trong mắt.

Hàn Mặc đi đến chỗ Ninh Từ Hạo đang nằm kêu nói.

Nghe Hàn Mặc nói vậy Ninh Từ Hạo lại càng hoảng sợ.

Hàn Mặc dơ chân lên hai cước đập xuông.

"Cạch " "Cạch " Tiếng gãy xương vang lên.

- A!!!!...

Ninh Từ Hạo hét thảm lên một tiếng rồi ngất đi. Hiển nhiên là đau đến ngất đi. Hai chân của tên này đã bị Hàn Mặc phé đi.

- Đi thôi.

Hàn Mặc quay người lại đến chỗ Hà Vũ Lan nói.

Hà Vũ Lan gật đầu ôm lấy một cánh tay của Hàn Mặc cùng đi.

Hai người đi ra khỏi khách sạn này đi về trường học. Hà Vũ Lan vẫn ôm lấy cánh tay của Hàn Mặc. Bây giờ cô đã ổn định lại tâm thần.

- Hàn Mặc cậu làm như vậy với Ninh Từ Hạo tớ sợ Ninh gia sẽ trả thù cậu.

Trên đường đi Hà Vũ Lan nhìn Hàn Mặc lo sợ nói.

- Không sao đâu cậu yên tâm đi Ninh gia còn không làm gì được tớ.

Hàn Mặc mỉm cười nói.

- Nhưng,.

- Cậu chắc dói rồi chúng ta đi ăn đi.

Hàn Mặc không muốn nói về vấn đề này nữa cắt đứt lời của Hà Vũ Lan.

Ninh gia trả thù? Hàn Mặc trong lòng cười lạnh. Mình còn chưa tìm bọn họ trả thù đây. Nếu mà họ dám đến trả thù Hàn Mặc không ngại sẽ diệt luôn cả Ninh gia. Ninh gia Hàn Mặc nhất định sẽ diệt nhưng chỉ là chưa đến lúc. Hàn Mặc cần phải tìm được con đường vào giới cô vũ rồi mới đi làm chuyện này.

- Ừm nghe cậu vậy.

Thấy Hàn Mặc không muốn nói về vấn đề này nữa Hà Vũ Lan cũng không nói tới nhưng trong lòng vẫn đang lo sợ Hàn Mặc sẽ bị Ninh gia trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 80: Ninh gia phần nộ

Sau khi ăn một bữa cùng Hà Vũ Lan Hàn Mặc đưa cô về nhà rồi đi về nhà của mình.

Về đến nhà Hà Vũ Vi lại vui vẻ ra đón không còn đáng vẻ kì lạ như hôm qua nữa. Hàn Mặc ôm cô vào lòng hôn một hồi rồi mới đi ăn cơm.

Đến buổi chiều vẫn như hôm qua. Hàn Mặc lại đi luyện võ kỹ còn Hà Vũ Vi cũng ngồi tu luyện. Lần này Hà Vũ Vi không ngồi tu luyện trong nhà nữa mà ra sân ngồi tu luyện.

...

Trong một biệt thự lớn ở phía Nam của Kinh Thành. Đây chính là biệt thự của Ninh gia, gia tộc đứng thứ ba ở Kinh Thành. Bây giờ ở bên trong đại sảnh của căn biệt thự đang có khoảng 12-13 người.

- Là ai to gan dám làm cháu ta thành ra như thế này.

Một lão già khoảng 70-80 tuổi ngồi ở trung tâm phần nộ nói.

Lão già này chính là Ninh Chí Tài già chủ của Ninh gia ở ngoại giới.

- Thưa gia chủ đã điều tra ra được, người này tên Hàn Mặc, chỉ một sinh viên cùng trường với thiếu gia. Người này cũng là một tu chân giả.

Một tên hộ vệ bên cạnh Ninh Chí Tài nói. Tên này có tu vi Trúc Cơ sơ kỳ.

- Gia gia người phải trả thù cho ta, ta bị hắn đánh rất là tàn nhẫn.

Đúng lúc này ngồi trên xe lăn Ninh Từ Hạo khóc lóc kêu lên.

- Hạo nhi con yên tâm ông nội nhất định sẽ trả thù cho con.

Một người đàn ông khoảng 46-47 tuổi ngồi ở dưới nói. Người đàn ông này tên Ninh Quốc Trung, con thứ hai của Ninh gia, cha của Ninh Từ Hạo.

- Dám động vào cháu của ta tên này chắc chắn phải chết.

Người ngồi bên cạnh Ninh Quốc Trung là Ninh Văn con út của Ninh gia, khoảng 38 - 39 tuổi.

- Tu Chân giả sao thực lực của người này thế nào?

Ngồi đối diện với Ninh Quốc Trung là một người đàn ông khoảng 49-50 tuổi nói.

Người này là Ninh Hảo, con nhất của Ninh gia, anh trai của Ninh Quốc Trung, cũng chính là già chủ đời tiếp theo của Ninh gia.

- Thưa lão gia thực lực của người này không xác định được vì hai tên hộ vệ của thiếu gia chưa kịp nhìn thấy người đã bị đánh ngất.

Tên hộ vệ kia lại nói.

- Mấy tên vô dụng mang hai tên này đi xử lí đi.

Ngồi bên cạnh Ninh Hào là một người đàn ông khoảng 40-41 tuổi tên là Ninh Giang con thứ tư của Ninh gia.

- Từ đệ chuyện này không trách họ được tại thực lực của người kia là trên bọn họ thôi.

Người nói là một người đàn ông khoảng 43-44 tuổi tên Ninh Phùng, con thứ ba của Ninh gia.

(Chi tiết chưa.v)

- Hai người đi bắt tên đó về đây.

Ninh Chí Tài nói với hai tên hộ vệ đằng sau.

- Vâng gia chủ.

Hai tên hộ vệ này nói rồi biến mất tại chỗ. Hiển nhiên là đi bắt Hàn Mặc.

...

Hàn Mặc bây giờ đang ngồi ăn cơm cùng Hà Vũ Vi mà không biết có hai người đang đi đến để bắt mình.

- Chủ nhân có hai tên Trúc Cơ sơ kỳ đang tiến về phía này.

Đang ăn cơm vui vẻ cùng Hà Vũ Vi bỗng tiếng của Tiểu Linh vang lên làm Hàn Mặc cau mày. Hai tên Trúc Cơ sơ kì đang tiến đến đây. Hàn Mặc đoán ngay hai tên này là ai và đến đây làm gì.

Hàn Mặc trái thần thức ra quả nhiên thấy 9km về phía bắc đang có hai tên Trúc Cơ sơ kỳ đang tiến về phía này với tốc độ rất nhanh chà mấy chốc sẽ đến bên này.

- Vi Vi em cứ ăn đi anh có việc gấp phải ra ngoài có thể sẽ về muộn một chút.

Hàn Mặc đặt bát cơm xuống nói với Hà Vũ Vi.

Đang cười Hà Vũ Vi nghe thấy Hàn Mặc nói thế hơi sững sờ.

- Muộn rồi anh còn có chuyện gì vậy Hàn Mặc?

Hà Vũ Vi cũng đặt bát cơm xuống bàn hỏi.

- Cũng không có gì quan trọng lắm. Vừa nãy tổ chức của anh phát tin tức tới là có việc cần tập hợp gấp nên anh phải qua đó.

Hàn Mặc không thể nói là mình đi giết người được. Nếu nói vậy có thể Hà Vũ Vi sẽ lo lắng.

Không phải là có thể. Nếu Hà Vũ Vi biết Hàn Mặc mà đi làm chuyện nguy hiểm như vậy nhất định sẽ lo lắng không thôi.

- Ủm, em nhà dạn dĩ anh.

Hà Vũ Vi nói.

- Anh về nhanh thôi bà xã.

Hàn Mặc nói rồi đứng dậy đi ra sân nhảy lên một cái biến mất ở mái nhà hàng xóm.

...

- Sắp đến chưa vậy Trương Phong?

Hai tên đang chạy đến thì tên ở bên trái quay sang hỏi.

- Sắp đến rồi ngay tại phía trước.

Tên Trương Phong nói.

- Hai người các người đi đâu mà nhanh vậy.

Bỗng một tiếng nói bình thản truyền vào tai của hai tên hộ vệ này.

Hai tên này giật mình vội quay người lại nhưng không thấy ai ở đằng sau. Vội trái thần thức ra thì thấy một thanh niên hay tay đút túi quần đang đứng trên mái một căn nhà nhìn hai bọn họ.

Hai tên hộ vệ vội đáp xuống trên mái nhà bên cạnh.

- Người là kẻ nào?

Tên hộ vệ vừa này hỏi gần đến chưa nhìn chằm chằm Hàn Mặc hỏi.

- Hẳn là Hàn Mặc người chúng ta đang cần tìm

Tên hộ vệ tên Trương Phong nói.

- Thì ra là tên này. Dám đánh thiếu gia thành như vậy đúng là có gan.

Mạc Bằng nói. (Tên của thằng hộ vệ hay hỏi đó.v)

- Hai người các người là người của Ninh gia.

Hàn Mặc bình tĩnh nói.

- Đứng vậy! Gia chủ của ta phái ta tới mang người đến Ninh gia. Bây giờ thì ngoan ngoãn để chừa ta mang người đi. Chớ nên chống cự.

Nói rồi hai tên hộ vệ cùng xông lên muốn bắt Hàn Mặc.

Hai tên này đứng cách Hàn Mặc khoảng 30m nhưng chỉ trong chớp mắt hai tên này đã đến bên Hàn Mặc muốn chế trụ Hàn Mặc.

Hàn Mặc không thèm nhìn lấy. Hai cánh tay đưa ra tóm gọn cổ hai tên hộ vệ này. Hai tên hộ vệ chưa kịp thấy Hàn Mặc định làm gì thì phát hiện mình đang bị Hàn Mặc tóm lấy cổ nhấc lên như hai con gà. Hai tên này khiếp sợ. Thực lực của Hàn Mặc nhất định là trên bọn hắn nếu không không thể nào dễ dàng chế trụ hai bọn họ được.

- Thà....ra....

Hai tên hộ vệ này bị Hàn Mặc tóm lấy cổ không thờ được muốn thoát ra. Nhưng cho dù gãy gục như thế nào thì cũng không thoát khỏi. Hai tên này mặt trắng bệch, hai mắt trợn lên, trong lòng rất hoảng loạn vì biết mình sắp chết.

.....

- Hết ý tưởng mắt rồi các đạo hữu ạ, có thể truyện sẽ ra chậm nha các đạo hữu.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Đến Ninh Gia

Thấy hai tên này sắp không chịu nổi Hàn Mặc mới buông tay ra. Hai tên này gục xuống mái nhà ho " khụ khụ ".

- Dẫn đường.

Hàn Mặc nói.

- Được..

Hàn Mặc nói " dẫn đường " hai tên này hiểu ngay là Hàn Mặc muốn đến Ninh gia. Hai tên này đứng dậy lao đi trước chỉ muốn thật nhanh về đến Ninh gia.

19:00 tối Hàn Mặc đã đứng trước cửa Ninh gia cùng hai tên hộ vệ. Ba người đi vào.

Đi qua một đoạn sân dài mới đến một căn nhà. Căn nhà rất lớn được xây kiểu lâu đài cao 2 tầng. Hàn Mặc đi theo hai tên hộ vệ tiến vào đại sảnh.

Đi vào Hàn Mặc thấy bên trong phải có tới hơn 20 người. Già trẻ lớn bé đều có chắc là cả Ninh gia ở đây.

Hàn Mặc cảm nhận được có khí tức của hai Trúc Cơ trung kì đang ngồi ở ghế cùng hơn hai mươi Luyện Khí kỳ đang nấp xung quanh.

Hàn Mặc cười lạnh trong lòng. Chỉ bằng mấy tên này muốn giết hắn là điều không thể.

- Thừa gia chủ, người đã dẫn đến.

Hai tên hộ vệ đi đến giữa đại sảnh đứng lại nói.

- Hai người lui xuống đi.

Ninh Chí Tài nói.

- Vâng gia chủ.

Hai tên hộ vệ đi đến đằng sau của Ninh Chí Tài.

Hàn Mặc nhìn Ninh Chí Tài, Ninh Chí Tài cũng nhìn Hàn Mặc, mắt đối mắt.

- Người rất can đảm đấy.

Qua 2 phút Ninh Chí Tài mở miệng nói.

- Quá khen.

Hàn Mặc nhún vai nói.

Hàn Mặc biểu hiện như vậy làm mấy người xung quanh tức giận. Ninh Chí Tài cũng tức giận nhưng không biểu hiện ở bên ngoài.

- Người không sợ sao?

Ninh Chí Tài hỏi.

- Chỉ bằng các người không xứng làm ta sợ.

Hàn Mặc nhìn tất cả nói.

- Hừ khẩu khí thật lớn! Người đầu phế hai chân của tên nông cuồng này mau.

Ninh Chí Tài không nhịn được nữa tức giận quát.

Mấy người Ninh gia nghe Hàn Mặc nói cũng rất tức giận nhưng bọn họ không dám nói gì vì Ninh Chí Tài đang nói bọn họ không được xen vào. Đây là quy củ của Ninh Gia.

Ninh Chí Tài nói xong đằng sau Hàn Mặc xuất hiện hai người mặc đồ giống y hai tên hộ vệ kia. Hai người này đều là Luyện Khí tầng chín.

Hai tên mỗi người một bên muốn đá vào chân Hàn Mặc. Hàn Mặc động cũng không thêm động cứ để hai tên này tùy ý đánh vào chân mình.

Hàn Mặc đứng yên Ninh Chí Tài cùng mấy tên Ninh gia đều tưởng Hàn Mặc là bị dọa sợ không khỏi khinh thường lên. Tưởng tượng cảnh Hàn Mặc bị đá gãy chân quý xuống kêu thảm thiết làm bọn người này phần khởi trong lòng.

Ninh Tử Hạo thì nhìn Hàn Mặc cười lạnh. Dám động vào ta thì đây là kết quả của người.

Riêng hai tên hộ vệ đằng sau thì trong lòng lại thấy khác đoán hai tên Luyện Khí kia phải xui xẻo.

- " Cạch..".

Tiếng xương gãy vang lên.

- A!!!

Lại là tiếng hét thảm. Chỉ thấy hai tên lao lên tấn công Hàn Mặc đang ôm chân rên la. Chân của hai tên này đã bị biến dạng hiển nhiên là bị gãy.

Tình huống này dễ cho Ninh Chí Tài cùng người đang ngồi xem không kịp hiểu là chuyện gì. Người đáng nhẽ phải nằm xuống bây giờ lại đứng yên không bị tổn hại. Còn người đáng nhẽ không bị tổn hại lại ôm chân ra kêu thảm thiết. Tình huống đi ngược lại với bọn họ tưởng tượng.

- Người có can đảm như vậy thì ra là cũng có chút bản lĩnh a. Nhưng chỉ có chút bản lĩnh ấy vẫn chưa đủ.

Ninh Chí Tài nói. Ông ta đoán Hàn Mặc nhiều nhất chỉ là Trúc Cơ sơ kì vì chỉ có Trúc Cơ mới có thể không bị ảnh hưởng dưới sự tấn công của Luyện Khí kỳ.

- Để con xù lí tên này thừa cha.

Ninh Hào đứng dậy nói.

- Được...

Ninh Chí Tài gật đầu.

- Người trẻ tuổi như vậy đã tu luyện đến Trúc Cơ có thể thấy tư chất của người cũng rất tốt xứng đáng là một thiên tài tu luyện. Cho người một cơ hội quý xuống xin lỗi rồi đầu nhập Ninh gia ta sẽ tha mạng cho người.

Ninh Hào đi đến chỗ Hàn Mặc cách 3m nói.

Cách xử lý này của Ninh Hào không ai phản đối Ninh Chí Tài cũng như vậy. Một thiên tài như vậy không thể bỏ qua được nhưng nếu tên này không biết điều thì cho dù là thiên tài cũng phải chết.

- Ninh gia các người không xứng để cho ta phục tùng

Hàn Mặc nói đồng thời cũng nhìn ra tên này là một trong hai Trúc Cơ trung kỳ ở đây.

Ninh Hào nghe Hàn Mặc nói giận định nói thì phát hiện Hàn Mặc đã biến mất. " Người đầu "..

Ninh Hào mới nghĩ được câu này thì thấy bỗng thấy một bàn tay xuất hiện trước mặt mình.

Bàn tay này chính là của Hàn Mặc. Hàn Mặc không muốn nói nhiều nữa lần này Hàn Mặc là muốn diệt Ninh gai. Tên này sẽ là người bị Hàn Mặc xử lý đầu tiên.

Hàn Mặc tóm lấy mặt của Ninh Hào đập mạnh xuống sàn nhà. Sàn nhà đã lõm xuống, đầu của Ninh Hào đã nát óc bay tung tóe. Mấy người phụ nữ la lên che mặt lại, có người con nớn cả ra.

Hàn Mặc hành động làm Ninh Chí Tài hoảng sợ. Không ngờ Hàn Mặc sẽ động thủ giết Ninh Hào.

- Người đầu tất cả lên cho ta!!!

Mất con trai Ninh Chí Tài rống lên.

Nghe thấy Ninh Chí Tài nói Ninh Phùng ngồi tại ghế động. Gần như trong chớp mắt đã đến trước mặt Hàn Mặc. Tên này là Trúc Cơ trung kỳ còn lại ở đây. Ở xung quanh cũng lao ra hơn hai mươi tên Luyện Khí bao vây Hàn Mặc.

(Ninh gia có hai tên Trúc Cơ trong Long tổ là hai tên này nha còn hai tên Trúc Cơ sơ kỳ cùng mấy tên Luyện Khí thì một Trúc Cơ là của Ninh gia đào tạo, một nữa Luyện Khí cũng như vậy.)

Đại sảnh Ninh gia đã biến thành chỗ chiến đấu, mấy người của Ninh gia nhanh chóng lui về sau sợ bị ảnh hưởng.

Ninh Phùng xuất hiện trước mặt Hàn Mặc trên tay là một con dao đâm ra.

Hàn Mặc lùi lại tránh thoát được bộc phát khí thế trên người mình ra. Ninh Phùng bị lui về sau ba bước khiếp sợ nhìn Hàn Mặc. Còn mấy tên Luyện Khí thì tất cả phụt ra một ngụm máu bay về phía sau va lung tung cả. Có mấy tên đã ngã đi không rõ sống chết.

Hàn Mặc bộc ra khí thế là ai cũng không dám động nhất là Ninh Phùng hai chân đã bắt đầu run biết nhất định Hàn Mặc sẽ giết mình đầu tiên.

Hai tên Trúc Cơ sơ kỳ thì mặt trắng bệch biết hôm nay Ninh gia đã xong.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Diệt Ninh Gia

Hàn Mặc biến mất tại chỗ rồi xuất hiện ngay trước mặt Ninh Phùng. Ninh Phùng chưa kịp phản ứng thì Hàn Mặc đã đưa tay ra xuyên qua người của ông ta. Quả tim của ông ta đã bị nát.

Nhìn thấy cảnh này Ninh Chí Tài run sợ đứng không vững ngã ngồi xuống đất, biết tình thế đã không nghiêng về phía mình.

Đám con cháu Ninh gia trông thấy Ninh Phùng và Ninh Hào thành ra như vậy cực độ hoảng sợ biết Ninh gia chọc tới phiền toái cực lớn. Có mấy người phụ nữ đã bị dọa ngất, có người thì nôn cả ra. Riêng Ninh Từ Hạo thì kinh sợ nhìn Hàn Mặc trong mắt đầy hoảng sợ, giữa hai chân đã có nước chảy ra.

- Những ai là người của Long tổ đứng ra.

Hàn Mặc nói.

Nhưng tất cả đều chết lặng không có ai dám động đậy.

- Ta nói lại lần nữa người của Long tổ đứng ra nếu không ta sẽ giết chết tất cả.

Hàn Mặc lạnh giọng nói.

Mấy tên Long tổ bị dọa sợ run run chân bước lên vài bước, cả tên Trúc Cơ sơ kỳ cũng bước ra.

- Còn ai nữa không?

Hàn Mặc trầm giọng hỏi.

- Thưa...ngài...còn hai..hai người bọn...họ...

Một tên Luyện Khí tăng tám chỉ hai trong số sáu tên đang ngất run sợ nói.

- Người của Long tổ trong vòng 10 giây tất cả rời khỏi đây nếu không sẽ chết.

Hàn Mặc nhìn mấy người Long tổ nói.

Nghe thấy Hàn Mặc nói vậy mấy tên của Long tổ đầu tiên là sững sờ sau đó là vui mừng cực độ biết Hàn Mặc sẽ không giết mình.

Nghe Hàn Mặc nói vậy tất cả đầu còn chần chờ, nhanh chân chạy ra khỏi cửa nhà của Ninh gia. Hai tên đang ngất cũng được đồng bạn mang đi.

Chờ cho tất cả người của Long tổ đi Hàn Mặc mới nhìn lên đám người của Ninh gia.

Bị Hàn Mặc nhìn người của Ninh gia cảm thấy như là từ thần đang nhìn mình không khỏi run sợ lui lại về phía sau.

Hàn Mặc bước gần đến chỗ Ninh Chí Tài. Mỗi một bước của Hàn Mặc làm bọn họ càng run sợ thêm.

- Đứng đến đây! Người không thể động vào ta. Người động vào ta là Cỗ Vỡ Ninh gia sẽ không tha cho người đâu.

Thấy Hàn Mặc tiến đến chỗ mình Ninh Chí Tài hốt hoảng nói.

Hàn Mặc đi đến trước mặt Ninh Chí Tài cầm lấy một cái ghế ngồi xuống.

- Giờ ta nói chuyện một chút chứ Ninh gia chù.

Hàn Mặc ngồi trên ghế nhìn Ninh Chí Tài nói.

- Được....người..người muốn gì nói, Ninh gia ta sẽ đáp ứng hết....

Ninh Chí Tài nói.

- Người biết Ninh Lan sao?

Hàn Mặc mở miệng hỏi.

- Ninh Lan...

Nghe thấy Hàn Mặc nói hai chữ "Ninh Lan" mấy người trong Ninh gia đều biểu hiện quái lạ. Có thất vọng, có tức giận, có nuối tiếc,... bao gồm cả Ninh Chí Tài cũng như vậy.

- Trả lời!

Hàn Mặc trầm giọng nói.

- Biết biết! Ninh Lan là con gái của ta nhưng nó đã chết...

Ninh Chí Tài vội vàng nói.

- Tại sao chết.

Hàn Mặc cường chết phần nộ trong lòng nói.

- Là...bị chúng ta giết...

Ninh Chí Tài do dự một chút rồi nói.

- Vì sao lại giết Ninh Lan?

Hàn Mặc hỏi như không có chuyện gì nhưng hai mắt của Hàn Mặc đã đỏ ngầu, tay thì nắm chặt lại.

- Là do nó có tư chất tu chân tốt, chúng ta muốn mang nó vào giới Cổ Võ để cho nó thành một Tu Chân giả nhưng nó không chịu mà lại trốn mất đi. Đến sáu sáng trước chúng ta mới phát hiện được ra tung tích của nó ở Ninh Hải. Nhưng lại phát hiện nó đã kết hôn và có một người con trai. Lúc đó chúng ta tức giận nên đã cho người đến giết cả gia đình đó. Nhưng chỉ mới giết được Ninh Lan và người chồng của nó thì bị Long tổ cản lại. Nếu không cả Hàn gia ở Ninh....

Ninh Chí Tài nói đến đây thì chợt phát hiện ra điều gì đó thì ngừng lại. Họ Hàn...

- Người là...

Ngẩng đầu nên Ninh Chí Tài khiếp sợ nhìn Hàn Mặc. Bây giờ Hàn Mặc hai mắt đỏ ngầu mặt dữ tợn trông rất đáng sợ.

- Đúng vậy ta là Hàn Mặc là của Ninh Lan người mà các người đã giết. Bây giờ người có thể đi được rồi.

Hàn Mặc nói xong không đợi Ninh Chí Tài kịp phản ứng một quy quyền vung ra trúng đầu của Ninh Chí Tài. Một quyền này chứa đựng sự phẫn nộ tột đỉnh của Hàn Mặc. Đầu của Ninh Chí Tài vỡ tan, máu me cùng với óc của Ninh Chí Tài bắn tung tóe.

Nhìn những người còn lại của Ninh gia. Hàn Mặc động một cái đã đứng sau lưng tên Trúc Cơ sơ kì còn lại của Ninh gia. "Long Hồ Quyền". Tên Trúc Cơ sơ kì này thành một vũng máu. Còn lại Ninh Vân, Ninh Quốc Trung, Ninh Giang đều bị Hàn Mặc giết đi, cả mấy tên tu chân giả của Ninh gia. Ninh Tử Hạo cũng không ngoại lệ.

Sau vài phút đại sảnh của Ninh gia đã bị nhuộm đỏ bởi máu. Xác người nằm lẫn lóc chỗ nào cũng có trông như địa ngục trần gian. Ở giữa đại sảnh bây giờ đang đứng lấy một người. Trên mặt và quần áo người này đã bị ướt đầm bởi máu làm cho Hàn Mặc đáng sợ càng đáng sợ thêm. Bây giờ Hàn Mặc trông như một sát thần để người trông thấy mà run sợ.

Còn lại hơn mười người đều là đám vợ con của Ninh gia Hàn không có ý định động thủ vì chuyện này bọn họ vốn không liên quan. Đám người này tất cả đã ngất hết đi do quá kinh sợ.

Bỗng dưng sân của Ninh gia có tiếng bước chân. Chỉ thấy có bảy tám người xông vào đại sảnh của Ninh gia. Cầm đầu là hai tên Trúc Cơ hậu kỳ và còn lại tất cả là Trúc Cơ trung kì. Hàn Mặc đoán là người của Long tổ. Với đội hình này Hàn Mặc muốn chiến thắng là không thể nào nhưng chạy trốn vẫn là có thể.

Mấy người này dừng lại cách Hàn Mặc bốn mét. Khi thấy cảnh tượng trong này bọn họ quả thực bị dọa sợ. Có bốn người đã nôn mửa. Còn lại 2 - 3 người không nôn nhưng mặt trắng bệch hiển nhiên cũng không chịu được cái cảnh tượng bấy giờ.

Mấy người này nhìn Hàn Mặc với ánh mắt hoảng sợ. Người này rất tàn nhẫn phải nói là cực kỳ tàn nhẫn không thể miêu tả vào được. Chuyện này cần phải báo cáo gấp lên cấp trên.

Đúng lúc này lại có tiếng bước chân từ bên ngoài. Chỉ thấy một người có tu vi Trúc Cơ sơ kì đi vào. Khi thấy cảnh tượng trong này người này cũng ôm bụng nôn "ợ".

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Đến Long Tổ

Mấy tên được thả cấp tốc chạy về Long tổ hướng cấp trên báo cáo là có một Tu Chân giả có tu vi Trúc Cơ hậu kỳ đang tấn công Ninh gia.

Nghe mấy người nói mấy tên đội trưởng đang ngồi ăn bỏ đĩa xuống cấp tốc chạy đến Ninh gia. Đúng lúc Dương Quý cũng ở đấy, thói quen công việc anh hỏi ngoại hình của Tu Chân giả Trúc Cơ hậu kỳ đó.

Nghe mấy xong mấy người miêu tả Dương Quý thấy không ổn có lẽ người này chính là Hàn Mặc. Dặn dò mấy người đi nghỉ xong Dương Quý cũng cấp tốc chạy đến Ninh gia. Khi đi vào thấy cảnh máu be bét, xác người lẫn lóc Dương Quý không nhận được ôm bụng nôn ợ ra.

Dương Quý ngẩng lên thấy một người đang đứng giữa đại sảnh, trên người dính toàn máu đang nhìn mấy người bọn họ. Người này không phải Hàn Mặc thì là ai. Không biết Ninh gia chọc gì đến Hàn Mặc mà để Hàn Mặc ra tay tàn ác như thế này.

- Hàn....Hàn Mặc..!

Dương Quý gọi một tiếng.

- Dương đội trưởng chúng ta lại gặp nhau rồi!

Hàn Mặc nhìn đứng ở cửa Dương Quý nói.

- Dương Quý hai người biết nhau sao?

Một tên đội trưởng Trúc Cơ hậu kỳ hỏi. Tên này là đội trưởng đội 4 của Long tổ. Tên này mặt vẫn còn tái nhợt chưa thích ứng được lắm.

- Đúng vậy Tề đội trưởng. Người này là thành viên của Long tổ chúng ta.

Dương Quý nói.

- Là đồng đội nhưng cậu ta làm thế này thì...

Tên Trúc Cơ hậu kỳ còn lại nói. Tên này là Cơ Văn Phi đội trưởng đội thứ 5. Tên này mới từ trong giới Cổ Võ về được hai ngày. Cơ Văn Phi ở trong giới Cổ Võ đã đột phá lên Trúc Cơ hậu kỳ. Thực lực của Long tổ đã được nâng lên một bậc.

Cơ Văn Phi không nói hết câu nhưng mấy người Long tổ cũng rõ ràng. Không bắt lại Hàn Mặc lại thì không được. Cơ Văn Phi và Tề Bắc Thiên nhìn chăm chăm Hàn Mặc, chuẩn bị động thủ.

- Đội một chút...

Dương Quý nói Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi đang chuẩn bị động thủ dừng lại.

Dương Quý lấy thiết bị liên lạc của Long tổ ra gửi đi một tin nhắn.

Không tới nửa phút có tiếng tí tít trong túi của Tề Bắc Thiên. Tiếng kêu này chính là của thiết bị liên lạc. Tên này lấy thiết bị liên lạc ra xem.

Mở ra xem thì tên này thấy chấn kinh vì người gửi chính là một trong ba lão Kết Đan của Long tổ. Tề Bắc Phi mở ra tin nhắn xem rồi bình tĩnh lại cất thiết bị liên lạc đi.

- Hàn tiên sinh, mời cậu đến Long tổ một chuyến có người muốn gặp cậu.

Tề Bắc Thiên tiến lên hai bước nói.

Hàn Mặc không nói gì nhìn Dương Quý. Thấy Dương Quý gật đầu Hàn Mặc đáp " được " một tiếng rồi đi ra ngoài.

- Các cậu ở lại dọn dẹp hiện trường đi.

Cơ Văn Phi nói với 6 tên Trúc Cơ trung kỳ còn lại.

- Vâng đội trưởng.

Mấy tên Trúc Cơ trung kỳ đáp.

Cơ Văn Phi cũng lấy thiết bị liên lạc ra gửi tin tức về Long tổ cho thêm người đến.

Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi đi trước dẫn đường. Hàn Mặc và Dương Quý đi theo sau.

(Thiết bị liên lạc chỉ có các đội trưởng mới có. Đội viên thì dùng điện thoại bình thường.v)

Hàn Mặc trên đường đi không nói lời nào. Bên cạnh Dương Quý cũng không nói gì. Không phải là không có lời nhưng Dương Quý không biết nói thế nào.

Chạy qua một con sông Hàn Mặc dừng lại lao xuống giữa dòng sông. Ba người Dương Quý đều dừng lại nhìn Hàn Mặc.

Hàn Mặc lao xuống dòng sông mục đích là để tẩy hết vết máu trên người. Mười mấy giây sau Hàn Mặc lại lao lên khỏi dòng sông. Máu trên người đã bị Hàn Mặc rửa hết nhưng mùi tanh của máu vẫn còn.

- Đi thôi.

Cơ Văn Phi nói.

Bốn người lại chạy đến Long tổ.

Hàn Mặc vận dụng chân khí, chỉ vài phút quần áo đầu tóc Hàn Mặc đã khô hết. Mùi máu tanh trên người Hàn Mặc cũng đã biến mất.

Mười phút sau bốn người đã tới nơi. Căn cứ của Long tổ nằm ở vùng ngoại ô thành phố gần rừng. Chỗ này không lớn lắm Hàn Mặc quét ra thấy chỉ tầm khoảng năm kilomet vuông nhưng Hàn Mặc biết chỗ thực sự là ở dưới lòng đất. Chỗ này nhỏ nhưng các hàng phòng ngự còn trên của căn cứ quân sự.

Hàng rào xung quanh có 4 lớp. Lớp thứ nhất là một đồng bom chôn dưới đất nằm xung quanh căn cứ. Chỉ cần đến gần thôi là đã bị oanh tạc chết rồi.

Lớp hai nhất là hàng rào thép gai cao hơn 2m. Nhìn như hàng rào thép gai bình thường nhưng chỉ cần động vào là điện sẽ giật cho đen thui luôn.v. Điện áp trên hàng rào là cực kì lớn.

Lớp thứ ba là lớp mạnh nhất. Lớp phòng ngự này là vô hình. Đi qua chưa kịp phản ứng thì đã chết. Nó nằm chỉ chút xung quanh căn cứ. Đó là những tia laze vô hình.

Lớp thứ tư là súng máy tự động. Chỉ cần trong phạm vi phát hiện là sẽ tự động khai hỏa. Uy lực của súng rất mạnh. Trúc Cơ hậu kỳ chưa chắc đã chống đỡ được.

Ở bên trong có vài tòa nhà lớn. Bốn người sau khi đi vào căn cứ thì đi đến căn nhà lớn nhất. Hàn Mặc quan sát thấy ở trung tâm căn cứ có một tòa nhà nhưng không có mái che giống như một sân khấu nhỏ. Ở bên trong Hàn Mặc cảm thấy rất nhiều khí tức Trúc Cơ canh chừng. Hàn Mặc đoán đó là Truyền Tống trận vào giới Cổ Võ.

Mục đích của Hàn Mặc chỉ có chỗ đó nhưng Hàn Mặc không biết làm cách nào có thể tiến được vào đấy.

Bốn người đi vào một chiếc thang máy, không biết xuống mấy tầng cửa thang máy được mở ra. Hàn Mặc thấy là một hành lang dài, trên hành lang cũng có rất nhiều chỗ rẽ cùng cửa. Đi qua mười mấy căn phòng đến cuối hành lang ở đó có một cánh cửa.

- Người muốn gặp cậu ở trong này!

Tề Bắc Thiên nói rồi quay người vào một căn phòng khác. Cơ Văn Phi là Dương Quý cũng vào căn phòng đó.

Hàn Mặc không cần vào cũng cảm nhận được ba cỗ khí tức kinh khủng ở bên trong.

Vào có lẽ phải chết nhưng đây là địa bàn của người ta Hàn Mặc muốn trốn cũng không được. Hàn Mặc đẩy cửa ra đi vào.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Nói chuyện cùng ba người mạnh nhất long tổ

.....

Căn phòng giống như một phòng họp, bên trong ánh sáng rất ít nhưng cũng đủ nhìn. Ở giữa căn phòng là một cái bàn hình tròn đang ngồi ba lão già. Hàn Mặc có thể cảm thấy áp lực rất lớn từ ba lão già này.

" Kết Đan là đây sao!" Hàn Mặc nghĩ.

- Chào cậu Hàn tiểu hữu chắc đây là lần đầu chúng ta gặp nhau nhỉ! Cậu ngồi xuống đi.

Lão già ở giữa mở miệng nói.

Hàn Mặc do dự một chút vẫn là đến ngồi trước mặt ba lão già này.

- Không biết ba người là ai và tìm tôi có chuyện gì?

Ngồi xuống Hàn Mặc mở miệng nói.

- Tôi là Phương Chính, bên trái tôi là Vương Khải, bên phải tôi là Phương Quý. Ba người chúng tôi là người có quyền nhất ở Long tổ này. Coi như là boss ở đây đi. Còn tìm cậu đến đây là vì việc của Ninh gia. Cậu diệt cả Ninh gia như vậy chúng tôi sẽ không làm gì cậu vì cậu đang có đóng góp cho quốc gia nhưng Ninh gia ở trong giới cổ võ sẽ không tha cho cậu. Cho dù bọn họ không quan tâm đến việc ở thế tục nhưng dù sao Ninh gia này vẫn là một nhánh của họ. Cậu xem đến lúc đó cậu sẽ làm thế nào?

Nghe nói Hàn Mặc cũng biết mình không có khả năng chống lại Cổ Võ Ninh gia nhưng đó chỉ là bây giờ. Nếu vào được giới Cổ Võ thì diệt cả Ninh gia trong đó là chuyện có thể.

- Ninh gia giới Cổ Võ? Tôi không sợ bọn họ. Đến một người tôi sẽ giết một người, đến mười người thì sẽ giết mười người. Nếu cả Ninh gia đến thì tôi không ngại diệt luôn tất cả.

Hàn Mặc nhìn ba lão già nói.

- Khẩu khí cậu cũng lớn nhì. Vậy cậu biết thực lực của Ninh gia ở bên trong đó không?

Lão già ở bên trái là Vương Khải mở miệng nói.

Cái này thì Hàn Mặc không biết trả lời ra sao vì Hàn Mặc thật không biết thực lực của Ninh gia ở giới Cổ Võ như thế nào.

- Cộc...Cộc...Cộc...

Đúng lúc này có tiếng gõ cửa vang lên.

- Vào đi!

Phương Chính nói.

Cửa được mở ra chủ thấy Tề Bắc Thiên mặt có chút lo lắng đi vào.

- Thưa ba vị đại nhân, đội trưởng đội 4 Tề Bắc Thiên có việc cần báo cáo!

Tề Bắc Thiên đi vào hơi cúi đầu xuống nói.

- Có việc gì?

Phương Chính hỏi.

- Thưa ba vị đại nhân vừa nhận được tin tức tổ số 6 ở bên Mỹ thì hành nhiệm vụ bị vây công đã tổn thất rất lớn. Thành viên đội 6 đã không còn mấy người.

Tề Bắc Thiên mau chóng nói.

- Được rồi cậu ra ngoài đi tôi sẽ sắp xếp ngay.

Phương Chính nghe xong miệng nói.

- Rõ.

Tề Bắc Thiên đáp một tiếng rồi đi ra ngoài.

- Hàn tiểu hữu cậu cũng nghe thấy rồi! Cậu có chấp nhận nhiệm vụ đi giải cứu bọn họ không?

Phương Chính nhìn Hàn Mặc hỏi.

- Sao ba người các ông không đi mà lại để cho chúng tôi đi. Tổ sáu của các ông cũng rất mạnh phải không, người mà có thể đánh bại gần hết bọn họ thực lực cũng rất mạnh huống chi nơi đó là địa bàn của người ta không thể biết được chuyện gì sẽ xảy ra.

Hàn Mặc mở miệng nói.

Nghe Hàn Mặc nói Phương Chính không giận dữ mà vẫn trả lời Hàn Mặc.

- Chúng tôi cũng rất muốn sang cứu bọn họ nhưng không thể vì các cường giả của các nước trên khắp thế giới cả kí hiệp ước không xâm phạm nhau. Nếu mà một cường giả mà đi sang nước khác thì sẽ có khả năng gây chiến tranh hai nước với nhau.

Nghe Phương Chính giải thích Hàn Mặc cũng không nói gì nữa.

- Được tôi chấp nhận nhưng với một điều kiện.

Hàn Mặc suy nghĩ một chút rồi nói.

- Cậu cũng là người của Long tổ đáng nhờ nhiệm vụ này là cậu phải chấp hành mà không cần chúng tôi hỏi cậu như thế này. Nhưng không sao cậu có điều kiện gì?

Phương Chính nói.

Phương Chính làm như vậy là vì kiêng kỵ thế lực đằng sau Hàn Mặc. Đến giờ vẫn nghĩ là Hàn Mặc có người chống lưng đằng sau.

Lúc Hàn Mặc nói dám diệt cả Cổ Võ Ninh gia thì bọn họ càng thêm chắc chắn đúng như vậy.

- Nếu tôi hoàn thành giải cứu bọn họ thì tôi muốn biết về thực lực của Ninh gia trong giới Cổ Võ.

Hàn Mặc nói.

- Được thôi không thành vấn đề.

Phương Chính nói. Cái này cũng không phải là chuyện gì lớn. Thực lực của Cổ Võ Ninh gia các đội trưởng lớn đều biết.

- Cậu ra ngoài trước đến phòng chờ đợi tôi sẽ sắp xếp.

Phương Chính nói.

Hàn Mặc đứng dậy mở cửa đi ra ngoài.

- Nước Mỹ này định làm gì đây muốn gây chiến tranh sao!

Sau khi Hàn Mặc ra ngoài ba lão già bắt đầu bàn chuyện.

- Không chắc, có lẽ là một bộ phận khủng bố nào đó làm thế để chúng ta hiểu lầm sang Chính phủ Mỹ.

Phương Quý nói.

- Chuyện này cần chúng ta cần phải điều tra kĩ càng.

...

Hàn Mặc sau khi ra ngoài đi được vài bước thì dừng lại.

- Phòng chờ ở chỗ nào nhỉ?

Hàn Mặc nghĩ.

Hàn Mặc bỗng nhớ tới phòng mà lúc bọn Dương Quý bước vào. Hàn Mặc tìm đến căn phòng đó.

Hàn Mặc đã đứng trước cửa căn phòng đó nhưng để chắc chắn Hàn Mặc dùng thần thức quét vào bên trong.

Để Hàn Mặc bất ngờ là thần thức của mình không có cách nào đi vào bên trong được.

- Tiểu Linh đây là trận pháp sao?

Bỗng nhớ tới trong tiểu thuyết có các trận pháp cản trở thần thức Hàn Mặc hỏi nghĩ hỏi Tiểu Linh.

- Đúng vậy thưa chủ nhân đây là trận pháp cản trở thần thức nhưng cấp độ rất thấp.

Tiểu Linh trả lời.

Nghe Tiểu Linh nói Hàn Mặc đoán ở chỗ này không chỉ có các hàng phòng ngự bằng kỹ thuật ở bên ngoài mà còn có cả trận pháp bảo vệ nữa.

Hàn Mặc mở cửa ra đi vào bên trong. Nhìn bên trong Hàn Mặc thở phào biết mình không đi nhầm.

Bên trong này có tận hơn hai mươi người tất cả đang nói chuyện với nhau. Trong đó Hàn Mặc thấy cả Dương Quý cùng Tề Bắc Thiên. Mấy người ở đây đều đang hiện lên thần sắc lo lắng. Hàn Mặc đoán là đang lo cho đội gặp nạn ở bên Mỹ kia. Trong phòng này Hàn Mặc thấy tất cả đều là Trúc Cơ không có một Luyện Khí nào cả.

- Có lẽ đây gần như toàn bộ Trúc Cơ của Long tổ rồi a!

Hàn Mặc nghĩ trong đầu.

Hàn Mặc đoán cũng gần đúng. Trừ ba tên đội trưởng đội 1 - 2 - 3 đang làm nhiệm vụ cùng đội 6 đang gặp nạn ra thì tất cả những người có tu vi Trúc Cơ của Long tổ đều tập trung ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Lên máy bay

Thấy có người mở cửa tất cả quay ra nhìn. Khi thấy người đứng ở cửa là Hàn Mặc thì ngoài ba người Dương Quý ra thì rất cả đều nghĩ Hàn Mặc là ai.

- Bên này Hàn Mặc.

Dương Quý vẫy tay gọi Hàn Mặc đến.

Hàn Mặc gật đầu rồi đi đến chỗ bên cạnh Dương Quý ngồi xuống. Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi cũng ngồi ở chỗ này.

- Cậu không sao chứ Hàn Mặc? Ba vị đại nhân có làm gì cậu không?

Dương Quý hỏi.

- Không có việc gì họ chỉ hỏi vài câu rồi cho tôi ra ngoài thôi.

Hàn Mặc nói.

- Đúng rồi, cảm ơn cậu lần trước đã cứu gia chủ của Dương gia.

Dương Quý nói.

- Tiện tay Quý đội trưởng.

Hàn Mặc nói.

- Không ngờ cậu cậu cũng biết y thuật đấy Hàn Mặc...

- Biết một chút da lông thôi không tài giỏi lắm.

...

Hàn Mặc cùng Dương Quý ngồi nói chuyện với nhau.

- Tề đội trưởng kia là ai sao trông giống một học sinh như vậy lại có thể ở đây?

Một tên ngồi sau lưng Tề Bắc Thiên tò mò về thân phận của Hàn Mặc.

- Cậu ta là người đã diệt Ninh gia đấy, nhìn thể thôi chứ cậu ta là Trúc Cơ hậu kỳ đấy.

Tề Bắc Thiên nói.

- Cái gì người diệt Ninh gia là cậu ta!!

Tên Trúc Cơ trung kỳ này nghe Tề Bắc Thiên nói mà giật mình không tin vào mắt cùng lỗ tai của mình. Còn trẻ như vậy mà đã là Trúc Cơ hậu kỳ mà còn có gan dám diệt Ninh gia.

Tên này hoàn hồn lại bắt đầu lan truyền ra chi trong chốc lát tất cả đều kinh ngạc nhìn Hàn Mặc.

- Xin mời đội trưởng đội 4, đội 5 cùng Hàn Mặc tiên sinh ra sân máy bay để đi chấp hành nhiệm vụ... Xin nhắc lại....

Nghe thấy thể Tề Bắc Thiên cùng Cơ Văn Phi hơi bất ngờ nhìn Hàn Mặc. Bọn họ không ngờ là Hàn Mặc đi cùng hai người họ. Nghĩ lại cũng phải thực lực của Hàn Mặc là Trúc Cơ hậu kỳ và cũng là người của Long tổ nên làm nhiệm vụ này cũng là hợp lý.

Còn lại những người khác không hiểu nhìn ba người. Chỉ có 3 người Trúc Cơ hậu kỳ đi có phải hơi ít không thêm bọn họ đi nghỉ nữa chẳng phải sẽ dễ dàng hơn sao. Trong lòng bọn họ nghĩ vậy nhưng không ai dám có dị nghị gì vì đây là quyết định của cấp trên.

- Tôi không biết sân bay đâu phiền hai người đi trước dẫn đường.

Hàn Mặc đứng dậy nhìn Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi nói.

- Được.

Tề Bắc Thiên nói rồi cùng Cơ Văn Phi đi ra khỏi phòng. Hàn Mặc cũng theo sau.

Vào thang máy đi lên trên ba người đi ra khỏi tòa nhà này. Đi ra cửa đã có một chiếc xe quân đứng ở đấy, ba người cùng lên xe. Chiếc xe khởi động đi về phía trước.

Đi khoảng hơn 2000 mét Hàn Mặc nhìn thấy có mấy chiếc máy bay Hàn Mặc đoán chỗ này là sân bay của Long tổ.

Đến nơi xuống xe Hàn Mặc bỗng nhớ tới cái gì lấy điện thoại ra bấm gọi.

- Hai anh đi trước đi tôi nói chuyện điện thoại một lát.

Thấy Tề Bắc Thiên cùng Cơ Văn Phi đứng lại chờ mình Hàn Mặc nói.

- Nhanh lên một chút.

Cơ Văn Phi nói rồi cùng Tề Bắc Thiên đi vào.

Hàn Mặc gật đầu.

- Hàn Mặc anh về chưa?

Điện thoại bên kia được kết nối, tiếng của Hà Vũ Vi vang lên.

- Vi Vi xin lỗi tôi nay anh không về được rồi em ngủ trước đi anh phải đi làm nhiệm vụ rồi khả năng phải 2 hôm anh mới về được.

Hàn Mặc nói.

- Anh cẩn thận đó Hàn Mặc, em chờ anh. Hà Vũ Vi bên kia im lặng một chút rồi nói.

- Ừm anh sẽ cố gắng về sớm.

Hàn Mặc nói rồi tắt điện thoại đi vào.

Đi vào bên trong không cần tìm Hàn Mặc đã thấy một chiếc máy bay đang đứng trên đường bay chuẩn bị cất cánh. Có mấy người cũng đứng ở đó. Hàn Mặc chạy nhanh đến.

- Hàn tiên sinh mời ngài mau lên máy bay.

Hàn Mặc vừa chạy đến thì một nữ tử từ Luyện Khí tầng chín nói.

- Được.

Hàn Mặc đáp một tiếng rồi đi lên máy bay.

Chiếc máy bay này cũng không lớn lắm chỉ Hàn Mặc chỉ đi một đoạn là đã thấy mấy người Tề Bắc Thiên đang ngồi bàn chuyện. Hàn Mặc tiến đến ngồi xuống.

- Cậu chắc là Hàn Mặc, tôi là Chu Mạnh người tiếp nhận tin tức ở Long tổ.

Người đang cùng Cơ Văn Phi và Tề Bắc Thiên nói chuyện thấy Hàn Mặc ngồi xuống đưa tay ra nói.

- Chào anh.

Hàn Mặc cũng đưa tay ra.

Máy bay hơi động một chút Hàn Mặc đoán là bắt đầu bay.

"- Mọi người ở đây rồi thì tôi sẽ nói về vị trí của tổ 4 bây giờ. Đầu tiên là họ được phân đi làm nhiệm vụ ở Quận Cherokee, nằm ở tiểu bang Bắc Carolina, Mỹ. Nhưng vừa đến nơi thì bọn họ đã bị một nhóm Dị Năng giả vây công. Thực lực của nhóm Dị Năng giả này rất mạnh nhưng cụ thể mạnh thế nào thì chúng ta cũng không biết được.

Vì chúng ta chỉ căn cứ vào thực lực của tổ 6 để phán đoán ra. Sau khi bị vây công thì bọn họ liều mạng chiến đấu phá vòng vây và đã thoát được nhưng lúc đó đã có người ngã xuống.

Sau khi phá vòng vây chạy trốn bọn họ phát tín hiệu hướng về chúng ta cầu cứu. Theo vị trí gửi tín hiệu được xác định thì họ đang ở gần Dãy núi Great Smoky. Chúng ta đoán là họ chạy vào trong dãy núi đó để trốn.

Bọn họ chạy về hướng nào thì chúng ta không thể xác định được nên chỗ đáp sập tới của chiếc máy bay này là nơi mà bọn họ phát tín hiệu cầu cứu. Ba người sẽ căn cứ vào những dấu vết còn sót để xác định hướng chạy của bọn họ và đi theo giải cứu.

Đây là tất cả những thông tin và kế hoạch đã được bày ra trong nhiệm vụ này. " (Hơi dài ==))

Nghe Chu Mạnh nói xong ba người cũng đã biết được vị trí cần đến. Ba người đều không có thắc mắc gì.

- Sự sống chết của bọn họ phải nhờ vào ba người rồi. Mong họ có thể chịu đựng được đến lúc đó.

" Keng.

Nhiệm vụ 1: Giải cứu thành công tổ 6 của Long tổ mà không dùng đến sự trợ giúp hay vật phẩm của hệ thống.

Phần thưởng: 50 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x50.

Thất bại: Trừ 100 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x100.

Thời hạn: 3 ngày.

Nhiệm vụ 2: Đánh bại Gerda Kevin - Dị Năng giả cấp 5, Đánh bại Mirabel Matthew - Dị Năng giả cấp 5, Đánh bại Margaret Olwen - Dị Năng giả cấp 5.

(Tên bự>v)

Phần thưởng: 120 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x120.

Thất bại: Trừ 240 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x240.

Thời hạn 3 ngày."

...

- Sao lần nào mình đi làm nhiệm vụ của Long tổ là hệ thống cũng cho ra nhiệm vụ thế này.

Hàn Mặc nghĩ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 86: Đụng Độ

- Mọi người nghỉ ngơi một chút đi chúng ta còn hơn 10 giờ đồng hồ mới tới nơi được.

Chu Mạnh nói xong đi về phía buồng lái.

Tề Bắc Thiên cùng Cơ Văn Phi thì kiểm chỗ ngồi nhắm mắt dưỡng thần. Hàn Mặc cũng ngồi nhắm mắt lại.

...

15 giờ trời qua Hàn Mặc mở mắt ra. Thấy Cơ Văn Phi và Tề Bắc Thiên không ở chỗ ngồi chắc là đã dậy. Hàn Mặc mở rộng thần thức ra thấy bên ngoài chỉ là một mảnh rừng cây chắc là sắp tới nơi.

- Hàn Mặc cậu dậy rồi. Chuẩn bị một chút chúng ta sẽ đáp máy bay.

Đúng lúc này Cơ Văn Phi và Tề Bắc Thiên đi từ buồng lái ra nói.

- Được.

Ba người đi vào buồng lái để quan sát.

- Phía dưới chỗ chúng ta định đáp xuống đang có người.

Một phi công bỗng nói ra. Trên rada hiện lên mấy chấm đỏ. Mấy người nhìn vào quả nhiên thấy trên rada có vài chấm đỏ. Khoảng 5km về phía trước.

- Tất cả đều là Dị Năng giả, trong đó có hai tên cấp 4 còn lại đều là cấp 2 và 3.

Tề Bắc Thiên sau khi dùng thần thức quan sát nói.

Không cần Tề Bắc Thiên nói Cơ Văn Phi và Hàn Mặc cũng quan sát được.

- Chúng ta không nên hạ cánh bây giờ.

Cơ Văn Phi nói.

- Đúng vậy, bây giờ mà hạ cánh thì mấy tên đó sẽ cho nổ máy bay mất.

Chu Mạnh nói.

- Thế này đi, cho máy bay bay trên đầu bọn chúng rồi mở cửa ra ba người chúng tôi sẽ xuống xử lý bọn chúng. Sau khi chúng tôi xử lý bọn chúng rồi thì mọi người hạ cánh cũng được.

Tề Bắc Thiên nói.

Tề Bắc Thiên nói ra không ai có ý kiến vì đây đã là cách tốt nhất.

...

Ở phía dưới chỗ máy bay định hạ cánh. Khu này là một bãi đất trống ở bìa rừng, cây cối không có nhiều chủ yếu là cỏ dại. Khu này rộng khoảng 2 kilomet vuông đủ cho máy bay hạ cánh xuống.

Bây giờ ở mấy gốc cây cạnh bìa rừng đang có gần chục người. Mấy tên này tất cả đều là Dị Năng giả.

- Bọn đội trưởng đi lâu quá không biết đã bắt được mấy tên người Hoa đó chưa.

Một tên Dị Năng giả cấp 4 nói, tên này tên là Jame. Đương nhiên là nói tiếng Anh.

- Ta cũng không biết đành phải chờ bọn họ đi ra thôi.

Tên Dị Năng giả cấp 4 còn lại nói.

- Có tiếng máy bay.

Một tên Dị Năng giả cấp 3 thốt lên.

Không cần tên này nói tất cả mấy tên Dị Năng giả ở đây đều đã nghe thấy. Tất cả nhìn lên hướng phát ra tiếng máy bay.

Máy bay đã hiện lên trong tầm mắt của mấy tên này.

- Là máy bay của người Hoa.

Tên Dị Năng giả cấp 4 tên Jame nói.

- Chắc là cứu viện của mấy tên đang chạy trốn kia. Tất cả chuẩn bị chiến đấu.

Tên Dị Năng giả cấp 4 còn lại nói.

- Sao nhìn bọn chúng như không có ý định hạ cánh..

Một tên Dị Năng giả cấp 3 nói.

Tên này nói như vậy vì thấy máy bay không hạ thấp xuống tí nào mà có giữ nguyên độ cao.

Không cần tên này nói mấy tên khác cũng đã nhận ra. Độ cao của chiếc máy bay bây giờ là tầm 300m.

Máy bay bay đến giữa khu đất trống này thì trên máy bay bỗng có ba người không mang dù nháy ra trong sự ngỡ ngàng của mấy tên Dị Năng giả nước Mỹ. Ba người này chính là Hàn Mặc, Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi.

- Đúng là người Hoa.

- Bọn chúng nhảy không cần dù đây là muốn chết sao.

- Không bọn chúng chắc chắn là Tu Chân giả độ cao này không làm khó được bọn chúng. Mọi người nghe đây nếu bọn chúng tiến vào phạm vi thì hãy tấn công ngay.

Tên Jame bỗng nói ra. Tên này cũng biết một chút về Tu Chân giả của Hoa Hạ.

Vừa nháy ra ba người đã dùng chân khí bao quanh người để đáp xuống. Nhưng chưa đáp xuống thì ba bỗng cảm thấy nguy hiểm.

Nhìn sang chỉ thấy mấy chiếc đao phong đang hướng về phía ba người.

Cơ Văn Phi nhanh tay chém giá mấy dao phong đáp lại.

Hai loại dao phong đụng nhau tan biến trong không khí.

- Âm. Âm. Âm.

Bao người thành công đáp xuống đất. Chỗ của ba người đều bị lõm một hố xuống.

Ba người chưa kịp bước đi thì một loạt dao phong cùng với hòa cầu lao đến.

- Tất cả hỗ trợ nhau giết bọn chúng!

Tên Jame nói.

Ba người tránh thoát ra các hướng khác nhau.

Tề Bắc Thiên nhảy lên tránh thoát rồi tiến công thẳng. Trong tay cầm một thanh chủy thủ. Rất nhanh đã kết liễu hai tên Dị Năng già cấp 3 rồi lao đến một tên Dị Năng già cấp 4.

Cơ Văn Phi thì tránh về bên phải rồi cũng lao lên tấn công. Cơ Văn Phi không tấn công trực diện mà vòng qua bên phải. Đối đầu với Cơ Văn Phi là 3 tên Dị Năng già cấp 3.

Hàn Mặc thì tấn công về phía bên trái, hai tên Dị Năng cấp 2 lên can bị Hàn Mặc một tát đập chết cả hai. Hàn Mặc bỗng thấy dưới chân mình không ổn nhanh chân tránh thoát.

Hàn Mặc vừa tránh thoát ra thì ở dưới chân của Hàn Mặc nhô lên 4 cái mũi tên bằng sắt.

- Phản ứng không tệ.

Tên Jame đứng cách đó không xa nói.

Tề Bắc Thiên lao đến chỗ tên Dị Năng già cấp 4 kia thì bỗng dừng lại lùi về sau. Chỉ thấy "vèo" một tiếng chỗ vừa đứng hiện lên một vết chém dài, đất đá bay tung tóe.

Tránh thoát được Tề Bắc Thiên lại lao lên cứ lặp đi lặp lại mấy lần Tề Bắc Thiên đã đến gần tên Dị Năng già cấp 4 này. Tên Dị Năng già này kinh hoàng không ngờ Tề Bắc Thiên lại tránh thoát được các đòn tấn công của mình. Thấy Tề Bắc Thiên đang tiếp cận mình tên này muốn chạy đi. Nhưng mới chỉ chuẩn bị quay người chạy thì một thanh chủy thủ đã bay đến trúng ngực tên này. Tim bị xuyên qua tên này chết không thể chết hơn.

Cơ Văn Phi tránh thoát mấy quả cầu lửa rồi lao về phía một tên. Tên này còn chưa kịp phát động Dị Năng thì đã bị Cơ Văn Phi vịn gãy cổ. Hai tên còn lại thấy đồng bạn mình sống sờ sờ bị đánh chết tức giận gia tăng tấn công nhưng đều bị Cơ Văn Phi tránh thoát được. Rất nhanh hai tên này cũng giống đồng bạn mình bị Cơ Văn Phi vịn gãy cổ chết.

Hàn Mặc sau khi tránh thoát thì ở dưới chân Hàn Mặc lại xuất hiện mấy chiếc gai sắt nhô lên cứ thế vài lần Hàn Mặc cũng đã đứng gần Jame. Tên Jame này nhìn Hàn Mặc như bị mình đùa giỡn cười ha ha. Hàn Mặc nhảy lên tránh thoát lần nữa nhân lúc tên này mất tập trung vùng tay ra một dao phong xuất hiện.

"Xoẹt" một tiếng đầu của tên Jame này đã rơi xuống, máu bắn tung tóe.

Quá trình chiến đấu diễn ra không tới ba phút đã kết thúc. Để những người trên máy bay rung động không thôi.

- Trúc Cơ hậu kỳ quả nhiên mạnh mẽ...

Chu Mạnh nắm bắm

.....

- Chương này lỗi quá mong các đạo hữu thông cảm. Có cốt truyện mà không biết diễn tả như thế nào cho hợp lí=))

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Bắt đầu tìm kiếm

Bọn Hàn Mặc giải quyết xong mấy tên Dị Năng già này mới biết mình đã mắc một sai lầm nghiêm trọng đó là không để lại một tên để hỏi hướng chạy trốn của Tổ 6.

Nhưng mà rất may bên trong rừng có rất nhiều dấu vết chiến đấu để lại. Ba người Hàn Mặc cấp tốc đi theo những dấu vết để lại đó.

Ở sâu bên trong khu rừng cách chỗ Hàn Mặc 40 km về phía Tây bây giờ đang có bốn người đang chạy với tốc độ rất nhanh.

Bốn người này có 2 nam 2 nữ. Quần áo của bọn rách rưới, tóc tai bù xù trên người còn có rất nhiều vết thương. Bốn người này bây giờ trông rất chật vật. Hai người phụ nữ chân run run, mồ hôi đầm đìa, thờ hời hển nhìn như có thể ngã xuống bất cứ lúc nào.

Hai tên đàn ông thì một người đang được người kia cõng chạy. Tên đàn ông đang cõng mặt đỏ chót, hô hấp cực nhanh còn phát ra tiếng "khà khà" hiển nhiên cũng đã cực kì mệt.

Bốn người này chính là thành viên Tổ 6 mà bọn Hàn Mặc đang tìm kiếm. Một tổ hơn hai người người mà bây giờ chỉ còn có bốn người cho thấy mấy tên Dị Năng già kia muốn chém giết tận tuyệt bọn họ.

Hơn mười vừa tiếng chiến đấu vừa chạy trốn vào khu rừng người của bọn họ đã giảm dần đi. Không phải là bị đuổi kịp giết chết mà có những thành viên biết mình thực lực thấp không thể chạy trốn được khỏi mấy tên Dị Năng này đã ngừng lại dùng tính mạng của mình để kéo dài thời gian cho đội trưởng của bọn họ chạy trốn.

Chỉ cần một người còn sống thì sẽ biết kẻ ra tay với bọn họ là ai. Chỉ cần có người sống sót mang tin tức về được Long Tổ là sẽ có người báo thù được cho bọn họ nên bọn họ chọn cách này.

- Phó đội trưởng tôi chịu hết nỗi rồi... lại nghỉ một chút đi...

Trong hai người phụ nữ có một người đã dừng lại. Người phụ nữ này là Kỳ Lạc Lạc, có tu vi Trúc Cơ sơ kì.

Cô gái này ngồi bệt xuống đất thở gấp. Hai người kia cũng dừng lại.

- Chúng ta qua bên kia nghỉ đi ở chỗ này không được.

Người nói là tên đàn ông đi phía trước. Tên này là Văn Nam phó đội trưởng Tổ 6 có tu vi Trúc Cơ trung kì.

Người Văn Nam đang cõng là Vương Công đội trưởng Tổ 6 có tu vi Trúc Cơ trung kì.

Văn Nam đi đến sau mấy tầng đá to ở phía trước. Mấy tầng đá chồng lên nhau tạo thành một cái hang nhỏ sâu khoảng 2m.

Hai người phụ nữ kia đỡ nhau đi đến sau tầng đá. Người phụ nữ còn lại là Vương Thiển, em gái của Vương Công có tu vi Trúc Cơ trung kì.

Văn Nam đặt Vương Công ngồi dựa vào tầng đá rồi rồi kiểm tra thương thế của Vương Công.

- Văn Nam anh trai tôi thế nào rồi?

Hai người phụ nữ cũng đã đi vào hốc đá này. Hai người phụ nữ đều ngồi xuống nghỉ ngơi. Thấy Văn Nam đang kiểm tra thương thế của Vương Công Vương Thiển lo lắng hỏi.

- Rất nặng, cho dù có cứu được thì anh ấy cũng biến thành một người bình thường.

Vân Nam lắc đầu nói.

- Mấy tên Dị Năng già khôn khiếp tôi muốn giết chết bọn chúng.

Nghe thấy Vương Công bị như vậy lửa giận trong lòng Vương Thiển bùng nổ lên.

Cô rất muốn trả thù cho anh mình nhưng thực lực của cô bây giờ không đủ phải thoát được khỏi đây rồi tăng thực lực của mình lên thì mới làm được điều đó.

- Hai cô đợi ở đây một lát tôi đi tìm xem có gì ẩn được không. Cũng may là chúng ta đã bỏ khá xa bọn chúng rồi. Muốn đuổi đến đây cũng cần một khoảng thời gian. Nếu phát hiện nguy hiểm gì thì mang theo đội trưởng chạy khỏi chỗ này ngay.

Vân Nam nói rồi đứng dậy đi ra hướng khác.

- Được, anh cẩn thận.

Vương Thiển nói.

...

Khoảng 15 km về phía sau tầng đá đang có khoảng hơn hai mươi người. Đám người này là mấy tên Dị Năng già đang truy sát bọn Vân Nam.

Chỗ này có ba tên Dị Năng già cấp 5, 9 tên Dị Năng già cấp 4 và mười hai tên Dị Năng già cấp 5.

- Mất dấu rồi mẹ kiếp!

Cầm đầu là Gerda Kevin phần nộ nói.

Truy đuổi được một đoạn thì mấy người này phải dừng lại để đối phó với người của Tổ 6. Chặn đường mấy tên này đều là những người có thực lực yếu. Chỉ khoảng 2-3 phút là có thể xử lý được nhưng 2-3 phút đó Tổ 6 lại có thể chạy được rất xa.

Họ là Tu Chân già không phải là người bình thường. Mỗi giây họ chạy phải nhanh hơn người bình thường mấy chục lần.

Cứ như thế khoảng hơn chục lần, mỗi lần 2-3 phút mà lúc người có tu vi Trúc Cơ ở lại thì lên tới 4 phút. Do Tu Chân già có thần thức nên không cần tiếp giáp để tấn công mà chỉ cần ẩn nấp dùng thần thức quan sát. Nhưng cách này cũng chỉ kéo dài được hơn một chút thời gian mà thôi vì trong đám Dị Năng già có tận ba tên Dị Năng già cấp 5.

- Chia nhau thành ba hướng đi tìm đi không thể để bọn chúng chạy thoát được.

Người nói là Mirabel Matthew.

- Chia ra ba hướng tìm đi nếu phát hiện bọn chúng thì liên lạc qua bộ đàm.

Margaret Ohwen nói.

Mirabel Matthew và Gerda Kevin không có ý kiến. Phân ra ba nhóm người mỗi nhóm truy một hướng.

Sau khi đám Dị Năng già này tản đi mới phát hiện trên mặt đất đang có hai xác người Trung Quốc. Hai người này chính là thành viên của Tổ 6. Hai người đều có tu vi Trúc Cơ sơ kì.

Một người bị chém ra thành mấy mảnh trông rất kinh khủng. Người còn lại thì tóc trắng, mặt nhăn nheo, người chỉ còn da bọc xương trông rất ghê sợ.

Một lúc lâu sau chỗ này xuất hiện ba bóng người. Ba bóng người này chính là Hàn Mặc, Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi.

- Bọn Dị Năng già đáng chết!

Nhìn thấy xác hai người kia Tề Bắc Thiên cực kỳ phần nộ gầm lên.

Trên đường truy đuổi bọn họ cũng đã gặp xác các thành viên của Tổ 6 khác. Nhìn thấy mà cực kỳ phần nộ.

- Khốn kiếp thật!

Cơ Văn Phi cũng phần nộ lên.

Riêng Hàn Mặc thì không nói gì.

Để xác hai người cẩn thận lại rồi ba người tiếp tục truy đuổi. Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi dùng tốc độ nhanh nhất của mình chạy đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Chạy trốn

Khoảng hơn ba mươi phút sau Vân Nam mới trở lại hốc đá. Trên tay Vân Nam là mấy cây tre bên trong đựng đầy nước thêm mấy quả đại.

Thấy Vân Nam có đồ ăn hai bụng hai cô kêu lên không khỏi xấu hổ nhìn nhau.

Bị truy sát từ tối hôm qua chưa được ăn thì thêm phải chạy một đêm giờ hai cô gái rất đói và mệt.

- Hai cô cầm lấy mấy quả đại này ăn đi.

Vân Nam đưa mấy quả đại cho Vương Thiển và Kỳ Lạc Lạc.

Hai cô gái nhận lấy mấy quả đại bắt đầu ăn. Mấy quả này to chừng hai ngón tay, có 3-4 loại quả liền. Ăn có vị hơi chát nhưng không cần biết hai cô gái vẫn cứ ăn thì đang đói.

- Uống đi nước đi.

Vân Nam đưa hai ống tre cho Vương Thiển và Kỳ Lạc Lạc.

Hai cô cầm lấy rồi uống ừng ực.

- Anh không ăn sao phó đội trưởng?

Kỳ Lạc Lạc hỏi.

- Không tôi đã ăn lúc hái rồi hai cô cứ ăn đi.

Vân Nam trả lời.

- Không biết đội cứu hộ bao giờ mới tới đây.

Kỳ Lạc Lạc nói.

- Họ chắc chắn đã đến rồi bọn họ làm cách nào để tìm ra chúng ta. Quan trọng hơn là nếu bọn họ chỉ phải ra một tổ để đến cứu viện chúng ta thì chắc chắn tất cả sẽ mất mạng ở đây.

Vân Nam nói.

Nghe lại đám Dị ứng giả kia Vân Nam thấy không thể tin được là bọn chúng có tận ba Dị Năng giả cấp 5 cùng một đồng Dị Năng giả cấp 4. Đội hình này cho dù Tổ 1 của Long Tổ đến cũng không làm được gì.

Nghe thấy Vân Nam nói hai cô gái cũng nhớ tới thực lực của đám Dị Năng giả kia trên mặt hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Bỗng Vân Nam biến đổi sắc mặt vực dậy công Vương Công lên lưng.

- Đi mau bọn chúng đến rồi!

Vân Nam gầm nhẹ lên nói.

Từ lúc về ngồi nghỉ Vân Nam luôn duy trì thần thức trong phạm vi 5km xung quanh để canh chừng đám Dị Năng giả.

Đám Dị Năng giả vừa tiến vào Vân Nam đã thấy đứng dậy chạy trốn tiếp.

Thấy Vân Nam như vậy Vương Thiển và Kỳ Lạc Lạc cũng biết là đám Dị Năng giả đã đuổi gần tới nơi. Nhanh chóng ngồi dậy chạy theo Vân Nam.

Thể lực cùng chân khí của bọn Vân Nam đã hồi phục được một chút nên tốc độ nhanh hơn hẳn vừa nãy. Nhưng cứ thế này cũng không chịu đựng được bao lâu.

Mấy người Vân Nam chạy khỏi hốc đá được 5 phút thì mấy tên Dị Năng giả đã đứng chỗ hốc đá bọn Vân Nam vừa ngồi nghỉ.

Nhìn mấy ông tre cùng với mấy quả đại còn sót lại Gerda Kevin mỉm cười gian.

- Bọn chúng vừa mới ở chỗ này thôi tiếp tục đuổi theo về phía trước. Để xem mấy con cá lọt lưới này còn chạy được bao xa.

Gerda Kevin nói rồi liền lạc với hai người kia qua bộ đàm.

Mirabel Matthew và Margaret Olwen nhận được tin tức chuyển hướng về phía của Gerda Kevin.

...

Chạy được hơn hai mươi phút tốc độ của bọn Vân Nam đã chậm lại rất nhiều. Ba người rất muốn dừng lại để nghỉ nhưng bọn họ không thể vì kẻ địch đã ở rất gần bọn họ.

"Vụt" một tiếng ba người biến sắc nhẩy về các hướng khác nhau. Chỉ thấy "ầm" một tiếng chỗ bọn họ vừa đứng lõm xuống thành một vết chém dài.

- Khụ Khụ...

Hai cô gái chật vật đứng dậy. Vì không còn nhiều sức lực nên hai cô gái nhẩy mạnh ra là đã ngã ra đất. Hai cô cũng bị đất đá bay ra bắn lên người.

Vân Nam thì khá hơn một chút. Lúc nhẩy ra thì quay người lại che chắn cho Vương Công đang hôn mê trên lưng mình.

- Haha tìm thấy các người rồi mấy con cá lọt lưới.

Một giọng nói cười to vang lên chỉ thấy Gerda Kevin cùng mấy tên Dị Năng giả đằng sau đi đến.

Nhìn thấy đám Dị Năng giả này hai cô gái hoảng sợ mà tuyệt vọng biết mình tuyệt đối không thể chạy được nữa. Vân Nam thì hai mắt đỏ ngầu nhìn Gerda Kevin.

- Vương Thiển, Kỳ Lạc Lạc hai cô qua đờ đội trưởng đi trước...

Vân Nam trầm giọng nói.

- Nhưng...

- Mau!

Vân Nam quát.

Hai cô gái chần chờ rồi đi đến bên cạnh Vân Nam đỡ lấy Vương Công từ trên lưng Vân Nam xuống rồi quay người cố sức chạy đi.

- Muốn chạy sao ha ha không có khả năng đâu. Các người tiến lên bắt bọn chúng lại.

Gerda Kevin cười ha ha nói.

Nghe thấy đội trưởng ra lệnh mấy tên Dị Năng giả tiến lên hướng bọn Vân Nam.

...

- Đây có lẽ là chỗ bọn họ dừng lại để nghỉ ngơi.

Tề Bắc Thiên đứng chỗ hốc đá nói. Hiển nhiên bọn họ cũng nhìn thấy mấy quả đại và ông tre.

- Không tốt bọn họ đang gặp nguy hiểm mau đuổi theo.

Cơ Vân Phi thốt lên nói vì cảm nhận được năng lượng Dị Năng ở chỗ này. Tề Bắc Thiên cũng cảm nhận thấy đương nhiên Hàn Mặc cũng như vậy. Ba người cấp tốc chạy theo hướng của bọn Vân Nam vừa chạy trốn.

...

- Phụt...

Vân Nam bị đánh bay ra sau phun ra mấy ngụm máu.

Vân Nam xông lên cản lại mấy tên Dị Năng giả nhưng vì chân khí đã tiêu hao hết nên rất nhanh đã bị đánh cho thảm hại.

- Phó đội trưởng..

Kỳ Lạc Lạc kêu lên.

Hai cô gái hiển nhiên vẫn chưa đi được bao xa.

- Đi mau...!!

Vân Nam gắng gượng đứng dậy nhìn chằm chằm vào mấy tên Dị Năng.

- Nhìn con mẹ mày à!!

Một tên Dị Năng giả cấp 4 thấy Vân Nam cứ nhìn chăm chăm vào nỗi giận đánh ra một quyền lên mặt Vân Nam. Mấy tên Dị Năng giả khác cũng lao vào đánh Vân Nam.

Vân Nam bị đánh không có sức phản kháng gì cả. Kỷ Lạc Lạc và Vương Thiên thấy mà đau lòng nhưng bọn họ cũng không làm gì được. Cách duy nhất bây giờ là chạy khỏi đây.

- Hai cô gái định chạy đi đâu đó.

Chẳng biết từ lúc nào Gerda Kevin đã đi đến trước mặt hai cô gái.

Vương Thiên và Kỷ Lạc Lạc vội lui về phía sau.

- Được rồi các người cũng chạy xa quá rồi đó giờ đi chết đi.

Gerda Kevin nói rồi vùng tay lên hai lười liềm bằng nước xuất hiện ra. Vùng tay lên muốn đánh về phía hai cô gái.

Bỗng Gerda Kevin biến đổi sắc mặt nhảy lui về phía sau phóng hai lười liềm nước lên trên.

"Bùng ", "Bùng " hai tiếng va chạm vang lên. Lười liềm nước của Gerda Kevin tan biến, chỗ đó cũng xuất hiện hai bóng người.

.....

- Đọc tạm nha các đạo hữu =)))

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Tìm được

Biển cổ này để cho Gerda Kevin và hai cô gái dừng sờ.

Hai lười liềm nước tan đi rơi xuống là hai bóng người. Một người khoảng 35 tuổi và một người trông như một học sinh.

- A!!..

Đang sau có tiếng kêu thảm, Vương Thiên và Kỷ Lạc Lạc quay đầu lại chỉ thấy một người đàn ông đang phẫn nộ tay cầm thanh chủy thủ tấn công mấy tên Dị Năng giả.

Thấy ba người này hai cô gái lập tức vui mừng muốn khóc hét lên "Được cứu rồi "

- Tề đội trưởng, Cơ đội trưởng....

Kỷ Lạc Lạc ghen ngào nói. Cô chỉ gọi tên Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi không gọi tên Hàn Mặc vì cô không biết Hàn Mặc là ai.

- Chúng tôi tới cứu mọi người đây.

Cơ Văn Phi ngồi xuống xem Vương Công.

Ba người này chính là bọn Hàn Mặc. Từ lúc ở chỗ hốc đá kia ba người đã biết là đã rất gần với Tổ 6.

Đã gần thấy ba người chạy đi tiếp, cảm thấy sóng năng lượng của Dị Năng ba người lại càng chạy nhanh hơn.

Đang chạy thực mạng tìm kiếm thì nghe thấy tiếng động lớn ba người quét thần thức ra thì nhìn thấy bọn Vân Nam đã bị đuổi kịp. Ba người không do dự chạy nhanh qua vừa đúng lúc thấy Vân Nam đang bị đánh đập và Gerda Kevin đang tấn công hai cô gái. Thấy thế ba người lao vào giải cứu bọn họ ngay lập tức.

Tề Bắc Thiên đang tấn công giải cứu cho Vân Nam. Bỗng có người lao vào tấn công làm mấy tên Dị Năng giả không phản ứng kịp chết mất mấy tên. Nhận ra đang bị người có thực lực cao hơn tấn công mấy tên Dị Năng giả tất cả đều lui lại. Tề Bắc Thiên cũng không truy đuổi mà cúi thấp xuống truyền chân khí vào cơ thể Vân Nam. Chứa trữ cho Vân Nam nhưng thần thức của Tề Bắc Thiên vẫn đang trông chừng mấy tên Dị Năng giả.

Cơ Văn Phi đang xem xét thương thế của Vương Công. Thấy thương thế của Vương Công đã quá nặng Cơ Văn Phi trong lòng cũng nổi giận đùng đùng. Kinh mạch của Vương Công đã đứt hết không khác gì bị phết đi tu vì trở thành một người bình thường. Cơ Văn Phi truyền chân khí vào người Vương Công để ổn định lại thần thể.

Còn Hàn Mặc đang trông chừng Gerda Kevin, hai người nhìn chăm chăm vào nhau.

Gerda Kevin không còn thời gian để ý đến bọn Vân Nam và thù hata nữa vì tên này cảm nhận được ba người vừa đến sức mạnh không thua kém gì mình. Vừa trông chừng Hàn Mặc sợ Hàn Mặc động thủ vừa nghĩ cách kéo dài thời gian để mấy người bên kia đuổi đến.

- Các người là ai?.

Gerda Kevin hỏi một câu rất ngắn gọn. Nhìn ba người Hàn Mặc là người Trung Quốc cộng thêm cả Kỷ Lạc Lạc gọi tên thì đưa ngốc cũng đoán được bọn Hàn Mặc là ai. Hắn cũng biết đây là ngõ ngách nhưng chỉ vì kéo dài thời gian nên đành phải hỏi vậy.

Hàn Mặc cũng biết mục đích của tên này vì trong nhiệm vụ có tận 3 tên Dị Năng giả cấp 5 mà ở đây chỉ có một tên.Hàn Mặc đoán là ba tên này chia nhau ra tìm kiếm. Bây giờ tìm thấy rồi chắc chắn đã thông báo cho nhau chỉ chờ chạy đến hội họp thôi.

Suy nghĩ xong Hàn Mặc động, lao thẳng đến chỗ Gerda Kevin. Lúc Hàn Mặc động Gerda Kevin cũng phát hiện, thì triển Dị Năng là một cầu nước bao quanh người.

Gerda Kevin là Thủy hệ Dị Năng giả có thực lực rất cường hãn. Thủy cầu bao quanh Gerda Kevin thành hình quả trứng.

- Tạch..

Cú đâm của Hàn Mặc rơi vào bên ngoài thủy cầu không có tác dụng. Cú này Hàn Mặc chỉ dùng 2 phần thực lực.

Bỗng Hàn Mặc cảm thấy nguy hiểm ngửa người ra sau. Chỉ thấy chỗ Hàn Mặc vừa đâm vào xuất hiện dòng nước hình mũi giáo lao ra với tốc độ cực nhanh.

- Rầm..

Vì Hàn Mặc đã tránh thoát được nên mũi giáo này đụng vào một gốc cây.

- Ạch ạch.. ầm.

Gốc cây đã bị đổ xuống.

Gốc cây này phải to gần bằng người Hàn Mặc. Một gốc cây to như vậy bị đổ bởi một mũi giáo nước to bằng cổ tay cho thấy mũi giáo nước đó cường hãn đến mức nào.

Hàn Mặc sau khi tránh thoát lui về giữ một khoảng cách mới Gerda Kevin.Còn Gerda Kevin vẫn ở bên trong cầu nước.

Cơ Văn Phi đứng dậy nhìn vào Gerda Kevin. Hàn Mặc biết anh ta chuẩn bị động thủ. Phối hợp với nhau cũng được nhưng Hàn Mặc bắt buộc phải là người kết liễu mạng sống của Gerda Kevin vì nhiệm vụ của hệ thống.

- Tất cả xông lên giết bọn chúng!

Gerda Kevin đứng bên trong quả cầu nước nói.

Nghe đội trưởng ra lệnh mấy tên Dị Năng giả phát động Dị Năng lên muốn tấn công Tề Bắc Thiên và hai cô gái.

Đám Dị Năng giả chỉ còn 4 người do vừa nãy Tề Bắc Thiên đã giết mất ba tên. Hai tên cấp 3 và một tên cấp 4 bị giết còn 2 tên cấp 4 và 2 tên cấp 3.

Bốn tên này không dám đến gần chỉ đứng ở xa vì bọn chúng không phải là đối thủ của một mình Tề Bắc Thiên.

Tề Bắc Thiên phải bảo vệ Văn Nam ở đằng sau nên sẽ không tránh thoát đi được. Còn hai cô gái chân khí đã hết đi muốn giết thì rất dễ nhưng Cơ Văn Phi đang đứng gần hai cô con gái nên bọn chúng cũng không dám đến gần.

Gerda Kevin cũng biết bốn tên này không đánh lại bọn Hàn Mặc, hẳn chỉ dùng bọn chúng để kéo dài thêm thời gian.

Hai tên Hỏa hệ Dị Năng, một tên Phong hệ Dị Năng và một tên Mộc hệ Dị Năng. Hỏa cầu được phóng ra lao thẳng đến chỗ Tề Bắc Thiên. Tề Bắc Thiên dùng chân khí bao quanh tay mình và thanh chủy thủ chém đôi hỏa cầu. Chém rồi lại chém. Hai tên Hỏa hệ Dị Năng kia phóng hỏa cầu liên tục ra.

- Vũ..

Một đao phong lao đến hướng hai cô gái làm hai cô hoảng sợ lùi về phía sau.

Cơ Văn Phi vọt tới chắn trước mặt hai cô gái, vung tay ra là một đao phong. Hai đao phong chém vào nhau triệt tiêu tan biến đi.

Bỗng một deo leo vui đến quần chân tay của Cơ Văn Phi lại. Mất cũng không thèm nhìn Cơ Văn Phi dùng chân khí xoắn đứt hết dây leo đi. Tên Mộc hệ Dị Năng chỉ là cấp 3 nên tấn công không xi nhê gì với Cơ Văn Phi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Giải cứu thành công

Sáng nay một tin tức gây chấn động đã được truyền ra khắp Kinh Thành đó là Ninh gia trong một đêm đã bị diệt ngay cả Long Tổ cũng không can được. Người diệt không rõ danh tính. Cái này để cho các gia tộc khác nom nớp lo sợ.

Nguyên nhân Ninh gia bị diệt cũng được truyền ra là do Ninh Tử Hạo động tới nữ nhân của người ta nên đã bị diệt. Các gia tộc lớn triệu tập đám con cháu dặn dò không được đi tìm nữ nhân trên đũa nữa ai không nghe sẽ bị đánh gãy chân rồi đuổi khỏi gia tộc.

Tin tức này được truyền ra gây ảnh hưởng không nhỏ. Ninh gia bị xóa tên khỏi Ngũ đại gia tộc. Các gia tộc nhỏ ở dưới đua nhau tranh giành lên hàng ngũ này.

.....

- Đã giải cứu thành công tổ 6.

Ban ngày, hơn chín giờ sáng.

Tổng bộ Long Tổ bên cạnh Kinh Thành đã nhận được tin tức giải cứu thành công nhưng tổ 6 chỉ còn 4 người. Nhưng khi truyền thêm về tin tức của kẻ thù thì ai cũng hoảng sợ một phen. Thực lực lần này của kẻ địch quá khủng bố. Binh đoàn Dị Năng gia mạnh nhất nước Mỹ là hung thủ. Tin tức quá kinh người.

Những người lo lắng suốt đêm cuối cùng cũng thở phào đi về phòng của mình ngủ. Suốt một đêm ngồi ở Long Tổ chờ đợi tin tức tất cả cũng đã mệt đi.

- Hay lắm!

Tin đến tai mấy tên Trúc Cơ đang ngồi chờ ở phòng lúc đó thì đám người khám phục bọn Hàn Mặc lên. Thực lực của kẻ địch như thế mà ba người kia vẫn có thể cứu thành công Tổ 6 cho thấy ba người bọn họ giỏi thế nào.

Trong phòng họp ở cuối tầng.

Ba lão già vẫn đang ngồi ở đây, tin tức cũng đã được truyền đến tai ba lão già này.

- Bọn họ thành công giải cứu Tổ 6, giết hết kẻ địch, chuyện này coi như đã được giải quyết.

Lão già Phương Chính nói.

- Rất tốt nhưng Tổ 6 mất thành viên nhiều quá phải làm một đợt tuyển lại thành viên cho Tổ 6.

Lão già Phương Quý tức nuối nói.

Lần này Tổ 6 mất đi bao nhiêu người, lo lắng nhất là về phía người thân của họ đi.

- Bọn chúng muốn gây chiến tranh sao mà dám làm như vậy. Đứng sau lưng binh đoàn này là hẳn phải không!

Lão già Phương Quý phẫn nộ nói.

- Chuyện này chúng ta sẽ làm cho ra lẽ...

.....

Giờ phút này Hàn Mặc đang nhắm mắt dưỡng thần trên máy bay. Trận chiến lúc đó làm Hàn Mặc tiêu hao không ít.

- Keng, hoàn thành nhiệm vụ. Chúc mừng túc chủ nhận được 170 điểm nhiệm vụ, exp hệ thống x170.

Tiếng thông báo của hệ thống vang lên trong đầu Hàn Mặc.

Cơ Văn Phi và Tề Bắc Thiên cũng đang nghỉ ngơi ở phòng khác. Hai người này cũng đã cạn chân khí cho trận chiến vừa rồi.

Bốn người của Tổ 6 cũng đã được đưa lên máy bay. Hai tên đàn ông thì đang bất tỉnh, còn hai cô gái vì mệt mà đã ngủ ngay khi lên máy bay.

Vương Công và Văn Nam đã được Hàn Mặc dùng Hoan Hóa Băng Châm chữa trị một phen. Hai người họ thương thế đã bớt nặng rất nhiều.

Hàn Mặc không có chữa khỏi cho bọn họ vì lúc đó không đủ chân khí. Thương thế của con hai người họ bây giờ dùng khoa học kỹ thuật bây giờ là có thể chữa khỏi.

Đây là khi bọn họ vẫn bất tỉnh. Còn nếu bọn họ tỉnh lại thì có thể tự chữa thương được.

Máy bay giờ đang bay về Long Tổ.

Trên máy bay Chu Mạnh đang rất kích động truyền tin về cho tổng bộ.

Sự kiện giải cứu đã kết thúc Hàn Mặc có thể biết được thực lực của Cô Vô Ninh gia.

Nhớ lại lúc đó Hàn Mặc đang đánh với Gerda Kevin. Lúc đó tên này đang yếu thế thì Mirabel Matthew và Margaret Olwen đã đuổi kịp tới nơi đang sau là một đám Dị Năng giả.

Thấy vậy Hàn Mặc lui về phía sau. Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi nhanh chóng xử lí mấy tên Dị Năng giả đang tấn công mình rồi ba người tiến đến gần nhau. Bốn người Tổ 6 cũng được mang đến gần nhau.

Nhìn đám Dị Năng giả ba người xông lên tấn công mấy tên nhãi nhép trước rồi xử lí ba tên mạnh nhất sau.

Sau một hồi chiến đấu cùng ba tên mạnh nhất Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi đang yếu thế dần trước Mirabel Matthew và Margaret Olwen. Hai tên này đều là song hệ Dị Năng giả.

Riêng Hàn Mặc là đã giết được Gerda Kevin. Vì sao giết được bởi vì Hàn Mặc tu luyện Âm Dương Thần Quyết. Đây là Thần cấp công pháp nhưng Hàn Mặc không biết.

Tu luyện Âm Dương Thần Quyết nên chân khí trong người Hàn Mặc cao hơn những tu sĩ cùng cấp ngay cả thần thức cũng rộng hơn. Điều này Hàn Mặc cũng không biết.

Hàn Mặc giết xong Gerda Kevin thì đến giúp hai người kia thành công giết Margaret Olwen và Mirabel Matthew. Đương nhiên người kết liễu là Hàn Mặc.

.....

Mười một giờ đêm mấy bay đã đáp xuống Long Tổ. Người ra đón có rất nhiều thành viên của Long Tổ.

Bốn người Tổ 6 cũng đã tỉnh lại. Hai cô con gái có thể đi lại còn hai tên kia vì thương thế quá nặng phải ngồi xe lăn.

Cảm ơn ba người một hồi rồi cùng đi xuống máy bay.

Cửa máy bay mở ra là một đám người đứng dưới. Hàn Mặc không muốn rắc rối nên đã thuận đi vào bên trong tòa nhà chính trước. Tề Bắc Thiên và Cơ Văn Phi thấy nhưng cũng kệ.

Hàn Mặc đi thẳng vào tiến đến chỗ của ba lão già.

- Cốc...cốc...

Đứng trước cửa Hàn Mặc đưa tay lên gõ.

- Vào đi.

Giọng nói từ bên trong truyền ra.

Hàn Mặc mở cửa đi vào. Ba lão già vẫn ngồi im như Hàn Mặc thấy hôm qua.

- Cậu ngồi đi.

Phương Chính mở miệng nói.

- Tôi đã giải cứu thành công bọn họ bây giờ tôi có thể cho tôi biết về Cổ Võ Ninh gia được rồi chứ.

Sau khi ngồi xuống Hàn Mặc mở miệng nói.

...

Ra khỏi Long Tổ Hàn Mặc sắc mặt ngưng trọng lên vì ba lão già đã nói cho Hàn Mặc Ninh gia có ba Kết Đan sơ kì không kém bọn họ.

Một Kết Đan sơ kỳ thì Hàn Mặc không lo nhưng tận ba Kết Đan sơ kỳ thì không thể không lo.

- Xem ra phải ở Cổ Võ một thời gian dài.

Hàn Mặc nghĩ.

Ở trong đó một thời gian dài vì trong Cổ Võ linh khí sẽ nhiều hơn ở bên ngoài.

Hàn Mặc cần ở trong đó tu luyện ít nhất là đến Kết Đan trung kỳ mới có thể đi tìm Ninh gia.

Không suy nghĩ chuyện này nữa Hàn Mặc tiến về nhà của Lý Mộ Mai.

Hai mươi phút sau Hàn Mặc đã đến trước cửa nhà Lý Mộ Mai. Để Hàn Mặc bất ngờ là cô gái này vẫn chưa ngủ.

- Cốc... Cốc...

Hàn Mặc gõ cửa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 91: Vincent Marcus

Một căn nhà chọc trời đầu đó ở thành phố New York.

Bây giờ trong một căn phòng tối của tòa nhà đó.

- Thừa chủ nhân cấp 3 Dị Năng giả trở lên của Dị Năng Dong Binh Đoàn đã bị diệt.

Một cô gái tóc vàng mặc một bộ quần áo công sở nới. Trước mặt cô gái này là một cái bàn làm việc và có một người đàn ông đang ngồi ở đó.

Vì trong căn phòng này tối nên không thể thấy rõ khuôn mặt của cô gái này nhưng từ giọng nói thanh tú dễ nghe của cô gái thì đây chắc chắn là một mỹ nữ.

- Tất cả sao?

Giọng của người đàn ông vang lên.

Giọng nói trầm ổn nhưng khàn khàn có vẻ đang nén phần nộ. Nếu để ý thì giọng nói này giống với giọng trong màn hình ở Dị Năng Dong Binh Đoàn lúc trước.

- Vâng thưa chủ nhân.

Cô con gái nói.

- Khốn nạn, bọn Hoa Hạ chết tiệt sao chúng dám làm vậy!

Tên này bỗng gầm lên đập tay xuống bàn trên người còn phát ra khí thế kinh khủng, nhiệt độ ở đây bỗng giảm xuống. Căn phòng này trong nháy mắt tất cả đều bị đóng băng lại. Nếu người bình thường ở chỗ này chắc chắn sẽ bị đông cứng ngay tức khắc.

Riêng cô gái kia vẫn đứng im ở đấy không nhúc nhích, trên người cô gái không có một vết gì gọi là bị đóng băng hay nhiệt độ ảnh hưởng.

Chỉ thấy xung quanh cô gái có một vòng bảo vệ màu vàng đến gần căn mọi thứ xung quanh tiến vào.

Người đàn ông kia chính là Vincent Marcus một trong bốn Dự Năng giả cấp 6 của nước Mỹ. Vincent Marcus có Song Hệ Dự Năng đó là Băng và Hỏa. Hệ Băng của Vincent Marcus đã đạt đến cấp độ số 6 đó là cấp độ kinh khủng và cao nhất.

Vincent Marcus trong một thời gian ngắn có thể biến một vùng rộng vài trăm mét tất cả thành băng.

Còn Hệ Hỏa của Vincent Marcus mới chỉ đạt tới cấp 4. Nếu Hệ Hỏa của tên này đạt tới cấp 6 nữa thì không biết sẽ mạnh đến mức nào.

Trong lịch sử của nước này thì chưa có ai có thể có Song Hệ Dự Năng cấp 6 cả. Một hên cấp 5 một hên cấp 6 thì đã có. Không phải nói là hiện tại đang có. Đó là người mạnh nhất trong 4 dự năng giả cấp 6 của nước Mỹ. Người này có Hệ Mộc Dự Năng cấp 6 và Hệ Không Gian Dự Năng cấp 5.

Trong bốn người mạnh nhất của nước Mỹ chỉ có 2 người có Song Hệ Dự Năng đó là Vincent Marcus và tên mạnh nhất kia. Còn hai người còn lại chỉ có một hệ nhưng đã đạt tới cấp 6 thực lực không hề yếu hơn Vincent Marcus một chút nào.

- Anna, bên này chúng ta còn bao nhiêu người?

Vincent Marcus mở miệng hỏi cô gái. Có vẻ cô gái này tên là Anna.

- Chúng ta còn hai người cấp 5, bảy người cấp 4 và 18 người cấp 3.

Cô gái nói.

- Điều một cấp 5, mười cấp 3 cấp 4 và 8 cấp 5 qua bên đó đi.

Vincent Marcus ngồi xuống xóa hai bên thái dương nói.

- Vâng thưa chủ nhân.

Anna nói rồi đi ra ngoài.

Sau khi Anna ra ngoài Vincent Marcus lấy điện thoại trong túi áo ra bấm gọi.

- Alo!!

Đầu dây bên kia được nói.

- Là ta Vincent Marcus!

Vincent Marcus nói.

- Chào ngài Marcus đại nhân, xin hỏi ngài có chuyện gì cần phân phó!

Đầu dây bên kia nói.

- Điều tra cho ta là ai trong Long Tổ của Hoa Hạ đã giết người của ta. Điều tra ca họ hành thân thích của bọn chúng.

Vincent Marcus nói.

- Vâng thưa ngài.

Nói rồi cúp điện thoại.

- Đợi ta biết được là ai ta sẽ cho người sống không được chết không xong.

Vincent Marcus trầm giọng nói.

Người Vincent Marcus vừa gọi là hacker đứng đầu nước Mỹ và người này cũng là Dự Năng giả. Người này có thể dùng Dự Năng của mình xâm nhập vào bất cứ chỗ nào. Nhưng lần này là Long Tổ nên người này cũng phải cẩn thận không ít.

Nước Mỹ Dự Năng giả phải nói là cực nhiều, con số cụ thể không thể thống kê được.

Còn Tu Chân giả ở Hoa Hạ con số cũng không thống kê cụ thể được. Riêng ở Kinh Thành đã có hơn hai trăm người, hai phần ba trong số này là ở Long Tổ. Còn khắp Hoa Hạ thì không thể thống kê cụ thể được.

Trong quân đội thì cũng có không nhiều cũng không ít. Nhưng Kết Đan trong quân đội là không có. Còn Kết Đan sống ẩn đi thì chắc chắn là có. Ở trong các tông môn rừng sâu của Hoa Hạ.

Ba lão Long Tổ được xưng mạnh nhất Hoa Hạ là vì có nhiều người biết đến ba người này. Còn các lão Kết Đan khác thì người bình thường không bao giờ biết được. Các lão cao tăng của quốc gia biết nhưng không có bao nhiêu người biết được. Ba lão giả Long Tổ cũng biết thậm chí có chút giao lưu với các Tông Môn ẩn thế ở ngoại giới.

Đệ tử của các tông môn này rải rác khắp nơi trên Hoa Hạ. Đa số là người của các gia tộc lớn ở các tỉnh thành khác nhau. Dân bình thường cũng có nhưng không chiếm bao nhiêu cả.

Vì khi các Tông Môn ẩn thế đi đến các gia tộc chọn đệ tử thì ngẫu nhiên bắt gặp đứa trẻ nào đó có tư chất tốt trên đường thì thu làm đệ tử.

Ở Kinh Thành không có Tông Môn nào đến chiêu đệ tử vì một phần là các gia tộc lớn là hậu gia tộc của Cổ Võ một phần là địa bàn của Long Tổ.

Long Tổ có giám sát ở tất cả các tỉnh thành một phần là vì trị an một phần là vì tìm người là Tu Chân giả lôi kéo vào Long Tổ giống như Hàn Mặc. Tu Chân giả không phải hạn chế chỉ có ở Long Tổ.

Võ giả trong xã hội cũng có. Đó là những người không thể tu luyện được. Những người này rèn luyện thân thể để mạnh hơn người bình thường. Trong quân đội chủ yếu là nhóm người này. Võ giả có 5 cấp bậc: Luyện Lực - Nội Kinh - Ngoại Kinh - Hóa Kinh - Tông Sư.

Võ giả rất yếu. Cấp Tông Sư chỉ bằng Trúc Cơ sơ kỳ của Tu Chân giả.

Luyện Hư ngang với Luyện Khí tầng hạ, Nội Kinh - Luyện Khí tầng 4, Ngoại Kinh - Luyện Khí tầng 6, Hóa Kinh - Luyện Khí tầng 8, Tông Sư ngang với Trúc Cơ sơ kỳ.

Hơn mười bảo tiêu của Liễu Sinh lúc trước tất cả đều là Nội Kinh võ giả. Lúc trong sông bạc Hàn Mặc mới Luyện Khí tầng một nên mới cảm thấy bảo tiêu của Liễu Sinh nguy hiểm.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Truyền công pháp cho lý mộ mai

Mở mắt ra nhìn đồng hồ đã là sáu giờ. Hàn Mặc rời giường đi ra khỏi phòng ngủ.

- Anh dậy rồi! Mau đi rửa mặt ra ăn sáng.

Thấy Hàn Mặc đi ra Lý Mộ Mai nói.

Hàn Mặc cười gật đầu rồi đi vào nhà tắm.

Tối qua Hàn Mặc sau khi xuống máy bay đi đến nhà của Lý Mộ Mai. Hai người nói chuyện một lúc rồi lên giường. Hàn Mặc kể về nhiệm vụ lần này cho Lý Mộ Mai nghe làm cô khiếp sợ. Nhất là đến đoạn tất cả tụ họp lại một chỗ.

Nghe xong Lý Mộ Mai vạch khắp người Hàn Mặc nhìn xem có vết thương nào không. Nhìn khắp một phen không bị tổn thương gì Lý Mộ Mai thở phào một hơi. Sau đó là hai giờ đồng hồ vận động của hai người.

- Mộ Mai giờ anh sẽ truyền công pháp của anh cho em. Em tuyệt đối không được truyền công pháp này ra ngoài.

Ăn xong bữa sáng cùng Lý Mộ Mai Hàn Mặc nói.

- Vâng, em tuyệt đối sẽ không truyền ra.

Lý Mộ Mai mỉm cười với Hàn Mặc nói.

Hàn Mặc truyền khẩu quyết của Âm Dương Thần Quyết cho Lý Mộ Mai. Tu luyện theo khẩu quyết của Hàn Mặc làm cô kinh sợ. Càng tu luyện cô càng thấy chỗ đáng sợ của bộ công pháp này.

Tốc độ tu luyện phải nhanh hơn gấp mấy lần bình thường lúc cô tu luyện. Cỗ cũng cảm thấy Thần Thức của mình được mở rộng thêm một phần. Vèn vẹn tu luyện có mấy phút thời mà đã mang lại hiệu quả như thể Lý Mộ Mai đã biết tâm nghiêm trọng nếu công pháp này bị lộ ra ngoài. Lý Mộ Mai nghĩ mà sợ.

Nhìn Lý Mộ Mai tu luyện Hàn Mặc cũng hơi bất ngờ. Tư chất của Lý Mộ Mai cũng rất tốt nhưng theo Hàn Mặc thấy thì tư chất của cô còn kém hơn Hà Vũ Vi một chút. Đây là Lý Mộ Mai còn không dùng Tây Tựu Đan. Hai cô gái đều có tư chất tốt hơn Hàn Mặc. Nếu không có hệ thống phụ hấp thu linh khí thì Hàn Mặc còn không bằng một nửa của hai cô gái.

Hàn Mặc dặn dò Lý Mộ Mai một vài câu rồi rời khỏi. Lý Mộ Mai tiễn Hàn Mặc à cửa rồi vào trong nhà tu luyện tiếp. Truyền Âm Dương Thần Quyết cho Lý Mộ Mai Hàn Mặc không biết mình đã phạm phải một sai lầm cực kỳ nghiêm trọng.

Bắt taxi đi ba mươi phút Hàn Mặc đã về đến nhà. Thấy Hàn Mặc về Hà Vũ Vi vui mừng biết bao ra cửa đón. Ôm hôn một hồi rồi Hàn Mặc lại ăn sáng một bữa nữa cùng Hà Vũ Vi.

Ăn xong Hàn Mặc chuẩn bị đồ vật đến trường. Sửa sang lại quần áo cho Hàn Mặc một phen Hà Vũ Vi đứng cửa tiễn Hàn Mặc đi học. Hàn Mặc bảo cô vào nhà rồi đi đến trường học.

Nhìn điện thoại đã là 7 giờ 20 phút, còn 10 phút nữa là đến giờ học. Hàn Mặc đánh phải bắt taxi đi.

Đến cổng trường là 7 giờ 26 phút, còn 4 phút nữa là vào học cũng vừa đủ từ cổng tiến vào phòng học. Hàn Mặc trả tiền taxi rồi đi vào.

Đi qua sân đến dãy phòng học Hàn Mặc trông thấy ba nữ sinh đang đứng nói chuyện. Một người tóc ngắn mặc một chiếc áo T-shirt màu trắng thêm một chiếc quần Jean. Một người tóc để xỏa sau lưng trên người mặc một chiếc áo thun dài tay màu hồng thêm một chiếc váy màu nâu nhạt. Người còn lại tóc buộc đuôi ngựa cũng mặc trên người một chiếc áo thun dài tay kẻ ngang thêm chiếc quần dài. Ba cô gái đang đứng cười nói chuyện này chính là Diệp Như Uyển, Trần Ngự Yên và Hạ Vũ Lan.

Có lẽ là bạn cùng cấp 3 nên ba cô mới nói chuyện với nhau như vậy. Trong hai ngày Hàn Mặc vắng mặt chắc ba người đã gặp nhau đi. Nhìn thấy Hạ Vũ Lan tinh thần đã bình thường lại Hàn Mặc cũng thấy yên lòng. Sợ cô bị ảnh hưởng từ vụ lúc trước.

- A! Hàn Mặc.

Trần Ngự Yên bỗng nhìn thấy Hàn Mặc đang tiến về chỗ bọn họ.

Diệp Như Uyển và Hạ Vũ Lan nghe vậy cũng quay lại nhìn. Thấy Hàn Mặc ba cô gái đều vui mừng lên.

- Chào buổi sáng ba vị mỹ nữ.

Hàn Mặc đến chỗ ba cô gái cười nói.

- Hàn Mặc thôi cậu lại đi đâu hai ngày vậy?

Diệp Như Uyển chất vấn.

- Đứng vậy! Mà hai ngày này Hà Vũ Lan có đến tìm cậu đó. Nhờ vậy bọn tớ mới gặp được nhau.

Trần Ngự Yên cười nói còn hơi liếc Hàn Mặc và Hạ Vũ Lan một chút.

Bị nói vậy Hạ Vũ Lan vừa vui vừa xấu hổ.

- Ha ha vậy sao! Đứng rồi, không biết trưa nay tôi có thể mời ba vị mỹ nữ đi ăn một bữa có được không?

Hàn Mặc cười ha ha nói.

Hàn Mặc mới nhớ mình còn có hẹn với ba cô gái này, đúng lúc ba người đang ở cùng một chỗ Hàn Mặc bắt luôn cơ hội.

- Đồ lêu lếu Hàn Mặc.

- Cũng được đó nhưng Hàn Mặc là người thanh toán.

- Đứng vậy...

Ba cô gái mỗi người một câu cười ha ha nói.

Nghe ba cô gái nói Hàn Mặc cũng mỉm cười. Cảnh tượng trông rất vui nhưng những người xung quanh lại không thấy vậy.

Nam sinh xung quanh đều nhìn Hàn Mặc bằng mắt căm thù muốn lên đánh cho Hàn Mặc một trận.

Hàn Mặc cũng thấy những ánh mắt xung quanh nhưng không quan tâm đến.

- Đến giờ học rồi tớ đi trước đây.

Hạ Vũ Lan phát tay nói.

- Vậy hẹn trưa gặp lại.

Diệp Như Uyển nói.

- Trưa gặp...

Sau khi Hạ Vũ Lan tạm biệt đi đến phòng học thì ba người Hàn Mặc cũng về phòng học của mình.

Vẫn như cũ Hàn Mặc ngồi giữa hai cô gái ngồi bên cạnh. Năm tiết học như thói quen cũ Hàn Mặc chỉ nằm ngủ. Hai cô gái cũng đã quen để im cho Hàn Mặc ngủ.

...

Hết giờ học hai cô gái gọi Hàn Mặc dậy, ba người ra sân trường đợi Hạ Vũ Lan cùng đi. Dợi 5 phút Hạ Vũ Lan cũng đã ra đến ba người cùng đi ra ngoài trường.

Nhưng mới bước ra khỏi cổng trường bọn Hàn Mặc bị một đám lưu manh vây lại. Ba cô gái hoảng sợ, Hàn Mặc ánh mắt sắc bén nhìn đám người này.

- Người là Hàn Mặc?

Trong đám người một tên đứng ra nói.

Tên này cao khoảng 1m8, đầu trọc, làn da hơi đen, mặc một chiếc áo cộc để lộ ra hai cánh tay cơ bắp cuồn cuộn, mặt trông rất giang hồ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Cảnh Cáo

- Đứng vậy là ta! Có chuyện gì?

Hàn Mặc nhìn tên đầu trọc này nói.

- Ở chỗ này không thích hợp nói chuyện chúng ta qua bên kia một chút chứ!

Tên đầu trọc nói.

- Được!

Hàn Mặc đáp một tiếng.

- Đừng Hàn Mặc...

Nghe Hàn Mặc đồng ý đi cùng mấy tên lưu manh này ba cô gái lo lắng cản lại.

- Không sao, ba cậu đứng ở đây đợi tớ một lát.

Hàn Mặc nhìn ba cô gái nói.

- Dẫn đường...

Hàn Mặc đi theo mấy tên này để tránh cho ba cô gái bị liên lụy vào chuyện này.

Hàn Mặc cũng cảm thấy mấy tên này không giống lưu manh bình thường. Nói chính xác hơn là mạnh hơn mấy tên lưu manh bình thường rất nhiều.

Trong cơ thể mấy tên này có một loại năng lượng nào đó nhưng rất yếu ớt Hàn Mặc có thể cảm thấy.

Đi theo mấy tên này tiến vào một con hẻm nhỏ ở gần trường có 5 tên cổ ý đi chậm lại đứng phía sau Hàn Mặc, còn 4 tên còn lại đi đằng trước trong đó có tên đầu trọc. Tính ra như thế này là Hàn Mặc muốn chạy cũng không được. Đi vào sâu trong con hẻm tất cả đứng lại, 4 tên đi trước quay lại nhìn Hàn Mặc.

- Nói đi tìm ta có chuyện gì.

Đã dừng lại Hàn Mặc mở miệng hỏi.

- Vậy thì ta sẽ nói thẳng! Đại ca của bọn ta muốn người tránh xa Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyển một chút.

Tên đầu trọc nói.

Nghe tên này nói Hàn Mặc biết đây là có tên giàu có nào đó muốn theo đuổi Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyển nhưng không thành. Nhưng vẫn không bỏ cuộc mà lại thấy Hàn Mặc ở gần hai cô gái như thế đâm ra ghen ghét cho người đi cảnh cáo.

Nhìn ra chuyện là như vậy Hàn Mặc cười lạnh trong lòng.

- Đại ca của các người là ai?

Hàn Mặc nhìn tên đầu trọc hỏi.

- Là ai người không cần biết. Người chỉ cần làm theo như lời đại ca ta nói là được rồi.

Tên đầu trọc nói.

- Nếu ta không làm theo thì sao?

Hàn Mặc mỉm cười nói.

- Người muốn chết...!

Nghe Hàn Mặc nói vậy tên đầu trọc giận dữ vung tay lên muốn đánh Hàn Mặc.

Hàn Mặc ngửa người ra sau né tránh.

- Rầm!

Tên đầu trọc đâm trượt đánh thẳng vào bức tường bên cạnh.

Chỉ thấy chỗ tên đầu trọc đánh vào lõm xuống một hố.

Hàn Mặc giận dữ. Nếu là người bình thường một quyền này có thể đánh mình chấn thương sợ nào là không phải không có khả năng.

- Tránh nhanh đấy.

Tên đầu trọc nói.

- Lần này ta xem người tránh đi đâu!

Tên này gầm lên một tiếng lại là một quyền lao thẳng đến Hàn Mặc.

Một quyền này phải mạnh hơn lần trước.

Hàn Mặc không tránh né nữa mà cũng tung ra một quyền. Lấy cứng đối cứng. Hàn Mặc không dùng đến linh lực hay quyền pháp mà chỉ dùng lực lượng cơ thể bình thường.

- Oanh...Cạch..

Hai quyền chạm vào nhau phát ra tiếng vang còn có cả tiếng xương gãy.

Chỉ thấy Hàn Mặc đứng im tại chỗ mà tên đầu trọc bị đánh lùi về sau. Cánh tay cũng vận vẹo ư máu.

Tên đầu trọc bị đánh cánh tay biến dạng nhưng từ đầu đến cuối lại không kêu lên tiếng nào mà chỉ cắn răng chịu đựng, trên trán còn chảy mồ hôi. Hàn Mặc không khỏi thán phục sức chịu đựng của tên này.

- Đại ca!

Có hai tên nhanh chóng đỡ tên này dậy.

- Thắng chó!

- Dám làm đại ca bị thương.

Thấy tên đầu trọc bị đánh bại nằm tên đứng sau Hàn Mặc gần đỡ xông lên.

- Cạch!...A!...

Cả năm tên đều bị Hàn Mặc trong nháy mắt đánh bại.

Hai tên bị Hàn Mặc đánh gãy tay, ba tên còn lại thì bị Hàn Mặc đá vào bụng bay va đập vào tường. Hai tên bất tỉnh còn một tên đang ôm bụng nhăn nhó.

Thấy vậy hai tên bên cạnh tên đầu trọc đang định lao lên dừng bước chân lại hoảng sợ nhìn Hàn Mặc. Ngay cả tên đầu trọc cũng nhìn Hàn Mặc bằng ánh mắt hoảng sợ.

Tên này tưởng Hàn Mặc chỉ là một người bình thường dọa mấy câu là xong. Nhưng không ngờ kết quả lại thành ra như thế này.

Đàn em có tám tên thì năm tên bị thương nặng mà chính mình cũng bị phết đi một cánh tay. Ba tên còn lại cũng hoảng sợ không dám làm gì.

- Nói với đại ca của ngươi muốn gì thì đích thân đến gặp mặt ta!

Hàn Mặc để lại một câu rồi xoay người đi. Không tên nào dám cản Hàn Mặc lại.

Tên đầu trọc căm phẫn nhìn theo hướng Hàn Mặc đi.

- Đờ người đi!

Đội Hàn Mặc đi mất tên đầu trọc mới quay ra nói với ba tên đằng sau đỡ mấy tên kia dậy đi.

Đại ca của mấy tên này đến hay không thì Hàn Mặc cũng không quan tâm. Đến cũng được mà không đến cũng không sao.

Bây giờ Hàn Mặc đã ra đến cổng trường nơi ba cô gái vẫn đang đứng đợi.

Thấy Hàn Mặc trở về ba cô gái mau chóng chạy đến chỗ Hàn Mặc.

- Hàn Mặc cậu không sao chứ! Bọn họ có làm gì cậu không?

Hạ Vũ Lan lo lắng hỏi.

Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyên không nói nhưng hai cô cũng đang rất lo lắng sợ Hàn Mặc bị mấy tên kia đánh.

- Tổ không sao!

Hàn Mặc cười trả lời.

Nhìn Hàn Mặc kĩ một lần thấy không có việc gì ba cô gái mới thấy nhẹ nhõm đi.

- Đứng rồi bọn họ đâu?

Diệp Như Uyên hỏi là mấy tên vừa này.

- Đi mất rồi!

Hàn Mặc trả lời.

- Được rồi chúng ta đi ăn thôi ba vị mỹ nữ.

Thấy ba cô còn định nói Hàn Mặc lên tiếng chặn lời lại.

Hàn Mặc không muốn ba cô gái bị cuốn vào chuyện này.

- Được đi thôi.

Thấy Hàn Mặc không muốn nhắc đến mấy tên kia ba cô gái cũng không muốn hỏi nữa cùng Hàn Mặc đi ăn.

Mười phút sau bốn người đã tiến vào một nhà hàng cao cấp. Gọi một phòng riêng bốn người tiến vào ngồi xuống.

- Phục vụ viên, menu.

Hàn Mặc kêu phục vụ một tiếng.

- Ba vị mỹ nữ muốn ăn gì cứ gọi đi hôm nay soái ca đây sẽ bao tất.

Hàn Mặc cười ha hả nhìn ba cô gái nói.

- Vậy bọn tớ sẽ không khách khí.

Ba cô gái cũng cười nói.

Nhận lấy menu từ phục vụ viên ba cô gái bắt đầu gọi món.

Gọi xong đồ ăn, phục vụ rồi đi việc còn lại là đợi thức ăn được mang lên. Bốn người bắt đầu trò chuyện với nhau trong lúc chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Đưa Hạ Vũ Lan về nhà

- Đại ca, bọn Quý Hải đã bại dưới tay tên Hàn Mặc đó bấy giờ đang ở trong bệnh viện.

Một căn phòng đầu đó bên trong trường học. Căn phòng này không bật đèn, cửa sổ cũng không mở nên trông rất tăm tối.

Bấy giờ trong căn phòng này đang có mấy người ngồi.

Giọng vừa nói là của một tên đang đứng trước mặt mấy tên ngồi trên ghế.

- Cái gì! Tên Hàn Mặc đó đánh bại Quý Hải đến mức phải nhập viện.

Một tên đang ngồi ở trên ghế hơi sững sờ nói.

Tên này mặc một bộ quần áo màu trắng bình thường, khuôn mặt cũng khá đẹp trai nhưng lại tái nhợt, trông như bị bệnh.

- Vâng! Không chỉ riêng Quý Hải bị đánh trọng thương mà mấy tên đàn em cũng như vậy.

Tên đang đứng lại nói tiếp.

Quý Hải là chỉ tên đầu trọc đánh nhau cùng Hàn Mặc. Tên này cùng tám tên đàn em của hắn đang ở trong bệnh viện chữa thương.

- Như vậy xem ra tên Hàn Mặc này cũng là một võ giả mà thực lực cũng không yếu. Bọn Quý Hải là chính tay ta huấn luyện ra. Thực lực của hắn đã đạt tới Nội Kinh sơ cấp mà mấy tên đàn em kia cũng đã tới Luyện Hư cao cấp.

Một tên ngồi bên cạnh thanh niên mặt tái nhợt nói. Tên này là đại ca.

- Tên Hàn Mặc đó còn nói đại ca muốn gì thì đến gặp mặt hắn.

Tên đang đứng nói tiếp.

- Còn gì nữa không?

Tên đại ca hỏi.

- Hết rồi thưa đại ca.

Tên đang đứng đáp.

- Cảm lấy đi bệnh viện xem bọn Quý Hải thế nào.

Tên này lấy trong túi ra một xấp tiền đưa cho tên đàn em đang đứng.

- Vâng đại ca.

Tên đàn em bầy nói rồi đi ra ngoài.

- Lang ca, huynh xem chuyện này..

Tên mặt tái nhợt nhìn tên ngồi bên cạnh nói.

- Văn thiếu gia an tâm nếu tên Hàn Mặc muốn gặp tôi như vậy thì tôi nhất định sẽ xử lý hắn.

Tên Lang ca này nói.

- Vậy thì cảm ơn Lang ca rồi.

Tên Văn thiếu gia này vui mừng nói.

- Không cần đâu Văn thiếu gia.

Tên Lang ca này nói thế nhưng trong mắt hiện lên vẻ khinh thường.

Khinh thường là khinh thường bọn công tử thế gia phé vật này. Nếu tên này không phải là công tử của Văn gia thì hắn cũng chẳng thèm quan tâm đến tên này.

Tên Lang ca này tên thật là Lý Thiết, con trai của một đạo quán võ thuật ở Kinh Thành. Tên này cao gần hai mét, thân hình khôi ngô cao lớn. Đứng gần tên này có cảm giác như bị áp bách lại. Ánh mắt sắc bén để người không dám nhìn thẳng. Tên này có thiên phú về võ thuật rất tốt. Cảnh giới đã đạt tới Nội Kinh cao cấp.

Đạo quán của nhà tên này cũng rất nổi danh, có đệ tử võ địch các giải võ thuật ở nhiều nơi. Cha của hắn là Lý Quý đã đạt tới Ngoại Kinh cao cấp. Cũng là một võ giả nổi tiếng.

Gia gia của tên này thì đã đạt tới Hóa Kinh sơ cấp. Có giao hữu với Văn gia nên Lý Thiết và Văn Sơn mới quen biết nhau.

Tên Văn Sơn này có theo đuổi Trần Ngự Yên nhưng thất bại, chuyển sang Diệp Như Uyển nhưng cũng không thành.

Tên này dù bị từ chối nhưng cũng không từ bỏ ngày nào cũng quần lấy Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyển.

Hôm nay tên này cũng định đi tìm hai cô gái nhưng đúng lúc đó lại thấy Hàn Mặc đang đứng gần hai cô gái nói chuyện còn cười đùa.

Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyển lúc nào cũng mặt lạnh lùng chưa cười với ai bao giờ thậm chí là hắn. Thấy vậy Văn Sơn ghen ghét đi tìm Lý Thiết mượn mấy tên đàn em là Quý Hải cảnh cáo Hàn Mặc một chút.

Nhưng không ngờ lại cảnh cáo không thành, nào ngờ Hàn Mặc lại tiến cả lũ vào bệnh viện.

Hàn Mặc không biết bọn Lý Thiết đã muốn xử lý mình mà cho dù biết cũng không để ý đến.

Bấy giờ Hàn Mặc đang ngồi ăn cùng ba cô gái bên trong phòng riêng của nhà hàng.

- Sắp tới trường chúng ta sẽ tổ chức hoạt động ngoại khóa cho tân sinh đấy Hàn Mặc. Cô giáo vừa mới thông báo ngày hôm qua.

Diệp Như Uyển nói.

- Hôm đó cậu có đi không Hàn Mặc.

Trần Ngự Yên hỏi.

Hai cô đều nhìn Hàn Mặc bằng ánh mắt mong chờ.

- Được, nếu hôm đó không có chuyện gì khác thì tớ sẽ đi.

Hàn Mặc định từ chối ở nhà tu luyện nhưng nhìn thấy ánh mắt mong chờ của hai cô gái đành phải đồng ý đi. Nhưng nếu là hôm đó Long Tổ không cho nhiệm vụ gì.

Thấy Hàn Mặc đồng ý hai cô gái vui mừng tiếp tục ăn cơm. Ba cô gái vừa ăn vừa nói chuyện với nhau, Hàn Mặc thì không nói gì tập trung vào ăn. Thành thạo ba cô gái hỏi một hai câu thì mới mở miệng ra trả lời.

Bữa này ăn tới gần một giờ đồng hồ mới xong. Chủ yếu là ba cô gái nói chuyện tốn thời gian, Hàn Mặc thì đã ăn xong từ lâu ngồi đợi ba cô đến phát ngân.

Hàn Mặc gọi phục vụ thanh toán rồi bốn người rời khỏi nhà hàng. Trần Ngự Yên và Diệp Như Uyển ở trong ki túc xá nên hai cô đi tạm biệt Hàn Mặc đi trước về trường. Hạ Vũ Lan thì thuê phòng ở bên ngoài cũng cùng Hàn Mặc

một đoạn nên hai người đi cùng nhau.

- Hàn Mặc tổ qua nhà cậu được không tổ muốn thăm cô giáo một lúc.

Đi trên đường Hạ Vũ Lan nói.

- Được thôi chúng ta cùng đi.

Hàn Mặc nói.

Hàn Mặc gọi taxi hai người cùng lên xe đi. Trên xe hai người nói chuyện phiếm vài câu.

Hơn năm phút đã đến nơi, hai người xuống xe.

- Nhà của cậu và cô giáo đây sao Hàn Mặc?

Hạ Vũ Lan hỏi.

- Đúng vậy.

Hàn Mặc đáp.

- Đẹp thật chắc tốn tiền lắm.

- Cũng không tốn bao nhiêu.

- Vậy sao.

- Ừm, đi vào thôi.

Hàn Mặc mở cửa cùng Hạ Vũ Lan đi vào.

- Anh về rồi Hàn..

Hà Vũ Vi thấy có tiếng mở cửa biết là Hàn Mặc về vui vẻ chạy ra đón nhưng nhìn thấy Hạ Vũ Lan ở sau Hàn Mặc cô im bất miệng lại.

- Chào cô Hà lão sư.

Hạ Vũ Lan thấy Hà Vũ Vi cô lên tiếng chào.

- À...ừ chào em Vũ Lan..

Hạ Vũ Vi hơi mất tự nhiên nói.

- Không cần phải như thế đâu Vũ Lan đã biết chuyện của mình từ lúc còn ở Ninh Hải rồi.

Thấy Hạ Vũ Vi như vậy Hàn Mặc cười nói.

- Đúng vậy Hạ lão sư.

Hạ Vũ Lan nói.

Nghe vậy Hà Vũ Vi thà lóng ngóng.

- Gọi cô là Vi tí đi Vũ Lan giờ cô không còn là giáo viên nữa rồi mà là một người vợ.

Hà Vũ Lan nói rồi nhìn Hàn Mặc bằng ánh mắt yêu thương.

Hàn Mặc cười lại. Hạ Vũ Lan làm như không thấy gì.

- Vậy được từ bây giờ em sẽ gọi cô là Vi tí.

Hạ Vũ Lan cười nói.

- Hai người ăn chưa vậy?

Hà Vũ Vi hỏi.

- Bọn em ăn rồi Vi tí. Ăn xong em mới qua đây thăm tí này.

Hạ Vũ Lan nói.

- Vậy sao vào đây ngồi này Lan Lan.

- Được Vi tí.

Hai cô gái từ cô trò bây giờ đã thân nhau như chị em. Hàn Mặc đã bị bỏ sang một bên.

Hàn Mặc lắc đầu cười cười đi vào phòng tắm rửa một phen.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Tu Chân Siêu Việt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.